الٰہی غنچۂ امید بکشا

گلزار محمدیؐ

مصنفہ

مولوی محمد مسلم صاحب

ناشران

شیخ غلام حسین اینڈ سنز کشمیری بازار لاہور

Rs 5.00

مَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ

الحمد للہ والمنتہ کہ کتاب لاجواب الحسنیٰ تذکرہ انبیاء علیہم السلام مسمیٰ بہ

عجائب القصص

یعنی

گلزار محمدی

مصنفہ

مولوی محمد مسلم

شیخ غلام حسین اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

مطبوعہ خورشید عالم پریس لاہور

قیمت ۵/- روپے

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

حمد ہزاراں رب نوں جو خالق کُل جہان
الا انکشاف ظلے ھُو دقلہ آیا جس دی شان
شان بلند انسان دی کیتی رب عیان
سیں اسکی انسان دسے کیتا نہ سمجھ نہ
سجدہ کیتا جنہاں سب فرشتے اوہ مقبول
ایہہ شان انسان دے کیتے آپ خدا
افضل وچوں انبیاء مرسل ہوئے بیان
نام محمد مصطفےٰ رب دا خاص حبیب
امت اوس حبیب دی سانوں کیتا جیا
ہوئی عنایت رب دی کرم اتے احسان
ہوون میرے جسم تے کئی کروڑاں پار
ہوون ہر ہر جسم تے کئی کروڑاں وال
اندر ہر ہر منہ دے لکھ لکھ ہووے زبان
تاں بھی صفت نہ اُس دی ہووے ذرا ادا
سب اوہ صفت خدائیدی جو اوہ کرے قبول
ما عبدناک حق عبادتک جان خود کہے نبی

افضل سب پیدائشوں کیتا جس انسان
وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ آیا وچہ قرآن
سجدہ کرو فرشتیو پھر کیتا فرمان
اللہ دی درگاہ نہیں ہویا اوہ مسرور
اللہ کیتے فرشتے اوپر انہاں شرف
افضل سب انسان تھیں ہوئے ہیں انبیاء
مرسل اندر مرسلاں سب دے سردار نبیاں
وچوں سب پیغمبراں کیتا سد قریب
کس نہیں اس احسان دا ہوندا شکر بجا
شکر نہ اُس احسان دا ہوندا ادا بیان
ہوون ہر ہر جسم دے جیبھ باجھ شمار
ہوون ہر ہر وال دے منہ کروڑاں نال
ہر ہر ساتھ زبان دے ذکر کراں سبحان
کیہنوں طاقت کہنے دی رب دی صفت ثنا
وچہ حدیث شریف دے کہیا پاک رسول
ما عرفناک حق معرفتک وچہ کتابیاں ہی

صفت خدا ایہدی کی کجھ کراں بیان
پاک محمد مصطفیٰؐ دوست خاص خدا
جیں دے نوروں رب نے کیتا کل جہان
آدم تھیں پہلے آیا نوبت نوبت نور
سب تھیں اوّل اُسدا ظاہر ہویا نور
جدوں محمد مصطفیٰؐ کیتا آپے ظہور
جس دن حضرت جمیا جو سی بت کفار
ہویا دین رسولؐ دا روشن وچ جہان
سکے اندر جمیاں جس دن قدر بلند
آسماناں دے جان تھیں بند ہویا شیطان
اُسے دن منسوخ سی ہوئے پہلے دین
آتش کدے کفار دی جلدی رہی مدام
صفت مفصل نبی دے ہوندی نہ بیان
بعد رسول کریم دے برحق چارے یار
چارے یار رسولؐ دے ہن برحق پچھان
پہلا یار رسولؐ دا ابا بکر صدیق
دوجا یار رسولؐ دا عادل عمر خطاب
تیجا یار رسولؐ دا سی حضرت عثمان
چوتھا یار رسولؐ دا حضرت شاہ علیؑ
چوتھے یاراں دے جانتوں بار جیہے شان
چاچے پاک رسولؐ دے افضل کریں قیاس
جان خدیجہ عائشہؓ حرماں تھیں سردار
حضرت زہرہ فاطمہؓ بیٹیاں تھیں سردار
دو بیٹے پاک رسولؐ دے زہرہ دے فرزند
پاک نبی دے آل تے اصحاب تمام

سمجھ نہ ہرگز عقل نوں فکر اندر حیران
افضل وچوں مرسلاں دل وچ رکھ فکار
وچ پیشانی آدمی سا اوہ نور عیان !
آخر محمد مصطفیٰؐ ہویا آپ ظہور !!
پچھلی سب تھیں ہویا دنیا وچ ظہور !
ظلم کفر دی رب نے بیخ کیتی سب دور !
ڈگے تمام زمین دے اوپر ہو کے خوار !
جنت ستے وچ زمین دے تا وچ آسمان !
ہویا حکم خدا تھیں اُس دن دوزخ بند !
آ گئے آیا جاوندا اوہ اوپر آسمان !!
ہویا وچ جہاں دے روشن دین !!
جس دن حضرت جمیاں آتش رہی نہ نام
جس دی کیتی صفت ہے اللہ وچ قرآن
قائم کیتا دین نوں انہاں پھڑ تلوار رب دا
دوجی خسر رسولؐ دے دو آپے ایمان
رہیا اندر غار دے حضرت نال رفیق
کیتی اس دے صفت ہے اللہ وچ کتاب
ایہ داماد رسولؐ دا صاحب عالی شان
اس دی وچ قرآن دے کیتی صفت ربانی
کمی زیادہ کسے نوں ہرگز مول نہ جان
حضرت حمزہ جانتوں تے حضرت عباس
حرماں وچ رسول دے دونویں بزرگی والے
اُستھیں پاک رسولؐ نوں آہا بہت پیار !
حضرت حسنؓ حسینؓ ہی دونویں قدر بلند !
سلمہ دل تے جان تھیں تابعدار مدام !

مناجات

پہلے حمد خدائے دے آکھاں کر اظہار
بخش ہارا عاجیاں ہیں توں پاک خدا
تیرے لائق مول نہ کوئی بندی کار
سبھے ہیں بدکار ہاں تیرا نام رحیم
میرے دل دی آرزو راہ کریں حصول
دل میرے دی عاجزی تینوں ہے معلوم
عاجز بندہ بکسا ہیں عرضاں کئی ہزار
دنیویں کجھ تکلیف جی ہیہ سبے خطا گناہ
بخش بکس بدکار نوں ایہہ نہ مشکل ہیں
ایہہ بنی کردا عرض ہاں خالق رب غفور
ایہہ عجائب القصص چوتھا ڈریا باب
قصہ جیہڑا ایہہ مختصر اول نہ کیتا رسول
حال رسول کریم دا اندر انہیں کتاب
حالت شب معراج دی ہور جو کیتے جنگ
اندر انہیں کتاب دے سارے ہیں چھ باب
ہے پیدائش نبی دے اندر پہلے باب
اندر دوجے باب دے ہے معراج رسول
ہجرت نبی کریم دی اندر تیجے باب
جنگ بدر جنگ احد دا نالے جنگ اخزاب
مکہ ہویا فتح جیوں صلح حدیبیہ ہور
نالے حج الوداع دا ہور وفات رسولؐ
اندر چوتھے باب دے حلیہ نبی رسولؐ

مسلمہ کردا عرض ہے وچہ جناب غفار
ظاہر باطن بخشتوں میرے سب خطا
توہیں بخشنہار ہیں جیہے میں ہاں بدکار
اوہ میں بدکار دے کرتوں لطف عمیم
حرمت عزت پاک دی برکت پاک رسولؐ
مطلب دینیا دین ہتیں رکھیں نا محروم۔
کھڑی کھڑی پہلول کے دساں کر اظہار
مول نہ میرا اعتقاد ہے تیرے پاس الہ
غافل تیرے حکم تھیں رہا رہیا میں
میری اس کتاب نوں دائم کر منظور
ہے گلزار محمدی کامل ایہہ کتاب
ختم نہ ہوندا سول ایہہ جیہے میں کردا طول
کیتا شروع پیدائشوں پڑھ کے لہو ثواب
شروع ہویا اسلام جیوں اسو چہ لکھاں لنگ
جدا جدا میں انہاں دا ظاہر کراں حساب
نالے مسلمان جیوں ہوئے ہیں اصحاب
حالت ہر آسمان دی اسو چہ ہے منقول
گیا مدینے مکیوں جیوں رسولؐ مآب
خیبر اتے تبوک دا اندر اس کتاب
نالے جنگ حنین دا اسو چہ آکھاں جوڑ
انیہ کجھ تیجے باب دے اندر ہے منقول
صبر شجاعت ہمتاں اسو چہ ہیں منقول

ہور اخلاق سخاوتاں حرمت شرم حیا
واجب جو سی آپ تے ہور مباح حرام
حرماں دا احوال بھی ہور شمار اولاد
کاتب حارث شاعراں دساں سب [illegible]
لشکر وچ رسولؐ دے ہو جو سی حد است
اوپر امت حق جو ہے گا اس جواب
حال خلیفاں چوہاں دا اندر پنجویں باب
جو جو ملی ہیں انہاں دا لکھاں خلافت حال
اندر چھیویں باب دے حالت آل رسولؐ
پڑھے جے کوئی اسنوں ہوسی وڈا ثواب
اسنوں چا سوار لیو لیسی اجر خدا
اوپر میرے شاعری عیب نہ دھریو کو
ہندی اندر لکھیا ایہہ ہے سب بیان
اس دے پڑھنے والیاں تائیں بخشے خدا
مسلم نال رسول دا اسگے کرا ظہار

شفقت اتے عباداتاں حضرت دے اسما
سنت شرم تے معجزے اسدے دیکھ تمام
چاچے خادم آپ دے ہور غلام آزاد
ہور سواری نبی دے جو آپ مقبول
ہو اسباب رسولؐ دا رہیا العدو فاسنت
ایہہ سب لکھیا نال ہے اندر چوتھے باب
ابا بکرؓ تے عمرؓ ہے عثمانؓ علیؓ جناب
پنجم اتے دوچہ روم جیوں ہوئے جنگ جدال
جیوں کر تنہاں ظالماں ہو گئے مقتول
ہووے کے جے غلطی پڑھ کے قلم شتاب
اندر میرے حق دے نال کرو دعا
پھیر کے قلم سوار لیو جے کر طاقت ہو
پڑھ پڑھا ساتھی ہوو سن سارے مومن مسلمان
روز قیامت انہاں نوں کریں بہشت عطا
تینوں روز حشر دے بخشی رب غفار

باب اول در بیان پیدائش پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

اللہ باب آسان کر قصہ سنا اسم
ہے اوہ مولا سبھناں دا شافع روز جزا
افضل ہے سب خلق تھیں اوہ صاحب اکرام
نام محمد مصطفیٰ عالی [illegible] نسب
میرے طرفوں لاکھ دن بہشت درود سلام
حضرت اسماعیل دی نسل وچوں اولاد
آہی قوم قریش جیہڑی عرب اندر مشہور

حال پیدائش نبی دا لکھے کراں رقم
[illegible]
[illegible]
[illegible]
اوپر [illegible] رسولؐ [illegible] امام
تاں لیے ساری عرب ستی انہاں بھیجی آباد
خاطر عزت انہاں دی کردی جان ضرور

عبدالمطلب قوم دے اندر سا سردار
وچوں قوم قریش تہیں ہور آہا سردار
ابوجہل دے باپ دا نام آہا ہشام!
اوہ پت عبدالعزیٰ دا اوہ قصی داجان
چوتھی کرسی نبیؐ دی ابوجہل سردار
دشمن ایہہ رسول دا آہا وڈا شدید!
عبدالمطلب دوسرا جو آہا سردا ان؟
بیٹیاں سا اک اُسدا حارث اُس دا نام!
ہک دا نام قثیداق سا حمزہؓ تے عباسؓ
عبداللہ تے مقوم سی قثم آہا ایک جان
ایہہ باراں نبیؐ دے چاچے آہے جان
حمزہؓ پاک رسولؐ تہیں وڈا سے ترے سال
حارث دے تن پت سی ایہہ کیتی کراں بیان
ابولہب دے پت دو عتبہ ہور معتیب
حضرت علیؓ عقیل سے جعفرؓ تے طیا آ لا
عبداللہ فضل عبید سی تے عبدالرحمٰن
عبداللہ دے جمیاں حضرتؐ نبی کریم!
حمزہ اتے زبیر سی ہور ضرار عیداق ا
آمنہ بیٹی وہب دی ماؤں نبیؐ دی جان!

اندر قوم قریش سا ایہہ قبیلے دار
ساکن مکے شہر دا ابوجہل سردار
اوہ حارث دا پت سا سنتوں حال تمام
سا اوہ پت کلاب دا دیکھ کتاب بیان
دُلدا ہے گاجا نے سگے دساں کر اظہار
وچہ لڑائی بدر دے قتل ہویا بے پیر
تیراں بیٹے اُس دے آہے وڈے جوان
ابوطالب تے ابولہب دساں ہور تمام
ہور خسرؓ اور زبیر سی من توں تال قیاس
خمیلؓ اتے ہور نوبتؓ سی ہو یا سبب عیان
حمزہؓ تے عباسؓ تے آندا سی ایمان!
وچہ شہید ان اوستاد ہویا جان کمال!
نوفل ہک سا مغیرہ دوجا ہور ابوسفیان!
ابوطالب دے چار سی سن اے نیک نصیب
چھ بیٹے عباس دے دساں کر اظہار
سعد آہا ہک سا نہوال چھیوال قثم عیان!
نام محمدؐ مصطفیٰؐ آہا در یتیم!!!
چارے باجھ اولاد تہیں آہے بالاتفاق
بیٹیا عبدالمناف دا آہا وہب جوان!

حکایت

لکھیا وچہ کتاب میں ڈٹھا ہک مقام!
ہک روایت جبرائیل سا کردا یا دخدا
اللہ ظل جل دھی نوں آئی ایہہ ندا!!

جیہنوں اُس کتاب دا بھل گیا ہے نام
جا گہہ اوپر آپنی کردا ذکر دعا!!
کوئی میرے واسطے تحفہ جلد لیا!!!

ڈِٹھے جبرائیل ہین ایتھے کئی ہزار
کہیا جبرائیل نے میرا نام وی
ڈِٹھا کئی ہزار ہیں اگے جبرائیل
حضرت جبرائیل سا اوتھے کھڑا حیران
ایہ فرشتہ اُنہاں تھیں بہوئیں بزرگ چار
سُن سکے اُس دربان نے کیتا اُوتھے سلام
ہر ہر جگہ باغ دے اندر ڈِٹھا جار
ڈِٹھا جبرائیل جاں پھر کے باغ تمام
ہک چمن وچ باغ دے آہے پھل کثیر
ہر پتے تے اس دے لکھیا کلمہ پاک
اوسے دی تاثیر نہیں جو سی پھل تمام
دل وچ کہیا وحیؑ نے جے کر لگے وار
اگے پچھے ویکھیا کوئی نہ آیا ہور
لے سکے اندر ہتھ دے اُڈیا وچ ہوا
پھل جو سا وچ مُٹھ دے گیا وحی نوں پھل
حضرت جبرائیل جاں گیا اوپر آسمان
تحفہ میرے واسطے آندی ہے کی چیز
مُٹھی وچوں اُسنوں پھل نہ لدھا مول
کہندا جے اُس باغ دا آوسے میں نوں راہ
اوسے ویلے وحی نوں آیا حکم خدا
جس جگہ سا جاوناں اُوتھے پھل گیا
مُٹھی وچوں وحی دے جاں اُڈ گیا پھل
اندر اس میدان دے ہویا نور ظہور
مطلب دا اک پُت سی جس عبداللہ نام
عبداللہ اٹھ فجر نوں باہر گیا جو کم

اوہناں وچ نہ دیکھیا تینوں ہیں اکوار
پھر کہیا دربان نے ایہہ گل جھوٹی سی
نوں آکھیں جبرائیل ہیں جھوٹی ایہہ دلیل
ہویا اس دربان نوں اللہ دا فرمان
اندر سب فرشتیاں جو ہیں بزرگ وار
ساتھ تعظیم آداب دے لگا کرن کلام
پھلاں وچوں ذکر دی آوسے پئی صدا
نظری آیا اوسنوں اوپر ہک مقام
وچ اُنہاں دے ہک سا وڈا پھل امیر
نور آہا اس پھل دا روشن تا افلاک
کر دے ذکر خدائے دا آہے صبح و شام
پھل ایہو لے جاوساں تحفہ پیش خدا
جا کے جبرائیل نے پھل لیا اوہ توڑ
جاں اوہ مکے شہر دی اوپر زمین گیا
مُٹھی کھلی اُس دے ڈگے زمین تے پھل
ہویا جبرائیل نوں اللہ دا فرمان
ویکھن لگا پھل نوں تاں اوہ نال تمیز
دل دے اندر اپنے ہویا بہت ملول
پھل لیا واں دوسرا جا کے خواہ مخواہ
جبرائیلا پھل دا فکر نہ کریں ذرا
سن توں حالت پھل دی رہندی بیان سنا
روشن تختہ زمین دا ہو گیا اوہ گل
اوس گل دی تاثیر نہیں ہوئی سیاہی دور
آیا مکے شہر دے اندر اُنہاں مقام
باہر گیا جو مکیوں حالت کراں رقم

اُس نے اندر راہ دے ڈٹھا پھُل پیا
پایا اندر جیب دے اُس نے پھُل شتاب
پیشانی نے اُس دی ظاہر ہویا نور رُ
نکے دے دل اوہ جاں مڑ کے پھیر گیا
عبداللہ جو کچھ کم نوں گیا جو اُس دے پاس
عبداللہ نوں آکھدا بھائی آکھ سنا
عبداللہ نے آکھیا آکھ سناواں تَیں
لبھا وچوں راہ دے مینوں پھُل پیا
برکت تھیں اوس بھاری ہویا ایہہ ظہور
ابوجہل نے آکھیا مینوں اوہ دکھا
برکت جس اُس پھُل دی ہیں بھی پاواں نور
ڈھونڈیا جاں وچ جیب دے پھُل نہ لبھا مُول
عبداللہ نے آکھیا پھُل نہیں وچ جیب
غائب ہوون پھُل تھیں ہویا اوہ حیران
دسّو حالت پھُل دی جلدی کھول نجوم
دیکھ کتاب نجومیاں کیتا ایہہ بیان
عبداللہ دے ہووسی پیدا اِک فرزند
کرداسی منسوخ اوہ اگلے دین تمام
عبداللہ دے جسم تے ہے اوہ ظاہر نور
شکم اندر جاں ماؤں دے کرسی اوہ نزول
اوپر بی بی آمنہ ظاہر ہوسی گل
اوسے راتیں شکم وچ داخل ہوئے رسولؐ
اوپر بی بی آمنہ آیا نور تمام
آیا اندر شکم دے جیہڑا پاک رسولؐ
جاں بی بی نوں حمل تھیاں گزر گئے دو ماہ

جاں کے ساتھ پیار دے اُس نے چک لیا
عبداللہ دا اُس تھیں جسم ہویا بیتاب
نالے اُوپر جسم دے کیتا نور ظہور
ابوجہل سردار ہک مکہ اندر سا
نور ظہور جو اس نے ڈٹھا نال قیاس
رنگ تیرا اج ہور ہے کیونکر ہو گیا
باہر شہروں گیا سا اج سویرے میں
جیب اندر میں چک کے اسنوں رکھ لیا
اُوپر میرے جسم دے اُوس تھیں آیا نور
میں ہی اندر جیب دے رکھاں اوہ ذرا
عبداللہ سن کے آکھدا سے کے رکھ ضرور
اندر بدن سما گیا آہا اوسے سو لی
پھُل چرایا کسے نے کر کے کوئی فریب
سد نجومی آکھدا ابوجہل شیطان
جیونکر وچ کتاب دے ہووے لکھیا علوم
آہا نور خدا دا اوپر پہل عیاں
وچ درگاہ خدا دے دی ہوسی قدر بلند
بُت اتے بت خانیاں رہن نہ دیسی نام
بھلکے اوپر آمنہؓ کرسی نور ظہور
عبداللہ تے پھیر ایہہ نور نہ رہسی مُول
حالت ایہہ نجومیاں آکھ سنائی پھُل
عبداللہ تے پھُل دا نور نہ رہیا مول
پھُلاں وانگوں ہو گیا عبداللہ خوش نام
کوئی مادی حمل تھیں خالی رہی نہ مول
عبداللہ نے جنگ تھیں ساتھ رضا اللہ

تھوڑے روز بیمار پائی پھیر وفات
ہوئی ایہہ آواز سی وچہ زمین آسمان
وچہ پہاڑاں جنگلاں ہوئی آواز علیم
توہیں پالنہار ہیں خالق رب علیم
ہویا اج یتیم ہے نبیاں دا سردار
ہویا اج یتیم ہے جو ہے ختم رسولؐ
ہویا اج یتیم ہے شافعی روز جزا
کیتا جس دے نور تھیں پیدا سب جہان
اوسے ویلے غیب تھیں آئی ایہہ ندا
کس دا ایہہ مقدور ہے اسنوں کرے تباہ
تیک قیامت اس دا قائم رہسی دین
اوہ میری درگاہ دا ہے گا خاص حبیب
ثابت صحی روائتوں ہویا دن پیروز
بارھویں ربیع الاوّلیں وقت فجر دے شان
جو سکے دے وچ ہے پیدائش دی جا
آیا نور قدیم تھیں ہویا ظہور اخیر
ہویا اس دے نور تھیں روشن سب جہان
آیا اوسے وقت [illegible]

اوپر بی بی آمنہ آئی ایہہ وفات
دریاواں دے جانور ہر جا کرن بیان
ختم رسالت اج ہے ہویا دُر یتیم
ہو گیا محبوب ہے تیرا اج یتیم
ہویا اج یتیم ہے امت دا غمخوار
ہویا اج یتیم ہے جو تیرا مقبول
کہیا جس دے حق ہے تیں لولاک لما
دوزخ اتے بہشت بھی ہور زمین اسمان
حافظ ہاں میں اس دا اندر ہر ہر جا
دشمن ہوگ جو اس دا ہوسی اوہ گمراہ
ہوگ خلاف جو اس تھیں ہوسی اوہ لعین
اوس دا اگوں ہور کسے دا ہویا نہیں نصیب
ہوئی پیدائش نبی دی دوشنبہ دے روز
دنیا اوپر آیا عالم دا سلطان
ہن تائیں مشہور ہے جانے خلق خدا
روشن سورج چند تھیں آیا ماہ منیر
نظری آئے شام دے سارے محل مکان
اوہ [illegible] گیا رسولؐ نوں سانوں ہزار [illegible]

مہر نبوت رب تے جاں کیتی انعام
اوپر کرسی عرش دے وچ زمین آسمان
جدوں اوپر زمین دے آیا دین پناہ
پیا زمین تے زلزلہ اندر رومی شام
بُت خانے جو بت سی اوپر زمین تمام
جا کے پاس نجومیاں پوچھے قوم کفار
راہب اتے نجومیاں کیتی بیٹھ وچار
وچ کفار نجومیاں کہیا حال تمام
پیدا ہویا اج ہے رب دا خاص حبیب
پیدا ہویا اج ہے خلقت دا سردار
پیدا ہویا اج ہے نبی رسول کریم
پیدا ہون رسول تھیں واقف ہویا جہان
آسماناں تے جان تھیں بند ہویا شیطان
شاہاں وانگوں اس دا آہا عالی تخت
بت جو اوپر زمین دے آہے امن امان
معلم ہویا خلق نوں اوپر زمین آسمان
ابولہب نوں کسے نے دتی ایہ خبر
صفت کراں کی اسدی سر تے پیراں تا
اوہ انسان نہ ہوں ہے ہے اوہ ملک کریم
ساتھ نہیں اوس دیاں اکھیاں پر آب
ظاہر نظر سے آوندی صورت اوہ عیاں
صفت کراں کی اوس دی سکے تھیں ہے دور

آیا نظر رسولؐ نوں روم عرب تے شام
ہویا تجلی نور دا ہر ہر وچ مکان
بت خانہ نوشیرواں ہویا کنب فناہ
شور پیا وچ ملک دے پیدا ہویا امام
ہو شکستہ زمین تے ڈگ پئے اصنام
ایہہ کیوں ڈگے زمین تے دسو کر اظہار
پیدا ہویا مصطفیٰ عالم دا سردار
پیدا ہویا اج ہے نبی علیہ السلام
پیدا ہویا اج ہے جو ہے شاہ جہان
پیدا ہویا اج ہے واقف سب اسرار
پیدا ہویا اج ہے دوست دریتیم
وچ پہاڑاں جنگلاں جو سی سب حیوان
اگے آہا جاوندا اوڈ اوپر آسمان
ڈگیا اوہنوں تخت دے اوپر زمین کمبخت
ڈگے تمام زمین دے اوپر ہو حیران
ہویا نور ظہور جاں اندر سب جہان
لڑکا پیدا ہو گیا عبداللہ دے گھر
سارا جثہ اوس دا ہے گا نور خدا
باپ نہ زندہ اس دا ہے اوہ دریتیم
ساتھ کرمی اسدا ہے منہ مہتاب
صاحب عزت بزرگی ہوسی عالی شان
سر تے پیراں تیک ہے ہکو شعلہ نور

خبر سنی ابولہب جاں دل وچ ہویا شاد
عبداللہ دا رب نے گھر کیتا آباد

در بیان پرورش و سینہ چاک کرن دو بار اول آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

بنی سعدی قوم تھیں نام حلیمہ آر
لگے تھیں اوہ نبی نوں لیکے ہوئی رواں
دائی دے گھر برکتاں ہویاں باجھ شمار
طفلی وچ ایام دے قائم بول کدی
ننگا کدی جد ہو گیا اوہ مبارک تن
دائی سن آواز نوں ویندی آئی لوکا
دائی نوں ناں خبر جے ہوندی جاں کدی
جا کے اندر لمڑکیاں کدی نہ کھیڈے مول
طفلی اندر رکھدے بینوں پاک خدا
ساتھ رضاعے بھائیاں اک دن پاک نبی
لگے چراون بکریاں جا اندر میدان
اوہ لے گئے رسول نوں اوپر اک پہاڑ
حضرت تائیں پا کے اوپر پاک مکان
آنحضرت تائیں اتھے درد نہ ہویا عمل
دل نوں باہر کڈھیا وچوں شکم حضور
وچوں دل دے کڈھیا جو سی خون سیاہ
ایہہ خون شیطان دے ہکسی سب نصیب
وچ شکم دے رکھ کے پھیر کرن سب بند
دائی دا اک پت بھی اس ویلے سی نال
روندے نے جاں ماں نوں تے حالت کہی تمام
چادر سر تے رکھ کے بند کرے سب کام
دیکھے جا پہاڑ تے حضرت پیا نظر

دائی ہو کے آپ نوں اوہ لے گئی اٹھا
بنی سعد دی قوم سی رہندی جس مکان
برکت قدم رسول دی گھر ہویا گلزار
اوپر جامہ بدن دے کیتا ناہ نبی
زاری کر کے ڈھوندا تدوں رسول زمن
ستر مبارک آپ دے اوپر جامہ پا
دین فرشتے کپڑا اوپر آئے نبی
دو تن برس عمر جاں ہوئی پاک رسول
مول نہ کھیڈن واسطے بھیجیا ہے اس جا
گئے چراون بکریاں دل دے نال خوشی
تن فرشتے غیب تھیں آئے اوس مکان
آہا تاش زمرد دی پاس فرشتیاں یار
ناف تائیں پیر چیریا شکم مبارک جان
راحت ہوئی جسم نوں اللہ دے مقبول
دل دے تائیں چیر کے خون کیتا سب دور
کہندے ایہہ شیطان دا حصہ آہا سیاہ
تیرے دل تھیں دور جو کیتا خاص حبیب
جاندے دل آسمان دے تینے قدر بلند
اس نے ایہہ رسول دا تکھیں ڈٹھا حال
دائی نے جاں پت تھیں ساری سنی کلام
جنگل دے وچ جاوندی کیتا نہ آرام
اوپر اوس تکلیف دا تائیں مول اثر

ہوسی ختم پیغمبراں ایہہ وچہ جہان — ایہہ حبیب خدائے دا ہوسی عالیشان
راہب نے جاں دیکھیا غور دلے دا کر — دل دے اندر آکھدا ہے ایہہ خبر بشر
اس نے پاک رسولؐ دی بہت کیتی تعظیم — کیتی ہر ہر طرح تھیں راہب نے تکریم
ابوطالب نوں آکھدا راہب نیک صفات — پچھوں جاویں شام نوں پہلاں اس نکیات
موڑ پچھاہاں اسنوں مکے دے پہنچا — اسنوں مکے گھل کے کریں تجارت جا
ایہہ ختم پیغمبراں اللہ دا مقبول — بعد نہ اس یقین ہووسی کوئی ہور رسولؐ
ہوگی رسالت اس دی اوپر ختم تمام — وچہ یہود نصاریاں ہے مشہور تمام
اس نوں ملک شام نوں ناہ لے جاویں نال — قتل یہودی اسے نوں کرسن مندے حال
صورت اس دی ویکھ کے دشمن ہوسن سب — مکے دے ول ٹور توں اس لڑکے نوں جب
ابوطالب نے راہبوں جاں ایہہ سنی کلام — مکے دے ول موڑیا نبی علیہ السلام
پنجویہہ برساں عمر جاں ہوئی پاک رسولؐ — قرض خدیجہ تھیں لیا اللہ دے مقبولؐ
آپ تجارت واسطے لد لیا کجھ مال — میں بھی کراں سوداگری آیا ایہہ خیال

بیان خدیجہ الکبریٰ

حال خدیجہ کجھ لکھاں آہی صاحب مال — مکے اندر اوہ سی بہت آسودہ حال
سب قریشی اوس تھیں لیکے درم دینار — کم دے جا سوداگری نفع ہووے بسیار
نصف بی بی نوں دیوندے نفع جو لوں ہو — ادھار کھدے آپ سی عذر نہ کردے کو
اوڑک حضرت مال لے ہوئے جد تیار — ساتھ رلایا میسرا اوہ آہا ہوشیار
اوہ آزاد غلام سا خاص خدیجہ دا — حالت کار تجار دے پاسوں واقف سا
مکے تھیں جاں آپ نے کیتا کوچ مقام — کیتا قصد رسولؐ نے جاواں اندر شام
بصرے دے بازار وچہ جاں خود پہنچے جا — راہب سا کوئی دوسرا بصرے رہیا آ
دیکھ جمال کمال نوں راہب کرے کلام — یارو میں نوں دسیو اس لڑکے دا نام
اس دی صفت انجیل وچہ نالے وچہ توارات — لکھے ختم رسولؐ دے جو کجھ ہے حالات
اس لڑکے دا وچہ ہے ساری اوہ تمام — شک نہیں وچہ اسدے جو میں کہی کلام

دیکھو جا توریت نوں ہے انجیل گواہ — ایہو ختم پیغمبراں ہوسی دوجہاں پناہ

قسم خدا دی کھا کے راہب آکھے صحیح — وچہ زمانے آخر دا ہوسی ایہو نبیؐ

اگلے دن اٹھ بصریوں کیتا کوچ نبیؐ — الغرض آپ بھی پاس مکہ ایتھاں سبھی

اس سفر وچہ نبیؐ نوں ہویا نفع کثیر — مکے وچ لے آیا وچہ رسولؐ امیر

وچہ سفر سا میسرہ پاک نبیؐ دے نال — وچہ سفر جو معجزے دیکھے اوس کمال

پاس خدیجہ میسرہ کہندا سب حالات — ہویا سا ختم رسولؐ دے اوہ جگن دن رات

کجھ پہلے پیا ہووناں پیغمبر دی شان — ایہ موجودات ہیں سبے دکھیندے وچہ جہان

بصرے تے وچہ شام دے راہب کہن تمام — ہے ایہ ختم پیغمبراں نبی علیہ السلام

تدوں خدیجہ سمجھیا ہے اس وچہ فلاح — میرا شاہ کونین تھیں ہووے تریخ نکاح

اس تھیں بہتر دوسری مول نہ ہوسی شے — اندر وصل رسولؐ دے جو کجھ حاصل ہے

اس تھیں چنگا غیر دا ہوسی نہ نصیب — جو محبوب خدا ایہ سے عورت رہے قریب

بی بی نال رسولؐ دے کر کے دلوں صلاح — اس دے پیو دیاں رسم سبھی کیتا تریخ نکاح

ہوئی جلتی ۳۵ سال دی جس دم عمر عزیز — کیتا تدوں قریشیاں کعبے دی تجویز

دوجی وار قریشیاں کعبہ پھیر بنا — اوس دی پہلی بنیاد نے کھولی عمارت چار

کعبے دی تعمیر وچہ آہا ہے ساتھ رسولؐ

سنگ اسود نوں رکھیا تھیں اس مقبولؐ

در بیان نازل شدن پیغمبری بر رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

نازل ہون پیغمبری آیا جدوں قریب — ظاہر ہووے مرتبہ جو سا وچہ نصیب

اوس زمانے خواب جو دیکھے کوئی نبیؐ — فجرے ظاہر ہوندی اوہو بات صحیح

اندر خواب رسولؐ نوں جو کجھ نظر پیا — کمدا اوہ ظہور سا اوسے طور صفا

اوس زمانے رب دا کردے ذکر کثیر — دن دن غالب ہوندا شوق رسولؐ امیر

خلوت اندر بیٹھدے جا کے آپ حضور — دنیا والے کم تھیں ہوندے بابت نفور

جاندے پاک رسولؐ سے اوپر کوہ حرا — دنیا تھیں کردے ترک تھیں اوہ تہانہ سدا

کھاون نوں لے جاوندے گھنیں کجھ طعام
رکھ پہاڑ جو آوندا اندر راہ رسولؐ
کردے پاک رسولؐ نوں سارے اوہ سلام
چالی برساں عمر جاں ہوئی نبی خدا
پہلی واری وحی تے کیتا نزول ترد دل
کھڑے ہو کے منہ غار تے کیتی وحی ندا
ہوئی مبارک مصطفیٰ ایہہ پیغام خدا
تینوں کیتا رب نے خلقت دا سردار
اندر سب پیغمبراں توں ہویا سالار
ہوسی کل زمین تے دین تیرا تے راج
ہور کہیا جبرائیل نے کہیا لا شریک
نالے جبرائیل نے مار زمین تے پار
وضو کیتا جبرائیل نے نالے پاک رسولؐ
بعد نماز دیں نبیؐ نے کیتی شروع دعا
اوسے روز طفیل تھیں پاک رسولؐ پناہ
گھر وچ آ رسولؐ تے کیتا ایہہ بیان
بی بی دے مبارکاں ہویا کہم خدا
جانی ایہہ یقین تھیں سن لے نبی کبار
پھیر خدیجہ لے گئی حضرت تائیں نال
اوہ چاچے دا پت سا سکا خدیجہ دا
عیسیٰ دے وچ دین سا ورقہ اس ایام
اسنوں علم نجوم تھیں معلم سی حالات
ورقہ سن کے حال ایہہ دل وچ ہویا شاد
ہوئی مبارک سروری تینوں وچ جہان
تیرے اوپر وحی دا ہویا ٹھیک نزول

جا حرا وچ بیٹھدے نبی علیہ السلام
ہور پرندے جانور اگے اس مقبولؐ
کہندے آپ علیک سے نبی علیہ السلام
آیا جبرائیل سا اوپر کوہ حرا
غار حرا دے وچ سی حضرت پاک رسولؐ
پاک رسالت رب تھیں تینوں ہوئی عطا
ہوئی عنایت تساں نوں ایہ سلام خدا
روز حشر دے خلق دا تسوں ہوسیں غمخوار
اج ہوئے منسوخ ہیں دین یہود نصار
اللہ کیتا بادشاہ رکھ تیرے سر تاج
اقرار سورۃ نبیؐ نوں دسی لیعلم نیک
چشمہ جاری اوس جا کیتا بہت صفا
لگے پڑھن نماز نوں رل دوئیں مقبول
حضرت جبرائیل بھی آمین کہندا اسا
اس امت دا بخشیا رب نے سب گناہ
سنی خدیجہ خبر جاں ہوئی گئی شاداں
ایہ انعام خدا تھیں تساں ہویا عطا
ضائع تساں نوں مول ناہ کرسی رب غفار
نوفل دا اک پت سا ورقہ کریں خیال
حضرت تائیں اوسدے پاس بہایا جا
بی بی حال رسول دا اس نے ہے تمام
اس نے پاک رسولؐ دی آکھ سنائی بات
کہندا کیتا رب نے تینوں خیر عباد
ہوئی مبارک نبی جی تینوں عالی شان
تو ہیں ختم پیغمبراں ہویا نبی رسولؐ

مکے وچہ قریش دی جو ہے تیری قوم
جے میں رہیا جیوندا ہور دتا رب زور
مدد تیری میں کراں اندر راہ خدا
اندر اوسے سال دے ورقہ نیک صفات
پھیر آیا جبرائیل سا اک دن پاس رسولؐ
ساتھ رسالت نبیؐ نوں آپ کیتا معمور
میرے قہر عذاب تھیں خلقت سب ڈرا
عیسےٰ اتے عزیز دے دوروح نہ لو جیوں مول
جیونکہ پاک رسولؐ نوں ہویا حکم شریف
جو سا حکم خدائیدا اندر خلقت عام
ہور رسالت اپنی آکھے ظاہر کہہ
پہلاں ساری خلق تھیں آندا جس اسلام
اوہو حرم رسولؐ دی آہی نال بتول
ابا بکر صدیق رضؓ سی نالے شاہ علیؓ
مسلم ہویا جاں علیؓ عمر آہی ہشت سال
حارث دا پت زید نے ہور غلام بلال
ہوئی گزشت دین تھیں آکھیں بعد پچھان
عبدالرحمن سعد بھی ہور سعید پچھان
عبداللہ نسے منیاں ثابت نال یقین
کہنے تھیں صدیق رضؓ دے ہویا مسلمان
ابا بکر صدیق رضؓ دے نال ہوئے مسلمان
ہر دو اونا سی آدمی اس دن مسلمان
ابو طالب نوں اک دن کوہ حرا تے آپ
چاچا چا رستہ تک دو اونی تھیں کریں قبول
ابو طالب سن آکھیا میں نہ چھڈاں دین

اکھیوں تینوں کدھ ہن باقی ہن کجھ یوم
مدد تیری کراں گا بات نہ کوئی ہور
جے مر گیا نہ زور ہے میرا نال رضا
ساتھ رضائے خدائیدی پائی پچھیر وفات
ہوئی مدت نہیں دسے اوسے تدوں نزول
حکم ہویا وچ خلق دے کرتوں دین ظہور
بتاں طرفوں خلق نوں اللہ طرف بلا
اوہ جیہڑے اللہ پاک نوں دل تھیں کرن قبول
آکھ سنایا خلق نوں ہے ایہ دین حقیقت
آکھ سنایا نبیؐ نے دعوت کر اسلام
مکے اندر خلق نوں جاں ایہہ ہوئی خبر
ہے اوہ حرم رسولؐ دا جس خدیجہ نام
پہلاں سب تھیں اسنے کیتا دین قبول
کلمہ پڑھیا دوہاں نے ہوئے ساتھ نبیؐ
سی حضرت صدیق رضؓ دی چالی کریں خیال
ایہہ مشرف دین تھیں ہو گئے خوش حال
حضرت عثمان رضؓ آ گئے ہویا مسلمان
طلحہ رضؓ اتے زبیر رضؓ نے آندا تدوں ایمان
خواہش تھیں اوہ اپنی آیا اندر دین
سنے قبیلے اپنے ابو عبیدہ جان
پاس نبیؐ دے آ گئے آندا دوہاں ایمان
اجے پوشیدہ دین سانا سی ہول عیان
کہیا من اسلام نوں سارے چھڈیں پاپ
دا احد جانی رب نوں منیوں سن رسولؐ
سنے میں تیرے کہن دے اوہ کراں یقین

خلقت طعنے دیوسی مینوں آئے ہزار
ہر کجھ تینوں رب نے کیتا ہے فرمان
میں تیرا ہاں خیر خواہ نالے پشت پناہ
جو کوئی تیرے جیوندیاں تینوں دیوے رنج
ہوندی روز بروز سی خلقت مسلمان

کیوں خلقت وچہ جان کے ہوواں آپ خوار
توں قائم رہو اس تے دل تھیں میری جان
تینوں دیوے رنج جو اسنوں کراں تباہ
کرساں اس حلال ہیں کرساں ست نہ پنج
کوئی نہ کوئی لیاوندا آہا روز ایمان

بیان تکلیف آں حضورؐ از طرف اہل قریش

ابوجہل نے کسے تھیں جاں ایہہ سنیا حال
پاس محمدؐ خلق جا ہوسی مسلمان
جو کوئی باجھوں بندے ہور کسی دل خم
سراس دے نوں بھن کے دیواں مغز نکال
وڈا لات منات تھیں آہا بت ہبل
حضرت تائیں رب نے کیتا ایہہ فرمان
ساتھ بلند آواز دے آکھ پکار پکار
جا کے اندر مشرکاں کریں نصیحت جھب
نذر نہ دیہو بت نوں اس تھیں آؤ باز
پڑھو نماز نہ غیر دی باجھوں پاک خدا
غیبی علم خدائے نوں ہور جانے کو
جوڑنا ہے اس نے کوئی نہ سکدا دے
میرا پیر فقیر نوں جانوں نہ شریک
تیری سب پیغمبری اوپر رہن گواہ
حضرت نے وچہ خلق دے کہیا حکم ربی
اللہ لاشریک دا کوئی شریک نہ مول
سن کے کہیا قریشیاں ایہہ دیوانہ ہی

کہندا ہے ہیں جاندا کرسی ایڈ جنجال
پکڑ محمدؐ مار دا دیندا نہیں امان
ویکھاں اندر حرم دے باجھوں میل صنم
اسدن معلم ہوسی اسنوں میرا حال
سجدہ پہلاں اسنوں کردیسی سب چل
کر توں اندر خلق دے میرا حکم عیان
ڈرنا قوم کفار تھیں تینوں کی ڈرکار
باز رہن سب شرک تھیں ایہہ فرمایا رب
اللہ باجھوں ہور دی منّوں نہ نیاز
سجدہ باجھ خدائے دے کرنا نہیں روا
جو کجھ کرندا رب ہے اوہو جاندا ہو
باجھوں رب نہ دیونے والا دوجا ہے
منّو میرے حکم نوں ہے ایہہ رستہ ٹھیک
منّو دل تے جان توں تینوں نبیؐ اللہ
اللہ واحد رب ہے میں ہاں اس دا نبیؐ
تسیں پرستش اسدی اندر ہو مشغول
عقل نہیں ایہہ رکھدا اوسنوں کجھ کی

سحر بازی وچہ نبیؐ نوں کرن لگے منسوب
اوپر پاک رسولؐ دے کرن لگے بہتان
پیغمبرؐ دے قتل دی کرن لگے تدبیر
ساتھ اہل اسلام دے ضد کرن بے دین
سی ہک قوم قریش تھیں عقبہ اسدا نام
مسجد وچہ رسولؐ سی پڑھدا آپؐ نماز
سجدے اندر جاں گیا دین دنی دا پیر
اوپر گردن نبیؐ دے رکھیا پیر شریر
رحم نہ کیتا اس نے سارحمت تھیں دور
ہے ہے نبی کریم نوں دیون رنج لعین
اسنوں کی معلوم سا ہے ایہہ گردن پاک
دناوٹ شریر نے ہو گیا دم بند
ابابکرؓ نے ویکھیا دور کھڑے ہک جا
آیا ظالم لعنتی عقبہ رو سیاہ
لکھنے دی وچہ قلم دے طاقت ناہیں مول
یارب اس لعین دا کرتوں رو سیاہ
اک دن وچہ نماز دے آیا نبیؐ خدا
اوپر پشت رسولؐ دے دھریا اینڈا بھار
اوپر پشت رسولؐ دے دھریا بھار شریر
ڈٹھا بی بی فاطمہؓ جاں ایہہ حال حضورؐ
فارغ ہو نماز تھیں کیتی نبیؐ دعا
وچہ لڑائی بدر دے ہویا قتل شریر
امیہ وا ساجاں نوں ہک بلالؓ غلام
امیہ تدوں بلالؓ نوں دیندا رنج مدام
ابابکرؓ ایہہ ویکھ کے لیا بلالؓ خرید

ہر کوئی آکھے سحر تھیں واقف ہے ایہہ خوب
جاں کوئی ویکھے معجزہ جادو کرن بیان
بیٹھ کنارے مصلحاں کر دے سب بے پیر
بات نہ مسلمان تھیں کردے اوہ لعین
ہک دن اس لعین نے ایہہ کیتا بدکام
عقبہ آیا دوڑ کے حضرت ول ناساز
عقبہ پاس رسولؐ دے آیا کھڑا شریر
گردن پاک رسولؐ تے کھڑا رہا بے پیر
انکھیں نکل آئیاں باہر اس حضور
قدر رسول کریمؐ تھیں واقف اوہ نہیں
جو بے ادب رسولؐ دے گل وچہ لیندا پار
غش کھا ڈگا زمین تے اندر قدر بلند
دوڑ چھڑایا نبیؐ نوں گل نہ کیتی کا
ابوجہل دا باپ سا ظالم ایہ گمراہ
جو تکلیف رسولؐ نوں دیندے سی مجہول
جو کوئی اس جناب دا ہویا ہے بدخواہ
ڈٹھا اک شریر نے مسجد جدوں گیا
سارا پوراک اٹھ دا دیندا رکھ مکار
غرق نہ وچہ زمین دے ہو گیا بے پیر
اس مبارک پشت تھیں بھار کیتا چا دور
ماریں اس شریر نوں ساتھ عذاب خدا
اندر خاک ہلاک دے دل دا سا بے پیر
داخل ہویا بلالؓ جاں جا اندر اسلام
آکھے نوں کس دے واسطے آیا وچہ اسلام
کیتا پھیر آزاد سا رستے رب مجید

ہوئے آہے لوگ جو داخل اندر دین
ابو طالب نے ہاشمی جو سی ہور تمام
چوری جا کے بیٹھے دسے ابجھے پاس حضور ؐ
ابا بکر صدیق رضؓ سا وڈوا قبیلے دار
باجھوں اس غریب جو آہے مسلمان
ابو طالب نے ہاشمی نہ سی اہل ایمان
ایہہ آکھن جو نبیؐ نوں دیوے رنج ذرا
آہی ماؤں عمار دی نام سمیہ جان
ابو جہل نے دوہاں نوں کیتا پکڑ شہید
دوہاں وچوں کسے دا آہا ناہ گناہ
اکدن کہیا صدیق رضؓ نے پاک رسول ؐ خدا
ظاہر کر توں اپنا مذہب دین اسلام
ڈر کے قوم قریش تھیں نہ لوکائیں دین
جا کے وچ مسجد دے کراں عبادت رب
ابا بکر رضؓ دے کہن تھیں نبی علیہ السلام
منبر تے صدیق رضؓ نے خطبہ پڑھایا چار
ظاہر کیتی اس نے پیغمبر دی شان
جتنے ساتھ قریش کچھ آئے مسجد دل
ابو جہل سردار سا ہور شیبہ ولید
ابا بکر رضؓ تھیں جنگ نوں جو آئے بدنام
مسجد وچ صدیق رضؓ نوں کیتا اونہاں تنگ
چپ قریش کر اوندے ہوندا نہ خموش
کہیا تدوں صدیق رضؓ نے پاس رسول ؐ خدا
ڈر کے قوم قریش تھیں دین نہ دلوں چھوڑ
کیتا ہے جو مشرکاں نال اساڈے جنگ

طعنے دیون انہاں نوں سب قریشی لعین
ایہہ موافق رہ گئے طرف علیہ السلام
وڈن قریش کفار تھیں ظاہر رہندے دور
اوہ نہ ڈردا مول سا وچ قریش کفار
انہاں نوں تکلیف سی دیندے نافرمان
اوہ سبب برادری دیندے آہے جان
گردن اسدی وڈنے غصہ دیو چہ چار
یاسر اس دا باپ بھی ہو گئے مسلمان
پہلاں ایہہ شہید دو ہوئے قدر مزید
کیوں آندا اسلام ہے آکھے روسیاہ
کافر قوم قریش دا خوف نہ کریں ذرا
خلقت خاص عوام وچ کر توں وعظ کلام
خوف پیا کی اساں نوں ہرگز ڈران نہیں
ظاہر حکم خدائی دا آکھ سنا دیں سب
شروع کیتی وچ مسجد دے جا کے وعظ کلام
ساتھ بلند آواز دے خلقت وچ سنا
ہور کہیا ایہہ خلق نوں لے آؤ ایمان
آئے مدد ہور بھی معتر پچھوں چل
آئے لڑن صدیق رضؓ تھیں کتنے ہور پلید
وچ لڑائی بدر دے ہوئے قتل تمام
ہو کے جمع قریشیاں آئے مچایا جنگ
ماریا انہاں صدیق رضؓ نوں ہو گیا بے ہوش
ہیں راضی ہاں اس تے جو ہے رب رضا
اللہ اتے رسول ؐ تھیں منہ نہ لیساں موڑ
اساں نعمت صبر دی لئی خدا تھیں منگ

سو سو رنج رسولؐ نوں دین کفار قریش
تاں بھی پاک رسولؐ نوں جو ہوندا فرمان

پل وچہ ہوندے جمع سی سارے دانگوں جیش
اندر ساری خلق دے ظاہر کراں بیان

بیان اسلام آوردن حضرت امیر حمزہ رضؓ

ہکدن سب قریش دی مجلس سی ہک جا
طرف اونہاں دی ویکھ کے پاک رسولؐ خدا
وڈا خدا دے قہر تھیں کر لیو یاد خدا
پوجن اندر پتھراں نفع نہ ذرہ ہو
تاں تائیں پُچھدے احمق نامعقول
ابوجہل سن اٹھیا دل وچہ غصہ کھا
کہندا کتھوں آیا ہو کے نبی رسولؐ
ایہہ ہیں کس دے پاس تھیں پیدا کیتا دین
بڑا اساڈے ٹھاکراں تائیں آکھیں توں
گھن نیری وڈساں جے کر لگے وار
اوسے ویلے غیب تھیں کہیا پاک خدا
ایہہ رسول کریمؐ ہے جگ دی پشت پناہ
جو دشمن ہو اتیں دا اسنوں لگے لیک
اسنوں وچہ جہاندے کون کرے گمنام
حمزہ اس مکان تے حاضر تدوں نہ سا
حمزہ نے اس بات نوں سنیاں وچہ شکار
سنکے غصے ہو گیا آیا اندر جوش
خلقت تائیں اپنا پیا وکھاوے زور
کیوں انج اس یتیم نوں ماریا ہتھ اٹھا
کہندا ہیں انج اس تے لے آیا ایمان

توں سو آہا آدمی یا کجھ گھٹ سوا
وچہ انہاندے جا بیکے کہے رسولؐ خدا
پوجو ناہیں ٹھاکراں ہے ایہہ بہت خطا
لعنت اُنہاں رب دی بتاں نوں پوجن جو
اندر پوجن ٹھاکراں ناہیں کجھ وصول
مارے پاک رسولؐ نوں ہک طمانچہ جا
احمق آکھیں اساں نوں نالے نامعقول
پیو دادے راہ تے رکھدا نہیں یقین
جے توں باز نہ آویں تینوں کہندا ہوں
پیا وگاڑیں آدمی پاویں راہ خوار
قدر رسول کریمؐ دا جانن نہ جفا
واقف اسدے قدر تھیں ناہیں روسیاہ
لعنت اس تے پے بدی روز قیامت تک
حافظ ہال ہیں انہیں دا ہر ہر وچہ مقام
آہا گیا شکار نوں جیہڑی دستور سدا
ابوجہل انج نبیؐ نوں گیا طمانچہ مار
کہندا ذرہ ہے نہیں ابوجہل نوں ہوش
آکھے وچہ جہاندے ہیں جیہا نہیں ہور
انشاءاللہ اس دا بدلہ لیساں جا
ساتھ محمدؐ ہیں کراں یاری وچہ جہان

آیا جلد شکار ہتھیں ابو جہل دے پاس
حمزہ دے دلوچ سا غصہ تے ہور جوش
ابوجہل دے مار دا سر وچ جا کمان
ہور ستا ڈال ریتاں رپا دیواں نال
کہیا سن کے عمرؓ تے ضامن ہیں پکڑا
ابوجہل سن عمرؓ نوں کعبے وچ لے جا
ساتھ گواہی ٹھاکراں کر کے قول قرار
آیا باہر کعبیوں پکا کر تکرار
اندر دوجے ہتھ دے لیندا تیر کمان
رستے اندر عمر نوں اگوں ملے نعیم
عمر کھیتے چلیا ملیوں دس شتاب
سن کے کہیا نعیم نے ایہہ کم موانع ہو
کوئی برابر اس دے ناہیں اندر زور
فرض کیتا جے اوسنوں کر آویں قتل امام
ہاشم دی اولاد ہے ساری وڈی دلیر
مذہب تیرا اوہناں دا بھاویں ہکو ہو
سن کے ایہہ نعیم ہتھیں کہندا عمر خطابؓ
وچ بھیجے کسے گھر دے ایہہ کلام
کلمہ اوہ رسولؐ دا پڑھدا ساتھ زبان
امت وچ محمدیؐ توں ہوسیں سردار
دل دے اندر آکھدا سنکے عمر خطابؓ
چار پاسے حیران بھی پھتر دکھ تمام
اجے نہ پکڑی مکی دین محمدؐ مول
اگوں ملیا عمر نوں ہک جا سعد وقاص
قتل محمدؐ واسطے آیا ہاں میں دوڑ

اسگے مجلس وچہ اوہ بیٹھا سا خناس
مجلس اندر آیا باطن وچہ خروش!
کہندا کیوں توں ماریا اوہ یتیم عیان
ہاشمیاں دا اس تے پون ندیاں وبال
سچا قول قرار کرتاں ایہہ کر سال چار
بت وڈے نوں اسنے ضامن دتا چار
پاک نبیؐ دے قتل نوں ہویا عمر تیار
ٹریا قتل رسولؐ نوں کر ننگی تلوار
ہویا اندر راہ دے جسدن عمر رواں
بعد سلاموں اوسنوں کہندا ساتھ تعظیم
قتل محمدؐ واسطے دتا عمر جواب
میں نوں نظر نہ آوندا اسنوں مارنے جوہ
وچہ زمین آسمان دے نظر نہ آوے ہور
کیونکہ اسدی قوم تھیں تینوں لے ایمان
کئی ہزار جوان ہے تینوں کرسن زیر
اندر تیر کر قتل دے کرے دریغ نہ کو
توں بھی ساڈے دین دا کرداہیں ادب
وچھا ڈھٹا عمرؓ نے بدھا ہک مقام
نالے کہندا عمر نوں لے آ جلد ایمان
ہرگز توں اس دین تھیں کریں نہیں انکار
ہن ایہہ ساتوں آ گیا کرنا کم شتاب
سچے گواہی دیوندے ہر دم صبح و شام
مڈھوں دکھ اکھیڑیئے اسنوں کر مقتول
عمر اٹھتے چلیا کہندا کر اخلاص
بھنا اساڈے دین نوں آکھے اوہ مردود

کہیا سعد وقاص نے نہ کر ایڈا جوش
کی جاناں توں اسنوں ہک طمانچے نال
ہکے حملے ساتھ اوہ پٹے گل پھاڑ
ڈڈواناہیں موں توں پیا دکھاویں زور
تیرے دل دے وچہ ناہ آیا خوف خدا
سنیوں سب قریشیو ایں بات کہاں معقول
ساتھ محمدؐ کون ہے کرنے والا زور
مراسدے نوں وڈھ کے دیواں خاک رلا
چپ قریشی ہو رہے نیویں گردن پار
ظاہر تھوڑا عمرؓ نے کیتا آہا جوش
اوتھوں مڑ کے آیا حمزہ پاس رسولؐ
پیغمبر نوں اس تحقیق ہویا وڈا زور
ابوجہل مردود نوں بھل گئی تدبیر
سنیاں سب قریشیاں حمزہ مسلمان
حمزہ نوں اسلام وچہ جاں گذرے کجھ روز

نام نہ لے اس کم دا گھر وچہ بیٹھ خموش
کر دیوے گا مار کے تیرا مندا حال
ہووں اس دے روبرو تیری موں نہ کار
روز محمدؐ نال توں دگڑیں ظالم چور
ماریا اس یتیم نوں تیں کیوں ہتھ اٹھا
ہیں اوہ دین محمدیؐ کیتا اج قبول
دیکھے مندی نظر جے دیواں گردن توڑ
جو کوئی اس یتیم نوں آکھے برا بھلا
دتا کسے جواب نہ ذرہ چپ لب چپرا
کہندا خاطر جمع کر دیکھیاں تدھ خروش
کلمہ آکھ زبان تحقیق کیتا دین قبول
سنیاں جدوں قریشیاں ہر جا کر دے شور
کہندا ازور نہ چلسی اگے اس امیر
سست ہوئی مردانگی ہو گئے حیران
آیا عمر خطاب بھی اندر دین فیروز

دربیان اسلام آوردن حضرت عمر بن خطاب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

آکھاں عمر خطاب نے جیوں آندا ایمان
اکدن پاک رسولؐ نے کیتا ایہہ بیان
ٹھا کر بت جو پوجدے ہوندے ایہہ تحقیق ورد
احمق پوجن ٹھاکراں نالے بتاں نوں
ایہہ گل آکھی کسے نے ابوجہل دے پاس
جلیل کو تلے ہو گیا سن کے ایہہ بیان
سنیوں سب قریشیو کہے محمدؐ کی

ہویا وچہ کتاب دے جونکر اساں عیان
بہت قریشی اس جا سن دے بے ایمان
غافل رب دے راہ تھیں ہوئے اوہ ضرور
باجھ عبادت رب دے پوجن بت زبون
وچہ کفر مغرور سا اوہ مردود خناس
اوتھے دو ہاں دیوندا وچہ قریشیاں جان
حق اساڈے بتاں دے کردا بے ادبی

گالیں دیندا بتاں نوں جو ہیں ساڈے رب
رکھدا نہیں اساں دی عزت نہ حرمت مول
انج محمدؐ نوں کرے جو کوئی قتلا م!
سنیوں میری بات نوں دلدیاں کناں نال
فرض کیتا جے اسنوں ماریں کسی سبب
مطلب دی اولاد جاں دھو لوے تلوار
غصے ہو کے سعد نوں کہندا عمر خطابؓ
پہلاں تیرے بدن تھیں منڈی کہراں جدا
ایہہ گل کہہ کے سعد ول آیا دھو تلوار
کیوں توں کردا ندریں آکھے ایہہ کلام
اول اوہناں دوہاں دے تائیں ماریں جا
کس تھیں سنیاں ایہہ تیں کہندا عمر خطابؓ
ہیں اس تیری بات نے کیوں کہہ کراں یقین
سعد کہیا کہ بکراذ نج اوہناں دی جاء
غصے دے وچ ہو یا سن کے عمر خطابؓ
جلدی گھر ول بھین دے ہویا عمر رواں
دروازے تے جا کے ہویا کھڑا خاموش
اندر تھیں آواز ایہہ سندا عمر جوان
نالے ہتھاں وچ سا ہک ورق قرآن
تختے نوں کھڑکاوندا تاں پھر عمرؓ جوان
خوف کرن کیوں آگیا عمر اساڈے اج
دروازے نوں کھولدے پچھوں دوڑ شتاب
جسدن ویڑے بھین دے وڑیا عمر خطابؓ
کی کجھ پڑھدی توں سیں کردا ایہہ خطاب
کہندے اسیں نہ مول سی پڑھدے کوئی چیز
احمق کہندا اساں نوں کردا نہیں ادب
ردی ساڈے دین نوں کہندا نا معقول
دیواں گا وہ ہنے اوہ بیٹھے ہیں اس دا اہل انعام
ساتھ محمدؐ ہدی دا مول نہ کرو خیال
بدلہ لین ہاشمی تیرے پاسوں جھب
پتہ نہ تیرا لگسی کہہ سن مار خوار
بات کریں ایہہ ساتھ ہیں ہو کے بے آداب
توں بھی نظری آوندا رلیا ہیں اس دا
اگوں سعد وقاص نے کہیا ایہہ للکار
بھین بہنوئی آگئے تیرے وچ اسلام
پچھوں ماریں غیر نوں ایہہ عم کم روا
ہوئے اوہ محمدیؐ میں نوں آکھ جواب
باجھوں اکھیں ویکھیاں کجھ اعتبار نہیں
نہ اوہ کھا ون اسنوں جا کے لے آزما
کہندا ہو سی جھوٹ جے تینوں کراں خراب
باہر دا در بند سا ڈٹھا جا جوان
دل دے اندر عمر دے آیا غصہ جوش
بھین بہنوئی اس دے دوویں پڑھن قرآن
اوہ پڑھدے سن شوق تھیں سورہ طٰہٰ جان
کیوں دروازہ بند ہے کہندا کھول زبان
ورقے اوہ قرآن دے چا لکا ون بیچ
گھر دے جاون عمر نوں کہہ کے جھب آداب
غصے اندر پلنگ دے اوپر بیٹھے شتاب
دوویں میرے روبرو ہن بھی پڑھو شتاب
باتاں آپس وچ سی کردے اہل تمیز

پھیر لیا اک بکرا جلدی عمر خطاب رضؓ
تے گوشت کجھ اسنھیں کردا جلد کباب
آ کے رلمل کھاییکے اہناں کیا بیان نوں
باجھوں اپنے ذبح دے کھاواں نا ایں ہول
جاناں دل وچہ عمر تے آنسا دو ہاں ایمان
اٹھ مہنداں دے پھیڑے غصے اندر دال
زاری کرکے چمبڑی بہن جو پھپوں آر
ہور اگلی بہن نوں کردا اڈاہڈی مار
رو رو نعرے ماردی بہت کرے فریاد
دین محمدؐ خوشی تھیں کیتا اساں قبول
نال لے پڑھیا دوہاں نے کلمہ پاک رسولؐ
روندی ڈٹھا بہن نوں دل وچہ ترس پیا
جاں دو گھڑیاں گذریاں کیتا دوہاں آرام
جو کجھ پڑھدی تسیں ہن اوہ ہو پڑھو کلام
اہناں کہیا ورق اوہ کڈھاں ناہیں مول
عزیٰ تے ہور لات دی کھاوے قسم عمرؓ
بہن کہیا قرآن وچہ کیتا حکم خدا
نوں تاں اندر شرک دے سارا ہیں غرقاب
جاندا کارن غسل دے سن کے ایہہ جواب
پھیر کہیا ایہہ عمر نے پڑھ کے دیو سنا
رلمل کیتی دوہاں نے سورہ جلدی شروع
سندیاں اس کلام نوں ہو گئی تاثیرا
شوق جو دل وچہ آگیا کردا ایہہ کلام
سچی ایہہ کلام ہے سچا اوہ رسول
لعنت پوجن والیاں ٹھاکر بتاں نوں

ذبح کریندا اٹھ کے ہتھیں آپ شتاب
ہوئے جاں تیار اوہ کردا دوہاں خطاب
کہندے اسیں نہ کھاوساں سارے کھاویں توں
ساری عمراں اساں دا رہسی ایہہ معمول
داخل دین محمدیؐ اندر ہوئے جاں
لتاں جھکے مار کے کر دتا بے حال
بیٹھوں عمر خطاب دے ریندی خصم چھڈا
زخمی کیتا اسنوں روو سے زار و زار
کیوں کردا ہیں اساں تے ظلم ستم بیداد
بھاویں ماریں اس تھیں مڑاں ہرگز مول
کلمہ ہور شہادتی پڑھ کے کرن قبول
لوہو پونجھے بدن تھیں کردا پاک صفا
ترس جو دل وچہ آگیا کردا پھیر کلام
نیں بھی سن کے اسدا پاواں بھید تمام
کریں بے ادبی اہناندی ایہہ نہ اساں قبول
مول بے ادبی نہ کراں کہیو دور خطر
باجھ وضو قرآن نوں کوئی ہتھ نہ لا ر
اول کرے غسل توں سن لے عمر خطاب
جاں مڑ آیا اس نوں دتا ورق قرآن
سورہ طٰہٰ دوہاں نے شروع کیتی اس جا
سننے دیوں ہو یا عمر خطاب رجوع
روندا اس سن عمر سا چلے اکھیں نیر
واہ واہ کہی خوب ہے ایہہ کلام تمام
سچی ذات خدا دی فرق نہیں کجھ مول
جنہاں رب وساریا ہیں ملعون زبون

برحق رب رسول ہے کیتا عمر یقین!
ورقہ جم قرآن دا سر تے چا دھرے
خطا ہوئی ایہہ بھل کے میتوں کرو معاف
دسو کس مکان ہے رب دا خاص رسول ﷺ
حمزہ دے گھر وچ ہیسا اسدن اوہ جناب
ٹریا لیکے عمرؓ نوں اس دل تربت سعیدؓ
باہر دا در بند تھا ساڈھا عمر خطابؓ
باہر جا دروازیوں ہویا عمرؓ کھڑا
باہر نظری آوندا در تے عمر خطابؓ
سرخی اندر اکھیاں ہتھ اندر تلوار
کھول دیو در جا کیکے حضرت کہیا شتاب
جے اوہ آیا صلح تھیں زندہ جاسی پھیر
جا کے ہتھوں اس دی کھولواں تلوار
اسیں تمامی ہاشمی جاں کڈھاں تلوار
تخنے کھولو جا کیکے کہیا رسول ﷺ جناب !!
عمرا جے توں آیوں کارن قتل رسول ﷺ
آوسے پھیر تلوار جاں ہاشم دی اولاد
جے توں آیا صلح تھیں تاں ہے تیری جار
اچہاں لوں آجاوندا در تے پاس رسول ﷺ
کہندا رب رسول ﷺ دے اوہ لیا ایمان
پکڑے قدم رسول ﷺ دے جلدی عمر خطابؓ
داخل ہویا عمرؓ جیاں اندر دین رسول ﷺ
ہوئی خبر قریش نوں آندا عمرؓ اسلام
حمزہؓ تے ہور عمرؓ جاں ہوئے مسلمان
ایہہ دو نامی عرب دے اندر سی مردان

حق محمد مصطفےٰ ﷺ برحق اس دا دین
بھین بہنوئی اپنے اگے عذر کرے
اندر دین محمدی ﷺ داخل ہووان صاف
میں بھی جا کے اسدا کرساں دین قبول
حاضر پاک رسول ﷺ دے ہور کئی اصحاب
ایہہ بہنوئی عمرؓ دا آہا نیک رشید
جس جا پاک رسول ﷺ سا ہور تمام اصحاب
کہیا اک اصحاب نے پاک رسول ﷺ خدا
دشمن اوہ اسلام دا ہے گا بے آداب
جیونکہ مارن واسطے آیا ہوشیار
انج داخل اسلام وچ ہوسی عمر خطابؓ
ناہیں گردن بہن کے کرساں اسنوں زیر
سر اسدے نوں وڈھ کے کرساں ٹکڑے چار
وڈھ وڈھ سب قریش نوں کراں خراب خوار
آیا ساتھ ایمان دے ہے انج عمر خطابؓ
اوہ مراد نہ ہوسی تیری کدے حصول
دشمن سب رسول ﷺ دے مار کرن برباد
جل توں نیت نیک تھیں پاس رسول خدا
پکڑے کمروں عمرؓ نوں اللہ دا مقبول
ناہیں مار زمین تے کر دیواں بے جان
آیا وچ اسلام دے کلمہ پڑھے شتاب
خوشی ہوئی اصحاب سی اللہ دے مقبول
غم اندر حیران سی مول نہ کرن کلام
ڈر کے قوم قریش دی تن وچ رہیا نہ ہان
وڈا انہاں دا دبدبہ آہا وچ جہان

اک دن پاک رسولؐ نے کیتی ایہہ دعا
اوہ دعا رسولؐ دی کیتی رب قبول
باجھوں حمزہؓ عمرؓ تھیں جو سی مسلمان
داخل حضرت عمرؓ خطاب ہویا وچ اسلام
آیا اس دا دبدبہ اندر عرب تمام
اوسے روز رسولؐ دے پچھے نال نیاز
اللہ اکبر آکھیا جا کے اوپر بام
مجلس وچ قریش دے کیتی صفت رسولؐ
ابوجہل نے آکھیا سن توں عمرؓ امیر
ساتھ محبت اس دا لیندا ہیں توں نام
کی انج تینوں ہو گیا مینوں دس بیان
جد تک ہے میرے جسم دے اندر رہسی جان
توں ہے کافر دوزخی دشمن دین رسولؐ
دھڑ وں میانوں عمرؓ نے ہتھ لئی تلوار
ہوئے بے ادب رسول نوں جو کوئی کہے کلام
جو ہے دشمن نبی دا کرساں مار تباہ
تینوں سب قریش نوں کردا ہاں اظہار
میرے وانگوں تسیں بھی لے آؤ ایمان
بات کرے کوئی غیر جے ماراں میں تلوار
ابوجہل جاں اٹھ گیا ڈرے کچہری سب
باپ آیا گھر اس دا جس دا نام خطاب
سن کے حضرت عمرؓ نوں کہندا اندوں خطاب
کیتا قتل خطاب نوں حضرت عمرؓ امیر
اس کہن تھیں عمرؓ دے آندا نہ ایمان
ماں پیو جس دم عمرؓ نے کردتے قتل تمام
رہا عمر خطابؓ نوں وچ اسلام لیب
اندر دین محمدیؐ کیتا عمرؓ شمول
اوہ ظاہر اسلام دا کردے راہ بیان
ظاہر کیتا اس نے اندر خواص عام
ڈردا مول نہ کسے تھیں اندر بات کلام
پڑھے جماعت ساتھ سی کعبہ وچ نماز
کیتی صفت رسولؐ دی اندر خلق تمام
سندے خاص و عام سی اوتھے نامعقول
صفت محمدؐ دی کریں ظاہر انج کثیر
آکھ حقیقت پھول کے میرے پاس تمام
کہیا حضرت عمرؓ نے سن اے نافرمان
ہر دم صفت محمدیؐ کرسی ایہہ زبان
خلقت نوں وکھا کے رکھدا ہیں مجہول
اندر قوم قریش دے کہیا ایہہ للکار
چھڈاں مول نہ جیوندا کر دیواں قتل تمام
کرے نہ میرے روبرو بات کوئی بے راہ
ہیں اوہ دین محمدیؐ کیتا ہے اختیار
ظاہر کر اسلام نوں ہو وو مسلمان
سن مجلس تھیں اٹھ گیا ابوجہل مردار
اوتھوں حضرت عمرؓ بھی جاندا گھر ول جب
کہیا اس نوں عمرؓ نے کلمہ پڑھیں شتاب
ہرگز تیرے کہن تھیں کراں نہ دین خراب
اگے جا کے ماں نوں دے پھیر کے تقریر
قتل کیتا پھر ماں نوں حضرت عمر جوان
سن ہوئے حیران سن مکی لوک تمام

اوہ پر خلافت عمرؓ دا غلبہ ہو رہیا
آکھن جس نے اپنے مال ہوئے دستے مار
پہلاں بھی سا اس دا اس تھیں وڈا زور
ڈردا کوئی نہ آوندا اگے عمرؓ جوان
خلافت نسدی راہ تھیں جاندا جیہڑے راہ

ڈردی آہی خلق سبھی اس تھیں ہر ہر جا
دل تھیں ہر گز غیر دا اوہ نہ ہوسی یار
اندر سارے عرب دے آہی اسدی لوڑ
لوک آہے سب نسدے جتول گیا جوان
حضرت عمرؓ امیر جو آہا عالی جاہ

دربیان ہجرت اہل اسلام طرف حبش

اندر مکے شہر دے ہوئی خبر تمام
ہوئے مسلمان ہیں حمزہؓ عمرؓ امیر
گذرے تھوڑے روز جاں رلمل کل کفار
حضرت ڈٹھا ظلم جاں وچہ قریش کفار
مکے لین نہ دیوندے سانوں مول آرام
جاں ایہہ نبی کریم تھیں یاراں سنی کلام
بیٹی پاک رسولؐ دی جو سی عالی شان
کو نذح کیتا عثمان نے ہور رقیہ نال
ہجرت ایہہ عثمانؓ نے اول کیتی سی
حمزہؓ تے ہور عمرؓ بھی جو سی مسلمان
سب اصحاب رسولؐ دے ہکیوں ہو گئے روان
آہا اندر حبش دے شاہ نجاشی نام
عادل نیت نیک بھی اوہ حبش دا شاہ
قسمت اندر اس دے جو آہا اسلام
مکے اندر خبر جاں سنی قریش کفار
طرف نجاشی لکھیا ابوجہل نے حال
اندر مکے ہو گیا اک محمدؐ نام

داخل ہوندے لوک ہیں جا اندر اسلام
اس زمانے وچہ جو آہے وڈے کبیر
دیون لگے مومناں ہر ہر طور آزار
یاراں نوں فرمایا ہجرت کرو تمام
وچہ حبش دے جا رہو چھڈو ایہہ مقام
کرن تیاری حبش دی مکہ چھڈ تمام
نام رقیہ اس دا وچہ نکاح عثمانؓ
وچہ حبش دے جا رہے پہلاں ایہہ خوشحال
اوّل اسلام دے ایہو مہاجر ہی
وارد واری حبش وچہ جا رہے مردان
باجھ علیؓ صدیقؓ دے کوئی نہ رہیا جان
رکھدا شاہ آباد سا رعیت وچہ آرام
دتی سب مہاجراں تائیں اس پناہ
نیکی ساتھ مہاجراں کیتی اس تمام
حبش شہر وچہ جا رہے سب نبی دے یار
پیدا ہو گیا لوکاں ہے اک مذہب فی الحال
خلق دگاڑی اس نے مکے وچہ تمام

ساڈے تباں ٹھاکراں تائیں کہے بُرا
اندر مذہب اس دے آئے جیتے لوک
اکثر لوکاں چھڈیا پیو دادے دا دین
ہیرا دار نہ لگدا اوسنوں دیداں مار
جیہڑے اس دے دین وچہ داخل ہوئے عام
اوہ اساڈے چوہن سانوں دیہہ پکڑا
گھلے دو تن بار بھی اس خط دے ہمراہ
پاس نجاشی جاں گئے اوہ قریش کفار
پڑھیا اوہ خط شاہ نے جو کجھ لکھیا سی
اوہ اساڈے شہر وچہ رہندے کہڑی جار
لوکاں کہیا شہر وچہ رہندے اوہ تمام
دین انہاں دا اساں تھیں بہت مخالف جلی
جلد سدایا عمرؓ نوں بھیج کوئی امرا
کون پیغمبر تساں ندا دسو دین شتاب
اساڈا دین اسلام ہے کہیا عمرؓ جوان
نازل اوپر اسدے کیتا رب قرآن
شاہ نوں ایہہ معلوم سی صفت رسول خدا
شاہ فرمایا عمرؓ نوں آ دیں میں نزدیک
جو حلیہ سائیں دا کیتا عمرؓ بیان
جلدی حضرت عمرؓ نے کیتا وضو تمام
سن کے کہیا شاہ نے ایہہ کلام خدا
ایہہ گل کہہ کے تخت تھیں اتر آیا زیر
ساتھ بلند آواز دے لگا پڑھن قرآن
سن کے دل وچہ شاہ دے کجھ ہوئی تاثیر
شاہ نجاشی آکھیا سچ قرآن کلام

مذہب ساڈے نوں کہے ہر دم بُرا بھلا
اپنی طرف بلاوندا ہر ہر راہوں لوک
مذہب پکڑ محمدیؐ اس تے کرن یقین
ہوئے سارے ہاشمی دل تھیں اسدے یار
اندر تیرے شہر دے آئے نس تمام
ابوجہل شاہ حبش نوں لکھیا ایہہ لکھا
تاں اوہ کہن زبان تھیں حالت اگے شاہ
ابوجہل دا لکھیا ونڈے کڈھ مکار
تاں ایہہ شاہ قریشیاں تائیں بات کہی
کہ تھیں ایتھے آ رہے دیہو حال سنا
مکی آکھن انہاں نوں سارے لوک عوام
وچہ انہاں سردار ہے عمر خطاب جوان
آیا حضرت عمرؓ جاں کہندا شاہ سنا
کہڑی اوپر اسدے نازل ہوئی کتاب
نبی محمدؐ نام ہے جس دی عالی شان
ہے گی وچہ توراۃ دے اسدی صفت عیان
اوہ توریت انجیل دا حافظ عالم سا
صفت محمدؐ بھول کے آکھ سنا دیں ٹھیک
پھیر نجاشی آکھیا پڑھو کجھ قرآن
لگا پڑھن قرآن نوں سندے خاص عوام
میں ہاں اوپر تخت دے توں ہیں ہیٹھ کھلا
پڑھن لگا جا تخت دے اوپر عمرؓ دلیر
سورہ طٰہٰ وچہ تھیں پڑھیا کجھ بیان
داہ وا دین محمدی کیتی ایہہ تقریر
برحق دین محمدی سچا ہے اسلام

شرمندے ابو جہل ہوئے قریش کفار
کہے نجاشی انہاںنوں سنیوں او بدکار
ایسا چنگا دین نہ کیتا تساں قبول
اوہ نبیؐ برحق ہے رب دا خاص رسولؐ
جلدی میرے ملک دے وچوں جاؤ دوڑ
ناہیں اگے ہاتھیاں پا کرساں گا چور

ایہہ گل سن کے مڑ پئے سب شرمندے ہو
ابو جہل دے پاس جا حالت آکھن رو

در بیان رجوع بقصہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

مکے تھیں دل حبش دے گئے جو نیک طریق
رہیا نہ پاس رسولؐ دے باجھ علی صدیق رضؓ
پھیر قریشی ہک جا ہوئے جمع تمام
آپس اندر بیٹھ کے کرن صلاح حرام
اندر دین محمدؐ دی جو کوئی جا وڑسی
بات کلام نہ صلح دی اس تھیں کوئی کرے
ہاشم دی اولاد دے وچوں جو کوئی ہو
ناطہ رشتہ اس تھیں رکھو ناہیں کو
مول نہ کرو صلاح ہی ساتھ انہاں دے بات
مت یاری نہ کرے کوئی انہاں دے ساتھ
اوپر اس کلام دے قائم رہو تمام
ملن جے اندر راہ دے کرو نہ بات سلام
سودا دیہو مول نہ جان آون بازار
نہ خریدو انہاں تھیں وچن نقد ادھار
جو کوئی دیوے انہاںنوں سودا وچ بازار
سب قریشی انہاںنوں کرو یہ خراب خوار
وچوں ساری قوم دے اسنوں کرو جدا
صلح نہ رکھو اس تھیں دل دے وچ ذرا
آپس اندر ایہہ بھی کرن صلح شریر
قتل محمدؐ واسطے کریئے کی تدبیر
خلوت وچ قریشیاں رل مل کیتا قول
کہندے قتل رسولؐ نوں کریئے کیہڑی دول
کرکے جمع قریش نوں ابو جہل بے دید
قتل رسول کریمؐ دی کردا اسا تاکید
ابو طالب نے کسے نے کیتا ایہہ بیان
اپر قتل رسولؐ دے کردے نے سامان
مکے اندر ہاشمی جہسی خاص و عام
ایہہ حمایت نبیؐ نے قائم ہوئی تمام
مطلب دی اولاد بھی آہے وڈے دلیر
ایہہ سب طرف رسولؐ دی لگے ہوئے شیر
ایہہ حمایت نبیؐ دے کرن لگے اظہار
دشمن سب قریش دے ہو گئے اک وار
ایہہ جد سارے ہاشمی نہ سی مسلمان
ایہہ قربت دے پاس تھیں ظاہر کرن بیان

آہا سب برادری دا ایہہ پاس کمال
دشمن ہوئی قریش دی ہاشم دی اولاد
دشمن ایہہ رسولؐ دا رہیا دلوں مدام
ابوجہل دا یار سا ابولہب بے دین
سنیا جدوں قریشیاں ہاشمیاں دا حال
کہندے کیونکر ہووسی ہن ساڈا مقصود
ابوجہل مردود نے سدے یار احباب
آپس اندر انہاں نے لکھیا ایہہ اقرار
ساتھ محمدؐ ہور جو ہیں سگے مسلمان
جے ملن وچہ راہ دے کریاں نہ سلام
جبتک سانوں پکڑ کے دیون نہ رسولؐ
کاغذ اوپر انہاں نے کر کے ایہہ تحریر
جدوں ایہہ قریشیاں کیتی قیل مقال
تن برس اوہ لکھیا بھید ایہہ رہیا جان
اللہ اتے رسولؐ دا جس جا گھر سا نام
حضرتؐ نوں جبرئیل نے دتی ایہہ خبر
عہد اتے پیمان دی جو سی اوہ کتاب
ڈٹھا جا رسولؐ نے کاغذ رہیا نہ مول
خبر ہوئی ابوجہل نوں کاغذ ہویا تباہ
کہندا سد قریش نوں ابوجہل سردار
بن اوہ کاغذ اس جا ہرگز رہیا نہ مول
کوئی اس اقرار تھیں ہرگز پھرے نہ مول
ابوجہل دا آکھیا بعضے کرن قبول!
بعضے وچہ قریشیاں جو سی نیک نصیب
کاغذ دے اقرار تھیں ہوئے بعدی تمام

ونہیلے آہے ہک جا جان اتے ہور مال
ہک مخالف رہ گیا ابولہب ناساز
اوپر قتل رسولؐ دے قائم سی بدنام
ایسیں سبب رسولؐ دا دشمن رہیا لعین
ہوئے سارے ہاشمی پاک نبیؐ دے نال
جدوں حمایت واسطے ہوئے اوہ موجود
کاغذ اوپر بیٹھ کے لکھدے ایہہ شتاب
ہاشمیاں تھیں مول نہ کرساں کچھ گفتار
مطلب دی اولاد تھیں جن آندا ایمان
ہرگز کوئی انہاں تھیں کراں نہ بات کلام
خاطر نسبت انہاں تھیں کرنا نہ قبول
دروازے تے حرم تے لاندے جا شریر
تدوں نبوت نبیؐ نوں آہا ستواں سال
کیڑے تے پھر کھا لیا اوپر اس مکان
قائم کرموں رہ گیا کھادا ہور تمام
دیکھیں جا قریش دا لکھیا نال نظر
کھا لئی اوہ کرم نے ہوئی سب خراب
باقی کاغذ دوسرا ہور کرو منقول
سب قریش قرار تھیں پھرسن خواہ مخواہ
کاغذ اوپر اساں جو لکھیا سا اقرار
کاغذ دے اقرار نوں رکھو سب قبول
باقی کاغذ دوسرا ہور کرو منقول
قائم اس اقرار تے اوہ رہے جہول
ابوجہل دے کہن دے لگے نہ اوہ فریب
پھیر قریشی نہ رہے اوپر اس کلام

جن دا ایک نصیب سا آہا پاس رسولؐ
جدوں نبوت نبیؐ نوں ہو گئے دس سال
ساتھ رہنا خدا ولوں سی پائی اس وفات
ابو طالب دا آپ نوں جو کجھ ہویا غم
اندر اوسے سال دے بی بی سودہ نال
اندر اوسے سال دے حضرت دین پناہ
ابو طالب دی موت دے پچھوں کل بے دین
جدوں قریشیاں نبی نوں بہتا کیتا تنگ
طائف دے ول اٹھ گئے پاک رسولؐ امام
اندر طائف شہر دے لوک آہے بے دین
اس شہر تھیں کسے نے آندا ناہ یقین
سبھناں حکم خدائے تھیں رل کیتا انکار
رل کے رنج رسولؐ دین لگے خناس
مکے دیوں اٹھ کے ٹر دے پاک رسولؐ
ایہہ موضع مشہور ہے ہک مکے دے پاس
جناں دا ہک اس جا آیا تدوں گروہ
اوتھے پاک رسولؐ سی پڑھدے پئے قرآن
سن قرآن رسولؐ تھیں ایمان کرن قبول
پڑھیا ساری قوم نے کلمہ اتے درود
جناں اندر قوم دے کیتی جا خبر
ہک نے اگے دوسرے جاں ایہہ کیتی بات
اوہ کرے اس نبیؐ دا برحق دین قبول
مکے وچ رسولؐ نے جاں آندی تشریف
حدی دا ہک پت سا مطعم اس دا نام
گھر وچ رہ کے اٹھدے حضرت دوتن روز

ابو جہل دی طرف بھی کجھ رہے مجہول
ابو طالب نے چھڈیا دنیا دا اجنجال
سنیوں پاک رسولؐ دے اس پچھے حالات
طاقت ہوں نہ تم نوں جے اوہ کرے رقم
کیتا عقد رسولؐ نے دل وچ ہو خوشحال
حضرت بی بی عائشہؓ آندی وچ نکاح
سب تکلیف رسولؐ تے قائم ہوئے لعین
حارث دے پت زید نوں حضرت لگے سنگ
اک مہینہ اس جا کیتا نبیؐ آرام
جاں دعوت اسلام دی کیتی نبی آیؐ
دشمن ہوئے رسولؐ دے طائف وچ لعین
اللہ اتے رسولؐ نوں لگے کرن بیزار
ہوئے طائف شہر تھیں حضرت بہت اداس
بطن نخل دے وچ جا کیتا نبیؐ نزول
بیٹھے حضرت آ جدے اوتھے بہت اداس
اگے پاک رسولؐ دے لشکر سنے انبوہ
اوسے رستے جن سی کہندے ہوئے رواں
جنہاں کہیا رب دا اوہی برحق رسولؐ
رخصت ہوئے نبیؐ تھیں سارے ہو خوشنود
پیدا ہویا اک ہے پاک رسولؐ بشر
بچے دوزخ دی اگ تھیں چاہے کوئی نجات
ہویا محمد رب دا مرسل اتے رسولؐ
رنج اتے تکلیف تھیں آہے بہت ضعیف
اس دے گھر وچ آپ نے کیتا جا مقام
پھیر گئے گھر اپنے اندر دین فیروز

مکے اندر فیر جاں لگے کرن بیان — جو سی حکم خدائے دا لگے کرن عیان
حالت طول طویل ہے ختم کراں ایہ باب — ہن کجھ حال معراج دا آکھاں وچ کتاب

شروع باب دوم حکمت در معراج شریف چہ بود

اللہ کہ آساں توں پڑھیا دوجا باب — حال معراج رسولؐ دا جیویں ہے وچ کتاب
اول رکھنا چاہیے سن اے نیک مزاج — کی حکمت سی ربدی ہوون وچ معراج
سنی معراج رسولؐ نوں ہویا ایت سبب — امت دے اعمال نوں حضرت ویکھے سب
عیب ثواب جو خلق دے اندر ہین کمال — سب وکھائے نبیؐ نوں قادر جل جلال
امت دی جاں آپؐ نوں آئی نظر خطا — تاں بخشش دے واسطے لگے کرن دعا
اندر ایسے فکر دے رہندے آپ قدیم — فکر اندر غمگین سی سدا رسول کریمؐ
حکم ہویا جے خلق دی بخشش ہے منظور — راتیں یاد خدا بیدے اندر رہن ضرور
جاگیں ادھی رات جے ادھی امت تیں — ایہ عذابوں دوزخوں بخش دیواں گاہیں
چوتھا حصہ رات جے جاگن ہے منظور — چوتھا حصہ خلق نوں کہراں عذابوں دور
امت کارن اپنی جتنا رہیں بیدار — بخشاں امت اتنی کہیا رب غفار
جاں ایہ حکم رسولؐ تے کیتا رب نزول — اندر یاد خدائے دی رات رہے مشغول
اندر استغفار دے دیندے رات گزار — کہندے امت بخشش نوں میرے رب غفار
ہوندے کھڑے رسولؐ سی بعد نماز عشار — اندر یاد خدائے دی جاندی رات وہار
قدم مبارک آپ تے ہوندا ورم قدیم — کثرت جدوں قیام دی کیتی نبی کریم
ڈٹھا ایہ فرشتیاں پاک نبیؐ دا حال — کیتی عرض فرشتیاں اگے جل جلال
امت دے غم واسطے باجھوں خطا رسولؐ — راتیں وچ نیں آرام نہ رہے ہمیش ملول
زاری کرکے رووندا اندر رنج الم — باجھ گناہوں نبیؐ نے ایہ کی پایا غم
تیرے ایس حبیبؐ دی ربا نہیں خطا — امت بدلے ایس نوں کیوں غم دتا پا
تاں حضرت نوں رب نے کیتا ایہ فرمان — توں امت دے واسطے ہوویں نہ حیران
توں رحمت دا آ مکھے دیکھ نبیؐ دریا — نالے سب ملکوت نوں ویکھیں اکھیں آ

دیکھ خزانہ مغفرت آسمان تے آر — دیکھیں اکھیں نال توں رحمت دا دریا
اس رحمت دے بحر دے اگے ہن کی چیز — گناہ تمامی خلق دے سن اے نبی عزیز
ایسے خاطر نبیؐ نوں ہویا سا معراج — ایہ سبب معراج دا سن توں نیک مزاج

حکمت دیگر

ہک روایت ہور ہیں کردا ہاں تحریر — اندر سب قرآن دے کہیا رب تدبیر
دوزخ اندر بندیاں تائیں کراں عذاب — سب تفصیل عذاب دی دسی رب وہاب
جس دن روز حشور دا قائم کرے خدا — اوتھے کم نہ آوسی کوئی یار بھرا
نفسی نفسی آکھسن اس دن سب نبیؐ — اوہ کیوں نفسی آکھسن ہیں کہاں اخی
ڈٹھے باجھ عذاب دا ہوندا بہتا ڈر — دل دے اندر انہاں دی ہوندی خوب خطر
پاک نبیؐ نوں رب نے اوپر عرش لے جا — دوزخ اتے بہشت بھی دتا سب دکھا
دیکھی ہوئی چیز دا بہت نہ ہوندا ڈر — رہے نہ پاک رسولؐ دی تاں دل وچ خطر
روز قیامت امتی تاں اوہ کہے پکار — ہویا معراج رسولؐ نوں اس سببوں یار

حکمت دیگر

بعضے آکھن ایہہ سی حکمت وچ معراج — حال بہشتاں دوزخاں سن توں نیک مزاج
جدا جدا سب آکھیا اللہ وچ قرآن — اکھیں مول نہ دیکھیا آیا شاہ جہان
مشکل ہوندا آکھنا ڈٹھے باہجوں حال — سد دکھایا نبیؐ نوں اللہ جل جلال
اس خاطر معراج سا ہویا نبیؐ خدا — تاں اوہ اکھیں اپنی دیکھ لئے خود آ

حکمت دیگر

بعضے آکھن کنجیاں دوزخ اتے بہشت — دتیاں سد رسولؐ نوں سن اے نیک سرشت

حکمت دیگر

حکمت بعضیاں راویاں کیتی ایہہ تحریر
پیدا کیتے رب نے جان زمین آسمان
عرض کیتی آسمان نے اگے پاک خدا
میرے وچ آراستہ کیتے سورج چند
میرے اندر اپنا داخل کیتا نور!
کریں خلیفہ اپناں جاں توں وچ جہان
کرسی اگے رب دے کیتی ایہہ دعا
پیدا جس دن توں کریں اوہ خلیفہ رب
میری ایہو عرض ہے تیری وچ درگاہ
نیویں گردن پا بیٹھی زمین رہی خاموش
اسی وقت زمین نوں آیا حکم خدا
سن کے رتبہ اس دا عرض کیتی آسمان
کرسی کیتی عرض ایہہ نالے عرش عظیم
توں کیوں رہی خاموش ہیں سانوں دیہہ جواب
توں ہیں مالک خلق دا رب غریب نواز
اوہ لائق سی ناز دے کیتا انہاں بیان
ہیٹھ پیراں دے آونے والی ہاں میں خاک
میرا کی مقدور ہے تیری وچ درگاہ
ہیں وچ طاقت کہن دی ایہہ گل ہاں میں لال
کراں خلیفہ زمین تھیں کہیا پاک خدا
اگے ایہہ زمین دے سن کہیا آسمان
رہندا میرے وچ ہے حضرت جبرائیلؑ
میرے اوپر رب دی ہیگی لوح قلم

وچ معراج رسولؐ دے سن اوس بیٹھ امیر
جس دن اپنی جا علیؑ کیتا سا فرمان
میںوں عزت نال نہیں کیتا آپ تیار
کیتا پھر زمین تھیں میںوں رب بلند
تیرے اگے عرض ہے میرے رب غفور
میرے پاسوں اسلوں کر توں رب رحمان
وسیع کرسی آکھیا مینوں پاک خدا
میرے پاسوں اسلوں کر توں پیدا سب
اوہ خلیفہ اپنا میں تھیں کریں اللہ
رحمت دے دریا نے اس نے کیتا جوش
اک خلیفہ ہووسی کیتی ایہہ اقرار
توں اس عالی شان نوں میں تھیں کر سبحان
ساتھیں پیدا اسلوں کر توں رب رحیم
سن کے ایہہ زمین نے کیتی عرض شتاب
کرسی عرش آسمان نے کیتے اپنے ناز
خاک ضعیف نحیف ہیں عاجز ہاں نادان
مسکین اتے غریب ہیں نہ خلیفہ پاک
کہاں خلیفہ اپناں میں تھیں کریں اللہ
رب غریبی زمین دی ایتھی تندوں نتھدی
ہے عاجز مسکین تے میرا رحم سدا
کی ہویا جے ہووسی تیں وچ اک انسان
نالے اسرافیل ہے نالے میکائیلؑ
ملکی اتے ادریس دا سرنا ہودے عالم

ہے بیت المعمور بھی کعبہ ملک خدا
ایہہ حالت آسمان دی جسدم سنی تمام
جس دم پیدا ہویا اوپر زمین رسول ؐ
اس دن کہیا زمین نے دیکھیں اے آسمان
میرے اوپر ہویا عالم دا سردار
اگوں کجھ آسمان نوں آیا ناہ جواب
یارب پیدا زمین تے کیتا خاص حبیب ؐ
مینوں بھی ایہہ بزرگی دیویں کیویں خدا
اللہ تے آسمان دی کیتی عرض قبول

خاک اتے غمناک توں رہیں زیر سدا
زمین رہی خاموش سی کیتی ناہ کلام
بزرگ وچہ پیغمبراں اللہ دا مقبول
خاک میری غمناک دی اللہ کیتی شان
مینوں بھی ایہہ بزرگی دتی رب غفار
عرض کیتی آسمان نے اگے رب وہاب
خاک ہلاک ناپاک دا ہویا ایہہ نصیب
میرے اوپر اس دا قدم شریف لیا
اس حکمت تھیں ہویا سا معراج رسول ؐ

حکمت دیگر

بعضے کہن معراج نوں سد رسول ؐ خدا
وچہ معراجے حکمتاں ہور کہی تحریر
آکھاں جے سب حکمتاں ہووے موٹی کتاب
بعض کہن فرشتیاں کیتی ایہہ دعا
سب تفصیل معراج دی جے میں کراں رقم

امرت سوہنی اوسنوں لکھے کرم عطار
راوی وچہ کتاب دے کہندے با تدبیر
کہنی ختم کتاب ہے مینوں عرض شتاب
ہک واری محبوب دا دیہہ دیدار خدا
تاں ایہہ مول کتاب نہ ہووے کدی ختم

شروع احوال معراج شریف

آسماناں نوں زمین تھیں گئے جو آپ حضور
ہک روایت بارہویں ربیع الاول دی
دوم روایت گیارہویں ماہ آہا شوال
بعضے کہن ستائیسویں آہی ماہ رمضان
ماہ رجب وچہ سا کیتا حکم خدا

اس دا نام معراج ہے خلقت وچہ مشہور
بعضے کہن معراج سا ہویا پاک نبی ؐ
رجب دی ستائیسویں بعضے کہن سنبھال
اکثر قول محدثاں رجب دے اوپر جان
حضرت جبرائیل نوں آئی اے ندا

کہہ توں ہون آراستہ حوراں تے غلمان
قبراں اندر مردیاں کرو نہ اج عذاب
حوراں تائیں حکم سا کیتا رب غفار
ملکاں نوں فرمایا اوپر عرش خدا
آدمؑ نوحؑ خلیلؑ نوں ہوئی خبر تمام
روحاں سنے وچہ قدسیاں کیتی ایہ ندا
آدیں جبرائیل نوں رب کیتا فرمان
اوتھوں ہک براق لے پاک نبیؐ تے جا
جبرائیل بہشت نوں ہویا ترت روان
گھوڑا اچہل ہزار ہے وچہ میدان کھڑا
نام محمد مصطفیٰ لکھیا بہت عجیب
ڈٹھا اک براق نوں جاری دو نویں نین
اوس تھیں جبرائیل نے کیتا استفسار
حضرت جبرائیل نوں کہندا اوہ براق
شان محمد مصطفیٰ سنی جد روز میثاق
ہک واری اس نبیؐ دا دیکھاں میں دیدار
سن کے جبرائیل نے اس نوں پکڑ لیا
دروازے وچہ نبی دی آندا اوہ براق
دولت خانے آپ دے آئے ہوئے روان
اتہانی ہک بنی دے چھپی آہی جان
جبرائیل براق نوں باہر کر کے کھڑا
ڈٹھا پاک رسولؐ نے جبرائیل کھڑا
کہیا جبرائیل نے بھیجیا رب سلام
ہیں تینوں لے جاوساں ہن اوپر آسمان
اٹھ محمد مصطفیٰ جلدی ہو ہشیار

زینت زیب بہشت دی ساری کرن ملکاں
ساری رات معراج دی کہیا رب وہاب
پہن لباس بہشت دے سارے کرو سنگار
تساں دیدار حبیبؐ دا ہوسی اج عطا
عیسیٰؑ موسیٰؑ پاس بھی کیتی ایہہ کلام
آسماناں تے آوسی اج رسولؐ خدا
جاویں طرف بہشت دی ایتھوں ہو روان
اسنوں کر اسوار توں اوپر عرش لیا
ڈٹھا وچہ بہشت دے اندر ہک میدان
پیشانی تے انہاں دی قدرت نال خدا
حضرت جبرائیل بھی آیا انہاں قریب
نیویں گردن کھڑا ہے مول نہ کردا چین
توں کیوں اندر فکر دے رودیں زار و زار
چہل ہزاراں برس تھیں میں ہویا مشتاق
عاشق ہویا اس دا کہیا اوس براق
اندر اس دے ہجر دے روندا زار و زار
کہندا چہل میں اسنوں تینوں دیاں دیکھا
جو سی پاک رسولؐ دا مست نہیں مشتاق
اگے اندر نور اسے دے آیا شاہ جہان
سنے پاک رسولؐ سی اوسدے وچہ مکان
اندر جا کے نبیؐ دا دیندا ایہہ ہلا ر
کیوں آیا ہیں رات نوں کہیا نبی خدا
بعد سلاموں سد دا تینوں رب علام
اج تینوں معراج دا رب کیتا فرمان
تینوں اوپر عرش دے سدیا رب غفار

کر کے وضو رسولؐ نے دو رکعت نماز
پڑھ کے باہر آوندا پیغمبر خوش راز

جبرائیل رسولؐ نوں چادر نور پہنا
جُتی سبز زمردی پیراں اندر پا

کمر بندیا قوت دا بدھا نال کمر
چابک سبز زمردی غوردنے وچ کمر

چابک اوپر چار سو چڑیا مروارید
جندی وچ جہاندے ناہیں دید شنید

پھڑ کے جبرائیل نے دست رسولؐ انام
آندا پاک رسولؐ نوں اندر بیت الحرام

زمزم تھیں پھر وضو جاں کیتا نیک اوصاف
رہیا کھڑا رسولؐ پھر کر کے ست طواف

اندر حرم شریف دے پھیرے بعد طواف
تھوڑی دیر حطیم وچ بیٹھا نیک اوصاف

وچ حطیم رسولؐ دا سینہ کیتا چاک
دور کیتا پھر وحی سنے دل تھیں خون ناپاک

میکائیل لیایا پانی زمزم جبار
دل نوں پاک رسولؐ دے کیتا دھو صفا

دل نوں کر کے پاک اس رکھ دتا پھر زود
بند کیتا پھر شکم نوں حضرت سی خوشنود

آندا باہر مکیوں حضرت نوں جبرائیلؑ
آیا استقبال نوں حضرت اسرافیل

ساتھ فرشتے اوس دے آہا ستر ہزار
کرن سلام رسولؐ نوں ہو کے صفاں قطار

ہویا میکائیل بھی حاضر اس میدان
ستر ہزاراں اس دے ساتھ فرشتے جان

سارے ملک رسولؐ نوں کرن آداب سلام
کہیا علیک رسولؐ نے اوپر اہناں تمام

بیان صفت براق و روانہ شدن

نالے اوہ براق بھی ہویا آ کر کھڑا
صفت کراں کی اسدی ہرگز لکھی نہ جا

اوہ براق بہشت دا آہا عالی شان
منہ وانگوں انسان سا اسدا کراں بیان

گھوڑے وانگوں اسدے آہے چارے پیر
ملک اندر مڑ آوندا کر آسماناں دا سیر

گردن تے دم اسدی وانگ شتر دے خوب
بازو توانا اسدے دو طرفیں محبوب

طول درازی باندیاں ایہہ روایت ٹھیک
کھولن تھیں سی جاندی مشرق مغرب تیک

سینہ سرخ یاقوت دا چمکے وانگوں نور
زین بہشتی پشت دے اوپر پیا ضرور

آہے سرخ یاقوت دے دوویں طرف رکاب
سجے کھبے لٹکدے سوہن باجھ حساب

تختے اتے اسدے لکھیا کلمہ پاک
رنگ عجائب اس دا آہا بہت چالاک

اڈدا وانگ پرندیاں اوہ براق عجیب
کہندا پاک رسول نوں جبرائیلؑ وحی
اوپر اسدے یا نبیؐ ہو کے جلد اسوار
پکڑیا جا براق دا جبرائیلؑ رکاب
کہندے اس تے یا نبیؐ چلیں ہو اسوار
ملک مقرب رب دی ہو کے صفاں قطار
جاں نزدیک براق دے آیا پاک رسولؐ
آیا جبرائیل نوں اس دم حکم خدا
اوہ کیوں جلد براق تے ہوندا نہیں سوار
تیں ہودن اسوار تھیں کیوں کیتی ہے دیر
کہندا جبرائیل نوں سن توں جبرائیلؑ
میرے استقبال نوں اوپر ہر آسمان
میری خاطر رب نے کیتا اج معراج
وڈا تیرا براق ہے دتا بھیج خدا
فردا روز نشور دے امت قبراں تھیں
ہر ہر دے سر ہووسی بہت گناہاں بھار
رستہ طول طویل سال پنجاہ ہزار
تیز ہوسی تلوار تھیں بالوں ہوگ باریک
امت اس پل اوپروں کیوں کر ہوسی پار
ایہ سن پاک رسولؐ تھیں کیتا حکم خدا
امت تیری اٹھسی جس دم قبراں تھیں
اوتھے ہک ہک بھیجساں تیز براق سعید
اس پل اوپر انہاں نوں تنگ نہ کرساں عمل
ایہہ سن پاک رسولؐ جاں لگا ہون سوار
باجھوں ختم پیغمبراں اوپر میرے کد!

جو اسدا اسوار سا عالی نیک نصیب
ایہہ اج تیرے واسطے اللہ بھیجیا ستی
دیکھیں وچ آسمان دے جو ہیں گے اسرار
میکائیل لگام نوں جا کے پھڑے شتاب
ہیں فرشتے منتظر وچ آسمان ہزار
تیرے استقبال نوں عالم دے سردار
یاد آیا کجھ نبیؐ نوں ہویا بہت ملول
کی کجھ فکر رسولؐ دے دل وچ آئے پایہ
کہیا جبرائیل نے اسے عالم دے سردار
سن کے پاک رسولؐ نے آکھ سنایا پھیر
اج میں نوں معراج ہے کیتا رب جلیل
کھڑے فرشتے منتظر باجھ حساب بیان
دھریا قاب قوسین دا میرے سر تے تاج
جیہڑا اندر پاک دے لنگھے ست دریا
لنگھے بھکھے اٹھی جبرائیل امین
کیونکر اوپر دوزخاں کرسن اوہ رفتار
ہیوگ ہنیرا رات جیوں لمبا بے حد شمار
کوئی یار برادری آوگ ناں نزدیک
ایہ دل میرے فکر ہے جبرائیل یار
امت دا غم یا نبیؐ کھاویں نہ ذرا
اوپر ہر ہر قبر دے جو ہیں اہل یقین
کر اسوار لے جاوسی وچ بہشت مزید
توں امت دے واسطے ہوویں نہ ملول
کیتی عرش براق نے عالم دے سردار
جا جھوں اس رسولؐ دے ہو اسوار ہیں

کہندا اندروں براق نوں جبرائیلؑ وحی
سن کے ایہہ براق نوں ہوئی خوشی حصول
تاں تیرے دیدار دا مدت تھیں مشتاق
ساں مشتاق دیدار دا عالم دے سردار
ہن براق جو حشر نوں حاضر کیج کروڑ
ہوویں اسدن پشت دی توں میرے اسوار
کیتی عرض براق نے حضرت کرے منظور
گرد سواری نبیؐ دے یک لکھ دیہ ہزار
مشعل آہی نور دی ہر ہر دے ہتھ جان
سی تد نور رسولؐ دا وچہ حجاب ہزار
حکم ہویا جبرائیلؑ نوں اک حجاب اٹھا
پردہ ہویا دور جاں ظاہر ہویا نور
ہوویں گرد دلے سال دے ہوگ اہنیرا خطا
اوہ سیاہی گناہ دی ساری کرسی دور
حضرت ہوئے سوار جاں کہیا تدوں وحی
رستہ ہے ایہہ جاندا ہوسی آپ رواں
وحی کہیا وچہ راہ دے جو کوئی کہے آواز
سن کے اس آواز نوں دیویں نہ جواب
سجی طرفوں آپ نوں آئی ہک ندا
توں اندر اس راہ دے جلدی کرو نہ ہول
کہیا جبرائیل دا سا حضرت نوں یاد
کھبی طرفوں نبی جنے پھیر سنی آواز
تھوڑا اگے ہو گئے جاں پچھوں سنی ندا
آئی اگلی طرف تھیں پچھوں ہک ندا
کہندا پاک رسولؐ نوں اگے ہوئے وحی

چلیا اج معراج نوں ہے ایہہ ختم نبیؐ
کیتی عرض براق نے سن لے پاک رسولؐ
چار ہزاراں سال تھیں سن اسوار براق
پہلاں ہون اسوار تھیں ہک کرو اقرار
باجھوں میرے اسدن چڑھن نہ اوپہ ہور
کر لے میرے نال توں ہن توں قول اقرار
چڑھیا اس براقؑ تے تاں اوہ رب دا نور
نہ سے فرشتے رب دے ہو کے صفاں قطار
اگے پچھے نبیؐ دے ہوئے سب رواں
قدرت ساتھ لوکایا اللہ رب ستار
ظاہر نور رسولؐ نوں کر کے دیہ دکھا
غالب اوپر مشعلاں ہویا اس ظہور
جاں یک قطرہ کرم دا کرسی رب عطا
غالب قطرہ کرم دا ہوسی نور ظہور
ہتھوں چھڈ لگام نوں حضرت پاک نبیؐ
چھڈی جدوں لگام سی اڈیا بانہہ بیاں
دیکھیں جواب نہ مول توں رکھیں ایہہ لحاظ
آخر اوتھوں ٹرپیا اوہ براق شتاب
چلیا ہیں معراج نوں اے حبیبؐ خدا
مول جواب نہ اس دا دتا پاک رسولؐ
شاید اس جواب تھیں ہوسی کجھ فساد
تاں بھی ترک جواب دی کیتا اس لحاظ
تاں بھی دین جواب نوں جانا نبی خطا
بولے پاک رسول نہ تاں بھی جان خطا
سن توں چاروں طرف تھیں جو آواز پئی

جو تیں سجی طرف دا دتا نہ جواب
امت تیری اس تھیں ہوندی بہت بیہود
جے توں کھبی طرف دا دیندا کجھ جواب
جے اگلی آواز تھیں کردے آپ کلام
جے پچھلی آواز تھیں کہندا کجھ رسولؐ
اوتھوں ہوئے رواں جاں سن تول یہ کلام
آہے اندر ہتھ دے اسدے دو پُر جام
دودھ اندر سا ہک دے دوجے وچ شراب
کر منظور رسولؐ نے نوش کیتا سے شیر
اوتھوں ہوئے جاں اگہاں کیتی وچ آواز
روضہ پاک رسولؐ دا ہے گا جس مکان
ہو اسوار براق تے حضرت ٹُردے پیر
اُتر نبی براق تھیں اوتھے پڑھی نماز
اندر اقصیٰ مسجدے آئے پھیر حضورؐ
اللہ خاطر نبیؐ دی زندے کیتے سب
دوم روایت آئیا روحاں سب انبیاؑ
ہور دوگانہ آپ نے اوتھے پڑھی نماز
اگے ہویا مصطفیٰ پچھے ملک رسولؐ
دست مبارک نبیؐ دا پھڑ کے جبرائیلؑ
ڈٹھا پاک رسولؐ نے حجرے اندر آ
ڈنڈے سبز زمردی اسدے آہے سب
بازو کھلے ہک جے ڈھکے تمام زمین
اس دا نام سراج سا دھریا آپ اللہ
ہر ہر وچ مقام سی ہک فرشتہ شاہ
اوس رستہ تھیں چلیا اوہ براق رسولؐ

جیہتوں اس آواز تھیں کردا کجھ خطاب
چھڈ جاندے اسلام نوں دل نہیں ہو خوشنود
مشرک امت ہوندی تیری بہت خراب
امت ہوندی گبر تاں نبی علیہ السلام
وچ تمہاری ہوندی امت جا شمول
ہک فرشتہ آپ نوں کردے آئے سلام
آندے اوہ نزدیک جاں نبی علیہ السلام
ہک کریں منظور توں کہندا ملک شتاب
راضی دل وچ اپنے ہو یا ماہ منیر
شہر مدینہ آئیا اس وچ پڑھن نماز
اس جا پڑھی نماز سی حضرت شاہ جہان
پہنچ گئے کوہ طور تے مول نہ لگی دیر
رواں ہوئے پھر اگہاں نوں حضرت نال نیاز
سب پیغمبر آوندے حضرت پاس ضرور
اندر مسجد آئیکے داخل ہوئے سب
پاک نبیؐ دے ملن نوں بھیجیا آپ خدا
پچھے ملک پیغمبراں کیتی آئے نیاز
فارغ ہو نماز تھیں جاندے اوہ مقبول
اندر بیت المقدس وڑیا نال دلیل
پوڑی سرخ یاقوت دی کھڑی آہی اسجا
بازو دو نویں اسدے آہے قدرت رب
اوہ بھی سبز زمردی آہے کریں یقین
اس دی وچ مقام سی گنتی وچ پنجاہ
تاریخ اس دا ملک سی ہو ہزار پنجاہ
اڈیا دل آسمان دے دیر نہ کیتی مول

اگے اندر راہ دے آیا ہک دریا — ڈوہنگا دو برس دا رستہ پانی سا
لنگھ گیا دریا جاں اگے آئی یاد — ستر ہزار زنجیر بھئیں جوڑی کر توں یاد
ستر ہزاراں ملک سی ہر ہک نال زنجیر — لنگھ گیا اوس داؤ بھئیں حضرت ماہ منیر
رستہ پنج سو سال دا جدوں براق گیا — اوہ پہلے آسمان دے زیر گیا سا تا
ہردم میری طرف بھئیں لکھ درود سلام — اوپر روح رسولؐ دے یارب بھیج مدام

بیان آسمان اوّل

دروازہ آسمان دا ڈٹھا نبی کرامؐ — بنیاں سرخ یاقوت دا آہا اوہ تمام
جندرا مروارید دا لگا آہا خوب — ہک فرشتہ اس جا سا دربان عجوب
اسماعیل اوس نام سا تابع اسدے ہور — ستر ہزاراں ملک سی وڈا صاحب زور
کہیا جبرائیل نے اوستوں اے دربان — کھولیں در آسمان دا ہو تو جلد روان
کہیا اوس دربان نے کی ہے تیرا نام — کون دو جاتیں نال ہے ایہ بھی کس کلام
کہیا جبرائیل نے ہیں ہاں جبرائیل — ساتھ محمد مصطفیٰؐ سن لے اسماعیل
سن دروازہ کھولیا ہویا بہت خوشی — حضرت تائیں مرحبا کہندے ملک سبھی
اوٹھا اوہ آسمان سا پنج سو برساں راہ — گیا اوپر آسمان جاں حضرت خواہ مخواہ
ہک گردہ فرشتیاں ڈٹھا پاک رسولؐ — سی اوہ وچ قیام دے ذکر اندر مشغول
پیغمبر جبرائیل نوں کیتا استفسار — ایہ فرشتہ کون ہے دسیں کر اظہار
کہیا جبرائیل نے ایہ ہیں ملک تمام — پیدا ہوئے جدوں بھئیں رہندے وچ قیام
امت کارن اپنی توں بھی منگ دعا — فرض قیام نماز دے اندر کرسے خدا
دو دیں ہتھ دراز کر منگے نبیؐ دعا — کیتا فرض نماز وچہ تدوں قیام خدا
اگے ہویا جاں نبی آدم ہک شریف — سٹھ گزاں اس قد سی آہا بہت ضعیف
حضرت کہیا وحی نوں ایہ ہے کون انسان — بابا آدم ایہ ہے کیتا وحی بیان
نیڑے جا کے نبیؐ نے کہیا سلام علیک — دے جواب سلام دا آدم ہوئے لبیک
حضرت آدم آکھیا سن میرے فرزند — ڈیکھ تیرا دیدار میں بہت ہویا خورسند

رخصت ہو کے اس تھیں ڈٹھا ہک دریا
شیروں بہت سفید بھی پانی اسدا سا
پچھیا حضرت دحی نوں اس دریا دا نام
ایہ بحر الحیوان ہے کیتا دحی کلام
روز حشر دے مردیاں زندہ کرے خدا
اس تھیں بارش ہووسی قبراں تے ہر جا
قبراں اوپر اسیں تھیں جس دم بارش ہو
زندہ سارے ہووسن مردہ رہسی نہ کو
اس دریا تھیں لنگھیا جاں اوہ شاہ جہان
تیز چالاک براق سا گیا دوجے آسمان
ہر دم میرے طرف تھیں لکھ درود سلام
اوپر روح رسول ﷺ دے یارب بھیج مدام

بیان آسمان دوم

جاں دوجے آسمان تے گیا رسول ؐ خدا
دروازہ کھلوایا کہہ کے دحی ندا
جاں دروازہ کھولیا آہا اس درباں !
ڈٹھا دو لکھ تابع اسدے ملک پچھان
ہک ہک دی سی تابع دو دو لکھاں فوج
ہر دم یاد خدائے دے اندر رہندے موج
انہاں تابعیں نبی ؐ نے کیتا جا سلام
دین جواب سلام دا سن کے ملک تمام
سب نبی ؐ نوں ویکھ کے کرن آداب تعظیم
کہن دیدار رسول ؐ دا رہیا شوق قدیم
ڈٹھیاں صفاں رسول ؐ نے ہو کے اگہاں روان
آہے وچہ رکوع دے اوہ فرشتے جان
کہندا جبرائیل نوں عالم دا سردار
ایہہ فرشتے کون ہیں کہہ حالت اظہار
کہیا جبرائیل نے ایہہ ہیں ملک تمام
جد تھیں پیدا انہاں نوں کیتا رب غلام
کدے رکوع تھیں انہاں نے نہ اٹھایا سر
طرف پچھے آسمان دے کیتی نہیں نظر
توں بھی اسیں رکوع دا رب تھیں کریں سوال
ایہہ رکوع نماز وچہ بخشے جل جلال
کیتی عرض رسول ؐ نے ہوئی اوہ قبول
اوتھوں اگے چلیا اللہ دا مقبول
دو شخصاں نوں دیکھیا حضرت نے ہک جا
پچھیا جبرائیل نوں ایہہ ہین کون سنا
حضرت یحییٰ ؑ ایک ہے کیتا دحی بیان
حضرت عیسیٰ ؑ دوسرا ہے گا عالی شان
دوہاں تائیں سلام جاں کیتا پاک رسول ؐ
دین جواب سلام دا دونویں اوہ رسول
کہندے اوہ رسول ؐ نوں عالم دے سردار
اللہ نے دکھلائیا تیرا اج دیدار !
گیا اگاہاں جاں نبی ؐ ہک فرشتہ ہور
بیٹھا ہک جا دیکھیا آہا صاحب زور

اوپر اس دے جسم دے سر سا ستر ہزار
منہ ہر ہر نال سا اوتنا نال شمار

ہر ہر منہ دے نال سی ستر ہزار زبان
ہر ہر نال زبان دے ذکر کرے سبحان

حضرت کہیا وحی نوں مینوں دس بیان
ایہہ فرشتہ کون ہے کیتا وحی بیان

ایہہ موکل رزق دا قاسم اس دا نام
بندیاں رزق پہنچاوندا ہے گا ایہہ مدام

روزی ایہہ پہنچاوندا جیونکہ حکم حسندا
کمی زیادہ اسقیں کہہ دا نہ ذرہ ا

ایہہ لگ سن کے وحی تھیں ہوئے اگے روان
ہک پل اندر آیا اوہ تیجے آسمان

ہر دم میری طرف تھیں لکھ درود سلام
اوپر روح رسول دے یا رب بھیج مدام

بیان آسمان سوم

جاں تیجے آسمان تے آیا اوہ براق
دروازہ کھلوائیا اللہ دے مشتاق

جاں اوپر آسمان دے آیا اوہ حضور
ڈٹھی اس دربان دی جو سی فوج ضرور

تابع آہے اُسدے نرے لکھ ملک سیان
ہک ہک دی سی تابع تری لکھ ہور پچھان

لگے جاں کے نبی نے دیکھی قدرت رب
کئی ہزار ملک سا سجدے اندر سب

حضرت کہیا وحی نوں دس انہاں دا حال
کد تھیں سجدے وچہ ہیں ایہہ ملک خوشحال

کیتا جبرائیل نے حضرت پاس بیان
پیدا کیتا انہاں نوں جد تھیں ہیں سبحان

ایہہ عبادت انہاں دی رہندے وچہ سجود
اندر ایسے ذکر دے رہندے ہیں خوشنود

ایہہ عبادت اپنی امت خاطر توں
منگیں اللہ پاک تھیں حضرت وسداہوں

منگی اللہ پاک تھیں حضرت جدوں دعا
سجدہ کیتا فرض تاں وچہ نماز خدا

گیا اگاہاں جاں نبی ملے داؤد نبی
پاک نبی نوں ویکھ کے ہویا بہت خوشی

اگے ہو کے نبی نے کیتا اوس سلام
دے جواب سلام دا کہہ کے خوشی تمام

رخصت ہو داؤد تھیں ڈٹھا حضرت جا
اوپر ہک مکان دے سا ہک ملک خدا

قد وڈا اس ملک دا آہیسی ستر ہزار
مشرق مغرب تیک سی درازی یار

ہور فرشتہ اس دے تابع آہے جان
طول عرض ہیں انہاں دا ایہہ بھی کراں بیان

نوے ہزاراں برس دا رستہ سا قد طول
جو کوئی ویکھے آدمی ہوش جاوے سب بھول

آدمیاں نوں گرز تھیں کردے اوہ فنا
ذرہ ذرہ انہاں نوں پھیر کرن اس جا

اوہنوں قدرت رب تھیں زندہ ہوندے پھیر
دوجی واری مار دے ملک انہاں نوں گھیر

زندہ ہوندے پھیر اوہ رب دی قدرت نال
حضرت کہیا کی نوں دس انہاں دا حال

کس دی امت ایہہ ہیں کی ہے انہاں خطا
دائم انہاں واسطے جو ہے ایہہ سزا

کہیا جبرائیل نے ایہہ سب ہیں جبار
رحم نہ ہرگز انہاں نوں آیا ہے بکار

تیک قیامت انہاں دا رہسی ایہو حال
پیغمبرؐ نوں دیکھ کے حیرت ہوئی کمال

اگے ہویا جاں نبی آیا بحر سقیم ا
ایہہ کیہڑا دریا ہے کہیا نبی کریمؐ

کہیا جبرائیل نے ایہہ ہے اوہ دریا
تھوڑا پانی ایس تھیں اوہ زمین گیا

نوح نبی دا آیا سی جدوں طوفان
خلقت ہوئی غرق سی اوہ جو کریں دھیان

زمین اتے آسمان دا جو ہے فرق چھپان
ستواں حصہ اس دا کیتا وحی بیان

ایہہ وڈا دریا ہے جس دا انت نہ کو
باجھوں اللہ پاک دے واقف کیہڑا ہو

ایہہ سن جبرائیل تھیں حضرت ہوئے روان
ہین چوتھے آسمان دا اگے کراں بیان

ہر دم میری طرف تھیں لکھ درود سلام
اوپر روح رسولؐ دے یارب بھیج مدام

احوال آسمان چہارم دربیان ملک الموت

جاں چوتھے آسمان تے گئے رسولؐ خدا
رستہ پنج سو سال دا اک پل وچ گیا

کہیا ایہ دربان نوں حضرت جبرائیلؑ
کھولیں در آسمان دا آیا نبی خلیل

کھولیا در دربان جاں ڈٹھا پاک رسولؐ
آہے اس دربان دے تابع ملک قبول

گنتی اندر چار سو آہے پورے جان
اوتھوں پاک رسولؐ جاں اگے ہوئے روان

ملیا پاک رسولؐ نوں موسیٰ علیہ السلام
اگے ہو کے آپ نے کیتا جا سلام

دے جواب سلام دا موسیٰؑ ہوئے خوشی
کر دا شکر خدائے دا ویکھ دیدار نبیؐ

ملکاں دی اک نبیؐ ڈٹھی ہور قطار
اوہ آئی وچ قعدہ اندر باد غفار

وچ تسبیح خدا دی آہے اوہ مشغول
رات دنیں وچ قعدے ذکر اندر رسول

کہیا جبرائیل نے سن توں شاہ جہان
ایہ عبادت رب تھیں کر توں طلب بیان

قعدے خاطر نبی ؐ نے کیتی تدوں دعا
اس جگہ تھیں ہو گیا حضرت جدوں روان
عورت بھی فرعون دی بی بی آسیہ جان
ستر ہزاراں محل سا آسیہ دا اوں جان
مریمؑ دا جو محل سا وڈا عالی شان
اوسے جاگہ نبی ؐ نے ڈٹھا عزرائیلؑ
بہت فرشتے رحم دے سجی طرف کھڑے
کھبی طرف جو ملک سی اوہناں سیاہ لباس
باہر منہ تھیں آوندے شعلے دوزخ نار
سجے کھبے نہ کدے کردا اوہ دھیان
ڈگ ڈگ پتے رکھ تھیں تھالی پوندے آر
کہندا جبرائیل نوں اگے ہو جبرائیل
کیتی ملک الموت نے حضرت دی تعظیم
کہیا ملک الموت نے جو پیدائش سب
روحاں امت تدہ دی جاں ہیں لگاں لین
میرے اگے یا نبی ؐ جو ایہہ تھال پیا
اگے عزرائیل دے سی اک تھالی خوب
اس تختی تے نام ہے جو سب خلق خدا
رحمت دے ایہہ ملک ہاں سجی طرف کھڑے
ایہہ جو ہک درخت ہے وڈا عالی شان
دنیا تے جہاں آدمی ہوندا ہے بیمار
موت آوے جہاں آدمی پتا ہووے جدا
تختی دل ہاں دیکھدا اکہ پتے تلے دھیان
کردریا تسٹ اسدی قبض کراں میں جان
گھلاں تکی طرف تھیں تدیں فرشتیاں میں

قعدہ تدوں اخیر دا کیتا فرض خدا
بی بی مریمؑ آسیے اوپر ہک مکان
ایہہ بھی ہک مکان تے آہے عالی شان
آہے مروارید دے سارے اوہ مکان
جڑے فیروزے اسدے سارے وچ مکان
بیٹھا سا ہک تخت تے اوپر قدر جلیل
کھبی طرف ظلم دے آہے بہت پرے
صورت بہت ڈراؤنی جاندے ویکھ جو اس
ہتھیں گرزاں آتشیں غصہ وچ انگیار
اگے اک درخت سا اسدے عالی شان
ہتھ فرشتیاں دیوندا عزرائیل اٹھ
ایہہ محمد مصطفےٰ ؐ دیکھیں عزرائیل
کیتا کھڑا براق نوں حضرت نبی کریم ؐ
قابض اوہناں روحاں دا میں نوں کیتا رب
کردا رحم کمال ہاں اسے سرور ثقلین ؐ
ایہہ دنیا دے وانگ ہے دیواں حال بتا
تختی اندر ہتھ دے آہی ہک مرغوب
ایہہ درخت نشان ہے جد تک رہے بقا
جو ہیں کھبی طرف دے اندر ظلم بھرے
ہر ہر پتے تے نام ہے لکھیا ہر انسان
پتا اسدے نام دا زرد ہوندا اک وار
پوندا تختے وچ ہے میرے اگے آر
تختی اوپر اس دا نام نہ رہندا جان
جے اوہ بندہ نیک ہے بھیجاں کہ فرمان
قبض کراں روح اسدی آکھ سنایا ہیں

جے بندہ بدکار ہے کھچی طرفوں زرود ۔ دیواں گھل فرشتیاں جے ہے اوہ مردود
کہیا عزرائیل نے مینوں غرض نہ مول ۔ گنتی نال فرشتیاں اللہ دے مقبول
ایہہ مینوں معلوم ہے مردا جان انسان ۔ حاضر وچ لکھ ہوندا تدوں فرشتہ آن
اوہ ہوندے سب کرم دے وچ لکھ ہوو عذاب ۔ حاضر ہوندا آپ کے میرے پاس شتاب
جے اوہ بندہ نیک ہے بھیجاں ملک رحیم ۔ جے بندہ بدکار ہے تاں بھی رحم عظیم
جو یک واری جائیکے قبض کریندے جان ۔ وچ جی دار نہ جاوندے نیک قیامت جان
کہیا پاک رسولؐ نے دسیں ہور بیان ۔ توں خود کردا قبض ہیں روحانوں سب جان
یا اس اندر دخل ہے ہور فرشتیاں نوں ۔ کہیا ملک الموت نے سن اے حضرتؐ توں
جبدن تھیں ایہہ رب نے سونپی مینوں کار ۔ اس جگہ تھیں اٹھیا کدی نہیں ہکوار
تابع ستر ہزار ہے ملک جو صاحب زور ۔ ہک ہک دی ہے تابع ستر ہزاراں ہور
اوپر انہاں فرشتیاں ہے میرا فرمان ۔ روح بدن انسان دے اوپر ہک مکان
کردے اندر بدن دے ہکا اسنوں قید ۔ تاں میں ہتھ دراز کر پکڑ لواں جیوں صید
حضرت اسنوں آکھیا کرکے ہتھ دراز ۔ تیرے اگے ہک ہے میری ایہہ نیاز
کہیا ملک الموت نوں پیغمبر نے عجب ۔ کتنے گنتی وچ ہاں ایہہ فرشتے سب
کہیا عزرائیل نے کہہ توں پاک رسولؐ ۔ جو آکھیں دل جان تھیں کرساں اوہ قبول
کہیا پاک رسولؐ نے امت میری جان ۔ قبض کریں توں انہاندی عزرائیلا جان
قبض کریں توں رحم تھیں ہوویں نہ خفیف ۔ عاجز اوہ ناتاں ہیں نالے بہت ضعیف
کہیا عزرائیل نے مینوں قسم خدا ۔ اللہ ہر دن حکم ہے کردا نال رضا
حکم ہمیشہ آوندا مینوں ستر ہزار ۔ تیری امت واسطے کہندا رب غفار
روح گروہ محمدیؐ توں اے عزرائیل ۔ قبض نہ کر توں غضب تھیں کہندا رب جلیل
ویلے موت نہ انہاں نوں غم وچ کریں غریق ۔ کیونکہ دیواں رنج میں جاں خود رب شفیق
امت دا غم نہ کریں توں حضرت دن رات ۔ اوہ غریب نواز ہے دیسی آپ نجات
رخصت ملک الموت تھیں لیکے ہویا حضور ۔ آیا پیش رسولؐ نوں پھر بیت المعمور
ہک دانہ یاقوت دا اسا بیت المعمور ۔ آہے سبز زمردی دو دروازے نور
ہک ہزار قندیل سی اس وچہ بہت عجب ۔ سب گویا یاقوت تھیں اوہ بنایا خوب

منبر سونے سرخ دا اس وچہ عالی شان
طول بلندی اس دی پنج سو برساں رلہ
بنیا ہے جس روز تھیں اوہ بیت المعمور
سارے تے جو ہے عرش دے ہک نوری دریا
جو ہکواری آوندے اوتھے کرن طواف
اگلے روز طواف نوں جان فرشتے ہور
پھڑ کے دست رسولؐ دا جبرائیل وچ
اذان کہی جبرائیلؑ نے اوپر جا مینار
آسماناں تھیں ہو گئے جمع فرشتے سب
پڑھن دوگانے واسطے آئے ہوئے تیار
وچہ فرشتیاں مرسلاں ہویا نبیؐ امام
خواہش دل وچہ نبیؐ دے ہوئی تداں زیاد
پڑھن نماز جماعت تھیں بندے نیز سبھ رب
حکم ہویا ایہہ نبیؐ نوں امت اندر نیں
روز جمعہ دے جمع ہو لین ایہہ ثواب
جمع ہمیشہ ہوندے روز جمعہ دے بار
ہیگی جبرائیل نوں روز جمعہ ایہہ کار
پڑھدا اوپر منبرے خطبہ اسرافیل
سب فرشتے آوندے پچھے پڑھن نماز
شاہد رہو فرشتیو ایہہ ثواب اذان
پھیر بلند آواز تھیں کہندا اسرافیل
امت وچہ محمدیؐ جو ہیں لوگ خطیب
پھول اس تھیں آکھدا حضرت میکائیل
امت وچہ محمدیؐ جو ہیں سبہ امام
سب فرشتے آکھدے پھیر بلند آواز

چاندی دا مینار اک روشن سا تابان
پیدا روز میثاق دی اس دی ہوئی بناہ
روز فرشتے آوندے ستر ہزار ضرور
کر کے اس وچہ غسل اوہ کرن طواف سدا
دوجی وار نہ آوسن تیک قیامت صاف
ایہہ بیت المعمور دے اندر رہندا شور
منبر پاس لیایا جو کعبے وچہ سی
وچہ فرشتیاں مرسلاں ہو گئے اظہار
حاضر ہوئے انبیاء حکم کیتا ایہہ رب
کرن امام رسولؐ نوں پچھے صفاں تیار
رخصت بعد سلام تھیں ہوئے اوہ تمام
ایہہ نماز جماعت تھیں تلبوں رب عباد
اوہ دعا رسولؐ دی اللہ منی جب
غرض جماعت کراں گا سن پیغمبر ہیں
رلمل پڑھسن جمعہ نوں مومن آشتاب
وچہ بیت المعمور دے جو ہین ملک خدا
اذان بلند آواز تھیں کہے اوپر مینار
کرے امامت جمعہ دی حضرت میکائیل
فارغ ہو نماز تھیں کردا دعا آواز
بخشیا روح مومناں جو ہیں وچہ جہان
اس خطبہ دا اجر جو دتا رب جلیل
اجر انہاں نوں بخشیا بخشنے رب حبیب
اجر امامت جمعہ دا ہیگا وڈا اجلیل
ہین ایہہ انہاں بخشیا بخشنے رب غلام
بلیا ساڈی اجر جو اندر اس نماز

بخشیا سب نمازیاں امت پاک رسول ﷺ
پڑھے جماعت جمعہ دی جو اندر مقبول

بیان آفتاب

تیک قیامت اتھاندا رہسی ایہ دستور
بڑیا بیت المعمور تھیں جس دم نبی خدا
طول درازی اسدی سن میں کراں شمار
راوی ابن عباس ہے لکھدا ہور شمار
ایہ سورج جاں رب نے کیتا سا پیدا
ہور بنایا اس تے اوپر تخت عجیب
پاوے تن ہزار سی اس دے وچ شمار
سٹھ ہزار فرشتیاں روز ہوندا فرمان
مشرق طرف اٹھا لیکے سورج دیں چڑھا
پھر چوتھے اسمان تے کردے ہیں مشغول
اگلے دن پھر آوندے سٹھ ہزاراں ہور
تیک قیامت اس دا رہسی ایہہ دستور
سورج جدوں غروب ہے ہوندا ویلے شام
سجدہ اگے رب دے سورج کردا جا
جا پھر ملک چڑھاوندے سورج مشرق ول
لکھیا وچ کتاب دے ڈٹھا ہے ہک جا
چوتھا حصہ رات دا جاوے جدوں وہا
چڑھ توں جا زمین تے سورج جلدی نال
خلقت اوپر زمین دے ربا کیتے گناہ
طاقت دیکھن دی نہیں میرے اندر مول
پھیر نہیں کجھ ہوندا سورج نوں فرمان

سورج دا کجھ حال ہیں اگے لکھاں ہور
تھوڑا اگے بیان گیا سورج نظر پیا
سٹھ حصہ اس زمین تھیں اوہ زیادہ یار
اسی ہزاراں سال دا رستہ طرف چہار
سونے دی ہک تختے ٹکاں خوب بنا
آہا سرخ یاقوت تھیں بنیاں سی حبیب
ملک اٹھادن اوسنوں رل کے سٹھ ہزار
اوہ فرشتے آوندے سب چوتھے اسمان
شام تائیں لے جاوندے اسنوں مغرب دا
اندر ذکر خدائیدے رہندا ایہہ معمول
سورج اوہ چڑھاوندے آ دوجے دن زور
بعضیاں وچ روایتاں لکھیا وچ ضرور
ہیٹھ عرش لے جاوندے رلکے ملک تمام
صبح صادق دسے تیک اوہ سجدے ہے پیا
شام تائیں پھر آوندا مغرب دی ول چل
زیر عرش لے جاوندے سورج جدوں لکھا
سورج تائیں حکم ہے کردا پاک خدا
سورج اگے رب دے عرض کرے فی الحال
ویکھے مول نہ جاوندے میتھیں پاک اللہ
چڑھنا ربا زمین تے میتھوں نہیں قبول
ادھی گذرے رات جاں حکم کرے سبحان

چڑھدا توں نا سکے سورج جا ہوندا حکم خدا
سورج اگے رب دے کردا عرض سنا

رہا اوپر زمین دے خلق جو کرے خطا
طاقت ویکھن دی نہیں میرے وچ خدا

باقی رہندے پھیر جاں پھر ہوندا اخر زمان
اوہو کردا عرض ہے سورج حال بیان

سورج تھیں سن عرض ہے کہندا پیر خدا
بدکاراں دی سورج جا ویکھیں نہیں خطا

بعضے ادھی رات تھیں مینوں کردے یاد
بیٹھے اندر ذکر دے دل تھیں ہو کے شاد

چڑھیں نہ جد تک مول توں اوہ نہ اٹھن مول
بیٹھے رہن ذکر دے اندر اوہ مشغول

توں برکت تھیں انہاں دی چڑھیں زمین تے جا
مول نہ بندے عاصیاں دی توں ویکھ خطا

تاں پھر سورج ہوندا اوسے وقت رواں
صبح صادق پھر ہوندی اوسے وقت عیاں

ایہہ سورج دا حال ہیں ڈٹھا وچ کتاب
ہن احوال رسولؐ دا اگے لکھاں شتاب

ہردم میری طرف تھیں لکھ درود سلام
اوپر روح رسولؐ دے یارب بھیج مدام

بیان آسمان پنجم

ہویا براق رسولؐ دا اوتھوں اگھاں پہاں
اوہ پنجم آسمان دی ہویا طرف رواں

جاں پہنچیا آسمان تے آیا اوہ حضور
ڈٹھا جا دربان نوں آہا وچ سرور

تابع پنج لکھ اوہدے آہے ملک قوی
ہر ہک پنج لکھ سی تابع آہا ہک ہک دی

اوتھے ملیا نبیؐ نوں ابراہیم خلیلؑ
لوطؑ اسحاقؑ یعقوبؑ بھی نالے اسمٰعیلؑ

سبھناں تائیں آپ نے کیتا جا سلام
دین جواب سلام دا راضی ہو تمام

کرے مصافحہ نبیؐ تھیں حضرت ابراہیم
نالے ہور پیغمبراں کیتی بہت تعظیم

ہک فرشتہ اس جا ڈٹھا حضرت ہور
وڈا اس دا قد سا نالے صاحب زور

سن ہیں اس قد دی آکھاں سب حالات
ہک سے لقمہ کھا لئے ساری موجودات

حضرت اگے جا ویکھے ڈٹھا ہک دریا
سا اوہ سارا آتشی قدرت نال خدا

اس دریا تھیں لنگھ کے حضرت ہوئے پار
جا چھیویں آسمان تے پہنچ گیا ہک وار

احوال آسمان ششم و دیدن حضرت میکائیل را

دروازہ کھلوایا کر کے وحی آواز
تابع آہے اُس دے چھ لکھ ملک تمام
ہک دروازہ اس جا ڈٹھا سا حضور
دروازے نوں اُس دے دو تختے سی جان
حضرت جبرائیل تھیں کیتا استفسار
کہیا جبرائیل نے جس دم پاک خدا
ملکاں نظری آوندا اوہ ہمیش عذاب
ملکاں اس عذاب تھیں تنگی تدوں مان
پردہ ایہہ فرشتیاں قائم کیتا چار
حضرت جبرائیلؑ نوں کہے رسولؐ کمان
دوزخیاں دا حال کجھ تاں ہووے معلوم
کہیا جبرائیل نے سن لے پاک رسولؐ
تاں پھر جبرائیل نوں کیتا حکم خدا
عرض کیتی جبرائیل نے کنجی ناہیں پاس
حکم آیا ایہہ کھولنا مشکل ناہیں مول
جدوں اشارت انگلی کیتی اس مقبول
اندر اوس دے ڈٹھا سا ہک ملک مہیب
ایڈا سامنہ اس دا جیسے زمین آسمان
گرد فرشتے اس دے پہنے لباس سیاہ
گرزاں تھیں آتشی رحم نہ کردے مول
ہک منبر تے انہاں دا بیٹھا سا سردار
استی ہزاراں پیری اس منبر دا جان

سن توں اس دربان دا جو کجھ آہا ساز
اوتھوں اگے جاں گیا نبی علیہ السلام
سب سفید کافور دا آہا روشن نور
قفل دروازے اندرے جیویں زمین آسمان
اس دا سارا حال توں دسیں کر اظہار
دوزخ ہور عذاب دی کیتی جدوں بنا
ویکھ فرشتے اسنوں رہندے سی بیتاب
ہویا اللہ پاک دا اس ویلے فرمان
ایہہ دروازہ رکھ کے جندرا دنا لار
جندرا کھول دکھا توں مینوں اسدا حال
دوزخ نوں بھی ویکھ کے حال کراں مفہوم
تینوں دوزخ ویکھنا غرض نہیں کجھ مول
جندرا کھول رسولؐ نوں اسدا حال دکھا
کنجی باجھوں کھولنا آوندے نہ قیاس
کرے اشارت انگلی جے ہن پاک رسولؐ
جندرا کھُلا اس دا آہا اوسے سول
ہیبت آوے اس تھیں آہی شکل عجیب
ہکے داری پالنے ایہہ سب وچ جہان
صورت بہت ڈراؤنی رحم نہ مول نگاہ
انہاں دے سردار دا آہا ایہو سول
اوہ فرشتے اس دے آہے تابعدار
طول عرض سا ہک دا جو نکہ ہے آسمان

دیکھ فرشتیاں انہانوں اندرے سب بازن
بیٹھا نبویں گرد نے منبر تے سردار
اساڑے منہ تھئیں اگ دے ڈگدی سی انگیار
زبان برابر اساڑے منہ تے چشماں ہو
دہشت نبی کریم نوں اس دیکھ پئی
کہیا جبرائیل نے اس دا مالک نام
اسنوں پاک رسولؐ نے کیتا جا سلام
کہیا جبرائیل نے سن اے مالک یار
سن گئے نام رسولؐ دا اسرنوں اوہ ڈٹھا
پھڑ کے ہتھ رسولؐ دا کہندا راضی ہو
امت تیری یا نبی جو ہے گوشت پوست
جو کوئی تیری پیروی کردا نہیں قبول
رخصت اس تھئیں ہو کے ٹریا نبی خدا
پاک نبیؐ نوں دوہاں نے کیتا جا سلام
ہک روایت لکھیا وچ بہشت نبیؐ
ڈٹھا میکائیل نوں اگے ہوئے رسولؐ
پاس ترازو اس دے آہا ہک پیا
ڈنڈی آہی اسدی مشرق مغرب تیک
حضرت میکائیل نوں حضرت کرے سلام
بعد جواب سلام دے کیتی اوس کلام
سبز نورانی نبیؐ نے ہور ڈٹھا دریا
ہرگز انہاں فرشتیاں انت نہ آہا کو

روح نہ ہرگز اسدے دیکھ ہے وچ تن
ہر دم ذکر خدائیدا کردا استغفار
بہنی دے سوراخ تھئیں نالے بے شمار
انہاں تھئیں بھی آتشی شعلہ پیدا ہو
کہندا جبرائیل نوں ایہ کون اجی
کدے نہیں ایہہ ہسیا اندر عمر تمام
اوہ نہ ہرگز بولیا کیتی نہ کلام
ہے ایہہ ختم پیغمبراں عالم دا سردار
دے جواب سلام دا ہو کے تریت کھڑا
وچ فضیلت بندگی تیرے جیڈ نہ کو
دوزخ تائیں حرام ہے سن اے بدے دوست
میوں اوپر اسدے رحم نہ ہرگز ہول
نوحؑ اتے ادریسؑ نوں پھر ملے یک جا
راضی ہوئے دیدار تھئیں اوہ رسول کرامؐ
ڈٹھا سا ادریسؑ نوں ہے ایہہ بات صحیح
سا کرسی یاقوت تے بیٹھا اوہ مقبول
اوہ سارے آسمان دے جان برابر سا
ہور طومار حساب دا لکھ لکھ دیریا ٹھیک
دے جواب سلام دا نال تعظیم تمام
رزق پہنچاون خلق نوں ہے ایہہ میرا کام
وچ فرشتے اس دے کردے ذکر خدا
گنتی باجھ خدائیدے معلم کسے نہ ہو

وچوں اس دریا دے لنگھ براق گیا
ہن ستویں آسماندے تائیں پہنچا جار

بیان آسمان ہفتم

جاں ستویں آسمان تے گئے رسولؐ خدا
پاک نبیؐ دربان نوں کیتا جا سلام
ست لکھ اس دربان دی تابع آہی فوج
آہی ہر دی تابع ست ست لکھ سپاہ
ہور فرشتے نبیؐ نے دیکھے باجھ شمار
وڈے قد بلندی جسہ سارا نور
جے اوہ چاہے خلق نوں لقمہ ہک کرے
ستر ہزاراں اسدے جسم اوپر سی سیس
اندر ہر ہر منہ سی ستر ہزار زبان
بازو اس دے جسم تے آہے ستر ہزار
نوری چشمہ وچ اوہ غوطہ مارے جاں
جھڑ دے قطرے جسم تھیں اسدے باجھ شمار
وچ تسبیح خدا ایدی سب ہوندے مشغول
ہک فرشتہ نبیؐ نے ڈٹھا اوتھے ہور
سر آہا اس ملک دا اوپر عرش عظیم
دو بازو ڈٹھے اسدے مشرق مغرب تیک
منہ اندر سی اسدے ہک وڈی کہنار
کہیا جبرائیل نے ایہہ ہے اسرافیل

دروازہ کھلوائیا کر کے وگی ندا
راضی ہوئیا دیکھ کے اوہ رسول کرامؐ
کردے ذکر خدا یکا سارے اندر موج
سی اوہ وچہ قیام دے اندر یاد اللہ
وچ عبادت رب دی رہندے لیل و نہار
ہک فرشتہ انہاں وچہ ڈٹھا اس حضور
تاں بھی شکم نہ اسدا ہرگز ہوندا بھرے
ستر ہزاراں منہ سے ہر سر نیک رنگیں
ہر ہر ساتھ زبان دے ذکر کرے سبحان
وچ بہشتاں جاوندا روز اوڈا ری مار
باہندا آہے ہلاوندا پھر ستویں آسما
ہر قطرے تھیں ملک ہک پیدا کرے غفار
تیک قیامت انہاں ندا رہسی ایہہ معمول
کرسی تے الماس دی بیٹھا ڈٹھا زور
ستویں ہیٹھ زمین دے اس دے سر مقیم
ست لکھ اسدی تابع رہن فرشتے
کہیا جبرائیل نوں اس دا نام
اوتھوں اگے لے گیا حضرت نوں جبرائیل

بیان سدرۃ المنتہیٰ

ڈٹھا سدرۃ المنتہیٰ اگے جا نبیؐ
رہندا اوس دے منڈھ سا جبرائیل وچ

شاخاں اس درخت دیاں آہی دے نیاں پچھان
کوئی زمرد سبز دی کوئی سرخ یاقوت
جڑے ہوئے تھیں شاخاں تے سے سالماں اسدا راہ
رہن فرشتے اس تے کئی کروڑ ہزار
اوہ فرشتے نبی نوں کرن سلام آداب
آہیں جو یاد خدا دی کردے باجھ حساب
شاخ زمرد سبز دی اوہ تھی ہک جان
ہک پتا اس شاخ تے آہا عالی شان
آہے سرخ یاقوت دے اس دے بنی محراب
سولاں ہزاراں برس دی اس بلندی راہ
اندر اس مکان دے کرسی سی ہک خوب
نام محمد مصطفیٰ ؐ اس تے لکھیا جان
اس دے گرد دے ہور سی کرسیاں طرف چہار
کرسی دس ہزار سی رکھدے مشرق دا
دس ہزار شمال نوں دس ہزار جنوب
اوپر دس ہزار دے رکھی سی توریت
ہک ول دھری زبور سی اوپر دس ہزار
تیجے ول سی کرسیاں اوپر سی انجیل
چوتھے ول دیاں کرسیاں اوپر سا فرقان
چشمے اس درخت دے پئے ہوون چار روان
چوہاں تھیں دو زمین تے آون نیک صفات
دو ہیں طرف بہشت دے لوڑیاں رب جلیل
ڈٹھا ہک رسول ؐ نے ملک اوہ اس جا
ہر ہر اوپر زلف سی اسدے ستر ہزار
ہر موتی دے وچ سا وگدا ہک دریا

لعلصیاں مروارید تھیں شاخاں عالی شان
طول بلندی اسدی کیتی لا یمدت
ٹرے کوئی اسوار جے سال ہزار پنجاہ
گنتی اندر جاندا جو ہے سر جن ہار
دیکھ رسول کریم ؐ اوں گردے عرش شتاب
بخشیا تیری امت نوں میں سارا اوہ ثواب
لکھ بیاں دا راہ سا اسدا طول پچھان
اوپر سا اس پت دے نوری ہک مکان
اوچا اوہ مکان سا لکھیا وچ کتاب
رہندا جبرائیل سا اوتھے عالی جاہ
صفت نہ ہوندی اسدی آہی اوہ عجوب
جا بٹھایا اسدے اوپر شاہ جہان
لکھیا وچ کتاب دے اوہ سی چہل ہزار
دس مغرب نوں مجھ نوں آہی ہور جدا
چاروں طرف مکان دے سوہن ہنے عجوب
چہل ہزاراں ملک ہے پڑھدا دن تے رات
پڑھن فرشتے اسنوں چہل ہزار شمار
اسنوں چہل ہزار سا پڑھدا ملک تہلیل
کردے ملک تلاوتاں چہل ہزار عیان
جدا جدا ہیں چوہاں ندا آکھاں سب بیان
اوہ ہک دریا نیل ہے دوجا جان فرات
کوثر ہک دا نام ہے دوجی سلسبیل!
ستر ہزاراں اسدے جسم اوپر سبھ سا
موتی ہر ہر زلف تھیں لگے باجھ شمار
ہر دریا تے مچھلیاں کردیاں ذکر خدا

رستہ دو سو برس دا ہر جھلی دا طول ۔ کلمہ سب دی پشت تے لکھیا سا مقبول
کہیا جبرائیل نے جو پیدا اس سب ۔ سب تھیں پہلاں اسنوں پیدا کیتا رب
اس فرشتے پاس جا حضرت کرے سلام ۔ اس نہ ہرگز ویکھیا کیتی نہ سلام
کہیا جبرائیل تے کر اس دی تعظیم ۔ ہے ایہہ ختم پیغمبراں نبی رسول کریم ؐ
سن کے اوہ سلام را دیندا الٹ جواب ۔ ترت تے آداب تعظیم توں ہویا کھڑا شتاب
ہک فرشتہ نبی ؐ نے ہور ڈٹھا اس جا ۔ صورت تاں گھوڑے دا انگ سی ہتھ عرش دے سا
ست لکھ بازو اسدے آہے طرح راس ۔ اتنے بازو اسدے آہے کعبے پاس
بازو سی جو اسدے تن رہے اوپر یار ۔ پھیر بازو ساتھ سی اتنے کریا شمار
ست لکھ مروارید ست لکھ پر یاقوت ۔ ست لکھ سونے سرخ دا کریا کتاب ثبوت
چاندی دے ست لکھ سی ست لکھ مشک پچھان ۔ ست لکھ سی کافور دا ست لکھ عنبر جان
زعفرانی ست لکھ سی دل وچہ کریں دھیان ۔ زمین برابر اس دا آہا قد پچھان
ہر ہر اوپر اوس دی قدرت نال علیم ۔ بسم اللہ تھیں لکھیا آہا تیک رحیم
اگے اس تھیں لا الہ الا اللہ مرقوم ۔ محمد رسول اللہ ؐ اسدے آگے کر معلوم

دربیان حاصل شدن قرب و دیگر حجاب ہائے وغیرہ

کیتا جبرائیل نے حضرت پاس بیان ۔ میتھوں اگے جاندا ہن ناہیں فرمان
ایتھوں تائیں ساتھ ہیں آیا پاک رسول ؐ ۔ ہن ہیں رخصت ہو رہیاں اللہ دے مقبول
ہوواں اگے اس تھیں جے میں ہک قدم ۔ جلاں تمام جلال تھیں ہویا وچہ ہک دم
مڑیا جبرائیل جاں اگے سن حالات ۔ پردے پہلے لنگھیا نورانی ظلمات
ستر پردے نور دے جاں خود لنگھ گیا ۔ رستہ پنج سو سال دا ہر ہر پردہ سنا
ہک روایت ہور ہے جس دم جبرائیل ۔ رخصت ہویا رسول ؐ تھیں آیا میکائیل
رخصت ہویا اوہ جاں پاسوں پاک رسول ؐ ۔ چکیا میکائیل نے اوہ رب دا مقبول
آپ تے ہور آکھی آہے بہت حجاب ۔ سب لنگھائے نبی ؐ نوں میکائیل شتاب
پچھوں اس تھیں آیا اسرافیل شتاب ۔ موہڈیاں اوپر چکیا اوس رسول جناب

اوس لنگھائے نبیؐ نوں ست وڈے دریا
زمین تے اسمان تھیں حصہ ستر ہزار
سی فرشتے ہک دی اس جا نبیؐ ندار
سن کے اس آواز نوں بھلا سب جہان
لذت اس آواز دی آوے باجھ شمار
اوپر اگلے پردیاں آیا پھیر نبیؐ
ناں بھی صفت نہ انہاندی ہووے کجھ بیان
پردہ اوہ لنگھا ئیکے اسرافیل گیا
دتا چھڈ براق نوں اوتھے نبیؐ خدا
تختہ سا اوہ داؤد ارفرف جس دا نام
تسبیح تے تہلیل اوہ کردا ساتھ نیاز
اوپر اسدے قدم جاں دھریا حضرت جا
ہیٹھ عرش بھی آپ نوں آئے بہت حجاب
آیا سونے سرخ دا ستر ہزار حجاب
پردہ ستر ہزار سا آیا مروارید
آیا سرخ یاقوت دا پردہ ستر ہزار
ظلمت دا پھر آئیا ستر ہزاراں ہور
آتش دا پھر آئیا ستر ہزار حجاب
پورا سال ہزار دا ہر پردہ لراہ سا
ایہہ سب پردے لنگھ کے ڈٹھے ہور حجاب
ہر پردے دنیال سی ستر ہزار حجاب
ستر ہزاراں ملک سی ہر ہر نال طناب
بعضے مروارید دے پردے آہے خوب
رفرف پاک رسولؐ نوں پردہ اوہ لنگھا
اس جا تا بیکن نبیؐ دے رفرف رہیا زیر

ہک ہک اس دریا دا انت نہ آہا کار
ہک ہک دریا وڈا ایہو جاں شمار
تسبیح تے تہلیل دی آوے پئی صدا
خوش آوازی اسدی کی میں کراں بیان
افضل سی سب نعمتوں جو ہے وچ سنسار
صفت لکھے جے انہاندی دنیا عمر سبھی
میں عاجز کی صفت دا کرساں حال بیان
پردہ قدرت حق دا اگے نظر پیا
رف رف حکم خدائے تھیں حاضر ہویا آ
بعضے ستر خدائیدا راوی کہن کلام
اس رفرف تھیں ذکر دا آوے خوش آواز
ہک حرکت وچ لے گیا اوپر عرش اٹھا
حالت تھوڑی اوہ بھی لکھاں وچ کتاب
نیلم دا پھر آئیا اتنا وچ حساب
ہور نہ مرد سبز دا ستر ہزار سعید
ستر ہزاراں نور دا آیا کریں شمار
ستر ہزاراں آب دا کرے آوازہ شور
ستر ہزار داؤد دا آیا کریں حساب
رفرف پاک رسولؐ نوں دتی سب لنگھا
پردہ ستر ہزار ہور آئیا وچ حساب
ہر ہر ساتھ طناب دے کرتوں ایہہ حساب
قد درازی انہاں دی آہی باجھ حساب
بعضے سرخ یاقوت دے سن میرے محبوب
عرش اتے وچ آپ دے پردہ ہک رہا
اگے غائب ہو گیا مول نہ لگی دیر

دانہ مروارید دا صورت آپ پچھان
سا اوہ ذکر خدا ئیدا کردا نال نیاز
کہا اسوار رسولؐ نوں پاس عرش دے ساق
اوتھے غائب ہو گئی صورت گھوڑے دی
اگے پردہ کبریا آئیا ہور جیہدا
اوس منی نبیؐ نوں کیتا رب خطاب
ہک ہزار آواز ایہ آئی طرفوں رب
عرش عظیم زمین تھئیں جتنا آہا دور
رتبہ قاب قوسین دا پایا اس سردار
اللہ سب اٹھائیا جو سا وچہ حجاب
ملک مقرب اس جا جا نہ سکے کور
جیدم قدم اوٹھاوندے آہے نبی خدا
آویں جلد محمدؐا ہیں ہال لامکان
تن خلوت وچہ نبیؐ دا اول قربت وچہ آ
بعضیاں وچہ روائتیاں لکھیا ہے ایہ حال
رخصت ہویا وحی تاں آیا اسرافیل
ستر ہزاراں پردیاں اس لنگھایا پار
پردہ کوئی یاقوت دا کوئی جواہر دا
کوئی آہا برف دا کوئی پردہ سا نار
آیا پردہ نور دا سب تھئیں جان اخیر
کرسی سی ہک اس جا لد کو بیٹھا دی
پردہ تھئیں آواز ایہہ آئی اوسے حال
اس کرسی تھئیں ڈگن جاں لگا نبیؐ خدا
دہن مبارک وچہ جاں قطرہ اوہ گیا
علم الدنی آپ نوں ہویا سب معلوم

اگے پاک رسولؐ دے حاضر ہویا آن
ہر دم اس تھئیں آوندی ظاہر اوہ آواز
نیڑے اسدے لے گیا جلدی اوہ براق
پیر پیادہ ہو گیا اوتھے کھڑا نبیؐ
ایتھیں. اگے رسولؐ نوں آیا حکم خدا
آؤ میرے نزدیک توں دیہ نہ کریں شتاب
میرا لامکان ہے آئیے ملیں توں جھب
اس تھئیں دونا جاوندا ہر ہر سد ضرور
ظاہر کیتے رب نے سب خفیہ اسرار
ہویا قرب رسولؐ نوں اوتھے رب وہاب
قصد فرشتہ جو کرے جل کے کوئلہ ہو
اوپر ہر ہر قدم دے کردا رب ندا
اندر سب پیغمبراں کیتا توں سلطان
جان آہی وچہ وصل دے ہویا قرب خدا
جیدم اوپر عرش دے گئے رسول تعال
ایہ ہمراہ رسولؐ دے ہویا ہاک جبریل
ہر پردے دا راہ سا ستر برس شمار
کوئی زمرد رب دا سونے دا کوئی سا
پتھر دا کوئی داؤد دا ظلمت دا کوئی یار
اس پردے دے پاس جاں گیا رسولؐ کبیر
بیٹھا اوپر اس دے حضرت پاک نبیؐ
آیا نبی محمدؐا ملسیا میرے نال
منہ وچہ قطرہ رحمتی جلدی آ پیا
علم تمام رسولؐ نوں آہا کھل گیا
جو خفیہ اسرار سی ہو گئے مفہوم

جو وحشت دل وچہ سی اوہ بھی ہوئی دور
اوتھے پاک رسول ؐ نے پڑھیا التحیات
السلام علیکم ربّ دتا تدوں جواب
السلام علینا آپ نے کہیا دوجی وار
جاں حضرت دا مرتبہ سنیاں ایہہ کرت
شروع کیتا اشہد ان تائیں عبدہٗ و رسول
ایہہ سب وچ نماز دے ہویا پڑھن ضرور
آہا اللہ پاک دا ہویا تاں فرمان
تحفہ یاراں واسطے ڈھونڈ لیجا وسے کو
توں ایتھوں لیجاویں کی کجھ دس رسول ؐ
کہیا پاک رسول ؐ نے جو توں کریں عطا
ہویا حکم خدائیدا سے جا التحیات
جاں میری درگاہ دے اندر کرن نیاز
ہوئی کلام رسول ؐ دی جو کجھ نال خدا
جو فرمایا نبی ؐ نے معلم ہویا سو مر
حصہ جن رسول ؐ نوں ہویا علم عطا
ہک حصہ توں خلق دے اندر کریں بیان
تیجا حصہ دساں تینوں ہے اختیار
جو کوئی تینوں آ کے پچھے ایہہ بیان
اگوں اسنوں آکھ توں تیرے نال زبان
اوہ اندر سب خلق دے کہیا پاک رسول ؐ
اندر دوجے علم دے اللہ دا سردار
تر تیجے حصے قصص دا آہا سب بیان
کوئی کوئی اوس بھیں کہیا نبی ؐ احوال
پھیر نبی ؐ نے رب تھیں کیتا ایہہ سوال

کیتے ثنا خدائیدی تا اور بدا نور
سارا پڑھیا سول نہ تائیں والطیبات
وبرکاتہ تائیں آکھیا رب دیاں سب
تائیں الصالحین دی کیتا سب اظہار
وچہ آسماناں عرش دے کہن کجھ جبرئیل ثابت
کہیا ایہہ فرشتیاں کیتا رب قبول
اندر امت نبی ؐ دے کیتا حکم غفور
جو کوئی باہر شہر توں جاندا کسی مکان
جو کوئی اس مکان دی چیز لیجاندا ہو
امت کارن اپنی جو اوہ کرن قبول
اوہ امت نوں اپنے تحفہ دیاں لے جا
امت تائیں دیہہ توں جو ہیں نیک صفات
دتا امت تدہ نوں دسیں وچہ نماز
حضرت باجھوں اسدی دوجی خبر نہ کا
باجھوں کسی رسول ؐ دے ہور نہ جانے کو
حضرت پاک رسول ؐ نوں کیتا حکم خدا
دوجا اگے کسے دے مول نہ کریں عیان
جے دل تیرے آ دی دسیں کریں اظہار
تینے حصے علم دے ملیوں دس عیان
ہک حصہ وچہ علم سا امر نہیں فرمان
ذرہ وچوں اسدے نہیں لوکایا مول
اوہ نہ ہرگز نبی ؐ نے کیتا ہے اظہار
کجھ حضرت نے اسنھیں کیتا علم بیان
جیوں کر کہیا آپ نوں آہا جل جلال
آدم تدہ بنایا قدرت دی ہتھ نال

سب فرشتیاں اسنوں کیتا پچھے سجود سی
تینوں بدلے ظلمت دے کی تیں دتا ہے
حکم ہویا درگاہ تھیں ایہہ سب خاطر تیں
آدم وچ بہشت دے رہا سی دم چند
امت تیری رہے گی وچ بہشت قدیم
اوپر عرش عظیم دے لکھیا تیرا نام
ہر در تے آسمان دے حور حجابیں سب
لکھیا تیرا نام ہے حضرت نبی رسول اکرم
جس دن لکھیا لوح تے تیرا نام عیان
کرسی عرشوں لوح تے طوبیٰ ہوئیاں
زندہ جو ادریس ہیں آندا وچ آسمان
وچ نبیاں رسلاں سب نوں ہے معلوم
ویلے حضرت نوحؑ دے آیا جدوں طوفان
تینوں بدلے اللہ نے بھیجیا ہیں براق
روز قیامت کشتیاں کراں ستیاں سب
دوزخ اتوں لنگھسن سارے امن امان
آتش تھیں نمرود دی حضرت ابراہیم
اوہ آتش ہیں اس نے کیتی سب گلزار
تیرا وچ جہان ہیں دھریا نام حبیبؐ
حضرت اسمٰعیلؑ نوں زمزم دتی جان
لوطؑ بچایا قوم تھیں اندر رات تاریک
ساتھ تیرے جو دشمنی رکھے تیری قوم
تابع حضرت ہودؑ دی کیتی سی ہیں باد
پل اوپر جاں ہووسی خلقت سب روان
دشمن تیرے چک کے دوزخ دیسی پار

پچھے بہشتیں رکھیا اسنوں کر خوشنود
بھی آدم نوں بزرگی دتی پاک ودود
ملکاں تیاں نوں کہہ دتا سجدہ اسنوں ہیں
امت تیری نال ان اوسے قدر بلند
آدم وانگوں نہ گھرا ان کہیا رب علیم
آدم نوں ایہہ بزرگی دتی تہیں تمام
حور بہشت جہاں دے دروازے رب
آدم نوں ایہہ مرتبے کیتے ہوئے قبول
آدم نال اوس وقت نہ آہا نام نشان
ہر ہر تھاں گاہ لکھیا احمد عالی شان
تینوں دتا عرش تے قاب قوسین مکان
یوں تیری بزرگی دی ہر جاگہ وچ رقوم
کشتی اوپر رکھیا اسنوں امن امان
اوہ کشتی کی چیز ہے توں صاحب اخلاق
امت تیری انہاں دے وچ پہاڑاں سب
امت تیرے دی ہیں کراں نصرت عالی شان
رکھ نیا ہیں اسنوں کہیا رب علیم
رتبہ اس خلیل دا دتا کر اظہار
تینوں اوپر عرش دے ہویا معراج نصیب
کوثر دتی ندھ نوں وچ بہشت عیان
تینوں بھی ہیں رکھیا کہیا لاشریک
گذرن میرے فضل تھیں عمر تیرے دے لوم
آوین روز حشر دے تینوں کرساں شاد
دوزخ تھیں ہیں بھیجیاں دا قہر دیجان
اوپر تیریاں دوستاں اسدی خبر نہ کار

موسیٰ ساتھ کلام ہیں کیتی اوپر طور
تینوں اوپر عرش دے اوہ دکھایا نور

موسیٰ نوں توریت ہیں دتی ہک کتاب
آیۃ الکرسی جو پڑھے اتنا ہوگ ثواب

ہک زبور داؤد نوں دتی کر اکرام
تینوں بدلے اسدے ہے سورہ انعام

پھیر حضرت سلیمان نوں دتا ملک عظیم
تینوں وچ بہشت ہیں دلیاں بہت نعیم

یونس نوں جو مچھلیوں دتی رب نجات
روز حشر دے ہوسی آن انھیری رات

اس انھیرے وچ ہیں امت تیری سب
کراں خلاصی اگ تھیں چھٹن ایت سبب

جو ہیں دتا خضرؑ نوں چشمہ آب حیات
تینوں چشمہ سلسبیل بخشیا ہیں حالات

ہوسی وچ بہشت دے چشمہ اوہ عظیم
تینوں اوہ ہیں بخشیا نبی رسول کریمؐ

عیسیٰؑ نوں انجیل ہیں دتی سی ہک خاص
تینوں بدلے اس دے ہے سورۂ اخلاص

حضرت عیسیٰؑ جے گیا زندہ وچ آسمان
بہت زیادہ اس تھیں کیتی تیری شان

اندر پنجے وقت دے ساتھ بلند آواز
لیندے تیرا نام ہیں اندر بانگ نماز

تینوں سورۂ فاتحہ دتی ہیں ہک خوب
اوہ توریت انجیل تھیں مینوں ہے مرغوب

پڑھے جو کوئی اس نوں اندر عمر تمام
آتش دوزخ اسدے اوپر کراں حرام

واہ وا رتبہ آپ دا کیتا رب بلند
حفت نہ ہووے اسدی لکھاں جو عمراں پند

بیان بہشت

پیغمبر نوں رب نے کیتا پھیر خطاب
تیری امت واسطے ہے ایہ کار ثواب

خدمت اوپر اوہناں دی ہیں ہک دیہاں کٹھا
اندر سال تمام دے روزہ ہیں چھ ماہ

اندر دن تے رات دے وقت پنجاہ نماز
میرے باجھوں غیر اس وچ شک نیاز

کہیا پاک رسولؐ نے ربا کر تخفیف
تیری عاجز خلق ہے بہت غریب ضعیف

ہویا حکم خدا ایہدا پنجویں وقت نماز
روزہ رکھن تن ماہ کرکے بہت نیاز

کہیا پاک رسولؐ نوں مینوں ایہ قبول
آ رہے کہے رسولؐ نے مول نہ کیتی دیر

جلدی اسرافیل نوں ہویا حکم خدا
کہہ توں جبرائیل نوں دیر نہ کرو ذرا

جلدی جا رسولؐ نوں اوہ بھی بہشت دکھا
امت اندر اپنی تا اوہ آکھے جا ر

جبرائیل رسول ؐ نوں لے کے ٹریا نال ۔ نیڑے اوہ بہشت دے آگئے فی الحال
پہلے پاس بہشت دے جس دم پہنچے آر ۔ دروازہ دے اسدی کی میں کراں ثنا
آہا سرخ یاقوت دا اوہ جنت دا باب ۔ اوچا پنجسو سال دا رستہ کریں حساب
بالا خانے اسدے اوپر پئے تمام ۔ سال پنجاہ ہزار کو تیزی ٹرے جے گام
اوہ بالا خانیاں وڈے بلند مینار ۔ اوہ مینار چار سو آہا وچ شمار
کوئی مروارید دا کوئی زمرد دا ۔ پشتی سرخ یاقوت دی آہی خوب بنا
چار ہزاراں محل سی گرد دے ہر مینار ۔ آہی اندر انہاں دے سب جڑاؤ کار
چالی آہے کنگرے اوپر ہر مینار ۔ اوپر ہر ہر کنگرے ملک فرشتے یار
ہر ہر دے ہتھ وچ سی ہک ہک طبق پچھان ۔ رنگا رنگ لباس سی اندر انہاں جان
کیتا جبرائیل نے حضرت تھیں اظہار ۔ ایہ اس خدمت واسطے کیتے رب تیار
آدم دا اس وقت نہ آہا کجھ نشان ۔ جد تھیں پیدا انہاں نوں کیتا ہے سبحان
ہتھاں اندر طبق لے کھڑے رہن اسجار ۔ تیری امت واسطے ہے سب ایہہ بنا
مومن آون حشر نوں جاں جنت نزدیک ۔ جاون استقبال نوں ایہ فرشتے ٹھیک
داخل کرن بہشت وچ اوہ پہنا لباس ۔ دین مبارکبادیاں کہہ کے دھم قیاس
جنت دے در وچ جاں آئے نبی خدا ۔ دروازہ اوہ بند سا ڈٹھا اوہناں جا
جاں در در گی ہلایا کہندا اوہ دربان ۔ کون آیا اس طرف تھیں دسیں نام نشان
کہیا جبرائیل ہاں دو جا ساتھ رسول ؐ ۔ ویکھیں ایہہ بہشت نوں آیا ہے مقبول
کہہ الحمد زبان تھیں کھول دتا در زود ۔ کرے سلام رسول ؐ نوں دلی تھیں ہو خوشنود
کہیا اس دربان نے تیری خاطر سب ۔ تیری امت واسطے ایہہ بنایا رب
تیرا تیرے دوستاں دا ہے ایہ مکان ۔ حضرت جا کے ویکھ توں ہے کیا عالی شان
حضرت تائیں لے گیا اندروں اوہ دربان ۔ ہر ہر جا دکھایا پھر کے وچ مکان
نعمت سب بہشت دی جے میں کراں اظہار ۔ اندر اسدی صفت دے دیواں عمر گزار
تاں بھی اسدی صفت نہ ہووے کدے بیان ۔ حور قصور بہشت دے رنگا رنگ طعام
تاں وس دینہ مکان سی سوتے نہ ہزار ۔ رنگا رنگ مکان سی گنتی باجھ شمار
انہاں ندی تعمیر سی روشن وانگوں نور ۔ کوئی سبز یاقوت دا کوئی مکان کافور

شیشے وانگوں چمک دار روشن اتے شفاف
جو سی خلق خدا ایدی وچہ زمین آسمان
آہی خاک بہشت دی عنبر مشک کافور
سورج وانگوں چمکدے بعضے اوہ مکان
موتی دا کوئی تخت سا اندر کسی مکان!
اوپر ہر ہر تخت دے خیمہ تنبو خوب
بیٹھی ہر ہر تخت دے اوپر ہک ہک حور
ستر ہزاراں اسدے گرد دے دھرے لباس
رنگ آہا ہر حور دا روشن اتے شفاف
تاج مکمل سر دے تے سبدے بکہک خوب
سر تے تاج سہاوندا صورت بہت عجیب
تابع ہر ہر حور دی ستر ہزاراں حور
عربی بولی انہاندی شیریں کرن کلام
چشمے وچہ بہشت دے بسم اللہ دے چار
بسم اللہ دے میم دا آہا پانی جو
چارے چشمے ایہ سی وچہ بہشت روان
نہراں اندر کنکراں پتاں جا بجا
نقرے تے یاقوت دے سی سنگریزے خوب
رنگ برنگی زمین تے نہراں گردے جان
دوہیں طرفیں چشمیاں سبزی بہت محبوب
نہراں گرد قطار سی رنگ برنگ شجر
مُنڈھ درختاں ساریاں سرخ سونے پچھان
دیبا اتے حریر دے آہے برگ تمام
ہک ہک چیز بہشت دی صفت نہ ہو دے مول
ستر ہزاراں ذائقہ ہر میوے وچہ جان

سب کجھ نظری آوندا انہاں وچوں صاف
کرسی تے ہور عرش بھی نظری ہوون عیان
راہاں اندر کنکراں سب یاقوتی نور
بعضے دِ انگوں چند دے آہے عالی شان
کوئی سرخ یاقوت دا کوئی سا مرجان
اطلس تے زربفت دے پردے سی مرغوب
صفت کراں کی انہاندی ہے لکھنے تھیں دور
جو دل بھاوے انہاندا پہنن نال قیاس
گوشت وچوں ہڈیاں نظری آون صاف
صفت نہ ہوا سدی جو اوہ سی مرغوب
روز قیامت مومناندے رب کرے نصیب
زیور گردے قیمتی نال لے اہل شعور!
کرسیاں ہر ہر تخت دے پیاں گرد تمام
شیر پانی تے شہد دا ہور شراب دیچار
چشمہ جو سا شیر دا نام اللہ تھیں ہو
جو ہے میم رحیم دا اس تھیں خمر پچھان
مروارید زمرد دی چمکن وچہ دریا
پانی اندر چمکدے لگن بہت محبوب
پیے جواہر قیمتی کی میں کراں بیان
گھاہ دیا قوتی زعفراں ہر جا سوہے خوب
جا بجا سوہاوندے ٹھہرے نہ نظر
شاخاں سبز یاقوت تھیں آہا عجب مکان
طول درازی پتیاں کی میں کراں بیان
میوے دانگوں سیب دے بہت آہے معقول
مومن کھاون واسطے کرسی جدوں دھیان

مومن اگے آوسی شاخوں ہو جبدا
جیہڑا باقی رہے گا ہوسیا اوہ زوال
شاخاں اوپر بولدے ہر جا ہور ہکو
مینا طوطے بولدے ہور کبوتر باز
دیکھے سب رسول نے رنگ محل مکان
ابا بکر صدیق نوں نبی کیتا فرمان
وصف نہ ہوندا اسدا آکھاں کی تعریف
حضرت عمر خطاب نوں پھیر کیتا فرمان
سا اوہ سرخ یاقوت تھیں بنیاں محل عجیب
پھر حضرت عثمان نوں کہیا نبی خدا
وچ بہشت مکان ہے تیرا عالی شان
نالے حضرت علی نوں کہیا پاک رسول
ہے خالص الماس دا سارا اوہ مکان
پاک نبی نوں لے گیا جاں اندر دربان
گردے سی اس نہر دے خیمہ ہر ہر جا
تیرے حوراں واسطے ایہہ ہیں خیمے سب
سب سامان بہشت دے ڈٹھے پاک رسول
حضرت اوتھوں مڑ پئے سارے دیکھ مکان
وچ مقدس بارگاہ حاضر ہویا جا
محل مکان بہشت دے جد توں آیا دیکھ
کیتی عرض رسول نے اگے رب غفور
میری امت واسطے دیویں ایہہ مکان
قسم کھادی رب اپنی عزت اتے جلال
تیرے ہو خلاف جو سن اوہ شاہ سال
دوزخ اندر پاوساں صورت کر تبدیل

ساتھ لباندے لگسی مومن لیسی کھار
ساتھ درخت لگسی مشک دے وچ مکان
قمری تے ہور بلبلاں ہر جا کر دیاں شور
گوگو کوکو بولدیاں آپے نال نیاز
اصحاباں تے آل تے ہور محل نشان
ڈٹھا وچ بہشت ہیں تیرا خوب مکان
زیب احمد دی اوہ سی سب بنا لطیف
تیرا بھی ہیں دیکھیا وچ بہشت مکان
روز حشر دے ہووسی تیرے اوہ نصیب
لکھیا تیرا نام ہے اوپر ہر اسحار
ہے اوہ مروارید دا جا نے سب مکان
وچ بہشتاں دیکھیا محل تیرا مقبول
اوہ بھی وچ بہشت دے ہیگا عالی شان
حوض کوثر اک نہر سی جاری اس مکان
کہیا جبرائیل نے سنی حبیب خدا
تیرے رہنے واسطے ایہہ بنائے رب
لکھاں جو کجھ اس تھیں ہووے رسالہ طول
وچ درگاہ خدا دی حاضر ہویا آن
دیکھیا جبرائیل نے سنے حبیب خدا
ایہہ دیواں ہیں انہاں نوں جنہاں ہووے دیکھ
میں نوں ایہہ مکان تول رب بخش ضرور
اندر روز حشور دے جو ہیں اہل ایمان
رکھاں تیری امتی اوس اندر خوشحال
روز حشر دے اسدا کرساں مندا حال
حشر دیہاڑے دنہاں نوں کرساں بہت ذلیل

تیرے دشمن واسطے ہیں عذاب الیم
ہردم میری طرف تھیں لکھ درود سلام

اوہ بھی جا کے دیکھ توں حضرت نبی کریم
اوپر دوزخ رسوائی دسے یا رب بھیج عذام

در بیان دوزخ

جبرائیل رسول نوں لے کے ٹریا نال
دوزخ دا دربان سی مالک اسدا نام
دے جواب سلام دا مالک کرے کلام
دوزخ ڈیوڑھی دیکھ کے حضرت رہے خاموش
جاں ملک سرپوش نوں چک لیا اک وار
ہر ہر وچہ پہاڑ سی جنگل ستر ہزار
اندر ہر میدان سی ستر ہزار مکان
ہر ہر وچہ مکان سی ستر ہزار سرام
حجرہ ستر ہزار ہر ہر وچہ سرام
ستر ہزار صندوق سی ہر حجرے وچہ جان
ستر ہزاراں قسم دا ہر ہر وچہ عذاب
ڈٹھا طبقہ دوسرا حضرت اگے جا
اندر طبقہ تیرے ڈٹھا اک مکان
چادر جھگی وچ جاں ہیٹھوں ہوئے نمود
سپ اٹھواں کھے نوں جے اک جاوے کٹ
ڈٹھا چوتھا طبق جاں حضرت پاک نبی
کہیا جبرائیل نے ایہہ جنگل سجین
طبقے اندر پنجویں اسنفیں بہت عذاب
اندر ہر تابوت سی رنگا رنگ عذاب
ہتھاں اندر قینچیاں آہے ملک کھڑے

جا دکھلایا نبی نوں دوزخ دا احوال
پاک نبی نے اسنوں کیتا جا سلام
خاطر تیریاں دشمناں ہے گا ایہہ مقام
مالک دوزخ اوپروں چک لیا سرپوش
نظری آیا آتشی ستر ہزار پہاڑ
ہر جنگل میدان سی اسنے وچہ شمار
ایہہ آہے سب آتشی محل اتے میدان
حجرے اندر اسدے آہے ہر ہر جا
سب دیواراں آتشی چاروں طرف بنا
ہر ہر وچہ صندوق سی دیوے بیابان
حضرت اس عذاب نوں دیکھ ہوئے بیتاب
دو حصے سی پہلیوں اسدے وچہ ہزار
چادر اس میدان دی اوپر پی کمان
سپ اٹھوئیں انت نہ جانے رب ودود
تریے سو برساں اسدا درد نہ ہووے گھٹ
اندر ستر چادراں اوہ سجایا سی
ستر سن اندر ایسے جہیں لوگ بے دین
آتش دے تابوت سی اسوچ بے حساب
ویکھے جو کوئی اسنوں ہول نہ آوے تاب
نام نہ اوہنے رحم دا کیہڑا اندر کرے

دوزخیاں دے آتشی دیندے پاس لباس
جلد اس دا بدن جاں لین لباس اوتار
پھیر فرشتے انہاں دے جامے پاون ہور
رات دینہہ سارا انہاں دا رہندا ایہہ دستور
کردے ملک عذاب جاں اوہ کردے فریاد
ڈٹھے ہور تابوت سی اگے جا نبی ؐ
حضرت پچھیا وحی نوں وچہ انہاں کی ہے
سپ اٹھوئیاں انہاں نوں ڈنگن ہر ہر روز
تیک قیامت انہاں دا رہسی ایہو طور
روز قیامت سٹن اوہ لیٹے دوزخ وچہ
جسدم پہنچیا طبق دا ڈٹھا آپ عذاب
لکھاں جے تھوڑا اوس تھیں ہووے وڈی کتاب
ستواں طبقہ دیکھ کے ہوئے بہت ملول
ماں پیو ڈٹھے اپنے دوزخ وچہ رسول ؐ
ہویا حکم خدا دے داسن میرے محبوب ؐ
ماں پیو نوں بخشا توں یا تے امت سب
کیتی عرض رسول ؐ نے امت بخش خدا
حکم ہویا جے بندیاں دا توں ہیں غمخوار
ماں پیو نوں چھڈ چلیا ساتھ میرے فرمان
ماں پیو تیرے پاک نبی ؐ روز ہیں بخشے چار
ساتھ شفاعت نبی ؐ دے اوہ بھی بخشے رب
اس امت دا رب نے کیتا وڈا نصیب
گناہ سمندر وانگ ہیں ناہیں پار تریب
بخشش میرے ماں باپ نوں ہووے جو مومن گل

بدن ہوندا جل کوئلا جے چھوڑن آس
دوجی واری انہاں دا ہوندا جسم تیار
دوزخ اندر دوزخی رلمل کردے شور
انہاں تابیں عذاب تھیں ہک پل کرن نہ دور
کوئی ہرگز انہاندی مول نہ دیندا داد
ہر ہر نوں ہک آتشی جندرا لگا سی
کھندا اندرا انہاندے قوم یہوداں ہے
وچہ تابوتاں روندے سارے کر کر سوز
رودن زاری انہاں نے کوئی نہ کردا غور
ہر انواع عذاب دے اندر ہوسن زنج
اگے دیکھ عذاب نوں ہو گئے بیتاب
خواہش میرے اسنوں کہو ساں ختم شتاب
رنگا رنگ عذابدا انت نہ آوے مول
انہاں نوں بھی دیکھ کے ہویا بہت ملول
دوہاں وچوں ہک نوں جو ہے تینوں خوب
جے راضی ہو ویں انہوں بخشاں محبوب
ماں پیو تیرے حکم تھیں ہیں چھڈے اسجا
تیری ساتھ شفاعتے بخشے اوہ بدکار
توں میرا محبوب ہیں نہ ہو ویں حیران
تیری خاطر دوہاں نوں کراں بہشت مدام
جو کوئی تیری تابع مومن ہوسن سب
شافع ہو دے حشر نوں جد خاص حبیب ؐ
یارب سبنوں نبی ؐ دے کریں شفاعت نصیب
بخش شفاعت نبی ؐ تھیں اسیں گئے ہاں بھل

دربیان باز آمدن از معراج شریف پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

دوزخ تائیں دیکھ کے تاں اوہ نبی صلعم خدا
حکم ہویا درگاہ تھیں امت دے سردار
کیتی عرض رسول صلعم نے توں ہیں رب علیم
حکم ہویا توں خلق نوں جا کے کریں خطاب
اس دوزخ تھیں خلق نوں جا کے بہت ڈرا
اوپر ہر ہر وقت دے کرن نماز ادا
حالت سب معراج دی خلقت وچ تمام
کیتی عرض رسول صلعم نے جو ہیں کہاں کلام
اوپر میری بات دے کون کرے تصدیق
جو توں کہیں زبان تھیں کرے اوہ یقین
ایہہ گل سن کے ہو گیا رخصت پاک رسول صلعم
حضرت موسیٰ علیہ السلام نبی صلعم نوں ملیا اندر راہ
تینوں کی کجھ فرض دا کیتا رب فرمان
کہیا پاک رسول صلعم نے پنجویہ وقت نماز
حضرت موسیٰ علیہ السلام آکھیا ایتھوں مڑ کے جا
اللہ پاسوں اسدی منگیں توں تخفیف
موسیٰ تھیں ایہہ بات سن حضرت مڑیا پھیر
کیتی عرض رسول صلعم نے ربا کر تخفیف
ہویا حکم خدا میرا روزے رکھیں سٹھ
مڑ کے حضرت آگیا حضرت موسیٰ علیہ السلام پاس
پیغمبر نے دسیا جو مسا حکم اللہ
سن ایہہ باد رسول صلعم تھیں موسیٰ علیہ السلام کرے کلام

وچ درگاہ خدائیدی حاضر ہویا جا
دوزخ اتے بہشت دے ویکھے نیں اسرار
دوزخ تائیں دیکھ کے خوف آیا تے بیم
ڈٹھا دوزخ وچ جو رنگا رنگ عذاب
اوپر تیرے حکم دے چلن قدم ٹکا
امر الٰہی جو ہور ہے سب دیویں سمجھا
ظاہر آکھ سناؤں اندر خلق تمام
جینکر ہویا حکم ہے اندر خلق تمام
حکم ہویا درگاہ تھیں ابابکر صدیق رض
اسدے پچھوں منسن جو ہیں صاحب دین
آیا اطراف زمین دی اللہ دا مقبول صلعم
حضرت موسیٰ پچھیا دس رسول اللہ صلعم
فرض ہوئی کی بندگی مینوں دس عیان
تن مہینے رکھنے روزے نال نیاز
ایہہ عبادت بہت ہے آکھیں پیش خدا
امت تیری بہت ہے عاجز لتے ضعیف
آیا اس درگاہ دے اندر دوجی ویر
تیری عاجز خلق ہے بہت ضعیف نحیف
ویہہ نمازاں کیتیاں فرض ہویا اوہ گھٹ
حضرت موسیٰ علیہ السلام پچھیا کم ہویا کجھ داس
ویہہ نمازاں ہویاں روزے ہیں دو ماہ
ویلا ہتھ نہ آوندا نبی علیہ السلام

اجے عبادت بہت ہے جا کے معاف کرا
کیتی عرض رسولؐ نے توں ہیں پاک خدا
ہوئی عرض رسولؐ دی وچ درگاہ قبول
ہک مہینہ رکھ توں روزے ماہ رمضان
موسیٰؑ تائیں آ کے ملیا پھیر رسولؐ
کی کجھ تیہنوں فرض ہے اللہ کیتا معاف
حضرت موسیٰؑ آکھیا ہے ایہ اجے کثیر
موسیٰؑ نوں پھیر آپؐ نے دتا ایہ جواب
مڑ مڑ کراں سوال ہیں آوے بہت حیا
مینوں اوہ قبول ہے جو فرمان خدا
پنج نمازاں جو پڑھے کیتا حکم خدا
پنج نمازاں ایہہ ہیں کیتیاں وچ شمار
وچ فرشتیاں قدسیاں شور پیا آسمان
اندر پنجے وقت دے ہویاں نمازاں پنج
بعضیاں وچ روائتاں کیتا ہے مرقوم
جیوں جیوں حضرت گیا ساز میاں تھیں آسمان
رفرف نے براق نے ٹریا نبیؐ خدا
آئیاں ایہہ روائتاں ہون وچ نزول
بعضے آکھن جو ہویا فارغ نبی کرامؐ
حضرت باجھ شمار تھیں ڈٹھا لطف خدا
سجدے وچ رسولؐ نے رب دی کہی ثناء
سجدے تھیں سر نبیؐ نے ڈٹھا جدوں اٹھا
جیں بستر تھیں اٹھ کے آہا گیا معراج
جیں جگہ تھیں اٹھ کے گئے رسولؐ خدا
پانی وضو رسولؐ دا جنبش اندر سا

تجلی وار دی عرش تے گئے رسولؐ خدا
ایہہ عبادت بہت ہے ہوسی نہ ادا
پڑھیں نمازاں پنج توں جینکر ہے مشکل
ایہہ امت تے فرض ہے حکم کیتا سبحان
حضرت موسیٰؑ پچھیا دسیں توں مقبول
پاک نبیؐ جو فرض سا آکھ سنایا صاف
امت تیری ہوسی اس دے وچ زحیر
شرم مینوں ہے آوندی اگلا اس جناب
ہن نہ جاواں مول ہیں موسیٰؑ سنی بھرا
مینوں مڑ مڑ جان تھیں آوے شرم حیا
ثواب پنجاہ نماز دا اکرساں اس عطا
روزے ماہ رمضان دے دتے کر اظہار
ہوئے فرض رسولؐ تے روزے ماہ رمضان
ایہہ گروہ محمدیؐ تائیں ملیا گنج
آیا پھیر رسولؐ جیوں کہ توں حال معلوم
تیوں تیوں آہا سن ہیں کہدا ان بیان
جاندا ہویا براق دے اوپر جیوں گیا
رفرف باجھ براق دے آیا پاک رسولؐ
جو کجھ کرنی اسنوں آہی سب کلام
اوپر عرش عظیم دے سجدہ کیتا جا
کیتی باجھ شمار تھیں حمد ہی خد اگاہ
حضرت ڈٹھا آپ دا بستر اوپر سا
اودے اوپر آپ نوں ڈٹھا نیک مزاج
زیر جو آہا بستر ا گرم اجے اوہ سا
دیاون وقت جو آپ نے وضو کیتا اس جا

دن چڑھیا جاں فجر نوں حضرت پڑھی نماز
فجرے پاک رسول ﷺ نے کیتا سب بیان
نالے قوم قریش دی سندے سے نافرمان
اج میتوں اسمان تے ہویا جا معراج
ہویا سوار براق تے ڈٹھے سب اسمان
جیونکہ سب بہشت دا ڈٹھا آہا حال
امر نہی بھی رب دا جو آہا فرمان
پہلاں سب تھیں منیاں ابابکر صدیق رض
ابابکر دا اس تھیں رتبہ ہویا صدیق
اس تھیں پچھے مومناں کیتا جاں یقین
ابوجہل معراج دا سنیاں جدوں بیان
ابابکر رض نوں آکھدا راہ اندر سردار
دوزخ اتے بہشت بھی ہور ڈٹھا اسمان
ٹھٹھا اس شریر نے کیتا پیش صدیق رض
ابابکر نے آکھیا جو کجھ کہیا رسول ﷺ
اوہ برحق رسول ﷺ ہے جھوٹا اوہ نہیں
تینوں رتبہ اسدا مول نہیں معلوم
جو کوئی شان رسول ﷺ دی وچ کرے تکرار
روشن جسدے دین نوں کیتا آپ خدا
ابوجہل نے موڑکے دتا نہ جواب
جیوں دستور رسول ﷺ دا پہلاں آہا جان
پہلاں وانگوں آپ ﷺ دا جیوں آہا دستور

وچ درگاہ خدائیدی کیتی عجز نیاز
مجلس اندر مومناں جو سی مسلمان
حضرت نے معراج دا کیتا کل بیان
دھریا تاب قوسین دا سر میرے تاج
اوپر کرسی عرش دے جیوں جیوں ہویا بیان
دوزخ دا بھی آکھیا سب سمہال سمہال
اندر دوست دشمناں کیتا حال بیان
دلوں زباں نوں اس نے کیتا سن تصدیق
ابوجہل نہ منیا ہویا اوہ زندیق
کرن لگے انکار سی مشرک اتے بیدین
اندر مجلس اپنی ہسدا اسی شیطان
گیا آہا معراج نوں اج تیرا سردار
آہا ہک براق بھی اسدے زیر پچھان
اس تھیں کیتا رب نے اسنوں چا صدیق
شک نہیں وچ اسدے کیتا اساں قبول
توں دشمن ہیں اسدا تینوں نہیں یقین
ضد کریں توں نبی دی اساں ہویا مفہوم
ماراں اس شریر نوں گردن وچ تلوار
ضد کریں توں اتھیں آدسے نہ حیا
ابابکر رض بھی ہٹ پیا ایہہ گل آکھ شتاب
اندر خاص عوام دے کرنا وعظ بیان
اونویں حکم خدائیدا ہر جا کرن ظہور

ہجرت کیتی آپ ﷺ نے استھیں اگلے سال
طرف مدینے نکیوں اوہ بھی آکھاں حال

باب سوم در ہجرت رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آلہٖ وسلم

اللہ باب آسان کر ہجرت دا مذکور
تھوڑا اہتھا اس جا مجمل کراں بیان
پاک نبیؐ وچہ خلق دے راتیں دنیہ مدام
اندر موسم حج دے لوک عرب دے جان
اندر انہاں حاجیاں حضرت پاک نبیؐ
ہوئی نبوت آپ نوں جدوں گیارہ سال
جیویں سی عادت نبیؐ دے گھر تھیں باہر جا
حشرا تے ہور نشر دا کیتا کل بیان
خبرا تے ہور اودسے آہے دو گروہ
آیا جاں نزدیک سا حج کرن دا ایام
اس جماعت وچہ جاں آئے پاک رسولؐ
ہیں ہاں نبی خدا ئیدا جو ہے رب جلیل
جو پیغمبر ہو گئے اول وچہ جہان
اول جیہڑے رب نے بھیجے سب رسول
انہاں وچہ رسول جاں پڑھیا یہ قرآن
ایہہ مدینے شہر وچہ رہندے سی خوشنود
اونہاں نوں توریت تھیں معلم سا احوال
تابع ہوون اسدے ہوسی جدوں ظہور
پیدا اندر عرب دے ہوسی ختم رسولؐ
مکے پیدا ہوسی اللہ دا مقبول!
مددگار اوس شاہدا ہوسی آپ خدا
سی جو قوم یہود تھیں آہی خبر رسولؐ

لکھن مفصل اسدا ہے ایہہ وڈا دور
ہوئی ہجرت آپ دی جویں کیتے تھیں جان
جو سا حکم خدا ئیدا کر دے وعظ کلام
حج کرن نوں آوندے مکے ہوئے روان
اندر ہر ہر قافلے کہندے حکم ربیؐ
آئی خلقت حج نوں رل ہک دوجے نال
جا کے اندر حاجیاں کہیا حکم خدا
جو بھی دین اسلام دی کیتی ہور عیان
گئی مدینیوں حج نوں خلقت اوہ انبوہ
کئی مدینیوں حج نوں اس حرا دی قوم
انہاں نوں فرمایا کرو ایمان قبول
صفت میری موجود ہے وچہ توریت انجیل
واقف میرے حال تھیں سی اوہ عالی شان
اوہ اطاعت کر گئے میری سب قبول
اگے دونویں قوم ایہہ آہے نافرمان
ہور مدینے وچہ سی رہندی قوم یہود
ہوسی اندر عرب دے اک رسول کمال
دین یہوداں چھڈ کے ہوداں گئے مسرور
کوئی پیغمبر اسدے بعد نہ ہوسی ہول
روشن دین محمدؐ ہر کوئی کرے قبول
ہوگ شریعت اسدے روشن ہر ہر جا
ظاہر ہوسی اوہ جاں کرساں دین قبول

جا کے اس رسولؐ نوں اسیں کراں سردار
وچ مدینے رہن نہ دیواں باجھ اسلام
سن سن ایہہ یہود تھیں ڈردی خلقت ہور
ہن جاں آئے سچ نوں رلمل ایہ تمام
کہندے کر دے صفت ہیں اسدی سب یہود
ظاہر باطن نور دے ہاں ہیلگے سب آثار
سر تے پیراں تیک ہے سب سامان رسولؐ
دیکھ رسول کریمؐ نوں کر دے اوہ یقین
رلمل اوہناں آکھیا لازم ہے ایہہ بات
پہلاں اسیں یہود تھیں ہوئے مسلمان
چھ شخصاں نے اٹھ کے من لیا فی الفور
اسعد بن زرارہ دا آہا اک عزیز
عوف اتے ہک رافعہ ہوئے مسلمان
کر دے عرض رسولؐ تھیں سن ابرار براق
وچ فسادیاں رہندے ہاں دل تنگ
وچ فساد یہود دے دائم ہاں حیران
جے اندر اس کم دے کریں دعا ظہور
آواں اگلے سال جاں خاطر جمع تمام
ہوساں دل تے جان تھیں اس طرف اسلام
آپ سبھیں جھلکاندے اگے جس صنم
باجھ رسولؐ خدا ایدے ہور زیادہ چیز
جو کجھ حکم خدا ایدا ہوسی حکم رسولؐ
رخصت ہوئے رسولؐ تھیں کر کے ایہ اقرار
خبر نہ ہووے مکیاں اسدی ہرگز مول
وچ مدینے جا کے لگے کرن بیان

کڈھاں شہر مدینیوں سب کفاراں مار
وچ مدینے اساندا ہوسی حکم تمام
جاں اوہ آکھن اساں دا ہوسی ہکدن زور
اللہ اتنے رسولؐ دے اوتھے سنے کلام
اوہ رسول کریمؐ نوں دیکھ ہوئے خوشنود
اوپر معنی رسولؐ دے سارے بے تکرار
ظاہر نظری آوندا اللہ دا مقبول
ہے اوہ ختم الانبیاء اس وچ شک نہیں
مناں اسیں رسولؐ نوں ہے ایہ عالی ذات
رہن یہودی کفر دے اندر سب حیران
کلمہ پڑھیا صدق تھیں دل وچ کر کے غور
ابو عمامہ دوسرا آہا نیک تمیز
جابر عقبے دوہاں نے آندا سی ایمان
ساتھیں قوم یہود دا قائم رہا ہے نفاق
ساتھیں قوم یہود دا رہے ہمیشہ جنگ
مال اتے اسباب دا ہوندا رہے زیان
ہر دو طرفوں دلاندی رنج کرے رب دور
کلمہ تیرا ہور بھی پڑھسن لائے کلام
غازی ہو کے توڑساں جو ہیں گے اصنام
توڑ کراں برباد ہیں ملساں زیر قدم
دل دے اندر اپنے رکھاں نہ عزیز
ظاہر باطن اوسنوں کریاں اسیں قبول
طرف مدینے پرت گئے سارے بے تکرار
دین محمد مدنیاں کیتا دلوں قبول!
ذکر رسول کریمؐ دا آپس اندر جان

جس جگہ تے جمع سی ہوندے دو تن یار
وچ مدینے لوگ ایہہ باتاں کردے سب
جس دے بعد نہ ہووسی روز قیامت تیک
اوپر اس پیغمبری ہوئی ختم تمام
نازل اوپر اسدے ہوئی کلام خدا
آہا ذکر رسول ﷺ دا ہر ہر وچ مکان!
حج کرن دے واسطے گئے اگلے سال
کر کے بیعت رسول ﷺ دی لے آئے ایمان
ہک وثار معہ دسا ہور عبادہ نام
طرف مدینے مڑ گئے ہو گئے مسلمان
جا مدینے انہاں نے ساتھ ہزار نیاز
ہو گیا اسلام دا اوتھے خوب رواج
تیجے سال جاں حج نوں آئے نیک مزاج
ساڈے اندر گھل توں کوئی خلیفہ جان
مصعب ہک رسول ﷺ دا اصحاب کبار
وچ مدینے خلق نے بیعت کیتی جان
اشہل دی اولاد دے مرد اتے ہور زن
سن سن بہتی خلق نے مصعب اگے آ
اوردے سال دے جو آہے دیندار
قسم خدا دی کھا کے کیتا اونہاں قرار
تینوں لکہ وچ ہاں دشمن کردے تنگ
مکے چھڈ اٹھ چل توں وچ مدینے آ
وچ مدینے جو کرسے تینوں ذرہ تنگ
وچ مدینے رہن نوں دیاں بنا مکان
طرف مدینے آ توں حضرت کرسی نذر

ایہو بات کلام دا کردے سی تکرار
مکے پیدا ہو گیا ہک رسول عجب
کوئی رسول ﷺ خدا ایدا ایہہ کل جانوں ٹھیک
نبیاں اندر سروری دتی رب علام
حاصل ہویا اسنوں سب مقام رضا
سن توں اگلے سال دا اہن میں کراں بیان
باراں شخص رسول ﷺ دے پاس گئے فی الحال
انہاں اندر چار سی وڈے ایہہ پکیان
نام عبادہ ہک دا سن توں حال تمام
ایہہ سردار کثیر سی وچ مدینے جان
ساتھ جماعت ہک جا مکے پڑھدی نماز
وچ مدینے ہو گیا پاک نبی ﷺ دا راج
کردے عرض رسول ﷺ تے سن ساڈے سرتاج
دیئے حکم رسول ﷺ دا نال لے پڑھن قرآن
طرف مدینے بھیجیا حضرت کر سردار
مصعب اگے آ گئے ہوون مسلمان
اللہ اتے رسول ﷺ نوں لیندے دل یقین سن
من لیا دل جان تھیں حکم رسول ﷺ خدا
وچ مدینے شہر دے جد آہے انصار
پاک نبی ﷺ نوں آکھدے سارے کر اظہار
ماراں ہاں تیراں دشمناں کر کے ڈاہڈا جنگ
تیرے اوپر اپنی کرساں جان فدا
پکڑ تلواراں اسدیاں مچاواں جنگ
مکے اندر سیا نبی ﷺ ہے دیں کیوں حیران
دشمن تیرے دا رساں سارے کراں وچ گھیر

تیںوں قوم قریش دا ایتھے رہے خیال
تیںوں کوئی اس جا دیوے کوئی تکلیف
انہاں پاک رسولؐ تھیں کیتی ایہہ کلام
سن کے ایہہ رسولؐ تے سدے سب اصحاب
ایتھے قوم قریش ہے دیندے لساں ایذا
جاں ہجرت دا نبیؐ نے حکم کیتا ایہہ عام
وطن اتے گھر بار دی دلوں محبت توڑ
دل نہ کردا اکسیدا چھڈاں نبیؐ خدا
دل وچہ ڈھارس بنھ کے عاشق سب رسول
حال جدائی انہاں دا کی میں کراں بیان
کہندے یار رسولؐ دے بڈھے اتے جوان
ایہہ جدائی نبیؐ دے کس نوں ہے منظور
ہن اساںتھوں انج ہے جدا حبیب
طرف مدینے ٹر گئے سب اصحاب کبار
خدمت وچہ رسولؐ دے دو ویں شیر خدا
باجھوں انہاں دوہاں تھیں دلوچہ کرتوں غور
ابا بکرؓ تے علیؓ دو ظاہر رہن حضور
اللہ ہک رفیق سا یا ایہ دونویں یار
جتھوں آپ ہے ویکھدے حضرت نال نگاہ
گئے مدینے طرف سی ایہ اصحاب کرام
ہک عمارہ نام سا ہک دا اسا مسعود
حضرت حمزہؓ بھی گیا نالے عمر مسعودؓ
حضرت مکے رہ گئے مول نہ سا کجھ زور
اس دل یار برادری قوم اتے اشنا
آپ ہے پاس مخالفاں تیرا تے تلوار

شہر مدینے ہو وسی امت تیرے نال
قتل کراں تلوار تھیں اسنوں ہو تخفیف
چل مدینے وچہ توں حضرت کریں آرام
کہیا مکے شہر نوں چھڈو تسیں شتاب
یارو مکہ چھڈ کے رہو مدینے جاء
چوری قوم قریش تھیں ہوئے تیار تمام
کرن تیاری ٹرن دی مکے تھیں منہ موڑ
آکھا حکم رسولؐ دا ڈاڈھی رب رضا
چلے پاسوں یکساں ہو گئے بہت ملول
غم دا ہویا عجب سا اوہ تیار سامان
ہوون جدا رسولؐ تھیں اندزاساںؓ تاں
زمین سخت آسمان سا اس جگہ تھیں دور
پھیر زیارت دیکھئے ہوسی کدوں نصیب
ابا بکرؓ تے علیؓ دے باجھ نہ رہیا یار
جھلی قوم قریش دی سر تے رنج بلا
رہیا مکے وچہ نے کوئی پوشیدہ طور
خدمت وچہ رسولؐ دے کردے نہ قصور
ایہہ دوست سی نبیؐ دے دشمن کئی ہزار
یار نہ نظری آوندا خلقت سی بدخواہ
ہک ام المکتوم سا ہور بلالؓ غلام
نالے حضرت سعد بھی گیا مدینے زود
انہاں باجھوں ہور بھی گئے مدینے زود
دوجی طرف امیر سا سب قریشی چور
اس دل اللہ پاک سا دوجا نبیؐ خدا
اس دل پاک رسولؐ دا حافظ رب غفار

آہی طرف مخالفاں قوم قریش شریر
اس تنہائی وچہ سی ڈر دے نہ نبی ؐ
تنہائی وچہ دبدبہ آہا اوس حضور
حضرت ڈر دے مول نہ جو سا حکم خدا
جا کے کعبہ وچہ بھی کردے آپ طواف
جو پہلا دستور بھا رہیا سب بچار
سفیاں جدوں قریشیاں مسلم ہور انصار
یار نبی ؐ دے کر گئے ہجرت مکے تھیں
رہیا محمد ؐ اس جا ہور آہے دو یار
خادم پاس نہ اسدے نہ کوئی رہیا رفیق
ہکدن کہیا نبی ؐ نے ساتھ بلند آواز
جھوٹے گر مجوش ہیں جھوٹ انہاندا دین
دین نصارا جھوٹا ہے جھوٹے سب یہود
جھوٹے یغوث یعوق ہیں جھوٹے لات منات
ہور جھوٹا کیہ ایران دا جھوٹا یزداں جان
نالے جھوٹا کیہ ہند یہاں ہیں گئے سیاہ
ایہ آواز رسول ؐ دی جیہدن سنی قریش
یارو ساڈے دین نوں کہے محمد ؐ کی
جھوٹا ساڈے دین نوں ہر دم کرے بیان
جھوٹا آکھے ٹھاکراں جھوٹا ساڈا دین
گوشہ بیٹھ قریشیاں کیتی ایہہ تدبیر
یارو قتل رسول ؐ دی کی کریئے تدبیر
آخر رل کے ساریاں ایہہ پکائی بات
دروازے تے جا گھیریئے جیہدم آوے رات
اندر جا رسول ؐ نوں چا کراں قتل عام

اس دل پاک رسول ؐ ساڈو جا رب نصیر
ظاہر آکھ سناوندے جو سا حکم ربی
کرے نہ کوئی روبرو سخن نفاق ظہور
حکم رسالت اپنی کردے سب ادا
آیت جو کوئی آوندی آکھ سناون صاف
بتاں تائیں آکھدے ہر دم آپ برا
طرف مدینے دے گئے سب حضرت دے یار
وچہ مدینے جا رہے سارے اہل یقین
ابا بکر رضؓ تے علی ؓ دے باجھ نہیں غمخوار
کوئی یار نہ اس دا نا ہیں کوئی شفیق
کافر قوم قریش دی سندے سی نا سان
رب محمد ؐ ساتھ نہ آوندا جنہاں یقین
ہور جو بتاں پوجدے نہ ہوسن خوشنود
نسر او دا سواع نوں پوجن سب بد ذات
جھوٹا ہیکا امرسن ہور جھوٹا کیہ طوران
رات دنے اوہ پوجدے ہین شیطانی راہ
ہوئے اندر فکر دے انہاندے دل ریش
کیہ دا سارے جھوٹا کہندی ہے سب لوبی
نالے کہندا اسانوں احمق تے شیطان
اندر ساری خلق دے جو سی روئے زمین
اندر مکے شہر دے جو سی وڈے امیر
قتل کراں کس طور نفیس کردے مکر امیر
مارو جا رسول ؐ نوں وچہ اندھیری رات
ہووے اندر خواب دے جاں اوہ عالی ذات
باجھوں قتل رسول ؐ دے کھاں طعام حرام

سمجھے مول نہ بات نوں احمق سبھی بے دین
مدد پاک رسول ﷺ دی ہیگا رب غفار
اوپر خاصاں اپنے حافظ رہے خدا
ہوئی رات قریشیاں ہتھیں لے تلوار
آہا اندر خواب دے اس دم پاک رسول ﷺ
جبرائیل علیہ السلام نوں خبر سنائی جا
نالے کہیا وحی نے ہے ایہہ حکم خدا
دا نکلنا تھیں آپ نے کیتا ایہہ بیان
کہیا پیغمبر علیؓ نوں او میرے شیر خدا
لے چادر توں اس جا اوپر خواب کریں
ایہہ گل کہہ کے علیؓ نوں لٹایا جلد رسول ﷺ
قصد مدینے جاندا کر کے نبی ﷺ خدا
دروازے تے آیا جاں علیؓ تھیں باہر
پائی قوم کفار دے اوپر مٹھی خاک
خاک پائی جاں نبی ﷺ تے انہیں ہوئی قبول
ابا بکر صدیقؓ دے گھر وچ گئے رسول ﷺ
نکلیوں باہر اک ہے کوہ دے ثور پہاڑ
اندر اوسے غار دے وڑ گئے جا رسول ﷺ
جاں اندر اس غار دے دھریا رسول ﷺ قدم
تنگ اتنے تاریک سی اوہ تماہی غار
حضرت اتے صدیقؓ جاں اس وچ چادر دے
منہ اوپر اس غار دے ہک درخت ببول
منڈھ درخت ببول دے ہک کبوتر آ
غیبوں آ کے مکڑی کیتا رب غفار سب
جاں اندر اس غار دے آیا قدم حضور ﷺ

اللہ دی درگاہ دے آئے سب لعین
اندر جس دے حکم دے ہیگا سب سنسار
کس دا ایہہ مقدور ہے دیوے انہاں ایذا
آ دروازہ گھیر دے کٹھے ہو مردار
کہن قریشی نبی نوں اج کراں مقتول
سب فریب قریش دا ظاہر کرے سنا
توں اج نکلے شہر تھیں طرف مدینے جا
غور کریں دل وچ توں آیت ایہہ قرآن
چادر میرے پلنگ تے بچھی جو ہے اس جا
حافظ اللہ پاک ہے ہرگز نہ ڈریں
تاں اوہ گھر تھیں نکلے اللہ دا مقبول
ہک مٹھی بھی خاک دی آہی لے اٹھا
دروازے نوں گھیریا آہا قوم کفار
وچ لڑائی بدر دے ہوئی اوہ ہلاک
نظری مول نہ آئیا اوہ جمال رسول ﷺ
ابا بکرؓ نوں ساتھ لے اٹھ ٹرے مقبول
جنگل وڈی اوہ غار ہے اندر اس اجاڑ
آہا خوف قریش دا اللہ دے مقبول
ہو گئی اوہ غار سی ثانی باغ ارم
ہن اوہ قدم رسول ﷺ تھیں ہو گئی گلزار
منہ اوپر اس غار دے پیدا رب کرے
تر و تازہ تے سبز سا نالے سارے پھول
اندرے دے تے اس نے قدرت نال خدا
اوپر منہ اس غار دے تانا تنے شتاب
کجھ تاریکی نہ رہی ہو گیا نور ظہور

کارن قتل رسول ؐ دے جو سی گئے شریر
اندر جا کے ویکھدے اوہ قریشی شقی
دیکھ علی رض نوں ہو گئے شرمندے سب جھول
پچھدے حضرت علی رض تھیں کتھے گیا نبی ؐ
یہ سن حضرت علی رض تھیں ٹردے رب شیطان
ہتھ رسول ؐ نہ آیا پئے اوڈادن خاک
گرد نواحی شہر دے ہوندے پھرن خوار
ابوجہل دے پاس جاں آکھ سنادن حال
غصے ہو کے آکھدا ہووو جلد سوار
جو کوئی پاک رسول ؐ نوں پکڑ کرے قتلام
سن کے بات شریر دی بہت گئے بے پیر
وچ کفار قریش دے آہا ہک مکار
ساتھ بلند آواز دے کردا ایہہ بیان
اوپر منہ اس غار دے ہوتے جمع شریر
ڈٹھا منہ تے غار دے ساہک ڈکھ ببول
مکڑی ونہنہ غار دے انڈے جانڑ چھٹ
آپس وچ قریش نے کر کے ایہہ تکرار
سی تاریخ ستائیویں ماہ صفر دی جان
جاں آیا وچ غار دے حضرت پاک رسول ؐ
ڈھونڈیا مکہ شہر جاں ہتھ نہ آیا مول
اندر رہیا غار دے حضرت تے ترے رات
عبداللہ ابوبکر رض دا وچ آہا فرزند
جو کجھ قوم قریش تھیں سندا پاک کلام
عامر پاک صدیق دا آہا نیک غلام
دودھ اوہناں تھیاں وچ بکریاں جاندا غار چھپ

گھر دیو چہ رسول ؐ دے جا وڑن بے پیر
اوپر بستر نبی ؐ دے ستا شاہ علی رض
آپس اندر آکھدے ایہہ تاں نہیں رسول ؐ
ایہنوں خبر نہ سول ہے کہیا شاہ علی رض
گئے اندر ڈھونڈدے ہر ہر وچ مکان
گلی کوچہ سب ڈھونڈھدے کسے ہوئی مہنت ہلاک
ہتھ رسول ؐ نہ آیا ہو گئے لاچار
سن کے اس شریر نوں حیرت ہوئی کمال
قتل کرو اس ڈھونڈ کے ہور نہیں تکرار
دلواں ہک اونٹھ میں اس تائیں انعام
حضرت آوے ہتھ جے ملے انعام کثیر
اوہ نشانی قدم دی لے جاندا ول غار
یار وساڈا وچ رہے اندر ایسی مکان
آپس اندر کھڑے ہو کرن لگے تدبیر
انڈے ہیں وچ غار دے کیونکر گیا رسول ؐ
جالا تے درخت بھی دونویں جاندے ٹٹ
مڑ آئے اس غار تھیں سارے اوہ مکار
روز آہا اوہ پیر دا سن ہیں کراں بیان
ہجرت کر کے مکیوں اللہ دا مقبول
کہندے باہر شہر تھیں ڈھونڈو پاک رسول ؐ
ابابکر صدیق سنا وی جاں نثار صفات
دن نوں وچ قریش دے رہندا اقدر بلند
پاک نبی ؐ تے آکھدا جا کے ویلے شام
بکریاں اوہ چاردا جنگل وچ مدام
پلیندے آپ رسول ؐ سی نالے یار کبار

اوہ حضرت صدیقؓ ہے صادق نیک یقین
پہلی ربیع الاوّلیں دیہہ دیہاڑا اسی
ابابکرؓ دا اونٹ سا اوس تے ہوئے اسوار
ابابکر صدیقؓ تے دونویں اونٹ تیار
چڑھیا پیچھے اونٹ تے عامر جیہدا نام
راتیں باہر غار تھیں آئے دین پناہ
دل وچہ آہا جاندا ابوجہل جہول
جیہڑے اندر راہ دے آہے شہر مکان
لکھیا آہا انہاں نوں ابوجہل بے پیر
جو کوئی پاک رسولؐ نوں ڈھونڈ کرے غلام
نام سراقہ ہک سا راہ اندر سردار
ڈھونڈن لگا نبیؐ نوں ملیا اچانک جا
اس دل حضرت دیکھ کے لگے کرن دعا
وچہ زمین دے دھس گیا گھوڑا اس شریر
کردا عرض رسولؐ تے مینوں دیہو امان
اونویں اللہ اوس نوں دتی چا امان
اندر راہ رسولؐ نوں ملیا ہور غلام
انہاں وچوں نبیؐ نے بکری ہک پھڑی
تیر تکی پھیر دوہنے بکری ہوئی کھڑی
نہ اوہ آہی حاملہ سوئی نہ سی مول
دیکھ نبیؐ دا معجزہ اوسے وقت غلام
ہوئی پاک رسولؐ دی خبر مدینے آر
ہرا ہک گراں سا اندر راہ پچھان
ٹھیک دوپہرا ڈھلدی بہکے راہ رسولؐ
اگلے دن پھر جا وڑدے اوپر اس مکان

ایہ رفیق شفیق سا رہیا صادق دین!
باہر نکل غار تھیں ہوئے تیار نبیؐ
ادھر دوجے اونٹ تے چڑھ اصحاب کبار
نیت کرکے سفر دی کیتی سی اظہار
ابابکر صدیقؓ دا آہا اوہ غلام
طرف مدینے ٹرپئے ادھروں دا ہو وا
گیا مدینے ہو وسی اللہ دا مقبول
انہاں وچہ سردار جو آہے نافرمان
ہک سو اونٹ انعام ہیں دیواں کر تدبیر
گیا مدینے طرف نوں چوریں چھڈ مقام
سن کے خبر انعام دی ہویا مودا اسوار
ماہن پاک رسولؐ نوں تیرہ لیئے اٹھا
اس دشمن اساں تھیں رکھیں دور خدا
ڈٹھا اوس شریر تے بھل گئی تدبیر
حالت تیری کسے تے کرساں نہ عیان
ترت سراقہ اپنے گھر نوں ہویا روان
بکریاں اوہ سی چاردا جنگل وچہ مدام
دودھ لگے پھر چوونے اوتھیں پاک نبیؐ
سارے رجے دودھ تھیں جو ساتھ نبیؐ
رج گئے سب دودھ تھیں جو سی ساتھ رسولؐ
کلمہ پڑھ کے نبیؐ دا امن لئے اسلام
مکے تھیں ہے ٹرپیا اوہ حبیبؐ خدا
اس جا یار رسولؐ دے بہندے فجر آن
مڑ آون پھر گراں نوں دل وچہ ہو ملول
رکھدے اندر راہ دے سب تھیار دھیان

شہر مدینے وچہ جو آہے مسلمان
انہاں سواری نبی دی تکدن پئی نظر
مثل غلاماں آپ نوں کردے سب سلام
دلدے اندر شادیاں کرن لگے انصار
کوئی گردے نبیؐ دے پھرن لگا اسدم
کوئی صدقہ دیوندا دیوے کوئی خیرات
گھر اندر جا عورت دسا تیرے شاہ جہان
بارھویں ربیع الاول روز آہا اوہ پیر
مکہ تائیں چھڈ جاں حضرت ہوئے روان
پیر پیادہ مکیوں ہویا پھیر روان
آئیکے بنائی نبی تے مسجد ندوں قبا
اس مسجد دے حق وچہ آیت ہوئے نزول
اس محلہ قبا تھیں آپ جمعہ دے دن
بطن وادی وچہ آپ نے پڑھ کے جمعہ نماز
وچہ مدینے ہو گیا داخل جدوں رسولؐ
عجب تجملی شہر دا عجب آہا اوہ روز
وچہ مدینے شہر دے جیہیں گلیاں راہ
ٹھکے عورت مرد دا آہا بہت ہجوم
صلی علیٰ دا ہر طرف آہا شور فغان
گردے سارے نبیؐ دے بڈھے تے جوان
شان رسول کریمؐ دی کی میں کراں بیان
اگے پچھے نبیؐ دے سبھے سبھے دل
گھر جیدا ساونڈا حضرت دے وچہ راہ
حضرت میرا آ گیا دیکھو ایہہ مکان
ہودے اسدی نرسنگی تائیں روز نشور

آون استقبال نوں ہر ہر روز پچھان
واہو واہی دوڑدے طرف رسول بشیرؐ
پکڑ رکاب رسولؐ دی ٹردے ساتھ تمام
جان اتے گھر بار نوں دیون دلوں وسار
کوئی پاک رسولؐ دے چمے پیا قدم
خوشیاں گھر گھر اپنے کردے نیک صفات
باہر سا اک شہر تھیں قبا محلہ جان
وچہ مدینے ہو گیا داخل شاہ کبیر
ترے دن راتیں علی رسا رہیا وچہ مکان
خدمت وچہ رسولؐ دی حاضر ہو یا اکن
وچہ محلہ قبا دے کیتی آپ کیتی اپنا
آیت وچہ قرآن دے اوہ پاک رسولؐ
وچہ مدینے آوڑے پاک رسولؐ زمن
داخل اندر شہر دے ہوئے نال نیاز
برکت قدم رسولؐ دی رحمت ہوئی نزول
داخل پاک رسولؐ جاں ہویا دین عیزونہ
بھرے آہے سب خلق جنہیں قبول کرن لگا
اندر شہر بازار دے ہر ہر جگہ وچہ ہجوم
کردے تارے نبی دے سی اوہ چند پچھان
کردے صفت رسولؐ دی ہر ہر جا بیان
خوبی سب جہان دی اس اوہ قرآن
سب انصار مہاجر آہے کردے چل
اوہ حضرت نوں آئیکے کردا سی آگاہ
اسوچہ رہے رسولؐ جے ہودے باغ جہان
میرے وچہ مکان دے رہنا کرو منظور

گھر میرے وچہ اترو کرکے آپ کرم
قدم مبارک آپ دا آوے جس مکان
قیامت تائیں اسدا کرسی خلق بیان
کعبے دانگر اسدی کرسن سب طواف
سن سن ایہ فریاد نوں آکھے شاہ عرب
ہینوں جس جا رہن دا ہیگا حکم خدا
چھوڑ دیہو اس اونٹ نوں بیٹھے جس مکان
ہیگی جس مکان تے مسجد نبوی یار
حضرت کہیا ایہ ہے مرضی لا شریک
ہک شخص ایوبؓ سا قوم وچوں انصار
اوہ نبیؐ نوں لے گیا ساتھ ہزار سرور
وچہ مدینے اس دن آہی بہت خوشی
مرد اتے سب عورتاں خلقت سبھی شادان
لڑکے جوان سی قوم اندر انصار
پھردے دف بجاوندے غزلاں پڑھن کلام
وچہ مدارج دیکھ توں کیتا ہے تحریر
وچہ مدینے آئے کے رہیا پاک رسولؐ
سنہ ہجری دے لکھن نے رسم جو جاری ہے
اول ماہ محرموں شروع ہوندا ہے سال
وچہ مدینے آئیکے آپ رہے دس سال
جلدی جلدی ہر سال دی حالت ہے اظہار

گھر توں اس غریب دیکر توں رشک ارم
ہووے اس مکان دی عزت عالی شان
سارے مومن اسدے ہوون گے قربان
وانگوں بیت المعمور دے ہوسی اس ادب
جس جا میرے اونٹ نوں حکم کیتا ہے رب
بیٹھے اس مکان تے اونٹ میرا ایہ جا
اوسے جاگہ ہیں رہاں تیک قیامت جان
اس جا اونٹ رسولؐ دا بیٹھا لیے تکرار
ہے ایہہ جگہ اپنی روز قیامت تیک
گھر اسدا نزدیک سا اس جگہ تھیں یار
ست مہینے اسدے گھر وچہ رہے حضورؐ
ظلم کفر سب اٹھ گیا برکت قدم نبیؐ
آون پاک رسولؐ تھیں ہر شہر وچہ مکان
گلی کوچہ وچہ راہ دے نالے وچہ بازار
آہی صفت رسولؐ دی اندر انہاں تمام
حالت پاک رسولؐ دی آکھاں کر تفسیر
سی دس برس پوریاں اللہ دا مقبول
کیتا ایہ فرمان سا حضرت پاک نبیؐ
مکہ جد تھیں چھڈیا پاک نبیؐ خوشحال
جدا جدا ہر سال دا لکھیا ہے احوال
اندر اس کتاب دے آکھ سناواں یار

در بیان واقعہ سال اوّل

اول پہلے سال دی بنی مسیت قبا
وچہ مدینے نبیؐ نے کیتی آپ بنا

جاندے رافع زید بھی بھیجے ہوئے رسول
عبداللہؓ بیت ابوبکرؓ دا رلکے انہاں نال
اوتھے رسول کریمؐ دا بیٹھا ساجن جا
یاراں ساتھ بناوندے مسجد نبی رسولؐ
سی دیوار سیت دی آہی تدوں تمام
اوسے مسجد دی بجھ نوں آہی تدوں بنا
اندر دوجے سال دے پھیر ہویا فرمان
مسجد دی ہک طرف نوں حجرہ کرن بنا
حضرت بی بی عائشہؓ دا اوہ ہویا مکان
اوس دیلے گھر نبیؐ دے سی دو حرم پچھان
سب مہاجر نبیؐ دے جو آہے اصحاب
مسجد گرد دے انہاں ندے لئے مکان بنا
جو اصحاب رسولؐ دے سب آہے مسکین
سایہ پاس مسیت سی صفہ اس دا نام
جو سی وچہ قبیلیاں عاجز لتے غریب
سب اصحاب رسولؐ دے آہے عالی شان
اندر اوسے سال دے چار رکعت نماز
دوگانے دا حکم سا اگے ہجرت تھیں
طول قراءت فجر دی اول تھیں اے یار
ایہ سب پہلے سال دی حالت آہی یار

مکیوں لیکے چوہا خونی مرد دے اوسے سول
سنے قبیلے اپنے اٹھ آیا خوشحال
اوتھے مسجد نبی نے کیتی آپ بنا ر
سب اصحاب رسولؐ دے جو سی مرد قبول
لکڑاں تھیں کھجور دی کار آہے سب خام
بیت المقدس طرف نوں سی ایہ حکم خدا
کعبہ قبلہ ہویا پاک نبیؐ دا جان
رہنے کارن اپنے اس رسولؐ خدا
عمر ساری وچہ اسدے بی بی رہی پچھان
سودہ تے ہک عائشہؓ دوئوں عالی شان
وچہ مدینے شہر دے ساتھ رسولؐ جناب
قدر موافق اپنے سب بناون چار
مسجد اندر رات دن رہندے صاحب یقین
جو اصحاب غریب سی اوتھے رہن تمام
اوہ بھی پاک رسولؐ نوں آہے دلوں حبیب
اندر اوسے سال دے ہوئی شروع اذان
ہویا فرض خدائیدا اسن لوکی نال نیاز
جیوں دوگانہ سفر دا مومن جان یقین
مغرب دے ترے فرض بھی ایسے تھیے قرار
واقع دوجے سال دا آکھاں کر اظہار

دربیان جنگ بدر و قتل شدن ابوجہل مردود

سنتوں دوجے سال دا آکھ سناواں حال
کعبہ قبلہ ہویا بیت المقدس چھوڑ

بیت المقدس خلق دا کعبہ سی خوشحال
پڑھی نماز رسولؐ نے کعبہ ول منہ موڑ

اندر ایسے سال دے کیتے نبیؐ صلاح
روزہ اتے زکوٰۃ بھی اندر دوجے سال
بعضے کہن زکوٰۃ دا پہلاں سی فرمان
ہور دوگانہ عید دا ہویا سی فرمان
تاں دے سب پچھوں خلقت آکھیا نہ
شرک کرن جے رب تھیں مڑ کے قتل کرو
عورت لڑکے انہاں دے پکڑ کے قتل کرو
ہر ہر جا کفار تھیں جا کرو سب جنگ
اندر جھیڑے جنگ دے حضرت گئے حضور
قتل کرن نوں مشرکاں جاں ہویا فرمان
وادن ہک گراوں سی اوہ ابواد بپاس
سن کے خبر رسولؐ وی لس گئے جھہول
حضرت حمزہؓ آپ نے کیتا پھیر روان
ساتھ روانہ اسدے کیتے تریہہ اسوار
آہی قوم کفار دی اندر کسے مقام
نزیبے تے سٹھ اسجا سی بے دین تمام
صلح کران جے تساں تھیں ہول نہ کیہا جنگ
رل کے قائم اوہ جے ہوون اوپر جنگ
رخصت ہوکے رسولؐ تھیں حمزہ ہویا تران
اوپر جنگ تیار جاں ہوئے شیر خدا
حمزہؓ اس قوم تھیں ہویا ناہ جدال
حارث دا اک پتر سی جس عبیدہ نام
گیا آیا خود اوہ بھی حضرت حمزہ نال
مڑ کے جدوں رسولؐ تے حاضر ہویا جا
لیکے سٹھ اسوار توں جلدی ہویا اسوار

شاہ علیؓ تے فاطمہؓ دا بھی ہویا نکاح
واجب صدقہ فطر دا ہویا سا خوشحال
ہجرت نبی کریمؐ تھیں آہا ایہہ عیان
کرن نصیحت خلق نوں کہیا ہے سبحان
اللہ اتے رسولؐ نوں منن نال نیاز
مال خزانہ لٹ لو ہرگز نہ ڈرو
پہلاں آتھیں قتل دا حکم نہ آہا کوئی
جو ہیں منکر دین تھیں کر لیو قتل تنگ
غزوہ کہندے اسنوں سن لے اہل شعور
اصحاباں نوں ساتھ لے حضرت ہو گئے روان
گئے جو اندر گراوندے اندر حق شناس
وچہ مدینے آگیا مڑ کے پھیر رسولؐ
مارے پکڑ کفار نوں ہوون جس مکان
ایہہ مسافر سب سی جنگ اندر ہوشیار
حضرت حمزہؓ ہو بچیا تد رسول علیہ السلام
رخصت ویلے نبیؐ تے کیتی ایہہ کلام
صلح کرو رل تسیں بھی ہونا نا ہیں تنگ
قائم ہو پر جنگ دے اوپر تسیں لنگ
آگئے اس مکان تے جاں غازی مردان
کیتی صلح کفار نے حمزہ آگے جا
صلح جو کیتی انہاں نے ہے سیادت حال
جا پچھے بیت نبیؐ دا آہا وچ اسلام
ابوادی اوہ منزلوں مڑ آیا خوشحال
اسدی طرف دیکھ کے کہیا نبیؐ خدا
جا فلانی اتے ہیں کفار تتبار

اوہ تجار قریش ہیں آہے اس مکان
ابو عبیدہ ہو گیا لے کے فوج روان
جسدم آیا انہاں نوں اوہ نزدیک مکان
ڈر کے سفیان انہاں تھیں مول نہ کیتا جنگ
ایہہ پر سعد وقاص نے ماریا سی ہک تیر
پہلاں تیر وقاص نے ایہہ چلایا جا
ابو سفیان میدان تھیں راتیں نٹھ گیا
وچ مواط ہک قافلہ ڈیرا کردا جا
اس ول حضرت ٹرپئے دو سو ساتھ جوان
امیہ وا پت قافلہ اندر سی سردار
راتیں چوری نس کے چھڈ گئے اوہ جا
جدوں قتل کفار دا کیتا حکم خدا
کر بسم اللہ آپنے جاں ہتھ پکڑی تیغ
ہر جا قوم کفار دی ہوئی آہی سست
جو سردار قریش سے وڈے وچ کفار
وچ عرب دے بدر ہے ہک موضع دا نام
ہلدن سی ہک قافلہ آیا شام ول جان
کر کے اوہ سوداگری گئے بدر وچ آئر
ابو سفیان وچ انہاں دے آہا وڈا امیر
آہا وڈا قافلہ لشکر ساتھ تجار
ہوئی خبر رسول ؐ نوں پاس بدر دے پیر
سن کے پاک رسول ؐ نے کیتی فوج تیار
ہتھ اساں نوں آوسی اودھوں مال کثیر!
ابو سفیان دے نال ہے تھوڑی فوج سوار
ہو اسوار مدینیوں ٹرے رسول ؐ پناہ

لٹ تمام اسباب نوں ہور کریں حیران
سی سردار تجار دے وچ ابو سفیان
جنگ نہ ہویا انہاں تھیں ہوئی صلح عیان
باجھ لڑائیوں مڑ پئے غازی ہو کے تنگ
آیا فوج رسول ؐ تھیں اندر قوم شریر
لشکر وچ کفار دے اندر راہ خدا
طرف مدینے آیا لشکر نبی ؐ خدا
اوہ بھی اہل قریش تھیں آہے اہل جفا
کہندا چھڈاں مول نہ آندے باجھ ایمان
آیا لشکر نبی ؐ دا سنیاں قوم کفار
حضرت باجھوں جنگ تھیں مڑے مدینے آ
ڈردی قوم کفار سی اندر ہر ہر جا
کہیا حکم خدا تھیں مول نہ کراں دریغ
عزت قوت مومناں لگی ہوون چست
قید ہوئے وچ بدر دے کجھ مارے تلوار
نیڑے شہر مدینیوں ہے اوہ وڈا مقام
سب قریش تجارتی آہے اس مکان
پاس انہاں زر مال دا انت نہ آہا کار
تابع اس سردار دی آہے ہور شریر
پاس بدر دے آ لگے اتر پئے مکار
لتھے ہین گے آ ٹکے ساتھ متاع کثیر
لٹ لواں جا قافلہ کہیا رسول ؐ پکار
اس جگہ وچ ہوو سن سب اصحاب امیر
مال اتے اسباب دا ناہیں کجھ شمار
سی انصار بہادراں حضرت نال سپاہ

وچہ موضع جا اُترے حضرت ویلے شام
کہندا اینتھوں نس کے جایئے کیہڑے ول
ابوجہل نوں لکھدا مکے طرف شریر
آئی فوج محمدی اساں تے ہو اسوار
کر کے قتل تجار نوں لیسن سارا مال!
سفیان ایہہ خط لکھ کے کیتا جلد تیار
ابوجہل تے آیا خط ابوسفیان
طرف مدینے آیا ابوجہل مردار
ساتھ انہاں دے آیا سا حضرت عباسؓ
ابوجہل دے ساتھ اٹھ آیا ہو کے روان
جبرائیل رسولؐ تے کیتا آئے ظہور
ساتھ تیرے اوہ جنگ نوں آیا ہے مردود
اسدے ساتھ عباس ہے ہور قریش تمام
ابوجہل سردار ہے اندر اس گروہ
رکھ توکل رب تے حضرت پاک رسولؐ
تیری مدد ہووسی تیرا خاص خدا
اصحاباں نوں آپ نے کہیا تاں دل کھول
فتح تساڈی ہووسی سنیوں اہل یقین
ابوجہل بھی آ ایکے اندر پیا اک جا
ایہہ فرمایا نبیؐ نے سندے سارے یار
اوہ مقام تجار تھیں اُتے پیا ہے دور
سفیان دوجی طرف ہے اتے اسباب کثیر
دل دے اندر اپنے تشویش نہ کرو ورنگ
دو طرفاں تھیں اکول جیہڑے مرضی ہو
یا تے ساتھ سوداگراں چل تجا و جنگ

سفیان سن اس حال نوں ہویا بے آرام
آ محمدؐ تجر نوں گھیر دا لیسی مل
کہندا ایں ول آ توں لے کے فوج کثیر
زور نہ ساڈا چلیسی جان کڈھن تلوار
طرف بدر دی آ توں لشکر لے کے نال
تکے دیول دوڑیا راتو رات سوار
اک ہزار اسوار لے ٹریا نال قربان
دشمن ایہہ رسولؐ دا آہا وڈا مکار
چاچا پاک رسولؐ دا سی ایہہ نیت دا اس
طرف مدینے اوندے منزل منزل جان
ابوجہل ہے آیا ساتھ ہزار اسوار
تینوں نصرت دیوسی اس نے رب ودود
جلدی جلدی سب فوج دے وچ سناوے نام
توں دل اندر وسدا کریں نہ غم اندوہ
اس لڑائی ہووسی ابوجہل مقتول!!
فتح نہ اوپر فوج ہے جو ول رب رضا
ڈرو نہ قوم قریش دا ہرگز ڈرو نہیں
کرو قتل قریش دا ہرگز ڈرو نہیں
ڈیرے اس تجار تھیں ہو کے دور جدا
ابوجہل ہے آیا ساتھ ہزار اسوار
دل وچ اس لعین دے ہے گا وڈا غرور
ہے اندر اس قافلہ تھوڑی قوم شریر
اندر قوم قریش دے چل محاذ جنگ
دھر و تلوار میان تھیں دشمن قتل کرو
ابوجہل نوں ماریئے یا اوڈل کر تنگ

ابوجہل نوں ماریئے اوّل وچہ میدان
یاراں اگے نبیؐ دے آکھ سنایا حال
ابوجہل مردود نوں پچھوں ماراں جا
میرے دل دلیر چہ سی یارو ایہہ دھیان
اصحاباں دے وچہ سی تا لے دو مردان
اسیں موسیٰؑ دے قوم دے وانگوں ناہیں مثل
اسیں نہ ملک شام دے اندر لڑیاں جا
جو ہے مرضی آپ دی سانوں اوہ قبول
جیہڑے آہے ہور بھی ساتھ نبیؐ دے یار
سانوں اوہ منظور ہے جو فرمان حضورؐ
پیغمبر خوش ہویا سن کے ایہہ کلام
اتوں آئی رات ہے فجری ماراں جنگ
ڈرندا پاک رسولؐ تھیں جس دن آئی رات
راتو راتیں نسیا چوری ابوسفیان
ابوجہل دل بھیجدا تریا ہویا پیغام
راتو راتیں نس کے اساں بچائی جان
ساتھ محمدؐ مول توں ہرگز کریں نہ جنگ
مکے ول آ توں اوتھوں امن امان
ابوسفیان دا اوستوں جس دم گیا پیغام
نام نہ رکھاں اپنا ابوجہل سردار
ساتھ محمدؐ مخبر توں ایتھے ماراں جنگ
مدت تھیں ایہہ آرزو لڑاں محمدؐ نال
ابوجہل دی فوج وچہ جو آہے دانا
آہے سی جس واسطے ہو گیا اوہ کلام
ابوجہل بدکار سی نالے ذلوں شقی

اس تھیں پچھوں لٹیئے مال ابوسفیان
ابوسفیان دا لٹیئے اوّل جا کے مال
اصحاباں نوں آکھیا سن کے نبیؐ خدا
ابوجہل نوں ماریئے اوّل وچہ میدان
سعد اتے ابوبکرؓ نے کیتا انہاں بیان
جیونکہ کہیا انہاں نے آہا پیش رسولؐ
موسیٰؑ نوں لڑ جائیکے یا تے لڑے خدا
ہرگز تیرے حکم تھیں کرساں نہ عدول
سب انصار مہاجراں کیتی ایہہ گفتار
جو کجھ کرسیں حکم توں اوہو کراں ضرور
فتح تساڈی ہوسی کہیا نبی کرامؐ
ماراں قوم قریش نوں کر کے رنوچہ تنگ
سفیان ہرگز مول نہ ظاہر کیتی بات
سی حضرت دا دبدبہ چھڈ گیا میدان
نس ٹرے میدان تھیں چوری اسیں تمام
مکہ دے ول مخبر نوں توں بھی ہوردان
ہن کجھ غرض نہ مول ہے نہ ہوویں توں تنگ
وچہ لڑائی کیہدے ناں گوائیں جان
منہ ادھر پیٹھ پھیر کے لگا کرن کلام
جے میں پکڑ رسولؐ نوں ماراں نہ تلوار
ہک ہک تائیں مارساں میدان کر کے تنگ
کیتی میری آرزو پوری جل جلال
انہاں کہیا رسولؐ تھیں ہیگا لڑن ہیجا
سو ابوسفیان لے گیا مال اسباب تمام
کہندا اج ضرور میں لڑساں نال نبیؐ

دشمن اوہ رسولؐ دا نوں نہ آیا باز
جوش جو کیتا خون نے منّی نہ کلام
گھیریا آہا موت نے ابوجہل بے دید
ابوجہل اٹھ فجر نوں ہویا جنگ تیار
دیکھ رسول کریمؐ نے کیتا ایہہ فرمان
ابوجہل مردود بھی قتل ہوسی اس جا
جو فرمایا نبیؐ نے فرق نہ ہویا مول
ترے سے تیراں نبیؐ دے ساتھ آہے اصحاب
وچہ مہاجراں سی سب آہے سٹھ یار
جو سی ساتھ رسولؐ دے سارے یار کبار
ساری عمر نہ دیکھیا انہاں لڑائی جنگ
یاراں تائیں رسولؐ نے کیتا ایہہ فرمان
بہتے دشمن دیکھ کے ہووو ناں حیران
جاں فرمایا نبیؐ نے ہوئے سب تیار
ہو کے صفاں کھلوندے حضرت دے اصحاب
لشکر دیکھ رسولؐ دا کہندا اوہ بے پیر
اوہ بے فوج محمدیؐ فتح اساڈی ہو
سن کے اس مردار تھیں کیتی نبیؐ دعا
عزت اتے جلال دی کھادی قسم خدا
ہویا جنگ مقابلہ دوہیں صفاں تیار
ابوجہل نے اپنے گھلے چار پلید
کہندے پاک رسولؐ نوں کوئی بھیج جوان
عبداللہ تے مسعود نوں ہویا ایہہ فرمان
انہاں نوں اوہ دیکھ کے کہندے جا شریر
اول ساڈے اپنا دوہیں دسو نام

دل دے وچہ چڑھ ویکھی ہک ایہہ نیاز
ہوندا ہے بدکار دا آخر بد انجام
کہنے لگا لعنتی آہا وڈا پلید
آئی موت شریر دی پہن لئے ہتھیار
بہت قریشی مرن گے اندر ایس میدان
آیا ہے اوہ مرن نوں کیتا حکم خدا
جنگ بدر وچہ ہو گیا ابوجہل مقتول
پورا اک ہزار سی دشمن دین خراب
دو سو چھ ۲ جو ہو رسی اوہ آہے انصار
ساری عمر نہ انہاں نے جنگ ڈٹھا یکوار
پہلی واری جنگ دے اندر آہے "تنگ"
ابوجہل تھیں جنگ دا جلدی کرد سامان
چڑھیاں دے اگوں نانہ او انہاں چہ میدان
اللہ اکبر آکھ کے دھوڑ لہن "تلوار"
ابوجہل نوں آکھدے آو دے شتابے
ساڈا لشکر استیں بیگا بہت کثیر
لشکر تے مغرور سا دل اندر بدخو
اوپر اس شریر دے دیا فتح خدا
دلوایاں فتح رسولؐ نوں اودہ پہ قوم جنونا
کھڑے ہو گئے میدان وچہ تینیں سے تلوار
عتبہ اتے مغیرہ ہو شیبہ ولید
ساتھ اساڈے جنگ نوں آون وچہ میدان
پاک نبیؐ دا وعدہاں نوں جا ہو وچہ میدان
کیہوں آئے ہو مرن نوں دوہیں عمر صغیر
عبداللہ تے مسعود ہاں کیتی دوہاں کلام

پھر دوہاں دے نام نوں کہن لگے جہول
جاؤ اس میدان تھیں اٹھوں بڑو شتاب
ساتھ بلند آواز دے کہندے نافرمان
اوہ آکرے مقابلہ جو ہے وڈا دلیر
سن کے پاک رسول ؐ تے حمزہ ؓ اتے علی ؓ
ابو عبیدہ تیسرا حارث دا فرزند
حمزہ ؓ نال مقابلہ کرے شیبہ شیطان
حیدر ؓ نال مقابلہ کرے شیبہ شیطان
حیدر نال مقابلہ کرے پلید ولید
مڑیا طرف عبیدہ دی حضرت شاہ علی ؓ
طرف عبیدے آگیا غلبہ دوڑ شریر
ناں بھی اس شریر نوں ابو عبیدہ شیر
چھیاں تا ایک مار کے آگئے پھیر جوان
ابو جہل دے فوج دے جو سی لوگ شریر
تیراں تھیں پھر ہوگئے مومن چار شہید
ابو جہل دے کٹک تے حملہ کر کے شیر
اوپر قوم قریش دے غازیاں پایا زور
اُتر فرشتہ آگیا پورا تن ہزار
جس کافر دے قتل دا قصد کرے اصحاب
مارن تھیں اصحاب دے پہلاں سیں جدا
لگن تھائیں تلوار دے پہلاں ڈگدا سر
نٹھی قوم کفار دی چھڈ گئی میدان
عبداللہ نے پکڑ کے اندر اوسے جنگ
سر اسدے نوں لے گیا پاس رسول ؐ خدا
حضرت سجدہ شکر دا کیتا دیکھ ادا

ساتھ تساڈے اسانوں لڑنا نال ہیں قبول
ساڈے اگے آؤ ناں اندر تساں نہ تاب
بھیجیں کوئی محمد اجو ہووے مردان
تیرے لشکر وچ ہے جو کوئی وڈا شیر
کھلے وچ میدان دے اوپر قوم شقی
آئے وچ میدان دے دوئیں قدر بلند
حمزہ کیتا اسنوں دوزخ طرف روان
حمزہ کیتا اسنوں دوزخ طرف روان
شاہ علی ؓ نے ٹوریا دوزخ طرف پلید
ماری ہک تلوار جاں دوزخ گیا شقی
اندر پیر عبیدہ دے ماریا اس نے تیر
ٹکڑے کیتا پکڑ کے رن دے اندر گھیر
اندر لشکر اپنے جاں ایہہ پہتے آن
لشکر وچ رسول ؐ دے مارن لگے تیر
وچ بہشتاں انہاں نوں درجے ملے مزید
دوڑ دوڑ قوم قریش نوں غازیاں کیتا زیر
نعرہ مارو مار دا چوہیں طرفوں شور
مدد پاک رسول ؐ دی بھیجیا رب غفار
جا فرشتہ ماردا اسنوں حال خراب
کرے فرشتہ دوڑ کے آہا حکم خدا
مرغی وانگوں تڑفدا کافر لوہے نظر آ
پچھے بیٹے قریش دے غازی شیر جوان
ابو جہل نوں ماریا فوج کر کے تنگ
حاضر پاک رسول ؐ دے کیتی قدر لے جا
ہوئی فتح رسول ؐ دی مارے لوک جفا

ابوجہل تے اس دے جو سی نال رفیق
شیبہ تے عتبہ بھی تے بدکار ولید
ساتھ انہاں دے ہور جو آہے یار تمام
فتح ہوئی اسلام دی کافر ہوئے خوار
لٹے جامے کپڑے تیغ اتے ہتھیار
ہور دوشالے ریشمی جبے تے دستار
اندر اوسے لٹ دے ہتھ آئی تلوار
رکھی اپنے پاس سی ایہہ تلوار نبیؐ
چوداں غازی جنگ دے اندر ہوئے شہید
ستھی قوم قریش دی کجھ ہوئی قتل تمام
بہت قریشی جنگ دے اندر ہوئے شہید
طرف انہاں دی دیکھ کے نبیؐ کیتا فرمان
جے جیون دی حرص ہے ایمان کرو قبول
باجھ قبول ایمان دے چھٹاں ناہیں ہول
قیمت دے کے اپنی جا ہو گھریں شتاب
عمر ساری وچ قید دے رہسی اوہ حیران
چاچا پاک رسولؐ دا جس دا نام عباس
سن کے سخن رسولؐ دا آندا اس ایمان
بھائی حضرت علیؓ دا جو آہا خوش ذات
ایہہ بھی اندر قیدیاں آیا کریں یقین
وچ لڑائی بدر دے بعضے لوک مکار
گئے تمامی نس کے پاس ابوسفیان
ابولہب نے جاں سنی ہوئی فتح رسولؐ
سن کے قتل قریش دا ابولہب مجہول
گھر تھیں باہر مول نہ ہویا اوہ مردار

دوزخ اندر انہاں نوں کیتا رب غریق
ناسے پت ولید دا ایہہ سابے دید
ابوجہل مردود دے ساتھ ہوئے قتل تمام
اصحاباں نے لٹیا نقدی باجھ شمار
تنو گھوڑے اونٹ دا آہا نال شمار
کھڑی کھڑی چیز میں دساں کر اظہار
کہندے جس نوں ذوالفقار سنو لی پیر یار
وچ لڑائی خندقے دتی شاہ علیؓ
وچ بہشتاں جاوڑے سارے قدر مزید
ساتھ قریش جو بال سا آیا ہتھ تمام
انہاں تائیں بچن دی ہول نہ رہی امید
سفیو سارے قید لوکر کے کہاں بیان
نال تناں اندر قید دے مرسو مندے سول
جتھاں نائیں منیاں حکم خدا رسولؐ
جو کوئی ہل نہ دیوسی رہسی قید خراب
یا تے رب رسولؐ تے لیسے آ ایمان
اوہ بھی اندر قیدیاں آیا حضرت پاس
ایہہ حضرت عباسؓ سا صاحب عالی شان
اس دا نام عقیل ہے آہا نیک صفات
ایہہ بھی چھٹا قید تھیں داخل ہو دین
نسے سی میدان تھیں جاں دیکھی تلوار
دسی حالت جنگ دی کر دسے جابیان
ابوجہل بھی مر گیا جنگ اندر مقتول
نٹھی پشت لعین دی ہویا بہت ملول
ہک ہفتہ وچ مر گیا غیرت تھیں لاچار

ابوجہل مردود دے پاس گیا مردود
اندر راہ رسول ؐ دے سنبدا سی ایہ غار
اندر اُہدے حق دے تبتؔ یدا نزول
دوڑے جاون ہتھ دو اسدے رب غفار
کر کے فتح لڑائیوں پاک رسول ؐ پناہ
جو کجھ اندر لٹ دے ہتھ آیا سا مال
جنگ بدر دا ایہہ میں آکھ سنایا حال
جنگ احد دا ہویا اندر تریجے جان

یار نہ اس نے چھڈیا جا کے ملیا زود
جالا لئے دے وچہ سی نیدر بزرگوار
نالے عورت اسدی ایہہ بھی سی جھول
جو کوئی تیرے نبی ؐ نوں یوسے نذر آزار
وچہ مدینے آگیا ساری نال سپاہ
یاراں تائیں ونڈیا حضرت ہو خوشحال
ہویا آہا جنگ ایہہ اندر دوجے سال
ہن میں تیجے سال دی حالت کراں بیان

در بیان جنگ اُحد

اندر تیجے سال دے حضرت شاہ حسنؓ
حفصہ بیٹی عمرؓ تھیں اندر ایسے سال
ہور رقیہ نام سی بیٹی پاک نبی ؐ
اس دی پچھوں موت دے دوجی ام کلثوم
پچھے ماہ رمضان دے ہوگئی جان عبید
سن توں حالت اسدی جیوں ہویا ایہ جنگ
جمع ہوئے پھر جائکے اہل قریش تمام
مصلحت کردے بیٹھ کے ہوتے جنگ تیار
بکڑ اساڈے انہاں نے قتل کیتے سردار
جنگ بدر دا انہاں تھیں بدلہ لئیاں جا
ساتھ محمد ؐ جائکے پھیر مچاواں جنگ
حکم کیتا انہاں نوں تدوں ابو سفیان
سب قریشی ٹرپئے ساتھ ابو سفیان
پاک نبی ؐ دے جنگ نوں رلمل ٹرے مکار

پیدا حضرت علیؓ دے گھر وچہ ہویا حسن
کیتا عقد رسول ؐ نے اسنھیں ہو خوشحال
گھر وچہ عثمانؓ دے ایسے سال مری
وچہ نکاح عثمانؓ دے آئی کر معلوم
جنگ احد دا ہویا آہا تدوں شدید
لیسے سی جو بدر تھیں ہوئے قریشی تنگ
اندر مکے شہر دے خاص اتے ہور عام
بدلہ لئے اپنا جا کے دوجی وار
یا جیھوں قتل اسلام دے سانوں نہیں قرار
آپس اندر آکھدے رل کے اہل جفا
مسلماناں نوں پکڑ کے رنوچہ کرساں تنگ
ہوئے سب تیار سی رل مل نافرمان
تیغاں گرزاں لے ٹرے نالے تیر کمان
گنتی اندر آدمی آہے تن ہزار

بطن وادی وچہ آپ اترے جتھے پرلا
خدمت وچہ رسولؐ دے دتی کسے خبر
روز جمعہ دے نبیؐ نے بعد ادا تے نماز
دیر نہ کیتی آپؐ نے کیتا ایہہ فرمان
ہتھ اندر تلوار لے پہنے نبیؐ زرہ
یاراں پاس رسولؐ نے کیتا عرض بیان
گرد مدینے شہر دے کریئے اسیں حصار
اندر ہرگز شہر دے آ نہ سکن مول
عاقی کر کے شہر نوں بیٹھے رہاں اس جا
جنگ نہ کریئے انہاں تھیں جا کے باہر دار
کہیا پاک رسولؐ نے سن ایہہ نہیں صلاح
پھیر نہ لازم مول ہے لاہن اوہ ہتھیار
ہے ایہہ حکم خدا تیدا سب یقین کرو
سن کے حکم رسولؐ دا ہوئے سب تیار
آئے بخاری بارخ وچہ راتیں کرن مکان
وچہ احد دے جا کے پڑھدے ظہر نماز
پاک محمد مصطفےٰؐ نبیاں دا سردار
لرزہ سورج چند نوں آیا وچہ آسمان
شور پیا ملکوت دا اندر ہر آسمان
لہندے چڑھدے غلغلہ ہر جا شور پیا
دوجی طرف قریش جو لڑنوں سب تیار
آئی نظر رسولؐ نوں اس جگہ اک غار
عبداللہ نوں سدیا عالم دے سردار
غازی لے پنجاہ قول جو ہوون ہوشیار
روکیں رستہ غار دا ہے ایہہ بات ضرور

نیڑے موضع احد دے سارے نامعقول
ساتھ تیرے ہن جنگ نوں آئے اہل شہر
کر کے خوب آراستہ سب لڑیندا ساتھ
طرف احد دے مومنوں ہوو جلد روان
تا کے اندر ہتھ دے تیرہ لیندا شاہ
حکم کریں جے اساں نوں حضرت شاہجہان
اندر شہر قریش دا ہون نہ دیاں گذار
رہ جاسن حیران ہو آپے سب مجہول
مکے دلیل جا دسن ہو حیران جفار
بیٹھاں اسیں آرام تھیں دشمن ہون خوار
جے کر نبیؐ خدا تیدا پہنے سب سلاح
باجھوں حکم خدا تیدا آیا تے قتل کفار
فتح تساڈی ہووسی دل وچہ نہ ڈرو
گنتی اندر آدمی آہا اک ہزار
اس جگہ تھیں مخبر انہاں ہوئے گیا روان
بعد نمازوں جنگ دا لاوا لے رنے ساز
قائم ہویا جنگ نوں ہتھ لئے ہتھیار
زحل اتے مریخ بھی ہوئے گیا حیران
نبیاں دی تلوار تھیں منگن سب امان
وچہ سمندر خلق جو آہی ہر ہر جا
اک دل مرسل رب دا خلقت دا سردار
آہا اس میدان تھیں اوہ نزدیک پہاڑ
کہیا نوں اس غار دے اندر پکڑ قرار
کھڑے رہو اس غار دے اوپر پھڑ تلوار
مت کجہ اس مکان تھیں فتنہ ہووے ظہور

باہر نہیں کوئی اس جا آون دیہو نزول
بھاویں لشکر اساندا کہندے کرے تزول
جیونکر سد سکندری قائم سب رہو
غالب ہوواں اسیں جے یا ہوواں مغلوب
پیچھے ہوئے رسولؐ دے اوہ گئے ول غار
فوج ہوئی دو طرفیں جدوں مقابل آ
دونویں صفاں مقابلہ آئیاں ہو تیار
برسن دونوں طرفیں بارش وانگوں تیر
سب اصحاب رسولؐ دے آہے وڈے جوان
سفیان اندر جنگ دے آیا کھڑا حیران
حملہ کیتا غازیاں کذب گئے مردار
نسٹے چھڈ میدان نوں تاب نہ جھلی ہول
جاں اوہ میدان نوں لگے دین جواب
جاتا اونہاں ساریاں نس گئے مردار
چھڈ آئے منہ غار دا نس گئے اوس دا
آیا حکم رسولؐ دا مول نہ چھڈو غار
منہ اونہاں نوں کر رہیا عبداللہ مردان
دیکھی قوم قریش نے جاں اوہ خالی غار
ابوجہل دا عکرمہ آیا ہک فرزند
اوہ بھی طرفے غار دے نس گیا مردار
جمع ہو کے اس غار تھیں حملہ کر کے پھیر
عبداللہ تے اسدے ساتھ جو آہے یار
پھڑ پھڑ قوم قریش نوں مارن وچ میدان
لگیا اندر غار دے آخر نس ولید
سب قریشی ہو گئے اوتھے جمع پلید

جو کوئی آوے اندروں کر دیہو مقتول
منہ جو اس غار دا تسیں نہ چھڈو مول
تسیں نہ چھڈو غار نوں ایتھے رہو کھلو
خالی چھڈن غار نوں ایہ نہ ہوسی خوب
عبداللہ تے ہور جو آہے اس دے یار
ہکے ل قوم قریش دی ہکول … خدا
ہو من موذی رل پئے دہو لیتی تلوار
غازی کس کس مار دے اندر قوم شریر
تیغ دو دستی مار دے اندر اوس میدان
کہندا ایتھے آ کے مفت گوائی جان
اودھر قوم قریش دے آخر آئی ہار
اکثر قوم قریش دی ہو گئی مقتول
جیہڑے اوپر غار دے کھڑے سکے ہے اصحاب
دوڑن کارن لٹ دے چھڈ آئے اوہ غار
باجھوں حکم رسولؐ دے ہوئے ایہ خطا
لالچ کر کے لٹ دا ہوئے اوہ فرار
خالی ہوئی غار جاں کوئی نہ رہیا جوان
نسے طرفے غار دے اوہ سارے مردار
اوہ بھی اوتھوں نسیا جاں دم ہویا بند
ساتھ قریشی اسدے آہے کجھ اسوار
کہندے فوج محمدی ہن ماراں گے گھیر
مڑ دو چار اس لٹ دے دہولہن تلوار
ایہہ پنجاہ جوان سبھی بہت ہوئے حیران
ابوجہل دا پت بھی آیا دڈا پلید
اوپر اوسے غار دے جاندے اوہ بے پیر

لٹے ہوئے غار تھیں دوڑے پھیر شریر
غازیاں ریول مار دے پھوں کس کس تیر
تھکے ہوئے سب سی حضرت دے اصحاب
ہو لاچار قریش تھیں لگے کرن جدال
بد سی قوم قریش بھتیں نس گئے شیطان
س لڑائی ہو گئے غازی سب شہید
وچ پہاڑ شعاب دے جا لگے لکے تمام
بعضے اوتھوں نس کے جا وڑے وچ گھر
بخش دتا رب اہناں نوں آیت ایہ نزول
جس بندے دی خطا نوں اللہ معاف کرے
تی اندر گمراہ دے گلاں کرن گمراہ
سب اصحاب رسولؐ دے آہے عالی شان
شکوہ جو اصحاب دا کردے ہین لعین
جاں نسے میدان تھیں سب اصحاب امیر
قائم وچ میدان سی حضرت شاہ امم
ابا بکرؓ تے علیؓ سی نالے عمر خطابؓ
عبدالرحمٰنؓ عوف دا ہتھ ننگی تلوار
قائم رہیا سعدؓ بھی ابو عبیدہؓ جان
حلقہ سا اصحاب دا کردے پاک رسولؐ
ستر یار رسولؐ دے اس جا ہوئے شہید
وچ قریشیاں مار دا حمزہؓ سا تلوار
حیدر شیر خدا ئیدا ہور رسولؐ خدا
حمزہؓ توں تلوار جاں ماری ہک غلام
حملہ ہر ہر بار سا کردا شاہ علیؓ
جنگل پوندا کڈھ کے شاہ علی کرار

لشکر دل رسولؐ دے جانڑیے اوہ بے پیر
غازی دیکھ قریش نوں ہو گئے دلگیر
دو جی وار قریش نوں دیکھ ہوئے بیتاب
پھڑ تلوار قریش نوں لگے کرن حلال
دو جی واری آ گئے قائم کرن میدان
نسے چھڈ میدان نوں ہویا جنگ شدید
بعد فتح دے آ ملے ساتھ رسول کرامؐ
بعضے قائم رہ گئے آہا ایہہ فرمان
عفو اللہ اتہی ایہہ طفیل رسولؐ
اس وچ نہ تکرار ہے احمق پیا لڑے
روز حشر دے ہوسن آپے رو برو براہ
جو دشمن ہے انہاں دا ہے اوہ نافرمان
دشمن اوہ رسولؐ دے ہوئے ہیں بدین
ہوش نہ آئی کسے نوں آہے بہت زحیر
ہور بہت اصحاب بھی ثابت رہے قدم
حمزہؓ شیر خدا ئیدا ہور کئی اصحاب
طلحہؓ اتے زبیرؓ سی قائم نال اقرار
نالے سعد سہاد دا بیٹا عالی شان
گرد ستارے چند دے آہے سب مقبول
وچ بہشتاں مرتبے دتے رب مجید
وڈھ وڈھ قوم قریش نوں کردا بہت خراب
کردے قوم قریش دے تن تھیں سر جدا
حمزہؓ اسدے ہتھ تھیں پیتے شہادت جام
شاباش کہیا اسنوں حضرت پاک نبیؐ
مارے قوم قریش نوں آکھن نعرہ مار

بھیڈاں وانگوں شیر دے اگے ہوئے بے پیر
سولاں حضرت علیؓ نوں دے آہے زخم پچھان
تیر اندازی سعد نے کیتی باجھ بیان
جس دے سایہ باردا کھچ کماناں تیر
ابوطلحہ اک ہورسا وچوں قوم انصار
کھچ کماناں ماردا جس دے سا اوہ تیر
تن کماناں ٹٹیاں اسدیاں وچ میدان
ہاشت اسدے تیر تھیں لگے موذی سب
ہور جو ساتھ رسولؐ دے حاضر سن اصحاب
عورت شبدھی غازیاں اندر سی اک جان
ہتھ شبیہا نے لیا تیرہ اک اوٹھا
وچ قریشیاں ماردی نیزہ زورو زور
بہت قریشی اس نے مارے وچ میدان
جاں حملہ کر جاوندی کہندے سب شیر نیر
رستم وانگوں اوہ سی گذر کردی جنگ
تیراں اوسدے زخم سی لگے وچ میدان
اس دی طرف دیکھ کے ہو کے تعجب سب
کسے قریشی ماریا پتھر اک اوٹھا
دشمن اوہ رسولؐ دا کافر سیا بے رنگ
یارب اس لعین دا کر توں رو سیاہ
آیا زخم رسولؐ دے ہویا خون روان
زخمی ہوئے رسولؐ تاں کیتی اس ندا
اس بلند آواز تھیں دتا شور مچا
دوجے دشمن ماریا پتھر اک گہراں
ہویا سجی طرف دا اس تھیں دند شہید

نس گئے میدان تھیں پچھے علیؓ امیر
ناں بھی قوم قریش نوں دیوے ناہ امان
کردے کھڑے تعریف سی ملک اوپر آسمان
ڈگدا آہا زمین تے اوپر اوہ شریر
تیراندازی اس بھی کیتی باجھ شمار
ڈگدا ترت زمین تے ہو کے بہت زہیر
ہرگز کوئی نہ آوندا اگے اس جوان
جو سی اندر جنگ دے مشرک ملک عربیا
سبھناندی مردانگی کی میں کراں بیان
نام شبیہا اسدا اس میں کہاں بیان
حملہ کر کے جا پئی نے کے نام خدا
زخمی ہوئے قریش سب کردے آہے شور
دیکھ تعجب ہوندے سب غازی مردان
تڑفن وچ میدان دے زخمی ہوئے پیر
حملہ اسدا دیکھ کے غازی ہوندے دنگ
باہر نہ آوے جنگ تھیں ایسی سی مردان
آخر وچ بہشت دے داخل کیتی رب
منہ مبارک نبیؐ دے لگا اوپر جا
جس نے منہ رسولؐ دے اوپر ماریا سنگ
جو کوئی تیرے نبیؐ نوں دکھ دیوے گمراہ
حضرت ہوئے سرخرو اوہ کافر شیطان
اساں محمدؐ جنگ دے اندر مار لیا
اج محمدؐ ماریا وچ لڑائی چاہ
دند مبارک نبیؐ دے اوپر لگا آن
دنداں وچوں ہے گا وڈا قدر مزید

کوئی ہک کناریوں ہوئے شہید گیا
اوہ کہیا مردود سا دشمن بدکردار
چلک پتھر جس ماریا خوف نہ کیتا بیم
قیمت نائیں اسدی دوویں ایہہ جہان
ہرگز اسنوں ربّ تھیں آیا ناہ خطر
پتھر جس نے مار کے توڑی اوہ لڑی
راضی اجے نہ ہویا پتھر مار مکار
اللہ نے تلوار تھیں لیا رسول بچا
سا اصحاب رسول دا مالک ابن سنان
دھوتا منہ تھیں خون نوں حضرت شاہ علیؓ
آخر حضرت علیؓ نے کپڑا ہک جلا
پھوں اندر جنگ دے پچھے ہوئے مشغول
ہک ابی بن خلف سا دشمن روسیاہ
نیزہ ہک اصحاب نے ماریا اسدے جا
ابن قمیہ آیا دھوسیا اوں تیغ
زخمی کیتا نبیؐ نوں جاں اس روسیاہ
طلحہ دا پھر اس جا پچھوں ہویا گزر
طلحہ جلدی ویکھ کے جا وڑیا وچ غار
لوٹے وچوں اسدا پھڑیا ہتھ علیؓ
اوتھوں حضرت ٹریئے نالے دوویں یار
اس لڑائی وچ نبیؐ نوں ہویا رنج کمال
طاقت اندر جسم دے ہرگز رہی نہ کول
نال بلند آواز دے سفیان کہے پکار
ابابکرؓ تے عمرؓ بھی ہو گئے قتل تمام
کہیا حضرت عمرؓ نے ساتھ بلند آواز

ہوئی نہ سارا ہویا آہا دند جدا
جس نے پتھر ماریا سا اوہ نرڑا مکار
توڑ دتا اس لڑی دے وچوں دریتیم
کوئی خریدے اسنوں لینے ہیں قربان
سوں نہ تیرے نبیؐ تھیں کیتا جس نے دکھ
صنعت دے استاد نے جوسی خوب گھڑی
پھیر حضرت دے مار دا جا کے ہک تلوار
حافظ ناصر اس دا آہا پاک خدا
منہ تھیں اس نے چوپیا خون نبیؐ دا جا
بند نہ ہوندا خون سا زخموں پاک نبیؐ
دتا اندر زخم دے خون ہویا بند تا
سب اصحاب رسولؐ دے نالے پاک رسولؐ
آیا جلدی دوڑ کے طرف رسولؐ پناہ
لگا جبڑیاں لعین نوں وو زرہ جا پیا
ماری پاک رسولؐ نوں کیتا ناہ دریغ
ہک ٹوئے وچ ڈگ پئے پاک رسولؐ پناہ
پئے ہو سکے وچ غار دے حضرت پئے لنگر
لیندا پاک رسولؐ نوں جا کے وچ کنار
باہر آندا غار تھیں حضرت پاک نبیؐ
واہو دا ہی آوڑے اندر احد پہاڑ
ہوئی ضعیفی نبیؐ دے اندر جسم سنبھال
ظاہر اسدن بیٹھ کے پڑھدا پاک رسولؐ
اساں مخالف اپنے اج لئے ہیں مار
ہو رہے محمدؐ علیؓ بھی ہو گئے گم نام
ایہہ سب تیرا جھوٹ ہے سنیوں آکھیا ساز

جنہاں نوں توں آکھدا ہو گئے مقتول
آہا ہک دن نبیؐ نے کیتا ایہہ خطاب
تاں بھی حضرت عمرؓ نے کیتی ایہ کلام
کر کے ایہہ کلام توں مول نہ ہوویں شاد
سفیان سن کے عمرؓ تھیں بہت ہویا دلگیر
جے ہیں ایہ گل جاندا ایتھے مرگ سپاہ
ہن میں کرداں کوچ ہاں کر کوئی تدبیر!
بدلہ لیساں اپناں آئے کراں پھر جنگ
ایہ گل سفیان آکھدا چھڈ گیا میدان
جہاں مکے ول ٹر گئے اہل قریشی سب
باجھ لڑائی اُحد دے ایہ مکی جہول
حضرت اس میدان دلوچہ گذاری رات
ہک منزل تے نبیؐ نے ڈیرا کیتا جا
سُنیاں جدوں قریشیاں آیا نبی کرامؐ
حضرت اوتھوں کوچ کر ٹرے مدینے دا
سفیان جس دن احد تھیں نسیا سا بدکار
وچ بدر دے آسیکے اندر اگلے سال
آیا اگلا سال جاں کرے جمع سپاہ
طرف مدینے بھیجدا سفیان ہک یہود
اصحاباں نوں آکھدا ایہہ گل خواہ مخواہ
لشکر اسدے نال ہے آدے ناہ شمار
کر تاکید یہود نوں کردا جلد روان
سفیان دے دلوچہ سا اسدم ایہ خیال
سن کے بہتی فوج نوں ڈر جاون اصحاب
جنگ اساڈے ساتھ اوہ کرسن ناہ قبول

سارے اوہ حیات ہیں اللہ دے مقبول
ابوسفیان جو کہے کوئی نہ دیہو جواب
جھوٹھ نہ ہرگز بول توں لئے کافر نام
صحیح سلامت اس جاہیں سگے نیک نہاد
کہندا میرے کم نہ آئی کجھ تدبیر
مول نہ ایتھے آسیکے کردا فوج تباہ
آواں اگلے سال میں کہن لگا بے پیر!
پھڑ پھڑ یاراں تساں نوں رنوچہ کر کے تنگ
نٹھی قوم قریش دی جو سیمی نا فرمان
نکل احد پہاڑ تھیں کہیا شاہ عرب
فتح نہ اساں تے پاوسن ہرگز کسے سول
پچھے پیا قریش دے مخبر عالی ذات
ترے دن راتیں اس جا رہیا رسولؐ خدا
مکے اندر نس کے داخل ہوئے تمام
وچ مدینے ہویا داخل نبیؐ خدا
اس وقت سا کر گیا ظاہر ایہہ گفتار
کرساں آئے مقابلہ تسے محمدؐ نال
کرے ارادہ جنگ دا ساتھ رسولؐ پناہ
کہندا وچہ اصحاب دے ایہ گل آکھیں ودا
سفیان ٹریا مکیوں کر کے جمع سپاہ
ساتھ تساڈے جنگ نوں آیا ہو تیار
وچ مدینے جا سیکے کر توں میری شان
ایہ مدینے وچہ جاں آکھے میرا حال
پاک نبیؐ نوں جنگ تھیں دیسن چا جواب
سن کے میرا دبدبہ آون ناہیں جھول

جدوں یہودی آ کے کیتا ایہہ بیان
خبر سنی جاں نبیؐ نے کیتا ایہہ فرمان
کیتا کوچ رسولؐ نے آیا وچ بدر
ہکیوں کر کے کوچ جاں ٹرے ابو سفیان
لبھا پاک رسولؐ ہے وچ بدر دے آ
جھنڈے لال محمدؐ دے اوپر زمین دے تان
اس نے بھلوں آ کے مل لیا میدان
سن کے دلو چہ اُسدے خطرہ پیا کمال
یارو اندر راہ دے پانی ناہیں مول
ساتھ محمدؐ لڑن تھیں نفع نہیں کجھ مول
حاصل کی ہے جنگ ایتھوں مڑو شتاب
ساتھ انہاں دے جا لڑاں اندر اگلے سال
اک بہانے مڑ پیا مکے طرف شقی!
مکے اندر ایہہ جاں داخل ہوئے آن
سن کے حالت اسدی نبیؐ ہویا خوشنود
تھوڑے روز رسولؐ نوں ہو گئے وہاں

سن اصحاب رسولؐ دے ہو گئے حیران
کر دو تیاری کوچ دی سارے اہل ایمان
اندر اس میدان دے ڈیرا کر
سنیا اندر راہ دے اس نے ایہہ بیان
ساتھ تیرے ہی لڑن نوں آئے لتھا اس جا
خیمہ تنبو پائیاں لگے وچ میدان
جس دم سفیان نبیؐ تے سنیا ہویا روان
لوکاں تائیں آکھدا بات بہانے نال
مڑاں تہاڈے راہ وچ اندر مند سے سول
کہڑا اسنوں مار کے ہوسی ملک حصول
پانی باجھوں ہو وسال اندر راہ خراب
ہن مینوں کجھ جنگ دا نظر نہ آوے حال
مڑے قریشی اسدے ساتھ جو آہے سی
ہن لگی خبر رسولؐ نوں حال ابو سفیان
طرف مدینے ٹر پئے اس جگہ تھیں زود
ہویا جنگ احزاب دا سن ہیں دیاں سنا

در بیان جنگ احزاب

ہویا جنگ احزاب دا اندر چوتھے سال
جاتا جس دم کافراں دین ہویا اظہار
جو سی وڈے آدمی عرب اندر مشہور
وچ مدینے جا ٹکے پاس رسولؐ کبار
جو خادم سی لات نوں عزیٰ اتے منات
اگے دا اگوں نہ رہی ہن بتاں دی ڈھول

وچ کتاباں اسدا لکھیا ہے احوال
ہوندی مسلمان ہے خلقت با حبہ شمار
آندا انہاں ایمان ہے جا کے پاس حضور
جا کے بیعت نبیؐ دے کردی خلق ہزار
ہن اوہ اوپر انہاں دے بارن ہر صلات
عزیٰ اتے منات دے سر تے پیندے پول

ظاہر دین رسولؐ دا ہویا وچہ جہان
سفیان تائیں آ ملی سی ہک قوم نضیر
سفیان قوم شریر نے کر کے خوب صلاح
آدم قوم نضیر دے آہے باجھ شمار
ٹرے ارادہ جنگ دا کر کے اوہ تمام
سب مدینے شہر نوں کرساں ڈھاہ خراب
سن کے خبر رسولؐ نے کیتا ایہہ فرمان
اوپر اس پہاڑ دے جانہ سکے کو
کیتی رل کے غازیاں خندق خوب تیار
فارغ جس دم خندقوں ہوئے سب اصحاب
گرد دے لشکر آپ دے گھیر الیندے پار
اوتھے یار رسولؐ دے ہوئے تنگ کمال
رل انصار مہاجراں لیا اٹھا نشان
اندر فوج رسولؐ دے جو سی وڈے دلیر
حملہ کر کے جا پئے جاں سارے اوہ شیر
نٹھی قوم کفار دی چھوڑ گئی میدان
دن نوں کٹھے ہو کے پھیر گئے اس جا
اندر قوم کفار دے عمر آیا ہک نام
اندر سارے عرب دے اوہ آہا مشہور
آ کے کھڑا میدان وچہ کافر اوہ نسنگ
لیکے اذن رسولؐ تھیں شاہ علیؓ مردان
لا فانی سی اوہ ماردا کھڑا اندر میدان
شاہ علیؓ نے زور تھیں ماری اوہنوں تیغ
ہویا اسنوں ویکھ کے کذب نہ گئے مردار
شور پیا وچہ کافراں تھر تھر کنبے فوج

سارے کافر عرب دے ہوئے سست حیران
چھنڈ آئے گھر بار نوں سارے اوہ شریر
طرف مدینے ٹر پئے لے کے جنگ سلاح
ساتھ رلے ہور عرب دے آدم دس ہزار
کہندے اہل اسلام نوں پکڑ کراں قتلام
مسلماناں نوں مارساں دے کے بہت عذاب
سلع جو ہک پہاڑ ہے طرف قطب دے جان
وچہ لڑائی اساں دا اوتھے ڈیرا ہو
اوہناں ساتھ رسولؐ بھی کردے آہے کار
وقت اوسے آ پہنچیا لشکر دین خراب
غازی سارے وچہ سی گرد دے قوم جفا
آخر نکل خندقوں لگے کرن جدال
ہو کے صفاں کھلوندے اندر اس میدان
اوپر قوم کفار دے دھو پئے شمشیر
کردے تے میدان وچہ لشکر دے سر زیر
رہائیں کسے مکان دے اوپر رہے حیران
دوجی واری ہو گئے قائم قوم جفا
نامی وڈا اوہ سی لشکر وچہ تمام
لڑنا کوئی نہ اس تھیں کردا اسی منظور
کہندا کوئی آ کے ویکھے میرا رنگ
اس کافر تھیں جنگ نوں آیا ولی میدان
دھو تلوار میان تھیں آیا شاہ مردان
وچہ جہنم بھیجیا کیتا نہ دریغ
پھر نہ آدے لڑن نوں کوئی قوم کفار
مرتیا شیر خدا تیدا ساتھ دلیدی ہو فتح

سن گئے سب خارجی کرن قبول نہ جنگ
شام ویلے ہویا اتوں [illegible] جانگر [illegible] تنگ
دل اندر گئے چھپر آ دندے کھٹے ہو گئے شور هم
[illegible] حضرت [illegible] سجود هم
اندر اوہ دن ساریاں نمازاں ہوئیاں نماز قضا
[illegible] ادا
ادا کیتی اوہ رات نوں جو سی قضا نماز
حضرت بعد نماز تھیں کیتی ایہہ نیاز
رل اصحاباں ساریاں کیتی ایہہ دعا
اندر حق کفار دے جو سی قوم جفا
غارت کر توں انہاں نوں رب غریب نواز
قضا کرائی جنہاں نے ساڈی اج نماز
باد صبا نوں حکم ایہہ کیتا پاک خدا
اج کفاراں عرب نوں جا کے دیہ سزا
جا انہاں توں اپنا توں وکھاویں زور
کھلا جاوے سب موذیاں تائیں سزا شور
اوپر انہاں غیب تھیں چلی ہک ہوا
ڈگ ڈگ پئی زمین تے ساری قوم جفا
خیمہ تنبو پاسیاں ڈھا گئے زمین تے سب
نالے حکم فرشتیاں تائیں کیتا رب
توڑ خیمہ انہاں دے جو ہیں سب عذاب
انہاں ندی بنیاد نوں کر ویران خراب
خیمہ تے اسباب نوں چھڈ گئے مردار
پچھاں نہ مڑ کے ویکھیا جہاں نے بد کار
اس تھیں قوم کفار دے اڈ گئے ہوش حواس
نٹھ گئے سب رات نوں چھڈ کے مال اساس
خیمہ تے اسباب نوں چھڈ گئے مردار
پچھاں نہ مڑ کے ویکھیا جہاں نے بد کار
خبر ایہہ فرمایا حضرت پاک رسول ﷺ
[illegible] قبول
مکے اندر لشکر جا دے جیسے دین
[illegible]
راضی سب اصحاب سی اللہ دے مقبول
[illegible]

بیان صلح حدیبیہ

آیا ماہ ذیقعد جاں حضرت پاک رسول ﷺ
مکے ول [illegible] اوہ مقبول
دو ہزاراں آدمی ہویا نال شمار
منزل منزل [illegible] اسوار
وچ حدیبیہ جاں گئے کر کے منزل سلے
[illegible] جاں [illegible] قول [illegible]
جمع ہوئے ہر طرف تھیں وسنے قوم کفار
آکھے لگن رسول ﷺ تھیں کہ ساماں تیار
خدمت وچ رسول ﷺ دے بھیجیا تا پیغام
مکے اندر جاندا کیکن نہ ہرگز نام

داخل ہون نہ دیساں تینوں مکے مول
تینوں مکے وچہ نہ رکھن دیاں قدم
سن کے پاک رسول ﷺ نے مڑ دتا پیغام
ساتھ تساڈے لڑن میں آیا ناہیں مول
ہوئے عجب سے اٹھ کے حضرت جدوں اسوار
گھیر لیا قوم کفار نے آئے نبی دا راہ
دل دے وچہ رسول ﷺ دے ہویا تردد ایتن
دے پیغام رسول ﷺ نوں بھیج دتا عثمان رضؓ
میں آیا ہاں حج نوں لڑن نہ آیا رسول
انہاں دے ول آکیا جاں حضرت عثمان رضؓ
کہے رسول ﷺ نہ گھلیا ہرگز کچھ جواب
جا سب اصحاب نے دل کے قدم شدید
کردے خبر رسول ﷺ نوں عثمان رضؓ ہویا شہید
دیکھ کے سب اصحاب نے جاں ایہ خبر رسول ﷺ
رکھے پاس رسول ﷺ دے کھاون قسم خدا
تینوں غم دے وچہ مبتلا دیکھ نہ سکاں مول
بدلا سے عثمان رضؓ نوں کیتا ہے قتلام
دے دی وار نبی ﷺ دے کر کے بیعت قبول
تیرے اگے نثار ہاں جان اتے کل مال
سایہ ہیٹھ درخت دے آہے نبی رسول ﷺ
اس بیعت کیتی ہو گیا راضی پاک رسول ﷺ
اللہ راضی انہاں تھیں ہویا باجھ شمار
ساتھ اوہناں دے وعدہ اللہ کیتے دو
دیدا ہے اوپر کافراں ہوسی فتح نصیب
آیا پچھوں ہو گیا خیبر فتح شتاب

جے آویں تاں جنگ نہیں کر دیواں مقتول
داخل ہون نہ دیساں تینوں وچہ حرم
حج کرن آئیا ہاں میں اس مقام
مڑ جاواں ہیں نا حج کر کہیا پاک رسول ﷺ
مکے دے ول ٹرپئے نالے سارے یار
کہندے مکے جان نہ دیواں گے خواہ مخواہ
حج کرن نہ دیوسن سانوں ایہ لعین
کر جا کے اس قوم نوں میرا ایہ فرمان
منع کر دیوں حج تھیں سانوں آسے جھگڑا
پکڑا انہاں عثمان رضؓ نوں کیتا بند لیا ان
قید کرن عثمان رضؓ نوں سارے دین خراب
پکڑ انہاں عثمان رضؓ نوں کیتا ہو گئے شہید
مکے پاک رسول ﷺ نوں ہویا حکم مزید
اندر غم عثمان رضؓ دے ہویا بہت ملول
تیرے اوپر اپنی کرساں جان فدا
کریں نہ غم عثمان رضؓ خدا اللہ دے مقبول
قتل کراں گے انہاں نوں لین نہ دیہاں آرام
کہندے تیرے دشمناں نوں کرساں مقتول
فکر نہ کر عثمان رضؓ دا حضرت نبی ﷺ کمال
جاں اصحاباں آ کے کیتی بیعت قبول
کیتی آیت رب نے وچہ قرآن نزول
رضی اللہ آکھیا وچہ قرآن غفار
پہلاں بخشش انہاں دی اس وچہ شک نہ کو
نصرت ہوئی تساندی آیا وقت قریب
اور تینوں نعمت لٹ دی آئی باجھ شمار

یاراں پاک رسولؐ دے پہن لئے ہتھیار
ہوئی اہل قریش نوں جدوں ایہہ خبر
دتی داری بیعت کر چڑھے تمامی یار
ہیں شہادت آکھدے مرنے تائیں اوہ
سن کے اوپر صلح دے ہوئے اوہ ہکار
ہور انہاں عثمانؓ نوں حاضر کیتا آ
طرف مدینے جاندیں دل نہیں ہور خیال
ہور انہاں اقرار جو کیتے بیش و کم
صلح نامہ اک لکھ کے کیتا انہاں تیار
اس جاگہ تے سراں منڈیں دور کر سب وال
اوتھے کیتا ساریاں کہیا جدوں رسولؐ
سورۃ فتح خدا نے بھیجی اندر راہ
ظاہر اوپر صلح دے ہو گیا ایہہ کام
وچہ مدینے آ ونجے کر کے فتح رسولؐ
ہکدن پھیر رسولؐ نے دل وچہ کر تدبیر
لکھیا اندر خطاں دے حضرت ایہہ بیان
جو ایمان لیاوسی اوپر نبیؐ دے نذر
کیتی ہک انگشتری حضرت تدوں بنا
لکھیا اوپر اوس دے محمد رسول اللہ
وچہ خط نبیؐ لکھ کے اوپر مہر لگائی
ہک خط آہا بھیجیا کر کے خط رقم
ہک فارس دے شاہ نوں بھیجیا خط لکھیا
پنجواں خط لکھ بھیجیا حارث شاہ دے شام
وچہ یمامہ ہک سا اوس ہوذہ دا نام
ہر ہر طرف سے گئے صحابہ رسولؐ کے

ڈردے طرف قریش دی دیو لئیں تلوار
قتل اساں تے نبیؐ نے بخشی اج کمر
مکے اندر چلسی اج دے تلوار
مترا کہن قتل نوں فرق نہ کریئے کد
صلح اساڈے نال کرائے سردو سردار
کہندے پاک رسولؐ نوں ہن توں مڑ جا
حج کریں توں آ کے اندر اگلے سال
وچہ کتاباں قصص دے لکھیے سبب رقم
یاراں تائیں آکھیا حضرت تدوں پکار
پاس جو ہیں قربانیاں ایتھے کر حلال
طرف مدینے ٹر پیا اوتھوں دا مقبول
ایہہ بھی تینوں فتح ہیں دلی کہیا اللہ
باطن اندر فتح سی ہوئی اہل اسلام
آہی خوشی رسولؐ نوں مخفی اندر جھول
بادشاہاں نوں ملک دے خط لکھیے تحریر
لکھیاں تمامی دلیاں تے لئے آؤ ایمان
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ہک کیتا شاہ مصر دی طرف نوں بھیجیا کر نذر
سی اوہ اندر روم دے وڈا شاہ اہم
ہرقل اسدا نام سی ویکھ کتابیں جا
ایہہ بھی آہا بادشاہ اندر ملک شام
ہک خط اسنوں بھیجیا نبی علیہ السلام
خسرو تے چا انہاں نوں بھیجیا کر کے مقبول

پاس نجاشی بادشاہ جاں خط گیا رسولؐ
ہرقل سا جو روم دا اوس تے خط گیا
جاں فارس دے شاہ تے لکھیا گیا رسولؐ
سن کے کیتی نبیؐ نے اسدے حق دعا
اندر اوسے سال دے ہویا اوہ ہلاک
جدوں گیا خط مصر نوں کیتی اس تعظیم
ساتھ زبان اسلام دا کیتا اس اقرار
ظاہر نظر رسولؐ دی تحفہ کر کے روان
بھیجی طرف رسولؐ دی خچر اک عجیب
حارث اگے جاں گیا لکھیا پاک رسولؐ
سن کے کہیا رسولؐ نے اسدا ملک آباد
مکہ ہویا فتح سا اندر جیہڑے سال
گیا یہودا شاہ تے لکھیا خط نبیؐ
پھر میرا ایہ ملک جے ملیوں در رسولؐ
پاک نبیؐ دے اس تے ہوئی نہ رضا
اس دنیا دا ہے نہیں ہرگز کجھ اعتبار
نہ یہودا جانیاں اس نوں نہیں بقا
ابوہریرہؓ یار جو پاک نبیؐ دا ہے

دلوں زباناں اس نے کیتا چار قبول
اوس زبانوں منیاں دلوں نہ مول ذرا
پاڑ دتا اس خط نوں پڑھ کے نامعقول
ماریں اس ملعون نوں کر کے غضب خدا
باغی ہو کے ملک نے پیٹ کیتا اس چاک
بہت کیتی اصحاب دی ظاہر اس تکریم
دل اندر بدبخت نے کیتا سا انکار
ظاہر راضی ہو کے من لیا فرمان
رکھیا دُلدُل اس دا نام رسولؐ حبیب
دلوں زبانوں اس نے کیتا ناہ قبول
ہرگز کدے نہ ہووسی مرسی ہوسے ناشاد
حارث اس جہان تھیں ہویا بے حال
اوس کہیا برحق ہے رستہ ایہ سبھی
اوپر میں اس شرط دے کراں ایمان قبول
کہیا سارے ملک دا مالک آپ خدا
مکر دغا ہے اسدے اندر باجھ شمار
آخر ایہ جہان بھی ساتھ نہ مول گیا
اندر ایسے سال دے مسلم ہویا ہے

دربیان جنگ خیبر

جاں ہجرت نوں نبیؐ دے ہویا ستواں سال
خیبر اک مکان سا اوہ جو قلعہ شدید
وچہ مدینے نبیؐ نے کیتا ایہہ فرمان
ہو اسوار بلیغوں حضرت ہوئے روان

خیبر اندر ہویا آہا جنگ جدال
اوہ مدینے شہر تھیں منزل اٹھ بعید
اصحاباں نوں اپنے جلدی کرو سامان
چوداں سو ہور نبیؐ دے ہویا ساتھ جوان

اٹھویں دن جا اپڑے خیبر وچ حضور
خیبر گرد دے چونکیاں حضرت دے بہیا
اندر خیبر قلعہ دے جڑی فوج کفار
ہر دن انہاں نال سی حضرت کردے جنگ
روز لڑائی ہوندی آہی نال کفار
بک دن جنگ کفار تھیں ہویا وچ میدان
آخر حضرت علیؓ نے لے کے ہتھ نشان
تاں پھر قوم کفار دی نٹھی چھڈ میدان
دروازہ تے قلعہ دے حضرت علیؓ گیا
حیدری نعرہ مار کے کیتی ہک ندا
قلعہ تمامی کنبیا ہیبت کھان یہود
شاہ علیؓ دے سامنے مول نہ آیا کو
جاں اوہ نعرہ مار دا کنب جاون مردار
وڈا بہادر یک سا مرحب نام یہود
اوہ گھوڑے نوں چھیڑ کے آیا وِل میدان
شاہ علیؓ نے اسنوں جاں ماری تلوار
نیزہ اس لعین دا آندا شاہ علیؓ
دروازہ اس قلعہ دا آہا وڈا پچھان
ٹھوکر ماری علیؓ نے دتا اوہ گرا
نعرہ حیدرؓ مار کے ہویا پھیر روان
سنکے اس آواز نوں کافر کر دے شور
نسے ڈٹھے علیؓ نے میان کیتی تلوار
بعد لڑائیوں ہک جا جمع ہوئے اصحاب
خیبر اندر جا وڑے دروازے نوں توڑ
رحم آیا شاہ علیؓ نوں بخشی انہاں جان

انہاں نے آ پڑے قلعے دے تے غازی سردار
تا کجھ قوم کفار دے پچھوں پئے نہ آ
شروع لڑائی انہاں نتیاں کیتا بیدار
دگر دے سی وچ قلعہ دے کافر ہو گئے تنگ
مشرک اندر جنگ دے آپے جاندے ہار
نوح ہوئی دو طرف تھیں وچہ میدان حیران
دوجے ہتھ تلوار لے آیا دل میدان
ڈر کے اندر قلعہ دے پیار کیتا در جان
وچہ دروازے قلعہ دے کرے نشان کھلا
دروازہ اس قلعہ دا سارا کنب گیا
چڑھیا اوہ دن حشر دا قوم اوہ پھر دے
رو دن لگے قلعہ دے اندر سبھ یار تو
اگے کوئی نہ آوندا شاہ علیؓ کہیا
سا سردار یہودیاں اندر اوہ مردود
کیتا آ مقابلہ ساتھ علیؓ مردان
گھوڑے اتوں ڈگ پیا جا ڈڑیا وچہ بار
نیزہ دا پھل اُس دا اتر سے ہیں ہویا سی
ستر آہے کھولدے اسنوں آ ہر اک
تختہ اوہ لیا پکے کھڑا کیتا اُس جا
آیا طرفے قلعہ دی اللہ دا مردان
اکثر سارے قلعے نوں چھڈ گئے منہ موڑ
پھیر نہ آیا سامنے ہرگز کوئی کفار
نظر کوئی نہ آیا آہا دین خراب
آیا جد وچہ قلعہ دے ہتھ کھڑا اوہ جوڑ
آندے باہر رسول دے کر کے بندیوان

راضی حضرت علیؓ تے ہوئے نبیؐ خدا
اس لڑائی وچ سی غازی ہوئے شہید
سٹھ یہودی اس جا ہوئے قتل ہلاک
بہوں کی وچوں قلعہ دے آندے پکڑ یہود
ایہو قیدی اس ملک تھیں دیس نکالا کل
وطنوں ہرگز انہاں [illegible] نہ باجھ وطن
ہن ساڈا اوچ ملک [illegible] ہووے محال ہے
لیکن ہمیشہ زمین دا توں ساتھوں محصول
پیغمبر نے انہاں تھیں کہ محصول مقرر
اندر اوسے سفر دے زینب سی اک نام
آہی اوہ رسولؐ تھیں کردی ضد بیدین
یکدم اس بدکار نے شوربا بنا کباب
اگے پاک رسولؐ دے آندے اوہ کباب
کھاویں میرے روبرو دو جگ دے سلطان
رل کے ساتھ رسولؐ جاں لگے کھان کباب
دتی اس کباب نوں قدرت زبان خدا
زینب تائیں آکھیا حضرت ہے خفا
آکھیں مینوں [illegible] توں ایسے عورت بدکار
سن کے اس بدکار نے کیتا ایہ اظہار
ایہ تیری پیغمبری دی آزمائش سی
جس نے ساتھ رسولؐ دے کھادا اوہ کباب
قتل کرائی نبیؐ نے اوہ عورت بدکار
لقمہ اک رسولؐ جو کھادا سا اس جا
موندھیاں اندر رہ گیاں حضرت کہ فرمان
اس تھیں بعد حیات سی آپ جے ترے سال

شاہ علیؓ دے اپنے کیتی بہت نثار
گھنی اندر پندرہ آہے قدر مزید
مندے حال خراب سی رلدے اندر خاک
سک انہاندے آکھیا حضرت ہو خوشنود
دل کے انہاں قیدیاں کیتا ایہ سوال
جو آہے وچ قید دے اندر رنج محن
کھیتی کر کے کھاوساں حیلہ ہور نہ کو
رعیت تیرے ہووساں عذر نہ کرساں گل
چھڈ دتے سب قید تھیں آ ورثے وچ گھر
دتی زہر رسولؐ نوں اس نے وچ طعام
بیٹی حارث خیبرے دی سی اوہ لعین
قاتل زہر کھاوندی اندر انہاں شتاب
کہندی تیرے واسطے آندے نبیؐ مآب
دیکھ ہووداں خوشنود میں کہندی نافرمان
کھاون ساتھ رسولؐ دے بیٹھا اک اصحاب
زہر آلودہ بکری حضرت بول نہ کھا
ساتھ میرے کس واسطے کیتا ایہ دغا
میرے مارن واسطے توں کیوں ہوئی تیار
میں آزمائش واسطے کیتی سی ایہ کار
ہک میں دل تھیں منیاں توں ہیں خاص نبیؐ
ہویا ترت شہید سا حضرت دا اصحاب
دوزخ اندر جا پئی اس ویلے مردار
اس زہر دا اثر سا اندر جسم رہیا
اس سبب لوائیاں تال کچھ ملے اماں
کہندے سی ہر سال دے اندر نبیؐ کمال

اندر اسے راہ دسے ملے ابوسفیان رضؓ
بخش سبے ادبی یا نبیؐ جو کجھ ہوئی اگّی
کہنے تھیں عباسؓ دے حضرت کرسے معاف
جاں سکے نہیں جنگ نوں غازی ہوگئے تیار
حکم کیتا سب فوج نوں حضرت ایہ پکار
ہور نہ مول لیے دیوناں اسنوں کجھ گزند
اندر مسجد حرم دسے جو کوئی جا وڑسے
ابوسفیان دسے جا وڑسے جو کوئی اندر گھر
در بیب نوں [illegible] دسے لکہ وچہ عضور
حکم کیتا ایہ شاہ زمانی تا یقین نبیؐ پکار
لڑن تساں تھیں آ تیکے جو اوہ خواہ مخواہ
جنگ کرن جے تساں تھیں کرنا تساں معاف
کجھ قریشی جمع ہو ناسے ہور مکار
صفوان تے ہور عکرمہ قائم کیتے جنگ
حضرت خالد انہاں دا اگوں رستہ گھیر
جس دن ہویا مقابلہ ہون لگا جنگ
لڑکے دوہاں طرف تھیں ہوئے قتل شہید
خالد خان فرمایا ایہہ ہی جا ہن سب
قتل نہ کرنا انہاں نوں لیے خالد خوش خو
پیغمبر دے حکم دی ہوسے گئی دیدار
جان بچا کے اپنی نس گئے جہول
وچہ پہاڑاں جا وڑے کوئی اندر غار
وچہ گھراں کوئی جا وڑے دروازے نوں مار
کعبے تیک سوار سی گئے رسول اللہ ﷺ
غصے وچہ رسولؐ نوں آہا تد دل جلال

اگے پاک رسولؐ دے کیتا عرض بیان
معاف کریں تقصیر نوں جو کر بیٹھا بھل
من لیا اسلام نوں دل تھیں ہو کے صاف
دھوکا وار میاں تھیں لیندا شاہ ابرار
مارو مول نہ اسنوں جو سٹے ہتھیار
لکے جو گھر وچہ جا کیکے کر دروازہ بند
قتل نہ ہرگز اسنوں مومن کوئی کرے
اسنوں وچوں تساں دسے نہ کوئی ضرر
داخل ہوئے آن کے ساتھ ہزار سرور
لڑنا قوم قریش تھیں مول نہیں درکار
لڑیو مول نہ انہاں نہیں کرکے کوئی راہ
قتل نہ کرنا انہاں نوں کرو عنایت صاف
کرن تیاری جنگ دی ہتھیں لے تلوار
ساتھ رلے ہور مکیوں احمق تے دل تنگ
کہندا سب قریش نوں ماراں کر کے زیر
ہک دل فوج رسول دی دوجی طرف اہنگ
پاک نبیؐ نے ویکھ کے کیتا رحم مزید
عقل نہیں کجھ انہاں نوں لڑدے ایت سبب
اوڑک قتل قریش دے قائم مول نہ ہو
جان انہاں دی بچ گئی آخر ہوئی فرار
بعضے مکہ چھوڑ کے نسے اوسے ول
بعضے اندر جنگلاں جاندے نس مکار
مسجد اندر حرم دے بعضے گئے مکار
جتھے اہل اسلام دی امن ہے سجدگاہ
داخل کعبے وچہ جاں ہویا نبیؐ کمال

مڑ کعبے دی سیدھے آئے پھر حضور
مسجد وچ رسول اللہ نے جا آکھی تکبیرا
بیٹھے پاس رسول دے حاضر آہے یار
غوغا نام خدا دے دا کعبے وچ پیا
جیدم لیندے دل کے مسلم رب دا نام
غمی اتے وچ رنجش آہی قوم جفا
اندر کعبے بت جو آہے با عجب شکل
ہتھیں اوہ رسول نے دو توڑ کیتے چور
کعبے دی دیوار تے ہور آہے بت چند
کیتا حضرت علی نوں موڈھیاں تے اسوار
کیتے حضرت علی نے سارے بت تباہ
تصویراں پیغمبراں اوپر سی دیوار
حضرت کہیا عمر نوں انہاں دیہہ مٹا
جیدم باہر آیا کعبیوں شاہ جہان
مکے دیاں پکڑ کے لے آئے اصحاب
خوف دل اندر قیدیاں آہا با حساب
ڈر دے دل وچ اپنے سی اوہ بہت ملول
قید تے یا قتل دا ہن کرسی فرمان
بدلہ ساتھیں اپنا جے اج نبی لیار
قیدیاں ویکھ کے نبی کیتا فرمان
دشمن میرے جاندے سن قریش تمام
جے میں بدلہ اپنا لاں تساں تھیں سب
جو کجھ ہویا تساں تھیں کیتا سب معاف
یوسف جویں سلوک سا کیتا بھائیاں نال
اوسے ویلے بخشیاں کہیا نال یقین

داخل وچ مسیت دے ہوئے ساتھ سرور
ساتھ بلند آواز دے سنی منبر تکبیر
اللہ اکبر آکھدے ساتھ رسول پکار
شور پیا وچ شہر دے اندر ہر ہر جا
سن کے غارت ہوندے قوم قریش تمام
اوہ دن اوپر مشرکاں روز قیامت سا
مکہ ہک دا نام سا وچ جا بت ہبل
ٹکڑے کر کے انہاں دے سٹے آپ حضور
ہتھ رسول دے نہ پہنچیا سی دیوار بلند
بھنے اوہ سب علی نے سٹ اتوں دیوار
نام نہ رہیا بت دا اندر بیت اللہ
لکھیاں چاروں طرف سی کعبے وچ سوار
سب مٹائیاں عمر نے دیہہ نہ ہوئی فدا
آدم قوم قریش دی کر کے بندیاں ان
حاضر کیتے نبی دے اگے اوہ شتاب
آکھن ہن کی ویکھیے ہووے اساڈے باب
کہندے سی ہن ویکھیے کی کجھ کہے رسول
جیدم ساتھوں ویکھ سی حضرت شاہ جہان
اوپر ساڈی جان دے ہوسی قہر خدا
سنیا سب قریشیاں کر کے کھلی کان
اوپر میرے قتل دے قائم ہوئے مدام
قتل کراواں ساریاں پر نہ ایسے سبب
اللہ بخشے تساں نوں آکھاں کر کے صاف
حکم کیتا اوہ اج میں ہووے نہ بے حال
تنوں بحق رسول ہیں تیرا سچا دین

قتل کیتے شاہ علی رض نے بہت قریش خراب
پندرہ روزہ رسول ؐ دا مکے رہیا مقام
ایہہ مکے دی فتح دا آیا سارا حال

مکے اندر نہ رہیا کوئی دی مراب
کفر شرک اوس جا ہو گیا گم نام
ہن توں جنگ حنین دا اسن ہو کے خوشحال

دربیان جنگ حنین

چھبیویں ماہ شوال کیتا کوچ رسول ؐ
کیتا قصد رسول ؐ نے جاواں طرف حنین
مکہ طائف وچہ ہے موضع ایہہ پچھان
باراں ہزار رسول ؐ دے ساتھ آہے اسوار
وچہ مقابلے ہوسے جدوں کفار
تھوڑی فوج کفار دی ہے گی وچہ شمار
بہت دلاور اساڈی ہے گی فوج سپاہ
غیرت نے درگاہ دے اندر کیتا جوش
غلبہ قوم کفار دا ہویا وچہ میدان
وچہ میدان رسول ؐ دے ساتھ ہے کجھ یار
ابا بکر رض صدیق سی تے ہور ابن مسعود رض
عمر رض اتے عباس رض سی ہور علی کرار رض
غصہ وچہ رسول ؐ سی کردے ایہہ گفتار
جھوٹا نہیں رسول ؐ ہیں جانے سچ خدا
آہے ایہہ فرماوندے نالے کردے جنگ
ماڑی قوم کفار نوں حکم خدا دے نال
حسب جا قوم کفار دی ہوئی جمع بہم
سفیان دا اک پت سا حارث اسد انام
کہندا پاک رسول ؐ توں سنتی پاک رسول ؐ

لشکر ساتھ اسلام سا اللہ دا مقبول
آتے اس ول جنگ نوں کر کے نیت زین
یکسر فوج رسول ؐ دی آئی ہو روان
چھوٹے دن جا پڑے وچہ حنین جناب
دیکھ کفاراں آکھدے سب حضرت دے یار
غالب اوپر انہاں دے ہوساں بے تکرار
دھولاں تلوار جاں کرساں مار تباہ
رہو اپنی تلوار جاں باقی کسی نہ ہوش
نسے چھڈ میدان نوں غازی مسلمان
مارن قوم کفار نوں پھیڑ پھیڑ بے تکرار
قائم سی میدان وچہ ساتھ نبی ؐ خوشنود
با بھول انہاں ہور بھی ساتھ رہے کجھ یار
ساتھ بلند آواز دے اندر قوم کفار
ڈر کے نس نہ جاوساں سنیوں قوم جفا
کرساں سب کفار نوں ساڑے اندر تنگ
زندہ مول نہ چھڈساں کرساں پکڑ حلال
گھوڑا اس ول سٹیا سید شاہ امم
اس رسول کریم ؐ دی پکڑی جا لگام
تیغوں وچہ کفار دے جان ندائیں ول

پہلاں تیرے اُوپروں جان کراں قربان
جار نہ میرے زور ہے توں اندر میدان

پچھلاں ہو واں شہید میں پھیر کریں توں جنگ
میرے ہوندیاں یا نبیؐ سول نہ ہووے تنگ

حکم کیتا عباس نوں حضرت کرکے ناز
غازیاں ہتھیں زور نہیں کہندے نوں سنا تھا آواز

لڑنہ میدان وچ تھیں جا فخر پاک خدا
چھڈ گئے کیہل نبیؐ نوں اندر قدم جفا

جیہڑے ہو سارے حضرت تھیں دل وچ قتیں ڈرے
اوہ مقدر آدمی ہو کر جلد کھڑے

پچھے نہ کوئی نس سکے آکھے جبریل قضا
قائم کر میدان نوں دیسی فتح خدا

لڑنے جے میدان تھیں ہوگ ایمان تباہ
اگے رب رسولؐ دے ہو کر روسیاہ

کہیا جدوں عباسؓ نے ہوئے سب کھڑے
مڑ قوم کفار تھیں غازی پھیر لڑے

مڑ کے جد نعرہ مار کے کرن لگے قتلام
وچ میدان کفار دا باقی رہیا نہ نام

زندہ جو کوئی رہ گیا ہویا جلد فرار
فتح ہوئی اسلام دی دیکھو حنین اظہار

غازی چار میدان دے اندر ہوئے شہید
ستر قوم کفار تھیں ہوئے قتل پلید

بچے جو سی نس کے وچوں قوم کفار
طائف اتے اوطاس نوں نس گئے سردار

ابو عامر سا اشعری حضرت دا اک یار
لشکر لے کے دوڑیا پچھے قوم کفار

طائف تائیں انہاں دے پچھے اوہ گیا
اندر راہ انہاں نوں پہن دتا ہک جا

ابو عامر دے ہتھ تھیں ہوئے بہت قتال
جتنے قابو پا لیا لٹ لیا سب مال

آخر سارا مڑ پیا لشکر پاک نبیؐ
اندر لشکر اپنے داخل ہوگئے سبھی

در بیان جنگ طائف

کر دا کوچ حنین تھیں پھیر رسول اللہؐ
آیا طائف سامنے لشکر نال سپاہ

اندر طائف قلعہ دے آ گئے بہت کفار
اس قلعہ نوں جا کے گھیر لیا سردار

لشکر وچ جدوں گئے کر کے بے نشان
چاروں طرفوں قلعہ دے آ رہے وچ میدان

مارن لگے اندروں کافر تیر تفنگ
غازی گرد قلعہ دے باہر ہوئے تنگ

ایسے تیر انداز سن اوہ کافر بے داد
اندر تے سن انہاں تھیں تیر انداز استاد

غازی ہوئے تنگ جاں دوڑ تھیں تاجدار
اللہ اکبر آکھ کے پے گئے نعرہ مار

نعرہ مار حیدر نے جا چھاون جنگ
وچہ قلعہ دے ہو گئے آخر تنگ کفار
ساتھ بلند آواز دے کہیا نبی ؐ خدا
چھڈ جاوو اس قلعہ نوں کیتا تساں آزاد
جا ہو باہر قلعہ تھیں چھپے لئے تساں رضا
سن کے باہر قلعے تھیں آئی قوم کفار
کلمہ سانوں اپنا دسیں آپ حضور
کلمہ کہیا نبیؐ نے ہوئے مسلمان
طائف گرد دے ہور جو آہے قلعہ مکان
شاہ علیؓ نوں آپ نے ہک سو ساتھ اسوار
کیتا حکم رسولؐ نے مارو پکڑ شہر یہ
قلعے مکان کفار دے کرو خراب ویران
سن فرمان رسولؐ دا حضرت شاہ علیؓ
گرد دے طائف شہر دے جو سی کفرستان
طائف گرد لیوں کفر دا نام کیتا سب دور
چاروں طرفے فتح کر حضرت شاہ علیؓ
مدد لیتی رب تے ہوئے مسلمان
خیمہ تنبو پالاں ہور جو بہت ہتھیار
آئے ڈنبہ بکری سبھ پنجاہ ہزار
سونا روپا اشرفی ہور بہت اسباب
اصحابا نوں اسدن دولت ہوئی عطا
کیتا کوچ رسولؐ نے ہویا پھیر روان
اندر مکے آ کے عمرہ کرے ادا
حاکم مکے شہر دا کیتا ہک اصحاب
وچہ مدینے آوڑے سب امیر حجاز

بند کرن در قلعہ دا کافر ہوگئے تنگ
کھانا دانہ نہ ملے کیونکہ پھڑن قرار
کھول دیہو در قلعہ دے خوف نہ کرو ذرا
جو رہسی وچہ قلعہ دے ہوسی اوہ برباد
پکڑاں مول نہ تساں نوں نہ کجھ دیاں سزا
اگے آئے رسولؐ دے سب کر دے اظہار
کیتا اج قبول ہے تیرا دین حضور
اصحاباں دا مرتبہ ہویا انہاں عیان
رہندے سی وچہ انہاندے کافر نافرمان
طرف انہاندے لڑ یا ہتھ وچہ دے تلوار
جو ہے جا گہ کفر دی سب صغیر کبیر
ہووے مسلمان جو دیہو اس امان
لے ہک سوا سوار نوں کردا کوچ دلی
پھڑ تلواراں غازیاں کیتے مسلمان
ہر ہر جاگہ نبیؐ دا ہویا دین ظہور
لشکر وچہ رسولؐ دے داخل ہویا ولی
مال جو آہا لٹ دا کی میں کراں بیان
اونٹ آہے وچہ لٹ دے پنج تے بیہ ہزار
آہا باجہ حساب تھیں درم اتے دینار
دتا ونڈ رسولؐ نے سد تمام اصحاب
ہوئے غنی امیر سی جو آہے فقرار
منزل منزل آیا مکے شاہ جہان
اس تھیں پچھے ٹر پئے پھیر رسولؐ خدا
طرف مدینے آوندے پھیر رسولؐ مآب
شوکت حشمت خوشی دے ساتھ آہے ممتاز

بجھے اندر اوہناں دے لوک جو آہے سخت
جدوں چھڈے قتل ہتھیں گھروں گئے سدھار
گردے آکے شہر دے جو سی ہور مکان
خلقت سبھے شہر دی ہوئی مسلمان
ہندا عورت اک سی زوجہ ابو سفیان
معاف کرے رب تساں نوں سارے شاد رہو
ابو جہل دے پت نے من لیا اسلام
دشمن ایہ رسولؐ دا پہلاں رہیا قدیم
ام جمیل اک اسدی عورت آہی جان
بعد قبول اسلام دے رہیا پاس رسولؐ
وچہ خلافت اپنی ابا بکرؓ صدیقؓ
جو ہوئی مرتد سی بعد وفات رسولؐ
اک لشکر وچہ عکرمہ تابئیں کر سردار
اوہناں تابئیں عکرمہ پکڑ کیتا مقتول
اوپر اجناں دین جاں ہویا جنگ مزید
کیتا جس شہید سا حضرت عکرمہ جان
اندر وقت صدیقؓ دے اک مرتد شیطان
ایسے ویسی پکڑ کے قتل کیتے مردود
کعب جو پت زبیر دا سا شاعر علمدار
جدوں مدینے شہر وچہ آیا دین افروز
یا انت سعاد لہا آیا اندر شان رسولؐ
آیا پاس رسولؐ دے بانت سعاد بنا
ہیں انج عاجز کعب نے کیتا دین قبول
اوہ قصیدہ اپنا خدمت وچہ رسولؐ
اوہ قصیدہ کعب دا استقبال جدوں نبیؐ

آہے روز میثاق دے لی تھیں اوہ بخت
انہاں موں نہ منیاں ولوں رسولؐ خدا
ہر ہر وچہ مکان دے ہوئی فتح عیان
کوئی کوئی رہ گیا جو سی نافرمان
اس بھی دین قبولیا ہوئی مسلمان
میری اگے رب دے ایہ فریاد نہہو
آہا حضرت عکرمہ ایہ سردار کرام
دیندا آہا نبیؐ نوں رنج عذاب الیم
حاضر ہوئی رسولؐ تے آندا اس ایمان
ہویا حضرت عکرمہ کامل تے مقبول
باراں لشکر جنگ نوں گھلے کر تحقیق
تاں انہاں نوں پکڑ کے کردیون مقتول
ابا بکرؓ نے بھیجیا اوپر قوم کفار
جو ہوئے مرتد سی کر کے دین قبول
اوتھے حضرت عکرمہ ہویا جان شہید
اوہ وحشی بھی ہو گیا آہا مسلمان
دعوے اس پیغمبری کیتا آہا جان
سب اصحاب رسولؐ دے بہت ہوئے خوشنود
مکہ ہتھیں اوہ نس کے وڑسے مدینے آر
مسجد وچہ رسولؐ تے کعب کہیا اک وار
اوہ قصیدہ خلق وچہ ہے شہرہ قبول
باہر آئے میدت نہیں کرے نیاز ورا
اللہ واحد حق ہے برحق ہا رسولؐ
ساتھ آداب ثنا و ندا کر کے دین قبول
راضی ہویا اس دے اوپر پاک نبیؐ

اس سفر وچہ نبیؐ نوں لگے ڈھائی ماہ
پھیر مدینے آیا حضرت نبی اللہ
کیتا پاک رسولؐ نے منبر اک بنا
اندر ایسے سال دے وچہ مسیت بنا
خطبہ اس تے کھڑا ہو پڑھیا پاک رسولؐ
اندر ایسے سال دے سدے سب مقبول

ایہہ سب اٹھویں سال دا قصہ ہویا عیان
ہویا جنگ تبوک دا ناویں سال عیان

در بیان جنگ تبوک

جیونکہ جنگ تبوک دا قصہ وچہ تفسیر
ہندی وچہ زبان دے کردا ہاں تحریر
جو کوئی کرڑے مدینیوں جاندے طرف شام
راہ اندر ہے آوندا اک تبوک مقام
وچہ زمانے نبیؐ دے سا اوہ پنڈ وڈا
اسدا نام تبوک ہے سن میں دلیل سنا
اندر ناویں سال دے اوتھے ہویا جنگ
اس لڑائی دا لکھاں میں جیونکر ہویا جنگ
اندر راہ تبوک دے جل نہ آہا [illegible]
گرم زمین سب ریت سی آہی باجھ حساب
ساری گرم زمین سی رہندی صبح شام
پانی آتش وانگ سا رہندا گرم مدام
جو اندر اس جنگ دے تنگ ہوئے اصحاب
گڈے نہ اگے اس تھیں ڈٹھا ایہہ عذاب
تنگی گھوڑے اونٹ دی آہی باجھ شمار
اک گھوڑے تے بہندے دو دو سی اسوار
مشکاں اندر کیندا جل نہ رہندا آب
کھاون پیون واسطے ملدا حال خراب
ریت پہاڑ اجاڑ سا ناں سے جنگل غار
پھیر دے پانی ڈھونڈ دے اندر سفر لاچار
بھیجے یار امیر جن لشکر وچہ رسولؐ
بھجے بہت غریب جن اللہ دے مقبول
آہی فوج رسولؐ دی بہت امیر گدا
ہر سپاہی تائیں سفر ایہہ آہا سخت بلا
ہن میں جنگ تبوک دا آکھاں سارا حال
ایتھے فتح رسولؐ نوں دتی عز جلال
جبرائیل رسولؐ نوں اک دن کہیا آ
اندر ملک روم دے قیصر ہے اک جا
اندر قیصر شہر دے ہے اک وڈا شاہ
جمع کیتا ہے اس نے لشکر لئے سپاہ
ساتھ تیرے اوہ جنگ دا کردا ہے سامان
طرف مدینے رکھدا اوہ ارادہ جان
دل وچہ اس مردود دے ہے گا ایہہ گمان
ہوگ مدینے شہر تے میری فتح عیان

ظاہر خلقت وچہ ہے کہندا اوہ مردود
ایہ تیئوں فرمان ہے کردا پاک خدا
قصہ رسول کریم ﷺ نے کیتا تدوں لشکر
اندر فوج اسلام دے حکم کیتا ایہہ عام
چلو قیصر شہر نوں ہے ایہہ حکم خدا
اندر راہ خدا لئے دے چل جہاد کرو
بہت زیادہ خرچ تھیں ہووے جس کول
نظر کرم دی انہاں دے اوپر کرو مدام
بدلے خالی مال دے ملسی مال بشمار
جدا خرچ دا مال ہے اسنوں نہیں شمار
ابوبکر ؓ نے ونڈیا سن سبھے مال تمام
نالے عمر خطاب ؓ نے وی کیے بہت خوشی
ہور عبدالرحمن نے تے حضرت عثمان ؓ
لکھی وچہ کتاب دے سب انہاں دی تعداد
ہکدن وچ ملک شام دے کیتا کوچ رسول ﷺ
وچہ مدینے چھڈیا حضرت شاہ علی ؓ
رہے قبیلے غازیاں نالے اہل عیال
ایہہ وصیت علی ؓ نوں کیتے علیہ السلام
سن کے کہیا علی ؓ نے سنی حبیب خدا
ایہہ جدائی یا نبی ﷺ مینوں نہیں قبول
نائب موسیٰ نبی دا سا ہارون نبی
وچہ مدینے ہو گیا قائم شاہ مرداں
ماہ رجب وچہ سی پنجشنبے دے روز
فوج رسول کریم ﷺ دے آئے اسدن بار
لشکر سنے رسول ﷺ جاں وچہ تبوک گیا

کرساں قتل رسول ﷺ نوں جا مدینے ندود
لڑ توں اس شہر ستھیں اندر قیصر جبار
قیصر اندر جا کے اس تھیں کرساں جنگ
کرو تیاری جنگ دی ہوئے تیار تمام
مارو دشمن دین دے تساں جو نظری آر
فتح تساڈی ہووسی ہرگز نہ ڈرو
دیہو غریباں عاجزاں منہ تھیں مٹھا بول
بھکے مرن نہ سفر دے اندر باجھ طعام
جس دے وچہ نقصان نہ کرسے رب خدا
ایہہ دنیا دا مال ہے فانی باجھ بقا
سو غریباں عاجزاں بہت کیتا اکرام
جو کجھ گھر وچہ موجود ہے سا آندا پیش نبی ﷺ
دولت اتے اسباب سبھی دتا باجھ بیان
آکھاں سب تفصیل جے ہووے طول کتاب
ڈرے مدینے شہر تھیں اس دا مقبول
علی ؓ خلیفہ اپنا کیتا پاک نبی ﷺ
وچہ مدینے شہر دے عورت نے اڑ ڈالی
خبر گھری توں گھراں دی کہیں علی ؓ دوام
تیرے پاس ولی ہیں نہیں ہویا کرے جدا
سن کے حضرت علی ؓ نوں کہیا پاک رسول ﷺ
نائب میرا ہو گیا توں اج شاہ علی ؓ
کیتا کوچ دلیلیاں عالم دے سلطان
دا ایہہ راہ تبوک دا آیا دین فرود
گھتی اندر لشکر دا پھر راکھیں شمار
ڈیرا کر تبوک دے کہے رسول ﷺ خدا

خیمہ تنبو پا لاں لگے لال نشان
جھنڈے لال محمدؐ دے آہے عالی شان

دو مہینے وِیہہ دن گزرے اس مکان
کوئی نہ آیا جنگ نوں ہرگز نافرمان

رت بہت اوڈیک دے وچ رہے تمام
کوئی اجیجے آہیا آخر دین حرام

کیا جو قیصر روم نے ایسی بھیجی بات
آیا وچ تبوک دے سید عالی ذات

کوئی نہ اسدے نال ہے کردا جنگ قبول
اسدے لشکر فوج دا انت نہ آوے مول

سدوزیراں اپنے کہن لگا اوہ خر
نبیؐ مدینیوں آیا جنگ ارادہ کر

پورا اسدے نال ہے لکھ اصحاب رفیق
وڈے بہادر پہلوان آپس وچ شفیق

کریئے اسدے نال جے اسیں ارادہ جنگ
ظاہر علم ہوندا پچھوں ہوسیاں تنگ

ہوندا ذوالقرنین سی جے دنیا وچ حیات
اوہ بھی اگے اسدے مول نہ کردا بات

ایہہ سن قیصر زور تھیں ہو گئے سست تمام
پاک نبیؐ تھیں جنگ دا کوئی نہ لیندا نام

سست نمارا ہو گئے جو سی اندر روم
نالے قیصر بادشاہ روم خود ہویا شوم

سا حضرت دا دبدبہ اوپر سب سنسار
قصد نہ کوئی جنگ دا کردا کوئی کفار

آخر اوتھوں ٹریئے پاک رسولؐ پناہ
وچ مدینے آوندے لشکر منے سپاہ

جدوں سواری نبیؐ دی گئی مدینے پاس
یاراں نوں فرماوندا تاں اوہ حق شناس

ہے ایہہ حکم خدا میرا ایہ کرو سب کار!
ڈھاؤ اول جا کے تسیں مسیت ضرور

ایہہ قبا دی مسجدوں بہت آہی نزدیک
سی ایہہ قوم یہود دی وچ مدینے ٹھیک

اوہ کیتی تعمیر سی ابو عامر نے دین
سن کے پاک رسولؐ تھیں ڈرے اہل یقین

مسجد قوم یہود دی کیتی جا فنشاہ
جھڑ لکڑ سی اسدی دتی سب جلار

منہ تھیں کہے یہود تے کیتا ناہ اقرار
پاک نبیؐ دا دبدبہ آہا وچ سنسار

در بیان حج الوداع

بیجویں ماہ ذیقعدہ دی روز آیا اوہ پیر
کیتا کوچ مدینیوں اس رسولؐ کبیر!

چھڈ مدینے شہر نوں ٹرے رسولؐ خدا
مکے آیا حج نوں دل دی نال رضا

چوتھی ماہ ذی الحجہ دی مکے داخل ہو
ساتھ بلند آواز دے خطبہ پڑھن کھلو

اندر مسجد حرم دے حضرت شاہ جہان
خطبہ پڑھیا جاں نبی ﷺ سنیا سب جہان
جے اج ساڈے بدن دے اندر ہوندا دم
عقدے سب آسمان دے کیتے نبی بیان
خوبی سب بہشت دی کیتی آپ عیان
شرک اتے وچ جہل دے باقی سی بنیاد
عرفہ دے دن نبی نوں مکہ اندر عیان
اَلْیَوْمَ اَکْمَلْتُ لَکُمْ دِیْنَکُمْ کہیا رسول ﷺ امام
کامل کیتا نبی ﷺ دا جو سی دین کمال
اسدن پاک رسول ﷺ نے کیتی ایہہ ندا
امت دا غم رب جی ہیوں رہے قدیم
حکم ہویا ایہہ رب دا اسنوں پاک رسول ﷺ
امت تیری بخشش کیتی جیوں بخشاں ہوور
امت تیری ساتھ ہیں جیہڑا کرن حساب
سب خزانے رحمتی جو ہین باجھ شمار
بخشاں وڈے مرتبے ہون دیاں انعام
جے ایہہ امت بخشی ہوندی ناہ منظور
کیتے جنت وچ ایہہ گے وڈے مقام
سب پیغمبر آکھن دل اندر اس دم
جے ایہہ امت بانبی ﷺ کرے گناہ عظیم
امت کارن اپنی رسول نہ کرے غم بیم
امت تیری بانبی ﷺ نہ کھاں وچ گناہ
انہاں وچوں جو کوئی کرسی کار ثواب
انہاں پاسوں جو کوئی ہوسی کار گناہ !
کلمہ تیرا جو کوئی پڑھسی وچ جہان

خطبہ پڑھیا آپ نے اعلیٰ شان
رہ عالی وچ آسمان دے شکے کرن بیان
امت وچ رسول ﷺ دے داخل ہون تمام
جو قصہ اسرار سی کیتے سب عیان
دوزخ دا بھی دنیا کرے حال بیان
اسدن اوہ زمین تھیں آپ کیتی برباد
آخر آیت اتری جس ہے وچ قرآن
جو نعمت سی دین دا کیتی رب انعام
بخشاں سب نعمتاں جو ہین باجھ زوال
بخشش امت واسطے دو ہیں ہتھ اٹھا
بخش دینا عاصیاں تائیں رب رحیم
تیری امت دے واسطے ہوویں نہ ملول
باجھ حساباں انہاں نوں دیاں بہشتیں لوڑ
دیویں ناہیں سوال کجھ وچ حساب کتاب
امت تیری اوپروں کرساں سب نثار
روز قیامت انہاں نوں عالی دیاں مقام
ہندا ناہ بیان نداں کہدا اسجا تیری قدر
سب قرآنی انہاں دی کیساں ہیچ تمام
سے نفسی جو ہو وندے ادل انہاں وچ ہم
میرا بھی ایہہ نام ہے الکریم الرحیم
میری ایہہ بھی ذات ہے رب غفور رحیم
مول خیالی نہ انہاں دی کرساں طرف گناہ
دس حصے سی اسدا دلیاں انہاں ثواب
رکھاں اوہ انہاں دے رحمت نال نگاہ
روز قیامت انہاں دی کرساں وڈی شان

راضی کریساں آپ توں ہیں دے کے دیدار
ہوندی نہ منظور جے امت نال کلام
جبکہ عزت انہاندی ہوندی ناہ منظور
باجھ حساباں انہاں نوں وچ بہشت نے جا
تینوں بھیجے جے کوئی ہک درود سلام
کلمہ پڑھے جو لا الہ الا اللہ ہک وار
واجد نیت اسدی ہوسی تد دل قبول
اس دنیا دا قدر جے ہوندا ہیں نزدیک
ایہہ دنیا ناچیز ہے اسنوں نہیں بقا
ایہہ دن جیندا اج ہے اسدا ناہیں کل
ایہہ دنیا ناچیز ہے نالے ہے بدچال
توں امت دے واسطے فکر نہ کریں حبیب
امت دا غم کیوں کریں میرے خاص حبیب
وچہ ہزار رخ لکھیا جا اوپر عرفات
امت میری ایہہ ہے بندے تیرے سب
امت دا غم بہت ہے رہندا دن تے رات
مینوں ایہناں واسطے ہک دم نہیں آرام
اس فکر وچہ رب جی مینوں نہیں قرار
عدل کریں جے انہاں تھیں اے خالق غفار
رہا کمہ سکے کرم دی اوپر انہاں نگاہ
امت میری بخش توں جو ہے کل تمام
بخشیں جے احسان تھیں ہے انعام خدا
ہویا حکم خدائے دا رل نہ کر توں غم
امت تیری بہت جے کیتے ہون گناہ
باہجوں شرک خدائے دے بخشش دیواں بیشک

کریساں آپ کلام ہیں ساتھ انہاں سردار
باجھ حساباں بخشدا بندے ایہہ تمام
تاں ہیں نہ بلاوندا وچہ میدان حضور
دیندا انہاں بندیاں تائیں عالی جاہ
آتش دوزخ اسدے اوپر کراں حرام
کہے محمد اسدے نال رسول پکار
باجھوں تیرے نام دے نفع نہ ہوئی ہوار
سارے تینوں بخشدا کہیا لا شریک
اسدی ہوئی سب تھیں خلقت وچہ خطا
سو تھیں جے دل وچہ توں ہر دم تے ہر پل
احمق اسنوں دیکھ کے ہوندے ہیں خوشحال
دردی امت واسطے ہوساں آپ طبیب
تیری امت ساتھ ہیں ہردم رہاں قریب
بخشش امت واسطے عرض کیتی اس ذات
بخشیں میرے واسطے امت تائیں حبیب
بہت گناہیں خلق ہے اندر نفس آفات
اندر ایسے فکر دے غم وچہ رہاں مدام
گناہ انہاندے نظر جو آون بے شمار
مول ٹھکانا ہے نہیں سٹ سن اندر نار
گناہ انہاندے بخش توں کر کے کرم اللہ
مینوں طرفوں انہاندی رہندا فکر مدام
میری عرض قبول کر مول نہ ویکھ خطا
ایسی بخشش ہیں کراں توں ہوویں بے غم
بخشاں گاہیں کرم تھیں کر کے ہک نگاہ
ہور نہ ظالم بخشساں سن سردار ملک

جد تائیں مظلوم نہ بخشے اس نوں آپ
خفی جلی کوئی شرک بھی بخشاں کدے نہ مول
تیرے سانجھ شفاعتی سن لے شاہ عرب
حضرت سن اس حکم نوں کیتی پھیر پکار
بخش طالب واسطے ہوئی نہیں صفا
دل ہیرے تے فکر دا ایہہ بھی رہیا بھار
قدرت تائیں توں رکھیدا قادر رب قدیر
دے اسنوں انعام توں راضی کریں خدا
سچ ظالم مظلوم دی کیتی ہو گئی خطا
دیکھے جدوں بہشت دے او مظلوم اوصاف
کر کے عرض رسول ﷺ نے وچ درگاہ اللہ
زاری کر کے رب دے اگے کرے نیاز
تھوڑی دیر رسول ﷺ نوں آیا نال جواب
توں میرا محبوب ہیں سن لے پاک رسول ﷺ
جو کچھ کیتی عرض تیں ہوئی سب قبول
سن کے پاک رسول ﷺ نوں ہوئی بہت خوشی
پڑھ الحمد زبان تھیں کیتا شکر خدا
وچ زمین آسمان دے اسدا شور پیا
او سانہاں کریم دی ایسی ہوئی نگاہ
ایہہ کلمہ لوح تے لکھیا قدرت خدا
قول قرار رسول ﷺ دا رب تھیں ہویا صاف
ایہہ محبت نبی ﷺ دا ہے امت تھیں [illegible]
ایسا شافع اساندا ہے صاحب احسان
سی ذی الحجہ وں جد ہویا بدھ دہاڑا جان
منزل منزل کوچ کر آیا پاک رسول ﷺ

ایہہ گناہ نہ بخشساں ہے ایہہ وڈا پاپ
دوزخ اندر ڈوبسن مشرک مندے کول
حق عبادت اپنا بخش دیواں ہیں سب
زاری کر کے عرض ایہہ کیتی پیش غفار
ایہہ بخشش مظلوم دے اوپر رہے رضا
اس فکر دے وچ نال تینوں ہو گیا قرار
جے بخشیں مظلوم نوں نعمت کر دئیں کثیر
تاں ظالم توں بخشیا ہوسی [illegible] رضا
نعمت تیری ویکھ کے بخشے نال رضا
ظالم تائیں اپناں کرسی حق معاف
سر سجدے وچ رکھیا جیوں عاجزی راہ
وچ درگاہ خدا تیدی عرضاں پڑھے نماز
آخر پاک رسول ﷺ نوں کیتا رب خطاب
امت دے غم واسطے ہوویں ناہ ملول
حشر دہاڑے امت تے رحمت ہوسی نزول
اس تھیں اگے ہویا ناہاں خوشی نبی ﷺ
سجدہ کیتی احسان دا کیتا [illegible] ادا
سب گروہ محمدی ﷺ دتا بخشی خدا
امت ختم رسول ﷺ تے ہویا فضل اللہ
سب گروہ محمد ﷺ ہے [illegible] بخشیا خدا
جو امت نہ کوئی خطا [illegible]
کر بیٹھے کی احسان [illegible] دی وار سے اندر [illegible]
مسلم اوس دے اوپروں جان کریں قربان
طرف مدینے کیتا حضرت ہوئے روان
وچ مدینے آیا اللہ دا مقبول !!

اندر ایسے سال دے جوسی قدر بلند
دنیا فانی چھوڑ کے جنت گیا سدھا
وچہ کتاباں لکھیا مکیوں نبی کریم
بعضے جو ملعون سی دشمن نافرمان
خلقت وچہ نصیحتاں کرن لگے ہر جا
اوپر نبی کریم دے کرن لگے بہتان
وچوں انہاں لعین سی جھوٹا ہک بد نام
پہلاں اوہ رسول تے ہو یا مسلمان
وچہ مدینے مسلمان رہیا بد اعتقاد
دعوے کہ پیغمبری آکھے ایہ بد حال
نالے اندر خلق دے آکھے ایہ ناساز
خلقت نوں تکلیف سی پنج وقت دا بھار
جاہل اس تھیں مل گئے جو آہے مردود
ساتھہ رلے مردود دے کر ایمان تباہ
ہرگز انہاں نہ جانیاں جھوٹا ایہ شقی
کردا عمر درازی جے اوہ کسے دعا
جے روشنائی اکھیاں کردا کسی دعا
ہوندا سب خلاف سی جو اس دا مقصود
بعد وفات رسول جو ہویا جانشین
ابابکر نے سد کے خالد ابن ولید
مارین اوس لعین نوں دیویں نہ امان
بھانویں اوہ زبان تھیں ایمان کرے قبول
کہیا تینوں نبی نے ہیں توں سیف اللہ
سن کے اس فرمان نوں اوہ فرمان روا
اس تھے نال مقابلہ کیتا جا سردار

ابراہیم رسول دا آہا ہک فرزند
سی فرزند رسول دا ساتھہ رضا خدا
وچہ مدینے آ بیٹھے ہوئے جدوں مقیم
دعوے کہ پیغمبری لگے کرن بیان
دشمن ہوئے خدا دے نالے نبی خدا
ساتھہ مکر دے خلق نوں کیتا نافرمان
لکھدا ہاں میں اسدی حالت دیکھو تمام
حکم خدا رسول تے لے آیا ایمان
جدوں گیا گھر اپنے پایا وڈا فساد
زنا فریب شراب نوں کیتا اساں حلال
معاف کیتا رب تساں تھیں روزہ لتے نماز
ایہ تساڈے اوپروں دور کیتا میں یار
تارک ہوئے نماز دے کیتا ترک سجود
ساتھی ہوئے اس دے جو سی روسیاہ
ایہ دینے تے مکر تھیں ہویا اج نبی
اوہ مردا اس وقت سا ساتھہ رضا خدا
اوہ نابینا ہوندا کجھ نہ نظری آر
بعضے قوم کفار تھیں اس تے سی خوشنود
ابابکر صدیق سا صادق نیک یقین
کہیا اسنوں قتل کرے جو وڈا پلید
ہور جو اسدے ساتھہ ہن ہوئے نافرمان
نال بھی اس لعین نوں جا کے کر مقتول
لشکر ہے جو اسدا کر توں مار تباہ
لے لشکر اسلام دا اٹھیا اسدے دا
آخر جنگ مقابلہ کیتا اس مردار

ہوئے بہتیرے اس جا اہلِ ایمان شہید
آخر اندر جنگ دے چھڈ گیا میدان
وحشی ہک غلام سا قاتل حمزہؓ دا
اوتھے شاہ غلام نے کیتے اہلِ اسلام
دعوی جھوٹے پیغمبری کیتا جس بدنام
سب اصحاب رسولؐ دے کر کے فتح ولی

بہتے قتل لعین بھی کافر ہوئے پلید
بعضے اسدی فوج تھیں ہوئے بندیوان
خالد دی وچ فوج دے اوہ بھی حاضر سا
کیتا قتل غلام نوں جو سی بدانجام
اسدے تائیں قتل سا کیتا اس غلام
وچ مدینے آئیکے داخل ہوئے سبھی

دربیان وفات پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

جدوں مہینہ صفر دا سارا گیا وہا
میمونہ دی اسدن آہی پاک رسولؐ
ہویا درد رسولؐ دے سر نوں آن شروع
سارے حرم رسولؐ دے حاضر ہوئے آر
مونڈھے حضرت علیؓ دے دھر کے ہتھ رسولؐ
تاپ رسول کریمؐ نوں کیتا چا بے ہوش
حرم رسول کریمؐ دے سارے رلدے آر
ہوش آئی تاں بیبیاں نوں کردے فرمان
صبر کرو ہن بیبیو نیڑے آئی موت
روندے حرم رسولؐ دے سن سن ایہ کلام
روز جمعہ جاں آگیا دتی اذان بلالؓ
سن کے اذان رسولؐ دے سنگے چارے یار
آوندا وچ مسیت دے ہیں وچ نا ہیں زور
ابا بکر صدیقؓ نوں رل مل کرو امام
ایہ سن پاک رسولؐ تھیں ڈھائیں ڈھاندے یار
اصحاباں دل ویکھ کے حضرت ہوئے ملول

وچ مدینے شہر دے آہے نبیؐ خدا
سی ایہ حرم رسولؐ دی اللہ دے مقبول
روز آہا اوہ بدھ دا ہویا تاپ رجوع
عائشہؓ دے گھر رہن نوں زینب سب رضا
حجرے بی بی عائشہؓ آندے اوسے رسول
کردا ناہ کلام بھی آہا ڈاہڈا جوش
آہا تاپ رسولؐ نوں ہتھ نہ دھریا جا
روز جدائی بیبیو نیڑے ڈھکا آن
جو دنیا تے آگیا ہک دن ہوندا فوت
روندی بی بی فاطمہؓ مول نہ کرے آرام
ایہ مؤذن نبیؐ دا آہا یار کمال
سمجھاں تائیں آکھدا حضرت نال پیار
پڑھو نمازاں جائکے کرو علاج نہ ہوس
ایہ خلیفہ ہو گیا امت وچ تمام
مسجد وچ لے آوندے آخر ہو لاچار
ہولا چا نصیحت نوں لگیا پاک رسولؐ

موندھے فضل عباس دے دھر کے ہتھ نبیؐ
ابا بکر صدیقؓ نوں کیتا جا تے امام
بعد جمعہ تھیں آپ نے کیتی ایہہ کلام
یارو میرا وقت ہے نیڑے ڈھکا آن
سستی ایذا یا سدے کرنی ناہیں مول
گذاری مسجد دے اندر رہیا جان
ڈھائیں ڈھائیں روندے کردے نہ قرار
اندر حجرے عائشہؓ دے حضرت پاک رسولؐ
ماہ ربیع دی بارہویں کیتا حکم خدا
باجھوں حکم حبیب دے قبض نہ کرنی جان
شکل بنائی عربیاں آیا ملک الموت
ہووے آل رسولؐ نوں میرا بہت سلام
آکھو پاک رسولؐ نوں میرا عرض سلام
کہیا بی بی فاطمہؓ حضرت ہے بیمار
کہیا عزرائیل نے ساتھ بلند آواز
اگوں کہندی فاطمہؓ نوں ہیں کوئی گوار
کہیا ملک الموت نے وڈا نعرہ مار
گئے سب نبیؐ دے سن کے اوہ آواز
ہوش آئی جاں نبیؐ نوں کہندا ہویا کی
ہیبت آوے اوس تھیں کہندا نعرہ مار
کہیا پاک رسولؐ نے اوہ نہیں انسان
قبض کرن روح آیا ہے اوہ عزرائیل
بلدی ملک الموت نوں اندر لیا بلا
کہندا بعد سلام تھیں مینوں ہے فرمان
عمر زیادہ آپ نوں جے ہووے منظور

مسجد اندر آپ نے پڑھے نماز رتی
پچھے سب صحاب سی ہور رسول اکرام
سب اصحاب رسولؐ دے ہر خاص عام
پچھے میرے رب دا جھگڑا فسر باں
دنیا نوں چھڈ چلیا وچوں تساں رسولؐ
اصحاباں ول دیکھ کے حضرت سی حیران
کردا بہت تسلیاں عالم دا سردار
کپڑا سر توں بھلیاں دردے اوسے دل
حضرت عزرائیل نوں پاس نبیؐ دے جا
قبض کریں توں روح نوں نے اسدا فرمان
دروچہ آئے رسولؐ دے کرسے آوازہ موت
بعد سلاموں نبیؐ تھیں کرنی ایہہ کلام
کرنی کوئی بات ہیں پاس نبی اکرامؐ
وقت نہیں ایہہ ملن دا حاصل نہ دیدار
میں نوں ملن رسولؐ دا ہے گی وڈی نیاز
نبیؐ خاموش بیہوش ہے اندر تاپ آزار
سن کے اس آواز نوں دل نہ آگیا قرار
سن نعرہ تھیں اسدے دل دا گیا لحاظ
کہیا بی بی فاطمہؓ مرد کھڑا ہک ہی
میں نوں پاک رسولؐ دی خواہش ہے ایہہ یار
قابض میرے روح دا بھیجیا ہے سبحان
کیتا اوسنوں حکم ہے قادر رب جلیل
کرے سلام آداب تھیں پیش نبیؐ دے آ
قبض کراں ہیں روح نوں جے تیری فرمان
جتنی آکھیں عمر بھی دیسی رب غفور

کہیا پاک رسولؐ نے جو ہے امر خدا
آدمؑ تے ادریسؑ نال رہیا اسمٰعیلؑ
سلیمانؑ نے داؤدؑ بھی سبھے ہیں انھاں
اونویں طرفوں رب دے آیا جبرائیلؑ
اج دوزخ نوں سرد ہیں کیتا کر قربان
کہیا حضرت وحی نوں دسیں نال قیاس
کہیا جبرائیلؑ نے اگے نبی کرامؐ
دس وار ہی ہیں آدساں پچھے تیرے چھیر
پہلاں پاسوں صابراں صبر لیجاواں ہیں
تیجی واری آ سکے لیساں حب خدا
لیجاواں پھر برکتاں پنجویں وار ضرور
ستویں وار ہشتم نقیں رحم اٹھاواں گل
ناویں واری علم دی کراں محبت دور
اس زمین تے آ کے نال میرا ہویا دور
اس تھیں پچھے پھر ہیں اوپر ایس زمین
جلدی پاک رسولؐ نے سدے سب اصحاب
کریو عمل قرآن تے ہے ایہہ نیک طریق
کریو میری پیروی ترک نہ کریو عمل
دبندے اہو زکوٰۃ بھی کھاؤ نا حرام
زن فرزند یتیم تے جو ہمسایہ ہو
حضرت بی بی فاطمہؓ نوں تاہیں ایہہ فرما
ابا بکر صدیقؓ نوں کیتا ایہہ فرمان
رخصت کیتے نبیؐ نے سارے یار احباب
زہر آلودہ آپ نوں لقمہ یک طعام
جا بیٹھی وچ ہڈیاں سی اوہ زہر شتاب

ہیں راضی ہاں اُس تے جو کجھ رب رضا
عیسیٰؑ موسیٰؑ نہ رہے ہوں نہ رہیا خلیلؑ
ہیں کی رہ کے کراں گا اندر ایس جہان
کہندا پاک رسولؐ نوں کہیا رب جلیل
ہویا بہشت آراستہ حوراں تے غلمان
پچھے میرے آدسیں توں کہہ کس دے پاس
پچھے تیرے نہ کراں کسے نال کلام
دس چیزاں لے جاوساں ہوں نہ کراں دیر
شرم کھڑاں پھر عورتاں آکھ سنایا ہیں
چوتھی واری عدل ہیں لے جاواں انزا
نیز سخاوت ہیں کھڑاں سنتوں اہل شعور
ظلم ہووے کل جگ تے اٹھویں واری گل
دسواں عمل قرآن نقیں کری خلق لغفور
آون تیرے نال سی میرا ربدے نور
ہرگز ہوں نہ آدساں حضرت کریں یقین
یاراں تائیں آپ نے کیتا ایہہ خطاب
اندر تساں امام ہے ابا بکر صدیقؓ
چلیو میرے راہ تے سب صحابہ رسول
ڈھونڈو مال حلال دا کہیا رب علام
ہرگز نہ ستائیو مومن ہووے کو
چھ مہینے بعد توں ملنوں ملسیں آ
امت اندر عدل دے رکھیں اسن امان
چڑھیا تاپ رسولؐ نوں ہو گیا بیتاب
آہا کسے کھلا دیا کہ کے مکہ حرام
اللہ ادسے زہر نوں کیتا اج خطاب

لہندا جتنے نبی ﷺ دے رگ رگ اندر لوں
اندر نوری عزرائیل بھی حاضر ہویا آر
اوہ سنگھیا آپ لوں بلبل اُڈ گئی
پیر دیہاڑا بارھویں ربیع الاول جان
پیا مدینے غلغلہ پائی نبی ﷺ وفات
رووَن حرم رسول ﷺ دے گھر گھر پئی کُہاں
روندے حسن حسین رض سی آوے نہ قرار
خبر وفات رسول ﷺ دی جاں سندے اصحاب
بعضیاں سکتہ ہو گیا بعضے ہوئے بیہوش
بعضے آکھن پاگیا اج رسول وفات
دروچ گیا رسول ﷺ دے حضرت عمر خطاب رض
اندر ہتھ میان تھیں دھوہ لئی تلوار
اوہ حبیب خدا تیرا کیونکر مرے رسول ﷺ
سن کے خبر وفات دی آیا جلد صدیق رض
اندر حجرے نبی ﷺ دے جلدی وڑیا جا
رو رو آہا آکھدا ہیں ہال تیرا یار
باہر آیا حجرے لوں رووے زارو زار
کہندا کہیا آپ نے مونہوں کہہ ارشاد
حضرت نبی کریم ﷺ نے پائی اج وفات
کہندا اچھیر لیا کے سنیو اہل رسول ﷺ
دیندے غسل رسول ﷺ نوں علی رض اتے عباس رض
پانی سی ایہ پاوندے اوپر اس جناب
آہا حضرت علی رض نوں حکم غسل دا جان
دیکے غسل رسول ﷺ نوں کفن دیون پہنا
اندر حجرے عائشہ رض کیتا دفن نبی ﷺ

ہانی زہر رسول ﷺ دے اندر ہر ہر لوں
پیا پیا سیب بہشت تھیں آہا حکم خدا
جسم مبارک زمین تے رہیا پاک نبی ﷺ
ہجری سنہ گیارھویں عمر ترےٹھ ساں
دنیا فانی چھڈ کے پیتی آب حیات
روندی بی بی فاطمہ رض تائیں صبر نہ آر
ہے ہے سید پاک ﷺ جو عالم دے سردار
مسجد اندر جمع سی ہو گئے بیتاب
آہیں ڈھاہیں ماردے رووَن کر کے جوش
بعضے آکھن آکھدے ہیگا نبی ﷺ حیات
غصہ ہو کے خلق نوں لگا کرن خطاب
مویا کہے جو نبی ﷺ نوں اہنوں دیاں جاں
ہیں تائیں مرن رسول ﷺ دا کردا نہیں قبول
سا اصحاب رسول ﷺ دا صادق ولی صدیق
منہ پیشانی آپ دی اوپر رکھے چُما
ہے ہے احمد مصطفیٰ ﷺ عالم دے سردار
کھوہے حضرت عمر رض دے ہتھوں جا تلوار
جو جمیاں سو مرے گا اوڑک ایہ مراد
اللہ باجھوں نہ رہے کوئی نت حیات
اندر دفن رسول ﷺ دے سب ہوئے مشغول
دو بیٹے عباس رض دے حاضر آہے پاس
انہاں چھہاں رسول ﷺ نوں دتا غسل شتاب
باجھ علی رض دے اکھیاں بہنیں سب جوان
رووَن حرم رسول ﷺ دے ہرگز صبر نہ آر
روضہ اوہ رسول ﷺ دا ہن تک قائم آہا

قصہ ایہہ رسول دا مجمل ہویا ختم / ہن کجھ وصف رسول دا اگے کراں رقم

باب چہارم دربیان شرح صفت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

حسن کمال رسول دا آہا پاک جمال / اللہ نوں معلوم ہے اسدا سارا حال

سبھی اخلاق کرامتاں جو اندر اس ذات / قوت ایہہ نہ کسے نوں کون لکھے حالات

جو سا خلق رسول دا کون کرے تحریر / اوہ نہ ہووسے کسے تھیں اسدی صفت منیر

پاک نبی دے معجزے ہینگے باجھ شمار / وچہ کتاباں ہیر دسے اکثر ہیں اظہار

وچہ قرآن حدیث دے جو ہے سب بیان / لکھن مفصل اوس دا ہرگز نہیں آسان

پاک نبی دا مرتبہ جانے پاک خدا / میں عاجز کی آپ دی آکھاں صفت ثنا

صفت مفصل اسدی جو ہے جاہ جلال / ہے اوہ وچہ کتاب دے لکھنی نہیں محال

حب جمال رسول دا ہور کمال کرم / طاقت نہ انسان نوں جے سب کرے رقم

دتے عالی مرتبے اللہ اوسنوں صاف / پڑھ کے ویکھ قرآن نوں ذرہ نہیں خلاف

جو نعمتاں سی حق دی اس تے ہوئی تمام / نالے امت نبی تے کیتا رب انعام

اندر ایہہ اس باب دے مجمل کراں بیان / صفت رسول کریم دی جو ہے شاہجہان

ہردم میری طرف تھیں بہت درود سلام / اوپر روح رسول دے یارب بھیج مدام

دربیان حلیہ شریف جناب محمد صلی اللہ علیہ وسلم

حلیہ نبی کریم دا ایہہ متبرک جان / تھوڑا بہتا اس جا ہندی کراں بیان

صورت پاک رسول دی آہی باجھ مثال / حسن لطیف رسول نوں دتا جل جلال

صورت سیرت نبی دے کی میں کراں ثنا / سر تے پیراں تیک سا سارا نور خدا

قد میانہ آپ دا چھوٹا بہت نہ طول / لماں نظری آوندا خلقت وچہ رسول

سیس مبارک آپ دا چھوٹا نہ وڈا / سینہ مبارک آپ دا جان میانہ سا

والاں وچہ رسول دے بہت نہ پیچ پچھان / صاف نہ سدھے مول سی دیکھ کتاب بیان

لمس وال رسولؐ دے تیک کنوٹی گوش
وال سیاہ رسولؐ دے سارے سی خوش رنگ
ریش مبارک آپ دی آہے وال سیاہ
بہت صفائی منہ تے آہی جان نمود
دونویں زلف سہاوندے آہے دین پناہ
بہت جمال کمال سی حسن مثال منیر
منہ مبارک دے چمکے نور ظہور
آہا بہت سہاوندا رنگ مبارک تن
دونویں ابرو آپ دے آہے لمبے چھپان
جاندی سر دی طرف نوں ابرواں وچوں جو
بہت کلان نشان سی جتھاں نبیؐ خدا
بہت سیاہی اکھیاں اندر آہی جیان
دونویں بہت سہاوندے حضرت دے رخسار
بہت کشادہ منہ سا آہے دند کشاد
کردے جد دل کلام سی ظاہر ہوندا نور
ریش مبارک آپ دی آہی بہت سیاہ
بہت مصفا حلق سا گردن بہت بلند
سینہ صاف رسولؐ دا کی میں کراں بیان
خط اک بہت سہاوندا سینے تھیں تا ناف
پھر نہ بہت مونڈھیاں اندر آہی خوب
اوہ گوشت دا ایک سا ٹکڑا اہل شعور
گردے گردے اس دے آہے کتنے وال
وچ کتاباں بعضیاں لکھیا کریں خیال
بغلاں بہت کشادہ سی اس صاحب خوشنود
گوشت بغلاں وچ سی سارا سخت جدا

ہیٹے ہوندے طول جے آون تائیں دوش
آہے بہت سوہاندے دیکھ ہوندے سب دنگ
ویہویں گھٹ سفید سی جو وچ کریں نگاہ
دیکھ جمال کمال نوں خلقت سی خوشنود
والشمس واللیل ہیں دونویں ایہ گواہ
چند چوڑا ہوندا چہرہ آہی اوہ تصویر
جیویں تجلی یار یا موسیؑ نوں کوہ طور
جیونکہ چاندی ڈھال کے بنیا صاف بدن
اندر دوہاں ابرواں رگ سی ہک کلان
غصے ہوندے جے کدے جنبش کردی اوہ
عالم حسن نوں دیکھ کے کردا جان فدا
بہت سفیدی اس دی چشماں دیکھ چھپان
گوشت تھیں رخسار سی ہوئے رہے ہموار
موتیاں وانگوں چمکدے آہے نیک نہاد
بہت سفید براق جیوں چمکے نور ظہور
ٹھوڑی دے وال سفید بھی آہے عالی جاہ
وچ اصحاباں آوندے نظری وانگوں چند
شکم مبارک نرم سا جیونکہ مخمل جان
پر گوشت تھیں پشت سی نظری آوندی صاف
مشرق مغرب تیک ہے خلقت نوں مطلوب
اندر دوہاں مونڈھیاں کیتا رب ظہور
اوہ برابر چھولیاں آہے بہت کمال
ہک جا وچ مہر دے آہے کتنے وال
وانگوں آوے عطر دے انہاں تھیں خوشبو
سر تے پیراں تیک سا ظاہر نور خدا

دو فوٹیں ہتھ دندا ای آہے بہت سُچی
بانہہ پنجے ہنی جس دے آہے بہت صفا
پیراں وچہ رسولؐ دے زینت نہ اگر کیا سول
پُشت پیر دی نرم سب آہا نرم قدم
جاں انگشتاں پیر دا اکٹھاں کر دسے یاد
بہت مناسب دندا سب موتی وانگ تمام
مرسل کوئی نہ ہویا جیندی بڈھی شان
جیہنوں شوق مدام ہے جے رب کرے نصیب
پیر جمال کمال دے عرش جلال مثال
دیکھاں پاک رسولؐ نوں جے ہیں دوجی وار
رہا پہلاں وانگ توں صورت اوہ وکھا
وکھیاں پاک رسولؐ دا جے ہیں چہرہ جمال
جے ہیں روضہ پاک دا دیکھاں نور جمال
آہا جسم رسولؐ دا سارا نور صفا
گندم گوں رنگ سا ہیبت جسم دے شاہ
رہندے جس مکان تھیں سب فرشتے دور
موسیٰؑ نوں معراج سا کیتا رب غفور
ہویا ابراہیمؑ نوں وچہ نمرودی نار
ہویا حضرت نوحؑ نوں اوپر کشتی جان
ہویا جدوں معراج سا حضرت اسمٰعیلؑ
یوسفؑ نوں وچہ کھوہ دے ہویا سا معراج
جو ہے احمد مصطفٰےؐ رب دا اہا حبیب
ملیا قرب بار رسولؐ نوں جو ہے قاب قوسین
وچوں کل پیغمبراں ہوئے فوق رسولؐ
وچہ زمانے اپنے کیتا پیغمبر سب

طرز انگشتاں دی وچہ پیہائیے نور نبیؐ
ظاہر باطن اوس دے آہے نور ضیا
آپ چوہندی زینت سی پیراں اس مقبول
مخمل تلیاں بھی صاف سا کی کجھ گل نہ قسم
زینت وار آہا وندیاں نا کجھ گھٹ زیاد
صفت نہ ہوندی بدن دی کی کرنی انام
اگے کوئی نہ ہو وناں ہے ایہ مرعیان
لاواں اوہناں اکھیاں تائیں پیر حبیب
قدماں اُتوں صدقے اس دنیا دا مال
جیونکہ پہلاں اسدا ہوئے گیا دیدار
ہاں مشتاق دیدار دا دوجی وار خدا
آکھ سناواں اُسدے اگے سارا حال
سر سجدے وچہ رکھ کے صفت کراں فی الحال
مرتبے پیراں ٹیک سا سب ظہور خدا
سدا معراج لولائیا اوپر عرش اللہ
ڈٹھا اوہ فرشتیاں جا کے ساتھ حضور
اوپر اس پہاڑ دے جس دا نام کوہ طور
وچہ ماہی دے شکم دے یونسؑ نوں سن یار
ویلے حضرت نوحؑ دے آیا جاں طوفان
ذبح کیتا جاں اسنوں آہا باپ خلیلؑ
ایہ معراج زمین ہو یا نیک مزاج
اوپر عرش عظیم دے ہویا جا قریب
وقت شریف رسولؐ نوں اللہ وچہ کونین
پاک محمد مصطفٰےؐ ختم نبیؐ مقبول
سچے امت وچہ مصطفٰےؐ سا نوں کر دا رب

دلوں طاعت اوسدی کردی اسیں قبول ۔ داخل جلدی ہوندے امت وچہ رسولؐ
امت اوپر مصطفیٰ ہوسی خوشی خدا ۔ اس امت نوں مرتبہ کرسی رب عطا
پاک نبیؐ دی رب نے کیتی وڈی شان ۔ اسدے باجھوں ہوردی ناہیں وچہ جہان
وچہ قرآن رسولؐ دے اللہ کہے ثنا ۔ پھیر نہیں انسان دی دم مارن دی جا
ظاہر خلق رسولؐ دا مسلم کر مرقوم ۔ باطن دی سب بزرگی اللہ نوں معلوم

بیان اخلاق آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

پیغمبر دے خلق دا کی میں کراں بیان ۔ وچہ کتاب خدائیدی ہیگا سب عیان
آیا وچہ قرآن دے جس دا خلق عظیم ۔ دے گواہی اسدی جاں خود رب رحیم
اوتھے پھیر بیان کی کرئیے خلق رسولؐ ۔ دخل نہیں انسان نوں اسدے اندر مول
طاقت نال انسان نوں آکھ سناوے سب ۔ صفت جو آہی خلق دی اندر شاعرب
لکھیا اللہ پاک نے سب دا خلق عظیم ۔ شاہد خلق رسولؐ دا ہے قرآن کریم
جس دا خلق عظیم ہے کہیا آپ خدا ۔ ہیں کی اسدے خلق دی آکھاں صفت ثنا
شاہ علیؓ نفس نفیس نے کیتا ایہہ سوال ۔ حضرت دے اخلاق دا آکھ سناویں حال
کہیا حضرت علیؓ نے جانی نال تمیز ۔ خلق برابر نبیؐ دے ناہیں کوئی چیز
اگے بی بی عائشہ کیتا کسے سوال ۔ کہہ اخلاق رسولؐ دا کجھ آکھ حال
تینوں پاک رسولؐ دا معلم ہے سب راز ۔ خدمت وچہ رسولؐ دے رہی جو توں ممتاز
حسن خلق دا آپ دے آکھ سناؤ بیان ۔ خوبی خلق محمدیؐ کرکے کہہ عیان
اسنوں بی بی عائشہؓ دتا ایہہ جواب ۔ خلق رسول کریمؐ دا آوے ناہ حساب
ہک واری جے آپ دی صحبت ہووے نصیب ۔ اوہ حبیبؐ خدائیدا ہویا دلوں حبیب
عاشق اسدے خلق دے ہوئے اصحاب تمام ۔ چھڈ گئے سب وطن نوں نالے ملک تمام
نال ہووے ذات برادری خویش قبیلہ یار ۔ جان اتے ہور مالی نوں کردے جان نثار
جدہکواری آپ دی مجلس بیٹھا جا ۔ اوہ رسولؐ خدائیدا عاشق ہو گیا
ابوبکرؓ تے عمرؓ سے عثمانؓ شاہ علیؓ ۔ انہاں صحبت آپ دی چھڈن نہ کدی

معلم آہا انہاں نوں حضرت دا اسرار
روشن آہا انہاں تے حضرت دا اسرار

خلق رسول کریمؐ دا آہا باجھ بیان
صفت کراں کی اسدی ہیں ہاں گنگ زبان

در بیان صبر حلم آں حضرت صلی اللہ علیہ وسلم

صبر حلیمی آپ دی کی ہیں کراں بیان
اس جاگہ حیران ہے فہم وہم انسان

جس دن اندر احد دے ہویا آہا جنگ
کیتا پاک رسولؐ نوں آن کفاراں تنگ

پتھر وٹے اٹ بھی آہا جندے ہاتھ
صرفہ کرے نہ مارنوں کیتا انہاں ساتھ

ایسے رنج رسولؐ نوں دیندے نافرمان
لرزہ آہے کھاوندے زمیناں اتے آسمان

ایہہ تکلیف رسولؐ نوں دتی قوم جہال
ہوندا ویکھ حیران سا سورج غیرت نال

ایہہ بھی رنج رسولؐ نوں دتا قوم جفا
دند مبارک آپؐ دا ہوئے شہید گیا

منہ مبارک آپ تے جاری آہا خون
کھل جو اندر یا غدے ہوون گونا گوں

سب اصحاباں آکھیا حضرت اگے جا
جے انہاں نوں موت دی کر دے آپ دعا

تاں ایہہ ہرگز آپؐ تے ہوندا نا ستم
سن کے ایہہ فرمایا حضرت شاہ امم

رحمت عالم واسطے پیدا ہویا ہیں
ہو سردار پیغمبراں وچ گھلویا ہیں

وسیلہ ہاں ہیں انہاں دے تائیں جنت راہ
ہور سکھاواں انہاں نوں کلمہ لا الہ

ایہہ گل کہہ کے آپ نے منگی تد دوں دعا
کریں ہدایت احمقاں تائیں آپ خدا

احمق ایہہ نادان ہیں رکھدے نہیں عقل
کریں ہدایت انہاں نوں توں ہیں عزوجل

فاش نہ ہرگز آپ سی ناہ سی کوئی نہاش
خوش اخلاق بشاش سی آہی ہور بشاش

عیب نہ آئے ویکھدے ناسی عیبی بول
ہک تے چین نہ مول سی اوڈ دے بے عزل

گنہگاراں دی آپ سی دیندے بخشش خطا
دیندے نا بدی دی ہرگز بدی جزا

کدی نہ اپنے ہتھ تھیں کردے قہر زیاد
ماریا نہ حضرت کسے نوں باجھوں وچ جہاد

اندر جا کفار دے کردے جد دوں غزا
سختی اندر اس دے کردے نہ ذرا

بدلہ کدے نہ اپنا لیندے عالی جاہ
اوہ پر دستہ حق دے کردے مار تباہ

امر نہی دے واسطے ہوندے بہت خفا
رب بچاوے اس تھیں آہا قہر خدا

ایہ نہ طاقت کسے نوں اندر ہوندی سی
مول نہ طاقت کسے نوں جو کوئی کرے کلام
تدوں مروت اُسدی کردے ناہ کدی
خادم کدی نہ جھڑکیا عادت یاں نہ آہا مول
خادم حضرت انس ؓ سارا رہیا کریں خیال
دس برساں وچ اسنوں جھڑکیا نہ کدی
کدے نہ کہیا اسنوں ایہہ کم کیتا کی
دلآزاری مول نہ آہی قلب نواز
مجلس اندر نبی ؐ دسے جو کوئی بیٹھا جا
شفقت ہور عنایتی اندر شفقت کمال
ہر کوئی دل وچ اپنے رکھدا ایہہ گمان
ایسی الفت دوسرے ساتھ نہ کردا اول
آوے پاک رسول ؐ تے جو کوئی کرے آس
جد تک راضی ہو بیٹھے اوہ نجاندا مول
ہتھ مبارک آپ دا پکڑے کوئی کدی
جد تک اوہ نہ چھڈدا اوہ حضرت دا ہاتھ
اوہ خوش خلق قدیم ہی نالے ناتہ رو
ہرگز دوجے شخص دا عیب نہ کرن تلاش
جو کوئی آہا آوندا مجلس وچ اس شاہ
دل نوں ہرگز اسدے کردے نہ اداس
اسدے بیٹھن واسطے دیندے آپ مکان
ساتھ محبت خلق نوں دیہن جواب سلام
سخن کرن اخلاق نال آہے قلب نواز
کرن تسلی اسدی پہلاں پاک نبی ؐ
اصحاباں نوں آکھدے اوہ آہے خوش خو

کرے سوال اس جو کوئی اگے جا نبی ؐ
جد تک مسئلہ دین دا کرن نہ آپ تمام
وچ قصاص انصار دے باجھوں حکم ربی
غصے ہوئے بلایا نہ آہا کسے مول
خدمت وچ رسول ؐ دے رہیا اوہ دس سال
خطا جو کوئی ہو گئی دتی بخشش نبی ؐ
جو کجھ کیتا اس نے رہے خاموش نبی ؐ
منہ تے وٹ نہ پاوندے کدی اوہ صاحبزاد
دین برابر ونڈ کے پاس جو حضرت آ
دوجا پاک رسول ؐ دی کوئی نہیں مثال
الفت میرے نال جو کردا شاہ جہان
جیہی میرے نال ہے کردا پاک رسول ؐ
بہتا حضرت اسدا کردے آہے پاس
جد تک اٹھدے مول نہ آہے پاک رسول ؐ
ہتھ نہ مول چھڑاندے اس تھیں پاک نبی ؐ
رکھدے اوسدے ہتھ دے ہتھ مبارک ساتھ
نال بد خلق رسول ؐ کبھی سخت نہ آہی خو
دوست دا بھی اپنے پردہ کرن نہ فاش
بہت اس تھیں کردے عالی جاہ
پاس بہاون اسدے کردے آہے پاس
آہے پاس بہاوندے آہے عالی شان
قطع نہ کردے کسدی آہے پاک کلام
کدی توقف نہ ہوندا اس تھیں وچ نماز
پچھوں کردے ادا سی اوہ نماز ربی
زاہد میری حد تھیں نال تعریف کرد

عیسیٰؑ دی جو بعضیاں کیتی صفت شمار
جیوں عیسیٰؑ نوں آکھدے اللہ دا فرزند
ہیں بندہ ہاں رب دا اسدا خاص رسولؐ
مجلس وچ آ بیٹھدے جتھے جگہ ہو
ساتھ فقیراں رکھدے صحبت آپ مدام
خچر گھوڑے اونٹ تے ہوندے کدے سوار
پچھے کوئی دوسرا لیندے کوئی بہار
خچر گھوڑا اونٹ جد رہندا نہ ہے نبیؐ
ہر کم وچ لگاوندے آہے حضرتؐ ہاتھ
آپ پرانے کپڑے لیندے پیوند لگا
گھر دے اندر دیوندے جھاڑو آپ نبیؐ
گوسفنداں دا چوندے آپ کدی جا شیر
سودا کدی لیاوندے اندر جا بازار
کوئی غلام کنیز بھی جا کے پکڑے ہاتھ
جس جا ہوندا اوہناں دا مطلب کم ذرا
حضرتؐ دیاں مروتاں کتھے ہون بیان
ہکدن کہیا کسے نے سنی رسولؐ عرب
بھل گیا مڑ اسنوں گھر دے اندر جا
آیا پچھوں تن دن رہیا کھڑا امیر
پاک نبیؐ فرمایا تیری خاطر یار
بہت محبت لڑکیاں تائیں کردے آپ
ملدا کسے مکان جے کوئی طفل یتیم
کرن محبت اسنوں سر تے پھیرن ہاتھ
خوشیاں تھیں خوش طبعی کردے آپ نبیؐ
ہور نہ کردے دل وچ بھی بات ولوں ترح کلام

کہندے ہن آداب تھیں ہے فرزند خدا
تسیں نہ میرا مرتبہ ایڈا کرو بلند
دسدا ہاں کفار نوں رستہ میں مقبول
خالی باجھ مکان دے طلب کردے کو
پاس غریباں بیٹھ کے کردے طلب کلام
کرن سواری خچر دی ہوندے ناہ بیزار
چادر نوں پیوند بھی لیندے آپ لگا
تد تک لید پیشاب نال کھڑا اوہ کدی
مدد کر دے کم دی جا کے خادم ساتھ
کدی سپاہی جتیاں تائیں لاون چار
جا پلاون اونٹ نوں پانی آپ خدا
آپے جا کے لیاوندے کجھ اسباب کثیر
کدی نہ ہتھ مزدور دے آزار سا کوار
جتھوں اوہ لے جاوندا اٹھ جاندے اس ساتھ
کردے جا کے اسدی حاجت اوہ روا
کھڑوں تائیں لکھ کے کوئی کوئی کرے بیان
کھڑا ہو دیں نوں اسجا ہیں مڑ آواں جب
تیجے دن راتیں اس جا رہے رسول خدا
پیغمبر نوں دیکھ کے ہویا اوہ نہ جیر
تیجے دن راتیں اسجا ہویا بہت لاچار
اتنا مول پیار نہ کردے مائی باپ
بہت محبت اس تھیں کردے نبی کریمؐ
پاس بہاون اسنوں بہت محبت ساتھ
جھوٹ نہ ذرہ لڈ لیا اندر عمر کبھی
جھوٹ نہ آہے بولدے اوہ رسول انام

خلق پیار یتیماں کردے طفلاں ساتھ
پاک رسول خدا ﷺ دا سرور خاص و عام
جو ہوندا مرغوب سی طبع رسول ﷺ شریف
چھڈ دیندے طعام اوہ حضرت ساتھ سرور
بھلا بُرا اوس چیز نوں کہندے نہ کدی
کھاون پیون وچہ نہ مول تکلیف سا
جو ہوندا موجود سا کردے اوہ صرف
خاطر آپ مریض دی کردے آپ سدا
دنیا نوں جو دیندا گالی منع کردے
بُرا نہ کہہ توں اسنوں گالی دیہہ نہ یار
ہر بائی دی نہ کہو دنیا تا بھی بات
ٹھاکہ دیدارے دھرم سالیاں گالی دیہہ یار
دروازے نا کدے رکھدے سی دربان
جو کوئی آیا آؤندا پاس رسول ﷺ انام
جو کوئی آتے رسول ﷺ نوں کرے سلام شتاب
اصحاباں وچہ بیٹھدے حضرت کدی جو آر
جو کوئی پاک رسول ﷺ نوں کردا عرض شتاب
کردا کوئی کلام جے شربت اتے طعام
دنیا دا بھی ذکر جے کردا کوئی کدے
باجھ ضرورت کم دے سرور عالی ذات
قطع نہ کردے کسے دی ہرگز کدی کلام
بات کلام کفار دی حضرت کرکے یاد
جو کوئی پڑھدا شعر سا اگے حضرت آر
حرف جو ہوندا خوشی دا اندر شعر کدی
ساتھ غریب ضرور تنہیں سخن نہ کردے آ

کدے انہاں تھیں کھیڈدے پکڑ انہاں دا ہاتھ
کردے مول نہ عیب سی اوپر کسے طعام
کھاندے آپ ہے اوسنوں پاک رسول لطیف ﷺ
جو ہوندا مرغوب ناں آہا طبع حضور
عیب نہ اوپر اسدے کردے پاک نبی ﷺ
کھاندے نہیں ہور ہوندے جو کجھ دے خدا
شکوہ بغیر موجود دا کردے ناہ صرف
پاس جنازہ جاندے پڑھن نماز دعا
منع کریندے اسنوں حضرت پاک نبی ﷺ
مسلماناں دا ایہہ ہے مرکب بے رہوار
ایہہ مومن نوں بدی تھیں دیندا جان نجات
دھر مول وچوں آ سکے ہوندے ہیں دیدار
کردے ناں آواز سی دروازے تے جان
اگوں اسنوں آکھدے کرکے قصد سلام
تاں بھی رحمت نال سی دیندے اس جواب
سندے اوہ سخن سی بہلال شریع جو تھا
ساتھی علیمی اسنوں دیندے صاف جواب
اوہ موافق اسدے کردے آپ کلام
اسدی خاطر واسطے کردے اوہ نبی ﷺ
مول نہ کجھ زبان تھیں کردے آپ غیبت
قطع کریندے اسنوں جو ہے بات حرام
اصحاباں تھیں سندے آپ ہے خبر آباد
سندے آپ ہے غور تھیں اوہ رسول خدا ﷺ
تدوں تبسم خوشی ہو کردے آپ نبی ﷺ
ساتھ حقارت کسی نے کردے نہ نگاہ

لگدی بھوک کمال جاں لیندے سی ہک تنگ
تاں ہوندا ایہ ناں آہا مول سبب

بنھدے اوپر شکم دے جدم ہوندے تنگ
ایہ سخاوت رہندی خاطر کرم دے سب

دربیان شجاعت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

اوہ شجاعت بہادری جو سی وچ رسولؐ
لکھیا وچ کتاب دے ٹھاہیں ہک جا
ہوندے بہت لاچار سی جدوں اصحابؓ جنگ
جاندے ہو کے تنگ سی پاس رسول اللہؐ
جدم آہے آوندے اسیں نبیؐ دے پاس
جیہڑا تنگی جنگ دی آہی نہیں قریب
وچ ہنگامہ جنگ دے حضرتؐ خیر البشر
سخت نہ یاراں ساتھ ہی سخت آہے اوہ جنگ
ہک عمران حصین دا سا حضرت دا یار
اوپر قوم کفار دے پہلے دھو تلوار
ایڈے آپ دلیر سی اللہ دے مقبول
لکھیا وچ کتاب دے اندر جنگ حنین!
انہاں نوں للکار کے کہندا شاہ عرب
ہیں مطلب دا پت ہاں جانوں نال یقین
وچ مدینے رات تک غوغا شور پیا
ہو سی دشمن دین دا آہا نال غضب
پہلاں سب تھیں اٹھ کے آپ رسولؐ خدا
گھر تھیں باہر جاوندے پاک نبیؐ ممتاز
مرتبہ اندھیری رات دے اکلا نبیؐ خدا
باہر شہر کسے دا آیا نظر نشان

ہور کسے وچ اتنی ہرگز نا ہیں مول
راوی ہے اس بات دا حضرت شیر خدا
پوندا زور کفار جاں جاں ہو کے تنگ!
آئے حضور رسولؐ دے لیندے اسیں پناہ
ہوندا اس تکلیف دا آہا دور ہراس
پاس نہ رہندا خوف سا پاس رسول حبیبؐ
سخت جمال جلال سی ہوندے شاہ بدر
ایہ شجاعت نبیؐ دی مول نہ ہوندی تنگ
ایہ روایت اس نے آکھی کر اظہار
وڈے سی للکار کے حضرت نعرہ مار
نبیاں دا سردار ہے حضرت پاک رسولؐ
تنہا وچ کفار دے سی سردار ثقلین
آؤ میرے روبرو کٹھے ہو کے سب
ہاں میں نبیؐ خدا ئیدا جھوٹا مول نہیں
جاتا نبی کریم جتے ہو سی کوئی جفا
ہو گیا حیران کسا شہر مدینہ سب
گھوڑا طلحہ دا لیا تیغ لئی ہتھ چا
باہر شہر مدینیوں جاندا صاحب دانہ
چند جویں آسمان تے پھریا ہر ہر جا
ہر ہر جگہ ویکھ کے ٹریا طرف مکان

اگوں پاک رسول نوں یار ملے کجھ جا
کہیا پاک رسول نے خوف نہ کرو ذرا
اس طلحہ دے اسپ دا ناسا کجھ قدم
ایسا تیز چالاک اوہ گھوڑا ہو گیا

چاندی سی اس طرف نوں جو ٹل نبی گیا
دیکھ میں آیا شہر تھیں باہر ہر جا
ہویا سوار رسول جاں تیز ہویا یک دم
اوس گھوڑے دے قدم دی لگے کرن شمار

در بیان قوت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

قوت بازو آپ دے آہا ایسا زور
کشتی والے آپ تھیں عاجز ہوئے تمام
یک رکانہ عرب وچہ سا کوئی مردان
کشتی دا جو پیچ ہے آہا اوسنوں یاد
ہور بہادر اس تھیں کشتی کرن مدام
غالب کوئی نہ اس تے ہوندا سا ہر جا
ہویا یکدن روبرو اگے آ رسول
توں قوت دا اپنی مول نہ کریں گمان
کہیا اوس نے اسدا ہے گا کون گواہ
پاک نبی فرمایا کشتی میں تھیں کر
تاں اوہ پیغمبر لیاویں توں ایمان
ایہ گل سن غصے نبی تھیں ٹھوکیا اس نے خم
تری واری اوہ آپ نے ماریا زمین اٹھا
کہندا پاک رسول نوں توں برحق نبی
ایہ نبوت زور ہے سب تھیں جان بلند
سب ہلائے بدن دے وچوں جوڑ تمام
زور تیرا ایہ یا نبی گیا کلیجہ پاڑ
ایہہ نہ تیرا زور ہے جو جیہا ہے انسان

قوت اندر آپ دے ثانی ناہ سی ہور
کشتی دا کوئی آپ تھیں مول نہ لیندا نام
اوس زمانے وچہ سا اوہ رستم دی شان
اوہ وڈا مشہور سی اندر شہر بلاد
ہو جاندے مغلوب سے اس تھیں آئی مدام
اندر کشتی والیاں آہا وڈا شاہ
حضرت کہیا اسنوں کر ایمان قبول
تیرے ثانی ہو وسن ہور بہت انسان
مناں بیشک محمدا جو توں دیں گواہ
تینوں قوت نال ہیں کر سانوں ایہ زیر
کیتی شرط قبول ایہ تدوں رکانہ جوان
ہوون لگی دوہاں دی کشتی
تاں پھر اس نے منیاں توں ایہی
ہے ایہ زور پیغمبری جو تیرے وچہ ہی
توڑ دتے تیں بدن دے میرے سارے بند
ٹٹن لگیاں ہڈیاں آوے نہ آرام
میرے اوپر بھار دا آہا اک پہاڑ
ہے ایہ زور پیغمبری تیرے وچہ عیان

ساتھ بہادر اسدے آہے ہور کئی
سب تے غالب ہویا آہا فضل خدا

کشتی کیتی انہاں بھی آخر نال نبیؐ
اوہ رسول خدائیدا سرور دوسرا

دربیان حیا و شرم آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

چشمہ شرم حیا دا آہی چشم نبیؐ
ایسا ہرگز عورتاں اندر نہیں حیا
ساتھ مروت آپ دا روشن آہا رنگ
چشماں اندر شرم سی اتنی کریں یقین
شرم حیا مرداں حد ول باجھ بیان
تاں بھی صفت نہ اسدی ہوسے کدی تمام
غصے تے ہور قہر تھیں رہندے دور جدا
ویکھن کدی جو کیسی اکھیں نال بدی
تد ول تغیر ہوندا سا حضرت دا رنگ
ساتھ محبت اوسنوں حق کہن تلقین
شرم حیا پچھان تو آہا نبیؐ امام
وچہ طریقت اندر دے آہے سخت گرم
کتھوں تائیں لکھیے وصف رسول امام
بہت سی شجاعتاں نالے شرم حیا

راوی وچہ کتاب دے ایہہ بھی لکھیا سی
شرم حیا جو نبیؐ دے اندر چشماں سا
کدی او تاہاں اکھیاں ہو سے نزول تنگ
چشمہ حیا یک شرم دا آہا صاحب دین
صفت کرے جو جیہے لکھے سب جہان
حق جو ہیگا صفت دا نبی علیہ السلام
غصے تیں شریا دنے آہے نبیؐ خدا
اوہ رسول کریمؐ نوں لگدی بہت بری
تاں بھی ہرگز اوسنوں کہندے سخن نہ تنگ
ساتھ حلیمی منع سی کردے صاحب دین
غصے مول نہ ہوندا باجھوں فعل حرام
اوہ حکم شریعت کردے ناہ شرم
سب فضیلت نبیؐ دے اوہ پہ ہوئی تمام
اوپہ پاک رسولؐ دے کیتے ختم خدا

دربیان شفقت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

اُمت اوپہ اپنی شفیق رحیم آہا
رحمت عالم واسطے ہویا ہیں توں شاہا
جو کجھ میرا حکم ہے آکھیں ہر ہر بار

آیا وچہ قرآن دے کہیا رب کریم
تینوں شافع خلق دا کیتا کریں نگاہ
اس خاطر پیغمبری تینوں ہوئی عطا

وقت نماز جا عشے حضرت پاک نبیؐ
جد تک تا ہیں اوہ پڑھدا رہندا نال نیاز
اس لڑکے دی ماؤں جی ہوندی وچ نماز
تاں لڑکے دی فکر وچ مالؤ نہ آوے ہول
کوئی بات جو عذر دی کہندا پاس رسولؐ
خطا جو کردا آپ دی دیندے بخش خطا
ہور تواضع خلق دی کردے بہت احسان
خلقت اندر شرع دا حکم سناون کل
جھوٹا جدوں قریش نے کہیا پاک رسولؐ
اس ویلے جبرائیل نے کیتا آ بیان
اوپر پہاڑاں ملک جو کیتے رب تعین
مکے دے نزدیک جو ہیں گے وڈے پہاڑ
اوپر قوم قریش دے سٹو انہاں لے زود
پچھو جا رسولؐ نوں جو اس مرضی ہو
دشمن پاک رسولؐ دے سارے کر ہلاک
کہیا پاک رسولؐ نے جبرائیل اخی
دشمن میرے اس جا مر جاون ہک وار
کرے ہدایت انہاں نوں ساتھ کرم دے رب
میرے دین متین نوں دل تھیں کرن قبول
کہیا سنکے نبیؐ تھیں جبرائیل امین
اس ہمت تے آفریں رحمت کرے ستار
عدل صدق تے راستی وچ رسولؐ امین
نازل ہون جو تدوں پہلے شاہ عرب
خلقت وچ مشہور سا اسدا نام امین
جدوں نبوت نبیؐ نوں ابتھیں ہوئی حصول

گھر یہ زاری طفل جے سندے آپ کدی
تدوں تو قت آپ بھی کردے وچ نماز
حضرت جا دلاوندے اسنوں نال نیاز
اسی ہتھیوں آپ دلاوندی اسنوں پاک رسولؐ
کردے اسدے عذر نوں اسی وقت قبول
ساتھ محبت اسنوں کردے بخش عطا
ہوندا حکم خدا دے کردے سب بیان
تاں کوئی حکم خدا ایدا مول نہ جاوے بھل
الیا تنگ رسولؐ نوں کرن لگے مجہول
توں ہیں نبیؐ خدا ایدا اسے بڑا احسان
حکم کیتا ہے انہاں نوں اج خدا زمین
جڑھ تھیں اس پہاڑ نوں جلدی لیں اکھاڑ
مارو سب قریش نوں جو ہیں گے مردود
ماراں وچ قریش دے دیر نہ کریو کو
جھوٹا کہے جو انہاں نوں منہ انہاں دے خاک
تاں بھی راضی آپ وچ سیتوں قسم ربی
حق انہاں دے عرض ہیں کردا ہاں کرتار
جو ہے حق خدا ایدا رل مل منن سب
اللہ ہک معبود ہے بندہ اس رسولؐ
واہ واہ ہمت آپ نوں ذوقی رب ابدی
اس ہمت تے یا نبیؐ سب جہان نثار
افضل اکمل خلق وچ کیتا رب مبین
کہندے پاک رسولؐ نوں مل کے اندر سب
قائل صدق رسولؐ دے سب آہے بدی
نام ہویا پھر اسدا احمد نبی رسولؐ

جو سی دشمن نبیؐ دے اوہ پر دین خلاف
وڈا امین مبین ہے کہندی خلق تمام
خوبی نبی کریمؐ دی حاصل کسے نہیں
خلقت جدوں رسولؐ تھیں سندے وعظ کلام
وچ اصحاباں بیٹھدے جاں صاحب ممتاز
وچ کلام ہلاوندے مول نہ ہرگز ہاتھ
رکھدے سارے بدن نوں وچ کلام نگاہ
جوش سمندر علم دا رہندا ایجان مدام
کردے کوئی کلام جے غصہ اتے فساد
شیریں سخن رسولؐ دے سب کلام شریف
اندر سخن رسولؐ دے شیریں کیوں نہ ہو
اندر ہر ہر سخن دے کردے نبیؐ مقام
تاں اوہ سخن رسولؐ دا آوے وچ فہم
اندر سب کلام دے ناں ہی ایہ تکرار
کردن تبسم خوشی دے وچ کلام نبیؐ
ایہ تبسم آپ دا سن ایں کراں حساب
کردے تبسم آپ دا ہوندا اس مقدار
جیویں تبسم آپ دا کردے سب اصحاب
سب اصحاب رسولؐ دے ہسدے نہ کدی
مجلس وچ رسولؐ جاں کردے کوئی کلام
صورت شکل رسولؐ دی باجھ مثال کمال
صورت پاک رسولؐ دی سی صورت قرآن
خلقت وچ قرآن دا جو ہے رعب پیا
کردا اس جناب تے جو کوئی اک نظر
آیا پاک رسولؐ دے تکدن کوئی حضور

اوہ نبی کریمؐ دا کردے سی اوصاف
عرب اندر مشہور سا ایہ نبیؐ دا نام
وصف صفت سب اسدی جانی سب بریں
ہیبت تھیں سی لرزدی سارے خواص و عام
پیر مبارک اپنے کردے ناہ دراز
سر بھی نہ ہلاوندے سخن نہ کردے ساتھ
عوض نہ کوئی ہلاوندے وقت سخن دے شاہ
حاجت باجھوں نہ کدی کردے مول کلام
باجھوں حق نہ آکھدے آہے حق معاد
لگدی سننے والیاں آہی بہت لطیف
سخن کلام خدا تھیں کردا آہا جدوں
شاہاں وانگوں شاہ تھیں کردے سب کلام
دل دے اندر کسے دے رہے نہ مول وہم
جیہڑا سمجھ نہ آوندا اوہ کہندے تہ وار
ہسدے منہ نہ کھول کے حضرت آپ کدی
نظری دند رسولؐ دے پوندے جیوں مہتاب
سرخی دنددی جٹ تھیں ہو جاندی اظہار
منہ نوں کدے نہ کھول ہسدے باجھ حجاب
کردن تبسم انہاندی عادت ہوتے کسی
نیویں گردن پاک سندے ذہن تمام
پاک نبیؐ دا دبدبہ آہا باجھ مثال
ہیبت تے ہور دبدبہ آہا وچ جہان
ایہ نمونہ اسدا ناہیں شک ذرا
ہیبت تھیں سا لرزدا جسم تمامی سر
سی بہادر آیا گھبرا اٹھدا سا ڈر دا

جسدم ظاہر ہویا اگے نوری تن / کنبن لگا اس دا لہذا سب بدن

ایہہ فرمایا دیکھ کے اسنوں شاہ بشر / کنب نہیں اے شخص توں لرزہ مول کر

میرے تائیں ویکھ کے خوف نہ ہرگز کھا / ملک تیرا دا میں نہیں شاہ اتے امرار

شاہ نہیں کوئی مول میں ناں میں ملک کھاں حشی / میں بندہ ہاں ربدا وچوں قوم قریش

اسے سخن رسول دے شیریاں نے لطیف / سب تیریں تھیں اسدی شیریں بہت لطیف

سی خوشبوئی بدن تھیں ظاہر اوس حضور / اس خوشبو تھیں یار سب ہو نگے سی مسرور

میںنوں اوس حبیب دا ربا دے دیدار / اوسدا دیکھ دیدار میں ہوواں شکر گذار

اندر شوق رسول دے غزل لکھاں معقول / اوہ میرا سردار ہے اللہ دا مقبول

غزل

کس کو ثانی ہے کیا حق نے سوائے مصطفیٰ / کون ہے روز حشر میں یاورائے مصطفیٰ

کون ہے ختم رسالت کون ختم المرسلین / کس کو ہے مہر نبوت ماسوائے مصطفیٰ

ذوق شوق مصطفیٰ اوسے قلب میں میرے خدا / بار دیگر دیکھ لوں پھر وہ لقائے مصطفیٰ

عیش جنت کا نہیں دل میں میرے ہرگز خیال / ہے غم و رنج و بلا مجھ پہ جدائے مصطفیٰ

حشر میں کھل جائیگا جنت کا اس عاصی پہ باب / کھل گئی جسدم لب معجز نمائے مصطفیٰ

اوہ بھی تیری شکل لاکھوں ہو گئے ہیں جاں نثار / تو ہی یکتا نہیں ایہ دل فدائے مصطفیٰ

اس قدر غرقاب ہیں عشق رسول اللہ میں / کچھ نہیں آتا نظر ہے ماسوائے مصطفیٰ

جس کو ہووے خواب میں دیدار وہ ہے جنتی / ہے ایہ اولیٰ مرتبہ حاصل لقائے مصطفیٰ

ہے خدا سے دو جہاں میں ہر گھڑی میری دعا / بخش دے مسلم کی تقصیریں برائے مصطفیٰ

در بیان ہمت آنحضور صلی اللہ علیہ وسلم

ہمت کیسی نبی دے کوئی کرے رقم / جو سی ہمت مردمی اندر شاہ امم

زہد ریاضت نبی دی آہی اس مقدار / جو کوئی ثانی اسدے ناہیں وچہ سنسار

اس دنیا دے واسطے اوہ سردار سادات
آوے پاس رسولؐ دے ہر ہر طرفوں مال
تاں بھی پاک رسولؐ نے تھوڑ دن صبح و شام
رج نہ کھادا آپ نے آیا کدے طعام
زرہ پاک رسولؐ دا اک یہودی پاس
کارن گھر دے خرچ دے دھریا او رسولؐ
اوہو زرہ یہود تے رہیا تک وفات
ایہ سبب سخاوتی رہندے تنگ حضور
شوق محبت رب دی خاطر آیا سب
دتا آہا رب نے ملک اتے ہور مال
ہوئی وفات رسولؐ جاں طرف ملک بقا
گھر دے وچ موجود سن اس وقت نہ اک دام
نہ روپیہ نہ اشرفی بکری نہ شتر
آہی پاک رسولؐ نوں ہمت دل دے ساتھ
کہندا اے غرض رسولؐ جے رب دی وچ درگاہ
کہیا پاک رسولؐ نے مینوں کہیا خدا
پتھر وٹے روڑیاں سونا کراں تمام
عرض کیتی میں رب تھیں ایہ گل مول نہ کر
اکثر دوجے روز ہاں کھاندا رج طعام
بھوکھا ہیں جس روز ہاں رہندا رب عباد
اوس دن تیری بندگی ہوندی باجھ شمار
جس دن کھادا رج کے سنتاں رب علیم
آندا جبرائیل نے ہک دن ایہ پیغام
سب پہاڑ زمین دے سونا کراں تمام
سکے جبرائیل نوں کہیا نبیؐ کمال

رغبت کردے نہ کدی آہے عالی ذات
کدے نہ دل وچ انہاں رکھدے ذرا خیال
رج نہ کھاندے کنک دی روٹی جان مدام
نظر قناعت وچ سی رہندے صبح و شام
گہری آہا رکھیا دل وچ کریں قیاس
تنگی کدے جو ہو گئی خرچ کیتا معقول
ایہ گذران رسولؐ دی آہی دن تے رات
سائل تائیں دیوندے آپ رہن خود دور
ہمت دا دریا سی جاری شاہ عرب
ہک ذرہ بھی اس تے کردے نہ خیال
کچھ اسباب نہ چھڈ کے گئے رسولؐ خدا
ناں کوئی آہا کپڑا ناں کوئی جنس طعام
باجھوں فضل خدا ہندے ہوا نہ سی وچ گھر
سب بلا تے ر بدے رکھدے آپ ہے ہاتھ
دیندا پاک رسولؐ نوں سب اسباب الہ
مکے گرد پہاڑ جو ہیں گے جا بجا
رات دنیں اوہ خرچ تو جتے ہو وسے کام
بھوکھا جے ہک روز ہاں رہندا وچ ضرر
دیندا ہیں توں غیب تھیں پیاں جاں قرار
زاری کر کے اوس دن تینوں کردا یاد
دل دے تائیں صبر تھیں دیواں جان قرار
حمد شکر احسان دا تاں بھی کراں قدیم
حکم کیتا ایہ رب نے تینوں بعد سلام
پھر سن تیرے نال سب نبی علیہ السلام
اس دنیا دے مال نوں رہی ہمیش زوال

فانی ایس جہاندا جمع کراں کیہڑا مال
ایہ جاگہ ہے جیہی دی جان مثال سرا
کامل شغل جو کسے نوں اللہ کرے عطا
سن کے کہیا دی نے سنی حبیب خدا
نوں حضرت اس بات تے ثابت رکھ قدم
فانی اس جہان دے اندر ہے سب مال
احمق اس نوں دیکھ کے ہندے ہیں مغرور
لکھیاں اس جہان تے لوگ گئے ہیں آر
دنیا پل دے مثل ہے نہیں رہن دی جا
پل لے روا ہے نہیں عاقل کرے مقام
جو کوئی عاشق اسدا ہویا وادوں زیاد
جو دنیا تے مرن تھیں زندہ ہویا فناہ
دنیا تے مرن فرعون نے کیتا جد فعل غرور
ساحر ستر ہزار تے لے آندا ایمان
دنیا تاہیں ویکھ کے بھل گیا شداد
کیتا ویکھ غرور سا دنیا نوں نمرود
دختر اسدی ویکھ کے آئی طرف خلیل

اس دنیا دے مال دا مینوں نہیں خیال
جیوں مسافر رات نوں رہندے سو جہ آر
دنیا تھیں اس شخص نوں مطلب نہیں ذرا
تینوں اپنے توں تے رکھے رب سدا
اس ہمت نوں آفریں سنوں شاہ امم
نفع نہ اس تھیں ہوں ہے اوڑک پہنچے بال
ہکدن اسنوں چھڈ کے ٹرسن ایہ ضرور
ہے کوئی ہول نہ جاندا اوہ گئے کس جار
ہول قرار نہ پکڑدے ایتھے مرد خدا
احمق اس تے رہن دا کرن خیال مدام
موتوں اگے اسنوں کیتا ہے برباد
اوہ حیات ہمیش ہے دائم اس بقا
اللہ دی درگاہ تھیں ہو کے گیا اوہ دور
اوہ دنیا دی ترک وچہ ہوئے عالی شان
ہویا اس جہان تھیں اوخہو کے ناشاد
کیتا اللہ پاک نے اسنوں چا مردود
اوسنوں دتی بزرگی اللہ رب جلیل

جو دنیا نوں دیکھ کے ہویا ہے مغرور
رحمت دے دروازیوں کیتا اللہ دور

در بیان عبادت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

حال عبادت آپ دا کون کرے تحریر
ویکھ مائل ترمذی لکھیا وچہ کتاب
حصہ تن اوقات دا سی کردے نبی مدام

جیوں عبادت رب دی کردے نبی امیر
حال عبادت آپ دا سن میرے احباب
اللہ سنوں آکھیا بہت درود سلام

حصہ ہک گذاردے اندر یاد خدا
دوجا حصہ گذردا اندر اہل عیال
تریجا حصہ نفس دی خاطر کرن صرف
کھاون پیون اس وچ ہور آرام جو خواب
سدا اصحاب رسولؐ دے جو سی خواص و عام
خلقت وچ رسولؐ جو کردے وعظ کلام
یار جو پاک رسولؐ تھیں سندے سب کلام
جو نہ حاضر ہووندا اس دم یار نبیؐ
سب تے ظاہر ہووندا جو سا راز نہان
اوہ سمندر فیض دا آہا نیک صفات
ہور جو دنیا دین دا ہوندا آہا کلام
ایہ ارادہ آپ دا رہندا جاں سدا
کم امیر فقیر دا اٹکیا رہے نہ کوہ
اصحاباں نوں اپنے کردے سی فرمان
جو تساں درکار ہے مینوں سب کہو
یاراں تابعیں نبیؐ دا ایہہ بھی سی فرمان
سنیاں ناہیں جنہاں نے آکھو انہاں پاس
کرو موافق اسدے حکم جو میرا ہو
اصحاباں نوں ایہہ بھی آیا حکم خدا
او سدا اینوں آ کے آکھ سنا و حال
بادشاہاں دے پاس جو حال کہن امرار
حاجت دنیا دین دی جو کوئی کرے سوال
سائل جو کوئی آپ دی مجلس وچ گیا
مطلب تھیں محروم نہ جاندا آہا کوہ
ایسا سخن زبان تھیں کردیسی ارشاد

ساری عمر رسولؐ دی انویں گئی وہا
عمر تمام رسولؐ دا رہیا ایہو حال
دنیا دا جو کم سا ہوندا اس صدف
اندر حصہ تیسرے کردے آپ جناب
تیجے حصہ انہاں تھیں صحبت کرن مدام
تیجے حصیوں پاوندی امت فیض تمام
جا کے اندر مومناں کردے ذکر تمام
انہاں پاس رسولؐ دا کہندے راز سبھی
خبر کلام رسولؐ دی ہوندی وچ جہان
اس تھیں ہوندے سیری مرد اتے عورات
اندر حصے تیسرے کرن علیہ السلام
مینتھوں ساری خلق دی حاجت ہووے روا
انہاں نوں اس کم دی کجھ تکلیف نہ ہو
جو حاجت ہے تساں دی مینتھے کرو بیان
جو کجھ چاہیے تسانوں مینتھیں آن کہو
میری تسیں زبان تھیں جو کجھ سنو بیان
ہر جا میری بات نوں آکھو نال قیاس
کم خلاف رسولؐ تھیں ہرگز کرو نہ کوہ
کم جو ہووے کسیدا اوہ نہ سکے آر
حاجت پوری اسدی ہیں کرساں فی الحال
اوتوں مینوں تسیں بھی دیہو خبر سنا
پوری حاجت اسدی کردی اوسے حال
راضی ہو کے آئیا پاسوں نبی خدا
جو قسمت سی اسدی حاصل جاندا ہو
سن کے سخن رسولؐ دا خلقت ہوندی شاد

باجھ ضرورت سخن نہ کردے دین پناہ
قدم نہ رکھدے زمین تے باجھوں حکم اللہ

جدا نہ کوئی آپ تھیں کردے سی اصحاب
باجھ ضرورت کم دے جو آہے اصحاب

رکھدے سب اصحاب نوں اوپر ہک طریق
رہندے آپس وچہ سی سب رفیق شفیق

جو بزرگ ہر قوم وچہ رہندا سا اشراف
کردے اوپر اسدے بہت نبیؐ الطاف

جو کوئی اندر قوم دے ہوندا بزرگوار
کردے آہے اسنوں حضرت بھی سردار

کردی سی سردار نوں آپ جلیس انیس
کردے اوپر قوم دے اوہ امیر رئیس

اصحاباں وچہ بیٹھدے جدوں ہوئے باہم
اوپر ہر اصحاب دے کردے لطف کرم

جنگاں دا ساماں بھی رکھدی سدا تیار
سب اصحاب موجود سا رکھدے وچہ سرکار

نافرمانی رب دی کردے ناہ کدی
غافل ذکر خدا تھیں ہوندے نہ نبیؐ

یارا تے اصحاب جو آہے نبی کریمؐ
ہک اوپر سا دوسرا بہت شفیق رحیم

دیندے سب محتاج نوں جو گھر ہوندا امال
ہر دم نال غریب دے الفت کرن کمال

دیکھ غریب فقیر نوں جو ہوندا لاچار
مول حقیر نہ جاندے سب حضرت دے یار

مقولہ مصنف

میں نوں شوق رسولؐ دا ربا کریں عطا
درد محبت عشق دا ہر دم دیہ خدا

تابع رکھ اصحاب دی جنہاں وڈی شان
ابا بکرؓ تے عمرؓ ہیں عثمانؓ شاہ مردان

عالم دا سردار ہے آل اولاد رسولؐ
سارے حرم رسولؐ دے اللہ دے مقبول

وچہ محبت انہاندی ربا رکھ مدام
مذہب وچہ محمدیؐ رکھیں رب علام

ہور جو وچہ جہان دے ہوئے کل ولی
میں نوں تابع انہاندی رکھ ہمیش ربی

میں عاجز دی طرف تھیں بہت درود سلام
اوپر روح رسولؐ دے یا رب بھیج مدام
مسلم کر کے ختم توں عرض اتے حاجات
کہہ توں نام رسولؐ دے جنہیں لئیں نجات

دربیان اسمائے آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

بعضے نام خدا ایدے آہے وچ قرآن
اس جاگہ اوہ نام ہیں لکھنے بہت ضرور
آیا وچ قرآن دے ربدا نام عزیز
اِنَّ اللّٰہَ لَقَوِیٌّ عَزِیْزٌ
نام الٰہی اپنا کیتا نور بیان

اوہو نام رسولؐ دے کیتے رب عیان
شان بلند رسولؐ دے کیتے رب غفور
اوہو نام رسولؐ دا پڑھ توں نال تمیز
لَقَدْ جَآءَکُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِکُمْ عَزِیْزٌ
کہیا نور رسولؐ نوں اللہ وچ قرآن

اَللّٰہُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
قَدْ جَآءَکُمْ مِّنَ اللّٰہِ نُوْرٌ

اللہ نے یک نام ہے اپنا کہیا ولی
اَللّٰہُ وَلِیُّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا
آیا وچ قرآن دے ربدا نام نصیر
وَنِعْمَ النَّصِیْرُ
اول نام خدا ایدا آیا وچ قرآن
ھُوَ الْاَوَّلُ
کہیا وچ قرآن دے اللہ خود نوں حق
فَتَعٰلَی اللّٰہُ الْمَلِکُ الْحَقُّ
کہیا وچ قرآن دے خود نوں آپ شہید
وَکَفٰی بِاللّٰہِ شَہِیْدًا
ہادی وچ قرآن دے آیا نام خدا
اِنَّ اللّٰہَ لَہَادِ
اپنا نام خدائے نے کہیا رؤف رحیم
اِنَّ اللّٰہَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِیْمٌ

اوہو نام بلایا ہے کے پاک نبیؐ
وَجَعَلْنَا مِنْ لَّدُنْکَ وَلِیًّا
نام نصیر رسولؐ دا دھریا رب خبیر
وَجَعَلْنَا مِنْ لَّدُنْکَ نَصِیْرًا
اول نام رسولؐ دا کیتا رب بیان
وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِیْنَ
اوہو نام رسولؐ دا پڑھکے ویکھ سبق
قَدْ جَآءَکُمُ الْحَقُّ
اوہو نام رسولؐ دا دھریا رب مجید
وَجِئْنَا بِکَ عَلٰی ھٰٓؤُلَآءِ شَہِیْدًا
ہادی نام رسولؐ دا شک نہ مول لیا
وَلِکُلِّ قَوْمٍ ہَادٍ
اوہو نام رسولؐ دا کہیا رب کریم
بِالْمُؤْمِنِیْنَ رَءُوْفٌ رَّحِیْمٌ

اسم مبارک نبیؐ دے جو ہیں وچ قرآن — اوہو نام رسولؐ دا کہندا ہے سبحان

سارے نام رسولؐ دے ہوندے ناہ شمار — ختم نہ ہوندی صفت لکھے سال ہزار

دربیان واجبات بر آنحضورؐ و حرام و مباح بر آنحضورؐ

واجب آہا جان توں اُوپر اس حضور — ناغہ کرے نہ اس تھیں کریسا اوہ ضرور

ہک تہجد بجھ توں ہور نماز اشراق — واجب ایہ رسولؐ تے رہیا باتفاق

پہلاں فرضوں سنتاں جو ہیں وقت فجر — ایہ واجب سی آپ تے ہور نماز وتر

کسی مکان جے ہوندی نہ حاضر مسواک — ساتھ انگشت شہادت کردے منہ نوں پاک

واجب آہا ہور بھی اوپر نیک صفات — غنی نہ ہووے آپ جے تاں بھی دین زکوٰۃ

قدر موافق اپنے کرن زکوٰۃ ادا — باجھوں مال رسولؐ تے ایہہ بھی واجب سا

سی قربانی آپؐ تے کرنی واجب جان — غنیاں دا سردار سی اوہ سردار سلطان

ایہ واجب سی آپ تے کیتی رب عظام — سن ہیں لکھاں جو آپ نوں آہا کم حرام

جو کجھ پاپ رسولؐ تے کیتے رب حرام — آکھ سناواں مومنوں ایہ بھی حال تمام

ترک کرن جے انہاں نوں سارے مسلمان — اجر انہاں نوں دیوسی اللہ اس زمان

لینا مال زکوٰۃ دا آہا انہاں حرام — آل اولاد رسولؐ دی اوپر حرم تمام

لہسن پیاز رسولؐ نوں آہا انہاں حرام — اُوپر اس رسولؐ دے راتیں دنیں مدام

باجھوں لہسن پیاز تھیں جس تھیں آوے بو — اوسے دی طرف رسولؐ دی رغبت کری نہ ہو

شعر کتابت آپ نوں آہا کہن حرام — خاطر جنگ کفار دے جے ہتھیار تمام

پہنا اوپر جسم دے اوہ رسولؐ کمال — مول نہ کھولن انہاں نوں کیتے باجھ قتال

جے کافر اس وقت من لیون اسلام — تاں کھولن ہتھیار دا آسا مول حرام

ساتھ کتابی عورتاں آہا عقد حرام — ایہ بھی پاک رسولؐ تے رہیا حرم مدام

ہووے کنیز کسے دی آوے وچ اسلام — پاک نبیؐ دا انہاں تھیں آہا عقد حرام

ایہ سب کار حرام سی اوپر پاک رسولؐ — ہن ہیں لکھاں مباح جو آہا اس مقبول

ایہ مباح رسولؐ تے آہا نیک صفات — سوندے سے جے اوہ وضو تھیں ٹٹدا نہ خوش ذات

خواب کرن تھیں انہاں دا وضو نہ جاندا ہول — انہویں ادا نماز سی کردے اوہ مقبول
تازہ ہور نہ وضو جے کرے رسولؐ خدا — ہوندی پہلے وضو تھیں سب نماز روا
بعد نماز دل عصر دے آہا انہاں روا — پڑھدے نفل نماز جے ناں سی کجھ خطا
زائد عورت چار تھیں جے اوہ کرن نکاح — ایہ بھی اوپر انہاں دے آہا جان مباح
جے اوہ باجھوں مہر دے کردے آپ نکاح — ایہ بھی پاک رسولؐ تے آہا جان مباح
باجھوں شاہد وارثاں جے اوہ کرن نکاح — ایہ بھی رسولؐ خدائے تے آہا جان مباح
باجھوں عورت دے اذن تھیں جیکر نے نکاح رسولؐ — ساتھ کسی دیندار دے اوہ مباح مقبول
باجھ ہے اس شخص تھیں جے اوہ کرن نکاح — باجھوں مرضی وارثاں آہا اوہ مباح
ایہ بھی کم مباح سی اوپر نبیؐ کمال — مکے اندر کافراں تائیں کرن قتال
ایہ بھی پاک رسولؐ تے آہا جان مباح — آپے اپنے کم دے جے خود ہون گواہ
ماں پیو تے اولاد تے رد گواہی جان — ایہ مباح رسولؐ تے ہوئے سب عیان

در بیان صفت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

لکھاں خصائل آپؐ دے نالے کجھ صفات — فضل کمال رسولؐ دا لکھاں سب حالات
باہر ہین شمار تھیں اس دے سب شعار — وچ قیاس انداز دے نہ سماون یار
جو سیانی کریمؐ دا باطن دا احوال — اوہ انداز دے فکر تھیں زائد کریں خیال
عاجز ہیں اس کنہ دے جن ملک انسان — نہ ہویا نہ ہووسی نیک قیامت جان
ملک اتے انسان بھی جو ہاں جن پری — فہم وہم تھیں انہاں دے ہے ایہ بات بڑی
ظاہر وچ کتاب دے جو ہے لکھی صفات — تھوڑا جیہا اوس تھیں آکھاں میں حالات
ویکھ کتاباں نبیؐ دے کراں صفات رقم — اوپر نقطہ ہک دے دفتر کراں ختم
میری اس کلام دا ہے لولاک گواہ — سب کجھ خاطر نبیؐ دی کیتا پاک اللہ
باعث نبی کریمؐ دے ہوئی رسول نبیؐ — نالے وچ جہان دے ہوئے قطب ولی
سب زمانہ نبیؐ دے خاطر کیتا رب — کارخانے سب ملک دے ہوئیس سبب
لکھیا اوپر عرش دے پاک نبیؐ دا نام — ہر ہر باب بہشت تے لکھیا رب علام

لکھیا کلمہ پاک ہے اوپر سب آسمان
ہویا اُسدے نور تھیں ہے ایہ سب جہان
اوپر سب زمین دے ظاہر اُسدا نور
اللہ ساتھ پیغمبراں کیتا قول قرار
دل تھیں پاک رسولؐ نوں منّن نبی تمام
میری اس کلام دا ہے قرآن گواہ
وچہ کتاب خدائیدی ثابت ہے ایہ بات
اندر مجلس ایہی کہندے سبھی انبیار
خلقت اندر آکھدے کہیا اسانوں رب
اندر امت اُسدی جہ کوئی ہوئے شمار
جد پیغمبر زمین تے گھلتے رب تمام
امت تائیں ایہی کہندے آہے سب
وچہ توریت انجیل دے لکھیا ہے ایہ صاف
وچہ زبور انجیل ہے ساری جا بجا
جدوں زمانہ آیا حضرت پاک لطیف
احمد نام مٹا دیکے ہور بنایا چار
وچہ مدینے آیا جس دن نبیؐ خدا
ہک عبداللہ اس جا سا فرزند سلام
نامی وڈا اجلیل سا عالم وچہ یہود
آہا او وچہ یہودیاں مرشد اتے امام
پاک نبیؐ نوں ویکھ کے ہویا اوہ گواہ
تینوں قسم خدائیدی ہیں توں نبیؐ خدا
قائم تیرے دین نوں کرسی رب علام
جو کجھ تیری وصف ہے لکھی وچہ تورات
جدوں نشکھوں باقی اُسے ہویا نبیؐ عیان

ہور محمد مصطفیٰؐ لکھیا ہے سبحان
جو ہے وچہ زمین دے جو ہے وچہ آسمان
ہویا اُسدے نور تھیں اوپر فلک ظہور
اندر روز میثاق جاں نور ہویا اظہار
نبیاں اندر اصلوں کیتا رب اسام
وعدہ جدوں میثاق دا کیتا آپ اللہ
وچہ توریت انجیل دے اسدی لکھے صفات
ظاہر خلقت وچہ جاں کرے حکم خدا
ختم رسالت ہووسی اندر ملک عرب
خاص بخشش اُسدا ہویا رب غفار
ذکر رسول کریمؐ دا کردے سے اوہ مدام
صفت کمال رسولؐ دی جو ہے شاہ عرب
پاک رسولؐ کردے جو ہیں گئے اوصاف
جو کجھ صفت رسولؐ دی کیتی آپ خدا
سب یہوداں اصلوں کیتا تحریف
ہوئے جاں چھپان کے دشمن دین گوا
ہجرت کرکے گھلیوں جاں سردار انبیاءؐ
اندر قوم یہود دے آہا اوہ اسام
سب کتابی پہلیاں اس تے سی موجود
مدت اسدی وچہ سی قوم یہود تمام
کہا مرسل بیشک ہیں حضرت نبی اللہ
وچہ توریت انجیل دے تیری لکھی نشان
تیک قیامت رہے گا تیرا دین مدام
فرق نہیں وچہ اُسدے اندر کسی صفات
ساجدا اوس جناب دے سبھ کسی وچہ ایمان

کلمہ پڑھیا انہاں نے انگلی تدوں اٹھا
پیا ٹکڑے وچہ جاں ہویا خیر لبشر
کیدے طرف چندے کدی اشارہ او
ساتھ اشارت انگلی پھردا آہا ماہ
جاندا سب آسمان داہن وچہ سمار
جاں سورج دی ہوندی گرمی باجھ حساب
سینہ چاک رسول دا ہویا واریں چار
دو جواری ہویاں دل اٹھدا چاک
تریجا جدوں پیغمبر آیا وقت قریب
چوتھا جدوں معراج دی آہی بزرگ رات
ہک مدینے کھوہ سا پانی اس دا شور
کدے تہ پاک رسول دا دل کیتا سا خواب
سُتے ہوئے رسول دے پاس جو آیا بات
ایسے خاطر انہاں دا سُتے ہوسگے وضو
شستی اوپر نبی دے آہی ناہ کدی
حضرت نے ہور انبیاء جو گئے ہوئے تمام
اوہ بدن جو کیہرے لگدا اُس جسم وڈا
خشک درختاں وچہ جانی پیندا قدم حضور
اندر عرق رسول دے سی خوشبوئی پاک
وچہ مدینے اک سی عورت بہت غریب
خوشبوئی دا اس تے کُج نہ ہوندا سُول
عرق نبی نے بدن تھیں دتا اس اتار
عرق نبی دا لے گئی عورت کرکے چار
عمر تمامی جھوندا لڑکا نہ ہیا حیات
سایہ اوہدے پیریں دے پوندا ناہ رسول

کہندے ختم المرسلین ہے ایہ نبی خدا
آیا اُٹھدے نور تھیں سارا شام نظر
جھلکدا اوس چند سا فرق نہ ہوندا مو
طرف اشارہ انہاں دے رکھدا ماہ نگاہ
سورج دی بھی دھپ نہ لگدی ہول ذرا
کردا سر تے آ کے سایہ ابر شتاب
آیا طفل نادان جاں دائی دی ہکوار
عمر آہی دس برس دی تاں اس حضرت پاک
چاک ہویا دل اُٹھدا اس ہیں کہاں حبیب
چاک ہول اُٹھدا جو سید سا ذات
لب تھیں نبی کریم دی شیریں ہویا زور
اکھیں اندر خواب سی ہوندا اس جناب
سُندے اندر خواب دے اوہ بیدار صفات
فاسد ہول نہ ہوندا آہا جاں کجھ
ہووڑ کار اُبا سیوں رہیا پاک نبی
ہویا اندر خواب دے کبھی ناہیں احتلام
لب تھیں نبی کریم دے ہوندی ترت شفا
اودے ویلے سبز اوہ جاندے ہوسگے ضرور
اُٹھدے اگے شطر دی عزت آہی خاک
شادی اُٹھدے پُت دی آیا وقت قریب
جا خوشبوئی منگدی پاسوں پاک رسول
ایہدے مشک لگاتوں بیٹھے اتوں وار
اوہ خوشبوئی لا کے کیتا اوس ویاہ
اوہ خوشبوئی اس تھیں ذرہ نہ ہوئی ناگاہ
سایہ ہول نہ جسم دا آہا اوس مقبول

بجادیں گلشن بہشتی ہووے باجھ شمار
سایہ اوپر زمیناں دے ہرگز ہوویں نہ ہو
چیز جو اوپر زمین ہے اس دا سایہ ہو
سورج تے ہور چند بھی ہووے بالا شے

بجادیں سورج چند بھی روشن ہون ہزار
سایہ باجھ رسولؐ دا جسم آہا خوشبو
چیز جو اوپر عرش دے سایہ کرے نہ کو
سایہ اُس دا زمین تے آون مشکل ہے

دربیان شرف آں حضور صلی اللہ علیہ وسلم

شرف رسول کریمؐ دی ہوندی ناہ رقم
جو اوپر آسمان سبھی کردے ملک کلام
جدن پیدا ہویا حضرت قدر بلند
رتبہ پاک رسولؐ دا کی میں کراں شمار
ظاہر شرف رسولؐ دی ہیگا ہک معراج
ڈٹھا فرشتیاں جو کسی کدے مقام
نازل ہویا رسولؐ تے ایہ قرآن عزیز
علم سبھی کجھ آپؐ نوں کتنے نہ جا پڑھے
خلقت دی تعریف تھیں دور رہیا قرآن
بھیجی اوپر آپؐ دے ایہ قرآن کتاب
خشکی تے ہور تری دا جو ہے سب جہان
جو کجھ جن دا اوس دی دیوے رب شعور
اللہ وچ قرآن دے کیتا ایہ بیان
کرنا حفظ قرآن نوں کیتا رب آسان
ایسی وچ جہان دے ناہیں کوئی شے
اللہ پاک رسولؐ تے بھیجی رب کتاب
اندر اُس دے حرف نہ ہووے زیادہ کم
رہیا حافظ اُس دا اللہ سب زمان

عاجز اس مکان ہے کاغذ اتے قلم
جا کے بیٹھا آسمان دے سُندی جن تمام
آسماناں اندر جان تھیں ہو گئے سب بند
جو ہے شرف رسولؐ دی کون کرے اظہار
گیا اوپر آسمان دے نبیاں دا سرتاج
جا کے ساتھ رسولؐ دے ڈٹھا اوہ تمام
اُمّی آپ رسولؐ سی دل وچ کریں تمیز
اندر وڈیاں عالماں کیتے رب پڑھے
اللہ حافظ ہو کے رکھیا ایس امان
اندر اس دے علم ہے جیدا نہیں حساب
اندر ہر ہر ملک دے ظاہر ہے قرآن
اکھیں اندر کسے دے جتنے ہووے لوڑ
ہرگز باجھ قرآن دے جیدا نہیں انسان
اندر پہلیاں اُمتاں ایہ نہ آہا جان
جس دا وچ قرآن دے ذکر نہ ہرگز ہے
عمل رہے گا اس دا تائیں روز حساب
طاقت ایہ ناہ کسے نوں جو کوئی کرے رقم
وَاِنَّا لَہٗ لَحٰفِظُوْن آیت وچ قرآن

نازل ہوئی جو فاتحہ آیتہ الکرسی جان
ابو امامہ رسول ﷺ نوں کیتا رب عطا
ہیٹھ عرش دے گنج جو ہے رب علیم
ہور خزانہ زمین دے جو ہیں وچہ جہان
خلقت سب جہان دی جن ملائک انسان
علماواں دا ایہو تے ہے اتفاق عیان
دُکھ پہاڑ جو آوندے حضرت دل وچہ واہ
دُکھ پہاڑ زمین دے اوہدی خاطر سب
دہشت پاک رسول ﷺ دی آہی جا بجا
جدوں حضرت اپنا کردے لشکر شان
اندر جنگاں کفار دے جو کوئی لٹے مال
سبھ کیتی اس دی ایہہ امت ہم زمین
کیتا اوہ پاک لئی خاطر نبی ﷺ کریم
اصل شرع ہے احمدی ہے سب ہور فرع
ہوندے سارے انبیاء وچہ اس زمان
سب سے پاک رسول ﷺ توں جو کوئی لیکے نام
باہر حجریوں کھڑا ہو کوئی نہ کرے ندا
دروازے تے جا بیٹھے کوئی بھی ہر چند
جد کوئی پاک رسول ﷺ دا کرسی ناہ آداب
اللہ وچہ قرآن دے کر کہہ بہت کریم
وحی نبی ﷺ تے آوندا اندر خواب کدی
اندر خواب رسول ﷺ دے خوبی ہی ایہہ جان
روح قدس نہ آوندا اگے نبی ﷺ خدا
روح قدس نہ آوندا انہاں ہی خبر انام
کدے وحی سا آوندا صورت ہو انسان

آخر سورۃ بقر دا پڑھ کے ویکھ قرآن
اوپر ہور پیغمبراں نازل کیتا نام!
واقفیت کیتا اوس تھیں حضرت نبی کریم ﷺ
اوپر پاک رسول ﷺ دے ہیں گے سب عیان
انہاں نوں معلوم ہے پاک نبی ﷺ دا شان
کل پیدائش اس تھیں ہے گی وچہ جہان
سلام علیکم آکھدے اگے دین پناہ
ویکھ سلام رسول ﷺ نوں کردے آہے حبیب
خلقت آہی لرزدی مشرق مغرب تا
کنبدے کافر روم دے نالے شام ایران
وچہ شریعت نبی ﷺ دے کیتا اوہ حلال
ہر جا ادا نمازنوں کرسی جان یقین
روا تیمم زمین تے کیتا رب رحیم
ہویاں سب رسول ﷺ دے ربّ منسوخ شرع
اندر دین رسول ﷺ دے داخل ہوندے جان
اوپر ہر اصحاب دے آہا ایہہ حرام
لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ کیتا حکم خدا
سد دے نہ رسول ﷺ نوں ساتھ آواز بلند
روز قیامت اسنوں اللہ کرے عذاب
کھاوی نبی کریم ﷺ دی اس نے آپ قسم
اوہ بھی ہوندا معتبر آہا حکم وحی
ساتھ بیداری خلق دے سا ایہہ کہان
بیدا دلی رسول ﷺ دے ہوندا سا القا
نفث فی الروح اسنوں لوڑی کہن تمام
اسنوں آہے ویکھدے سب اصحاب عیان

وچہ کلبی وانگ ہو آوے وحی کدی
نظر ہمیشہ آوندا آہا اوس حضور
کدی آواز غیب تھیں آوے وانگ جرس
الہی اوہ آواز سی ہوندی جان ہیب
ہر گز اس کلام تھیں باجھ رسولؐ انام
کدی کدائیں آوندا شکل فرشتے دی
گیا جدوں معراج نوں اوہ رسولؐ خدا
اندر سب پیغمبراں سی حضرت مطلوب
پاس محمد مصطفیٰ آ اسرافیل
کدی صغیرہ آپ تھیں ہویا نہیں گناہ
اندر لحد حساب جاں کرسے مردہ تھیں
جس وچ دین محمدی اس نے نام لیا
جے اوہ ڈر گئے انہاں تھیں آکھے سخن لبھا
حرم نبیؐ نہیں غیر دا آہا عقد حرام
اوپر دختر نبیؐ دے سوکن نہیں روا
صورت پاک رسولؐ دی ہوندا نہیں شیطان
جو کوئی پاک رسولؐ دے اوپر رکھے نام
آتش دوزخ اوسدا اوپر ہوگ حرام
اندر فرض نماز دے جو کوئی مومن ہو
واجب اوپر اوسدے آہا تدوں شتاب
فاسد نہ نماز سی ہوندی وچہ اس بات
جو سی نبی کریمؐ دے یار اصحاب تمام
اصحاباں دی بات تے جھگڑا کیسے نہ کو
شاہ علیؓ نے ہو اوہ وڈا آہیا سی جنگ
دوہاں دا جنگ نیک سا دوہاں نیک گواہ

صورت ہو کے اُسدی آ دحیہ پیش نبیؐ
کدی کدی اصحاب بھی ویکھن وحی ضرور
سننے والے اس تھیں ڈردے آہے بس
غش آجاوے انہاں نوں بیٹھے ہون قریب
نہ کوئی آہا سمجھدا اوہ آواز کلام
نظری کدے نہ آوندا بالکل ہک نبیؐ
تدوں کلام خدا دے تھیں حضرت کیتی جا
عاشق اس تے رب سا پیغمبر محبوب سا
آیا ہور نہ کسے سنے باجھ جبرائیل
ہور پیغمبر کسے نے ہرگز کیتا ناہ
کہن فرشتے اسنوں وچ نیڑا کی دین
در جنت دا اُس تے جلدی کھل گیا
تاں دروازہ دوزخاں اس تے ہوندا وا
ایہو ہور پیغمبراں دا دستور تمام
خاوند اس دا جے کدی عقد کرے در جا
سانگ نباہن نبیؐ دا نہیں روا اصحاب
اندرا ہمدے فائدہ ہے گا نفع دوام
ہمرا محمد مصطفیٰ اجہا ہوئے نام
اوس وقت جے اسنوں سدے نبیؐ کھلو
پیغمبر نوں دیونا وچہ نماز جواب
واجب ایہہ بھی بات سی بھل پڑھنی آیا
عادل باجھ عدل تھیں سارے تہے سلام
اس وچہ ناہ تکرار ہے کہدا فاسق جو
سن گئے اس اعتزال اندر بول نہ ہووے ننگ
دوہاں نوں ثابت حق دوں بہتر کیتا تکرار

اہل سنت جو لوگ ہین سارے نیک نشان
سب اصحاب رسولؐ دے ہینگے عالی شان
جو کوئی کسے رسولؐ تے جھوٹھ کرے بہتان
ذرا عبادت اُسدی ہوندی نہیں قبول
اوہ معاف نہ ہوندا جو کیتا بہتان
اوپر جھوٹے شخص دے لعنت کرے اللہ
فحش گناہ عظیم ہے اوہ کبیرہ جان
ایجھے لائق قتل دی آخر ہوگ جہیم
سب پیغمبر دے آہے پاک پچھان
چھوٹے کسے وڈے گناہ تھیں پاک آہے انبیا
کرسے صغیرہ بھل جے کیتا کسے نبیؐ
کوئی دیوانہ ہویا ناہیں نبی رسول
جو کوئی کسے رسولؐ نوں دیندا ہے دشنام
واجب ہے اس شخص نوں کریئے چا قتلام
واجب لازم ایہہ ہے اوپر مسلمان
قتل نہ کرسے جا اسنوں ہوسی اوہ بدکار
ہوندے جدوں بیمار سی نبی علیہ السلام
وقت بیماری نبیؐ دے آیا جبرائیل
سب فرشتے خبر لوں آون پاس رسولؐ
خبر بیماری نبیؐ دی آیا لین وحی
ہوئی وفات رسولؐ دی جدوں وچ جہان
ہے افسوس کہ ساہنوں سایہ اج گیا
اے نام فرشتیاں اگے اس ممتاز
اُسدا ایہہ سبب سا نبی علیہ السلام
وچ زمین آسمان دے غوغا شور پیا

سب اصحاب رسولؐ نوں جانن عالی شان
بھناں تائیں جانئے عادل دین پناہ
اوہ کافر بے شرم ہے اسنوں نہیں ایمان
توبہ جنہیں بھی اسنوں ناہیں کجھ حصول
اوہ توبہ دے کمن حقیں ہوندا نہ غفران
کرے بہتان رسولؐ تے ہوندا ہے گمراہ
جے کسے نبی رسول تے کرے کوئی بہتان
ایہہ جرم اوہ جرم ہے جان گناہ عظیم
گناہ صغیر کبیر نوں بھولوں تے بہتان
انہاں نوں معصوم ہے رکھیا پاک خدا
انہاں تائیں اُس دا کجھ گناہ نہیں
اوپر سب پیغمبراں شک نہ کرے مول
ساتھ بے ادبی انہانوں یا کجھ کہی کلام
توبہ اوہدا اُسدے کریئے ناہ خیال
زندہ مول نہ چھڈیئے ہرگز اوہ انسان
اوہ بھی لائق قتل دے ہوسی اندر نار
عذر خواہی نوں آوندے آہے بلکہ تمام
خاطر خبر رسولؐ دی بھیجیا رب جلیل
پے در پے تمرے روز سی ہوندے رہے نزول
کہندا تیری خبر نوں بھیجیا آپ ربی
کیتا تدوں فرشتیاں اندر ہر آسمان
سایہ جدے جسم دا ہرگز مول نہ سا
باجھوں پیش امام دے پڑھے نماز جنازہ
اوہ جانے قدیم ہے خلقت وچ امام
ہویا اندھیرا جگ دے اندر جا بجا

ہوئی وفات رسولؐ دی عالم نوں معلوم
رہیا نہ وچہ قبر دے پیغمبر دا تن
وچہ قبر ہے اجے زندہ نبیؐ خدا
اذان اقامت ساتھ اوہ پڑھے وقت نماز
اذان اقامت قبر دے وچوں سنی وار
اوپر قبر رسولؐ دے ہوندے ملک یقین
جو کوئی اوپر نبیؐ دے پڑھے صلوٰۃ سلام
اوپر سب زمین دے کردے ملک گشت
جو کجھ کردی ہور بھی امت ہے اعمال
پٹ فلانے شخص دا اس فلانا نام
مسجد وچہ رسولؐ دے ممبر ہے اک جا
روز قیامت خلق تھیں اول نبیؐ خدا
شان اٹھسی اقبال تھیں اول عالی شان
در تے جنت پاک دے اول جو کوئی جا
شفاعت دا جو کھولسی پہلاں سب تھیں در
ہو اسوار براق تے آپ حبیب خدا
کہن فرشتے دیکھ کے مرسل نبیؐ تمام
سب پیغمبر آکھن واہ وا ایہو حبیب
پاس نبیؐ دے ہوسی کھڑا بلند نشان
اُسدن ملسی نبیؐ نوں اوہ محمود مقام
جنت وچہ اک نہر ہے کوثر اس دا نام
اُسدے اوپر جا سکے حضرت دے اصحاب
پانی اُسدا دودھ تھیں ہوسی بہت سفید
چاروں طرفی اُسدے رکھے ہوسی جام
حضرت ہوسن اس جا ہور تمام اصحاب

عالم سارا ہو گیا غم اندر مغموم
اونویں ہور پیغمبراں دا بھی جان بدن
اونویں سب جہان تے جو ہوسن ابرار
حضرت اندر لحد دے کردے نال نیاز
ملیاں بعضیاں مومناں روضہ تھیں اظہار
ہر ساعت پہنچاوندے پاس رسولؐ امین
اوہ لیجاندے نبیؐ تے ہر صبح ہر شام
اوہ درود لیجاوندے پاک نبیؐ تے جھک
جا حضور رسولؐ دے اوہ بھی آکھن حال
ہویا ہے اج اس تھیں یا حضرت ایہہ کام
کوڑ شاہ پہا اُسدے ہیں گئے جا بجا
زندہ ہوسی قبر تھیں ناہیں شک ذرا
جیکے داخل ہوسی امت وچہ جنان
اوہ محمد مصطفیٰؐ خاص حبیب خدا
اوہ محمد مصطفیٰؐ جو ہے خیر بشر
روز حشر میدان وچہ ہوسی اوہ کھڑا
ملیا پاک رسولؐ نوں دیکھو ایہہ مقام
ہے جو عرش عظیم دے دیکھو کھڑا قریب
سایہ اُسدا ڈھونڈسی اُسدن سب جہان
شفاعت گھر اُسدا عالم کہندے نام
اوہ کیتی ہے رب تے حضرت نوں انعام
امت تائیں دیوسن بھر بھر جام شتاب
شیریں ہوسی شہد جیوں دل وچہ رکھدا امید
جیوں تارے آسماندے اوپر ہین تمام
امت تائیں دیوسن بھر بھر جام شتاب

جیہڑے پاک رسولؐ نوں نہ رکھدے ہین محبوب
تابع پاک رسولؐ دے جو ہین مسلمان
جو کوئی پاک رسولؐ دا ہووے دلوں مطیع
جیونکر وچ پیغمبراں حضرت ہین شمار
تیکے اوہ وچ پیغمبراں جیویں تھیسی خدا
اسدے بھی ہے رب نے کیتی عالی شان
اوپر امت نبی دے رب دا ویکھ کرم
جیونکر نعمت نبیؐ کے کیتی رب تمام
ہوئی اقامت اذان جو اوپر نبیؐ نزول
ہوئی نہ پہلیاں مرسلاں دتی رب عباد
جیدن ماہ رمضان دا آوے روزہ اخیر
پانی اُسدا ہوسی بہت تہایا جو
ہویا دار رسولؐ تے صبح ہووے یا شام
اندر پہلیاں امتاں آیا ایہہ حرام
امت کارن نبیؐ دے ہے شب قدر نزول
ہووے جیکر انہاں نوں رنج برابر خار
ہو کے کھڑے نماز جے ہووے نہ ادا
غسل وضو تھیں کسے نوں جے ہووے تکلیف
حیض نفاس مسافراں جاں ہووے بیمار
جنہاں تکے روزہ عشورہ دا اکٹھے قیام
اندر دیا جواں جو کوئی شخص مرے
پہلاں اس تھیں ہوئے جیکر ہین انبیاءؑ
جو کوئی امت نبیؐ تھیں کرسی کم ثواب
ہووے امت نبیؐ تھیں جو کوئی کم خراب
اوہ مقرب ہوسن وچ درگاہ رحیم

اوہ نزدیک خدائے دے مومن ہین مرغوب
اللہ دے نزدیک ہین اوہ بھی عالی شان
رتبہ اسنوں دیوسی اللہ بہت رفیع
اولیاں اندر امتاں امت ہے سردار
امت بھی ہے اسدی اولیں جا بجا
جو کوئی داخل ہویا امت شاہ جہان
وچ کتاباں سلف دے ہے ایہہ بات رقم
اوپر امت اُس نے رب کیتا انعام
بسم اللہ بھی رب نے دِتا پاک رسولؐ
ایہہ رکوع نماز بھی سن ہو گئے دل شاد
بخشے اللہ خلق دے گناہ صغیر کبیر
پھیر نہ اُسنوں تشنگی روزہ قیامت ہو
پانی پین جماع بھی کھاون ہور طعام
پیون پچھے خواب دے ہور جماع طعام
رات جو ہے یک بدردی ایہہ طفیل رسول
رحمت بدلے اُسدے کردا ہے غفار
بیٹھ گزارے اسنوں تاں بھی ہو گئی روا
کرو تیمم خاک تے کہیا رب لطیف
کرسی قصر نماز نوں روزہ ہے افطار
توبہ انہاں قبول ہے کردا رب مدام
اوس شہادت مرتبہ طرفوں رب ملے
اوپر انہاں عذاب سی ہوندا مرگ فنا
دس حصہ اس شخص نوں ملن وقت حساب
خطا برابر اسنوں دیسی رب عذاب
جو کوئی کرسی پیروی اس رسول کریمؐ

ایہہ نہ طاقت کیہدے اندر رہے گی مول
اندر سب قریشیاں نبیؐ کیتا فرمان
دعویٰ جیہے ہے شاعری نالے قوت زور
وچہ قریشیاں ایہہ جاں کیتی نبیؐ کلام
کہندے سانوں شعر دا آگئے اجارہ
کہیا پاک رسولؐ نے ہرگز ایہہ کدی
زور بہتیرا لا رہے ہوگئے ناہ بنار
جو دشمن سی نبیؐ دے شاعر بد افعال
کوثر دا نگوں انہاں تھیں سورۃ بنے نہ ہور
حضرت نبی کریمؐ سی امّی جان نبیؐ
کوئی مول کتاب بھی پڑھی نہ حق شناس
ہوکے طالب علم دے حضرت گئے نہ مول
کوئی نہ مکّے وچہ سا صاحب نیک یقین
اس زمانے لوگ جو آہے اہل عرب
جاہل مشرک عرب سے آہے لوگ مکار
با تکبّر انہاں نوں رہے ضرور مدام
بہت شرار تنقاوتاں آہے وچہ نفاق
ہور عقیدہ سست سی مذہب بہت خراب
اندر بہتیاں کافراں جو کوئی ایسا ہور
اندر ساری عمر دے اس رسولؐ جناب
نہ کسی اہل کتاب دی مجلس بیٹھے جاہ
پاس نبیؐ دے آوندے اکثر اہل کتاب
اللہ دے نزدیک تھیں اوہ پاک رسولؐ
ایسی نازل رب تھیں ہوندی تدوں کلام
پڑھیا علم رسولؐ نے نہ سی ہرگز مول

اُسدی ثانی دوسری ہور کہے منقول
شاعر تیں لطیف سو ہور ذہین عیاں
وانگوں سورۃ کوثر سے کوئی بناوے ہور
لوک تمامی عرب دے اوتھے جمع تمام
اسدی مثل بناوساں جا کے خواہ مخواہ
مول بنا نہ ہووسی ہے ایہہ امر ربیؐ
ہو شرمندے سب رہے ولدیوچہ خفا
رکھدے دل وچہ اپنے دائم اوہ خیال
ایتھے ہرگز نہ گیا پیش کسیدا زور
مول خیال نہ علم دا کیتا آپ کدی
مول تلاش نہ علم دی کیتی نال قیاس
باہر گھر تھیں اپنے اوہ رب دے مقبول
جس تھیں جا کے پچھیا حضرت دین
یاد نہ آیا انہاں نوں کوئی راہ ادب
کفر لئے ہور شرک دی کرن ہمیشہ کار
وچہ پرستش بُتدے رہندے صبح و شام
رستہ اوہ کفار دے رڑدے باتفاق
مذہب ملت مول نہ ناسن اہل کتاب
وچہ حدیث اوسدے فرق نہ کرسی کو
مکتب اندر جا کے نہ کوئی پڑھی کتاب
عالم نہ کوئی نبیؐ دا یار نہ سا آشنا
کوئی سخن رسولؐ نوں پچھدے آشتاب
آیت وچہ جواب دے ہوندی جان نزول
کردے سن تصدیق اس اہل کتاب تمام
سارا علم سکھایا اللہ اس مقبول

صحیح روایت معجزہ آکھاں ہور نبیؐ
عرض کیتا آ مکیاں اگے قدر بلند
تاں پھر تھیوں جا بنے ہیں برحق رسولؐ
دونویں ٹکڑے آپنے اوہ پکڑ کے جا
کیتی پاک رسولؐ نے اس دم ایہہ کلام
معجزیاں تھیں نبیؐ دے ایہہ ہک ہویا نمود
ایہ نبی تھیں معجزہ ظاہر ہو تے گیا
سورج نال ملاوندے جے بکوار ہک
وچہ لڑائی خیبر اگے پاک نبیؐ
آیا سیس رسولؐ دا وچہ کنار علیؓ
رہیا چپ آداب تھیں اسد م ابو تراب
پاک نبیؐ نے چکیا جدوں مبارک سر
حضرت میری عصر دی ہو گئی قضا نماز
اوسے وقت رسولؐ نے اگے پاک خدا
مڑ کے سورج مغربوں روشن ہویا پھیر
شاہ علیؓ اس قضا نوں کیتا ترت ادا
منڈھوں کسے درخت دے ہوندا جاں عیاں
پلیندے سارے رنج کے وحشی اتے بشر
اندر جنگ تبوک دے تھوڑا آہا آب
جو حضرت دے وضو تھیں بچیا پانی سا
وچ حدیبیہ کجھ نوں کھوہ آہا اک جا
پانی تھوڑا کھوہ دے اندر آہا جان
کر کے وضو رسولؐ نے پانی منہ وچہ پا
منہ تائیں کھوہ بھر گیا سارا پانی نال
ستاروں تھیں اکدن کیتا وضو نبیؐ

وچہ تفسیراں آیا لکھیا راویاں ہی
دو ٹکڑے ہویا مصطفٰیؐ ہو کے آ چند
تیری ندوں پیغمبری کر بیٹھے اسیں قبول
کرن سلام رسولؐ نوں ویکھے خلق خدا
ویکھ لو ایہہ معجزہ ایہہ ہے رب دا کام
شان بلند رسولؐ دی کیتی رب ودود
اگے کسے پیغمبراں ایسا ہویا ناہ
اسنوں جلد غروب تھیں لیندا موڑ فلک
نازل ہویا شام نوں جبرائیل وحی
نازل ہویا وحی جاں اوہ پاک نبیؐ
سورج تدوں غروب بھی ہویا جاں شتاب
عرض کیتی ایہ علیؓ نے اگے خیر البشر
میرے دل وچہ اسدا ہیگا سوز گداز
دونویں ہتھ اٹھا کے منگی ایہہ دعا
آیا وچہ آسمان دے مول نہ لگی دیر
وچہ کتاباں سیر دے لکھیا جابجا
چشمہ دوڑوں زمین دے جاں کر دے فراں
لشکر وچہ تجال دے لیندے آپے بھر
اگے پاک رسولؐ دے عرض کرن اصحاب
پایا اندر اوس دے چشمہ ہو گیا
لشکر پاک رسولؐ دا لشکر اوس تھیں تم
رہیا تہایا اوس جا ڈیڑھ ہزار جوان
پایا اندر کھوہ دے قدرت ویکھ خدا
پیتا سب اصحاب نے دل تھیں ہو خوشحال
پانی لوٹے وچہ جو باقی رہیا سی

بچیا ہویا پلا یا یاراں حضرت پیغمبر
وچہ لڑائی خندق سی جابرؓ دے گھر
ذبح کیتا اس میش نوں گوشت لیا پکا
اوہدیں روٹی جوان دی ہکدن اس امیر
کیتا حضرت عمرؓ نوں ہکدن ایہہ فرمان
اُدوں انہاں ساریاں ہیں کھجوراں سب
کیتا حضرت عمرؓ نے جاکے سب تقسیم
ہور کھجوراں غیب تھیں حاضر ہویاں آر
اندر جنگ تبوک دے فوج آہی جو سب
لیکے حکم رسولؐ تھیں ہک لیا تے خوان
برتن پاس جو غازیاں آہے تدوں تمام
پاک نبیؐ دے معجزے ہیں گے ہر ہر طور
ہکدن ہک درخت نوں کہیا نبیؐ خدا
اوہ درخت رسولؐ تے حاضر ہویا آر
کہیا اس درخت نوں ایتھوں مڑ جا پھیر
ہکدن شاخ کھجور نوں کہیا نبیؐ خدا
اوپر آواز ہیں دے جلدی شاخ ہی
ساتھ اصحاباں ہکدن آہے وچہ میدان
فرمایا ہک رکھ نوں پردہ کردے رکھ
فارغ جس دم حاجتوں ہویا نبیؐ خدا
ہک پتھر تھیں دھاسنا حضرت نبیؐ لگا
سبز وچہ مسیت دے ہویا پھیر بنا
پتھر اوہ فراق تھیں رویا زار و زار
حضرت اٹھ کے منبروں پتھر پاس گیا
ہاں سینہ نوں آپ تے لایا شاہ امم

اصحاباں تھیں نس سو آدم ہویا سیر
سیر آہا اک جانور میش آہی اک نمد
ہک ہزار جوان تھیں کھادا ناں گیا
شخص چوراسی اس تھیں رجے کر تدبیر
اونٹ جو آہا چار سو وچہ مدینے جان
ونڈ غریباں جا توں دیر نہ کر توں جھب
پچھوں مڑ کے ویکھیا جاں اصحاب کرم
جیوں پہلاں سی رکھیاں دھریاں جا بجا
ہوئے عاجز بھوک تھیں جان آئی بر لب
مجلس وچہ وچھایا اوپر ہک مکان
جمع کیتے اوہ سب نے کھادا رنج طعام
وچہ کتاباں سیر دے دیکھو کر کے غور
جلدی میرے پاس توں حاضر ہوویں آ
اگے پاک رسولؐ دے ہویا آ کے کھڑا
اوتھوں جلدی مڑ گیا مول نہ لگی دیر
اگے میرے آ توں شاخوں ہو جدا
لگی جا درخت نوں جاں پھیر کہیا نبیؐ
حاجت ہوئی نبیؐ نوں اوپر اس مکان
پردہ اگے نبیؐ دے کیتا اس نے سکھ
ہویا پھیر درخت اوہ جیوں کر پہلاں سا
خطبہ پڑھدے آپ سی مسجد اندر جا
جس دم خطبہ اس تے پڑھیا نبیؐ خدا
اس پتھر دل دیکھ کے رووَن لگے یار
سینے تائیں اسنوں جا کے لیا لگا
رووَن زاری اوس دی تاں کجھ ہوئی کم

لایا ہتھ رسول ؐ نے اسنوں نال نگاہ
ہک ابن مسعود دی بکری آہی جان
اس دعا رسول ؐ تھیں دتا شیر لطیف
کوئی دیوانہ شخص جے جاندا پاس رسول ؐ
سارے دا لا شخص جے آیا پاس حضور ؐ
اندر جنگ حنین دے مٹھی ہک نبی ؐ
اس تھیں قوم کفار دی نسیں چھڈ میدان
ہک مٹھی پھر خاک دی ہجرت دیوچہ شب
انہاں وچوں کسے نے ڈٹھا نہ رسول ؐ
وچ لڑائی احد دی شاخ کسے اشجار
قدرت نال خدائیدی شاخ ہوئی تلوار
جنگ بدر دلوچہ سا کہیا نبی ؐ اللہ
اوتھے ہوئے قتل سب جیونکہ کہیا نبی ؐ
کہیا آہا نبی ؐ نے جدا ہے ابی خلف
کیتا جیویں ارشاد سا اوویں ہویا ظہور
امت میری ہکدن کہیا نبی ؐ خدا
وچ زمانے نبی ؐ دے زمرہ ام حرام
دتی خبر رسول ؐ نے امت میری جھب
غازی اللہ واسطے بنھیں جلدوں کمر
جمع جو ہویا مال سا اندر ملک روم
فارس نوں بھی مارسی امت میری سب
وچ خلافت عمر ؓ دے سا ایہ سب ہویا ظہور
دتی خبر رسول ؐ نے ایہہ سراقہ یار
امت میری مار کے جس دن اسنوں آء
وچ زمانے عمر ؓ دے ہویا ایہ اظہار

شیر رواں اس ہویا قدرت نال اللہ
اوہ سوئی نہ مول سی اندر عمر جہان
رجے آہے شیر تھیں پاک رسول شریف
قائم عقل شعور سی ہوندی اوسے سول
رہیا آسیب نہ اسدا ہویا اہل شعور
آہی خاک ملاک دی ماری طرف شقی
ایہ بھی سا ہک معجزہ حضرت شاہ جہان
اوپر قوم قریش دے ماری آہی جھب
پچھوں اندر غار دے کیتا نبی ؐ نزول
ہتھ عبداللہ بخش دے دتی اس سردار
کٹتے اس تلوار تھیں قتل ہوئے مردار
قتل قریشی اس جا ہوسن دو سیاہ
ابوجہل تے اسدے جو سی نال شقی
ہکدن میرے ہاتھ تھیں ہوسی ایہ تلف
قتل ہویا وچ احد دے اوہ بدست حضور
وچہ دریائی ملک دے کرسی جا غزا
جیوں کیتا ارشاد سی اتھیں ہویا تمام
فتح کریسی جا بیکے مشرق اتے غرب
ظاہر اوسدے ہوسی ہر ہر جا قہر
قبضہ اہل اسلام دے آو گ کر معلوم
سب خزانہ اسدا قبضہ کرسی جھب
اوہو ظاہر ہویا جو کجھ کہیا حضور
کسریٰ دے جو ہتھ وچہ ہیں کڑی اظہار
اوہو کڑے پہناوسی تینوں پاک خدا
جاں کسریٰ تے ملک تے مار کھیہ کھاہ

کسرای دے جو سی قیمت دار گرٹے
آئی اندر لٹ دے اوہ سرافہ نول
کہیا آہا نبی ؐ نے ایہہ بھی سنتوں حال
آپس اندر ہووسی مسلماناں دا جنگ
صلح کرا دے دو ہاندی کہیا شاہ یمن
وچہ مدینے نبی ؐ نے دتی ایہہ خبر
وچہ مدینے نبی ؐ نے کہیا اج ہویا
خبر دتی پھر شاہ تھیں لیں سب خراج
دتی خبر اخیر وچہ پھیس ہوسی ایہہ طور
خبر دتی ہک یمن تھیں ہوسی آ اظہار
مرحل آہی اس برص دی جاں ہویا اوہ گم
ہوئی حضرت عمر ؓ دی جدوں خلافت دور
برص جو اس تھیں مرض سی اکھیں ہوئی شفا
دتی خبر عمار دی اوسنوں باجھ گناہ
کہیا سعد وقاص نوں آہا نیک خطاب
نفع دیویگا انہانوں جو ہیں اہل یقین
ایہہ سعد وقاص نوں کہیا دین پناہ
عمر گذاری اس نے جنگل وچہ اجاڑ
ایہہ بھی پاک رسول ؐ نے خبر کیتی اظہار
آپس اندر انہاں دا رہسی قتل مقال
وچوں میری آل دے کہیا پاک رسول ؐ
کہیا ثابت قیس نے سی اوہ مرد سعید
خبر دتی عثمان ؓ دی ہوسی ایہہ شہید
ہور علامت حشر دی کیتی سب بیان
ہوتا تیک جو حشر سا کیتا کل بیان

اوہ شہر ہی سب سی گردے لعل جڑے
دتی حضرت عمر ؓ نے ایہہ لے پاؤں توں
میری بعد وفات دے پچھوں کتنے سال
ہوگ نشانہ ہی جنگ دی دوہیں طرف لشکر
ایہہ میرا فرزند جو ہے کہا شاہ حسن
شاہ نجاشی حبش دا اج گیا ہے مر
اسود عنسی یمن دے وچہ جو رہندا سا
مسلماناں دا ہووسی وچہ عراقے راج
ہوسی قوم فرنگ دا دنیا اندر دور
اوہ ادیس جو ولی ہے غائب نیک شعار
باقی احمدی ہووسی رہندی ہک درم
گیا مدینے یمن تھیں جاں اوہ عالی طور
درم برابر اس دے ہک نشان رہیا
کہسن پکڑ شہید اوس باغی روسیاہ
اکھیں نفع اوٹھاوسن سب میرے اصحاب
دیسی ضرر کفار نوں تنگ ہووں بے دین
تنہا زندہ رہ گیا تنہا ہوگ فناہ
کیتا اوس تے موت نے جنگل وچہ گذار
وچہ بہتر فرقیاں امت ہوگ خوار
ٹرسن خواہش نفس تے کرسن جنگ جدال
فرقہ جو پہلاں ہووسی ہے اوہ جان قبول
زندہ ایہہ حمید ہے ہوسی ایہہ شہید!
اوہ پیدا شدہ ہووسی بلوا اک شدید
خطبہ اندر نبی ؐ نے پڑھ کے کہیا عیان
اوہ بیہ پاک رسول ؐ دے سی اسرار نہان

حق انس دے آکھیا ہوسی ایہہ امیر
کوئی بہرا اُسدے ہویا نہ انصار
یک سو ویہہ گھر اُسدے ہوئی پت ظہور
عمر زیادہ اس دی یک سو سال
اندر اس دے باغ وسیے جو آہے اشجار
یکدن دا ہرا مینہہ سا آہی نہر روان
ویکھ رسول کریمؐ نے کیتا سا فرمان
ہویا مدینہ قتل عام ہتھوں جان یزید
آہا لشکر گھلیا اوس مدینے دار
سی دو حرم رسولؐ دے [illegible] چھپاں
دوہاں اتوں چادراں لاہیاں اہل جفائی
کیتی دعا رسولؐ نے اگے رب جلیل
اوہ دعا رسولؐ کیتی عمرؓ ہویا قبول
نام سرافہ ہک سا مالک دا مجہول
وچ زمین دے دھس گیا [illegible]
ہوئی خلاصی اُسدے آکھیا جد دن نبیؐ
شاہ علیؓ دے حق دا آکھیا اوس حضور
گرمی سردی تھیں علیؓ نے پائی نہ ایذا
خاطر ابن عباسؓ دے کیتی نبیؐ دعا
اوسنوں علم حدیث دا علم ہویا تفسیر
علم اتے ہور کل بھی ہویا اوہ ولی
ہور حذیفہ دا سنکے کیتی نبیؐ دعا
آہا اسنوں لوڑیا حضرت دل احزاب
ہوئی تنگ نہ سردی تھیں آرام آفات
لیکے خبر احزاب دی آیا پاس نبیؐ

عمر اتے اولاد بھی ہوسی ایہہ کثیر
اندر عمر اولاد بھی نالے درہم دینار
ہتھیں اوہ اولاد دی آیا وچ قبور
عمر گذاری اس نے اندر مال مثال
دو واری ہر سال وچ میوہ لیئے اوتار
پانی دگرا زور سا وچ مدینے جان
یکدم ایتھے ہو وسی اتنا خون روان
بعد شہادت حسینؓ دے وگیا خون شدید
کیتا قتل شریر نے شہر مدینے چار
حفظہ تے ہور عائشہؓ دوہیں والی شان
روضہ پاک رسولؐ دے گھوڑے بنھن جا
مسلم کہو لوکوں عمرؓ نوں یا تے ابوجہل
یادی لفظوں رہ گیا ابوجہل جہول
نیزہ اوہ اٹھا کے آیا طرف رسولؐ
ہجرت کردے آخر جان اوہ دین پناہ
ہجرت دے احوال وچ یہ سب لکھیا ہی
وڈے سر تے گرمیوں تینوں رکھے دبہ
رہیا وچ امان دے آہا بعد دعا
کہیا فقیر اس شخص نوں عالم وڈا اجزا
اوس زمانے ہویا عالم وڈا کبیر
ہویا اوس تفصیل سے علم خفی جلی
وچ لڑائی خندق اگے پاک خدا
سردی سی اس رات نے اندر بے حساب
ہووے اس تکلیف نہ سردی تھیں بے بات
اس رہے تکلیف تھیں رہیا بہت خوشی

وچ مدینے پے گیا قحط وڈا اک سال
کیتی لوکاں عرض جا اگے نبی خدا
اس دم ٹکڑا ابر دا اک نہ آہا مول
پیدا کیتے ابر نوں اللہ جل جلال
ابی طلحہ دی زوجہ سی عاقل ام سلیم
گھر وچ ام سلیم دے نہ سی کوئی پسر
مادر ابوہریرہ دی خاطر نبیؐ دعا
ابوہریرہ گھر گیا سن کے ایہہ بیان
عکاشہ دی بھین دے اندر حق دعا
عمر زیادہ اسدی ایڈی ہو گئی
عبداللہ انصار سا اک فرزند طیار
وچ تجارت اسنوں نفع ہوندے بسیار
ایہو معجزہ واسطے کہیا سید پاک
اس دنیا وچ اس تھیں اکثر ہویا سود
ایہہ حضرت خاتون دے کیتی حق دعا
بھکھی رہی نہ مول سی بعد دعا شریف
ہور بہتیرے معجزے ہیگے نبیؐ کمال
امت وچ رسولؐ دے جو کجھ ہوئے ولی
ظاہر ہویاں کراماتاں اسدا ایہہ سبب
رکھ اسدی پیروی ہوئے لوگ ولی
جو کجھ پاک رسولؐ دی کیتی اللہ شان
کوئی برابر نبیؐ دے نہیں فرشتہ مول
وچ نبوت انبیاء ہیں برابر سارے
مجمل ایہہ کلام ہے سیرت اس جناب
عالی قدر رسولؐ دا عالی اسدی شان

بارش باجھوں خلق دا جیون ہویا محال
توں بارش دے واسطے حضرت کریں دعا
دوویں ہتھ اٹھا کے کری دعا رسولؐ
بارش کیتی ست دن آہی باجھ زوال
کیتی خاطر اسدی دعا رسول کریمؐ
نو بیٹے گھر اسدے ہوئے نیک سیر
کیتی مسلمان توں اسنوں کیہی خدا
ڈٹھا جا کے ماں نوں آہی مسلمان
کیتی مسلمان توں زاہد کیہی خدا
کسی عورت اصحاب دی ہرگز مول نہی
اسدے حق دعا حق بہی کیتی اس سردار
جو کجھ اس خریدیا نفع ہویا اظہار
مال جو اس خریدیا ناقص بھاویں خاک
کجھ نقصان نہ اسدا ہویا کدے نمود
اسنوں بھکھ کبھی نہ کدی رکھیا پاک خدا
پھیر نہ ہتھوں بھکھ دے ہوتی کدی تکلیف
سارا ہے مول نہ آوندے وچ گمان خیال
ظاہر بہت کراماتاں کردے رہے سبھی
ایہہ تصدیق نبیؐ دے ظاہر کیتا رب
گیا خلافت جو استھیں ہویا اوہ مشتغل
ہے اوہ شان رسولؐ دی ہوندی نہیں بیان
افضل سب فرشتیاں پاسوں ہوئے رسول
دے رسالت نبیؐ نوں ہمسر کیتا رب
جو میں کیتا نظم ہے اندر اس کتاب
ہووے پھیر دیدار جے جان کراں قربان

قدرت دے ہتھ وچ جے ہیکے کوئی قلم — سب تعریف رسولؐ دی لگے کرن رقم

ایہ قدرت انسان دے پاسوں ہے سب دور — وچ کتاب خدا ایہدی ہیگا سب ظہور

جو سی عادت نبیؐ دی حج صیام صلوٰۃ — ہور تلاوت ذکر دی جو آہی عادات

جو سی کار معاف دی نوم طعام شراب — سب لکھاں تفصیل جے ہووے وڈی کتاب

دربیان اولاد آل حضرت صلی اللہ علیہ وسلم

سن توں پاک رسولؐ دی جو آہی اولاد — ایہ بھی بہت ثواب ہے دل وچ رکھیں یاد

ماریہ دے بجھ شکم تھیں پیدا ڈر یتیم — سی فرزند رسولؐ دا حضرت ابراہیمؑ

ایہ فرزند جو آپؐ دا آہا ابراہیمؑ — مکے اندر ہو گیا پیدا ڈر یتیم

دس برساں دی عمر سی پائی جدوں وفات — وچ مدینے شہر دے سنتوں عالی ذات

خدیجہ دے بجھ شکم تھیں ہویا ہک فرزند — قاسم اسدا نام ہے عالی قدر بلند

پہلاں ایہ مجھ توں پیدا ہویا حسان — دو برساں دا ہو کے گیا بہشت جہان

بعضیاں وچ روایتاں کیتا ہے مرقوم — طیب طاہر ہو سی بابا ایہ بھی کر معلوم

پچھے ہویا نبیؐ توں عبداللہ خوش ذات — طیب طاہر جیندی ہیگی جان صفات

عبداللہ دی موت تھے پچھوں سنو بیان — وچ مدینے خاص سی رہندا ہک شیطان

نسل نہ ہو سی نبیؐ دی کہن لگا مجہول — ابتر وچ جہان دے جاسی انت رسولؐ

ابتر جاں اس آکھیا اندر شان رسولؐ — کوثر سورہ رب نے کیتی تدوں نزول

کوثر پاک رسولؐ نوں ہوئی تدوں عطا — کہنے والا نبیؐ نوں ابتر ہو سے گیا

بیٹیاں چار رسولؐ دی ایہ بھی کر معلوم — نام رقیہؓ فاطمہؓ زینبؓ ام کلثومؓ

وڈی دختر نبیؐ دی زینبؓ اسدا نام — گھر وچ آہی عاص دے ایہ بی بی خوش کلام

اندر اٹھویں سال دے زینبؓ نیک صفات — وچ مدینے شہر دے پائی اس وفات

دوجی دختر نبیؐ دی اس رقیہ نام — ابولہب دا پت سا عتبہ حرام

اس دا وچ نکاح دے سی اوہ با اتفاق — ساتھ عداوت اس نے دتی چا طلاق

کیتا ساتھ عثمانؓ دے اسدا نبیؐ نکاح — دل دا وچ رسولؐ نے کر کے ایہ صلاح

وچہ بنگا ہے بدر دے پائی اوس وفات
تیجی ام کلثوم ہے بی بی صاحب دین
نام سی عتبہ اس دا آیا اوہ قسمت دان
اُسدا بھی عثمانؓ نوں کیتا نبیؐ نکاح
چوتھی دختر جھ نوں آہی خیر انام
زہرہ اتے بتول ہے اُسدا جان لقب
اسدے اندر کسیدا ہوؤں نہیں تکرار
وچہ مدینے اوسدا شہرت پاک نہیں
اس زمانے علیؓ دی عمر آہی ویہہ سال
ترے اسدے فرزند سی محسنؓ حسنؓ حسینؓ
عقد زینبؓ دا علیؓ نے کیتا نال رضا
چوتھی عمر خطابؓ نوں دتی راضی ہو
بی بی زہرہ فاطمہؓ جو سی عالی ذات
چھ مہینے بچہ توں بعد وفات رسولؐ
ایہہ اولاد رسولؐ دا مجمل ہویا بیان

اس جہان اتھیں ٹر گئی بی بی عالی ذات
ابولہب دا پتر سی اوہ بھی ہک لعین
ساکوں دیا اوہناں اسنے بھی کیتی طلاق جہان
بعد رقیہؓ تنہاں توں حضرت عالی جاہ
حضرت بی بی فاطمہؓ بنت نبی اکرام
چوتھی دختر نبیؐ دی سی ایہہ نیک نسب
اندر ساریاں بیٹیاں ہے ایہہ بزرگوار
کیتا عقد پچھان توں حضرت نال علیؓ
ہندیاں بی بی فاطمہؓ دی تدوں عمر پندراں سال
زینبؓ ام کلثومؓ دو بیٹیاں نور العین
عبداللہ اک بچہ توں جعفر دا پُت سا
اوہ ام کلثوم سی اس وچہ فرق نہ کوئی
پیچھے ماہ رمضان دے پائی اس نے فات
ہوئی اس وفات سی ادھی رات قبول
حالت حزن آپ دی تاں ہی گریہ زاری

در بیان ازواج مطہرات آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

ساریاں سن رسولؐ دے گیارہ عالی ذات
حضرت دی وچہ زندگی فوت ہویاں جنہاں دو
بی بی زینب خزیمہ دی دوجی خدیجہ نام
بعضے کہن ریحانہ سی دوجا اسنے امرات
جدوں نبی کریمؐ نے پائی جان وفات
بیٹی سی خویلد دی نام خدیجہ جہاں
دو بیٹے گھر اوسدے پیدا ہوئے تمام

خدمت دے وچہ [illegible]
ویکھ کے پائی آکھیا فرق [illegible]
ایہہ دو ہویاں فوت [illegible]
اوہ نوں بیبیاں فوت سن آگے عالی ذات
اسی وقت نو بیبیاں گھر وچہ نال حیات
اوہناں لئی ایہہ سی وچہ نکاح پچھان
ہک ہک لئی ساہاں توں بند دوہاں دا نام

اُسدے پچھے وفات دے کیتا عقد عتیق
اسدی پچھوں موت دے کیتا نبیؐ نکاح
جہڑی ہوئی آ اولاد دی گھر وچ شاہ عرب
باجھوں ابراہیم دے جو ہے نیک مقام
دیہہ سال بتولوں سن توں حال عزیز
جکے اندر دفن ہے ہوئی بزرگ وار
اس تے پھر رسولؐ نے بدلا وقت نکاح
دوجے حرم رسولؐ دے سودہؓ آہی جان
پہلاں ایہہ سکران دے آہی وچ نکاح
کیتا عقد رسولؐ نے اس بی بی دے نال
سودہ ہو گئی ضعیف جاں کیہا نبیؐ اللہ
کیتی عرض رسولؐ نے سودہ نال قیاس
اوہ نوبت بی بی عائشہ تائیں دتی چاہ
اندر ہجریاں تیریاں اندر روز جزا
بی بی ہنیں ایہہ بات سن نبیؐ ہوسے سرور
سال پچونجا وچ ایہہ ہوئی آہی فوت
تیجی بی بی عائشہؓ دختر ایہہ صدیق
کیتا اس ہنیں آپ نے مکے وچ نکاح
ایہہ آہی نصیب ہک صورت دا اگوں جو
کیتا جیہڑی رخصت سی عمر آہی نو سال
یکمہ باجھوں عائشہ کیتی دین پناہ
فوت ہوئی ایہہ جیہڑی توں وچ اٹھونجا سال
چوتھی حرم رسولؐ دا حفصہ کریں نظر
وچ نکاح خنیس دے پہلاں سی ایہہ جان
بعد شہادت اسدے سید عالی جاہ

اوس ہنیں دختر ہک سی ہوئی نیک طریق
اک ہنیں سب اولاد سی چھٹی رسول اللہ
الا بی بی دے شکم ہنیں پیدا ہوئے سب
بی بی زاہد یا اوسدی ہے مادر دا نام
آہی گئی بہشت نوں بی بی نیک ضمیر
جاں جاں ہوسی قبر دے جا کھدا اظہار
دیہہ اشتر ہے لکھیا بخشائیں گی نگاہ
دھمہ دی دسی ایہہ سی بی بی عائشہ نال
پچھلے اُسدی موت دے جو نکاح آیا راہ
درہم چار سو ہا مہر کیتا سا خوش حال
اوہناں دے طلاق ہیں توں ان رت نکاح
میری نوبت پائی نبیؐ اوہ توں عائشہ پاس
ایہہ بیٹھیاں پائی نبیؐ کہیں نہ ہوئی جدا
ہوواں وچ شمار دے حضرت نبیؐ خدا
اوہناں پھیر رسولؐ نے ہول نہ کیتی دور
اندر ماہ شوال دے اسنوں آئی موت
ایہہ صدیقہ طاہرا آہی نیک طریق
چھ برساں دی عمر سی بی بی دین پناہ
ایہہ جانی تفسیر جیہں کہ سورۃ نور
وچ مدینے آپ نے دل وچ ہو خوشحال
ایہہ ہک نبی کریمؐ نے کیتا ہک نکاح
وچ بقیع دفن ہے ماہ آہا شوال
ایہہ دختر سی جیہڑی توں اوس جناب عمرؓ
اوہ لڑائی بدر دی ہویا شہید عیاں
بی بی حفصہ نال سا کیتا جان نکاح

دسویں مادر مومناں صفیہ نیک تمیز
ایہہ حضرت ہارون دے وچوں سی اولاد
نام سلام ہک شخص سی نشکم دا فرزند
پچھوں اسدی موت دے ساتھ کنانہ جان
قتل کنانہ ہویا خیبر وچہ لعین
جاں ایہہ وچوں قیدیاں ہوئی جان آزاد
پائی اوس وفات سی اندر سال پنجاہ
میمونہ ہک گیارہویں آہی حرم نبیؐ
وقت جہالت ایہو سی بی بی عالی شان
اسدی پچھوں موت دے سا ہک ابواسم
اسدی پچھوں موت دے ایہہ آہی وچہ دین
وچہ اکونجا سال اسدے ہوئی وفات
اسما حرم رسولؐ دی دختر سی نعمان
اسدی پچھوں موت دے کیتا عقد رسولؐ
ہک بی بی مرانت سی دھی کلب دی جان
اسدی پچھوں موت دے کیتا نبیؐ نکاح
ہک بی بی ریحانیہ آہی حرم رسولؐ
اسدی پچھوں موت دے کیتا نکاح نبیؐ
بعضیاں وچہ روایتاں لکھیا ایہہ بیان
سارے حرم رسولؐ دے ماواں مومن جان
وچہ کتاباں بعضیاں آیا ایہہ مذکور

اضطراب دا آئت ہما سا نتزاک عزیز
بھائی موسیٰ نبی دا جو آیا دل شاد
اسدے وچہ نکاح دے سی ایہہ دور بلند
عقد کیتا سی اس نے دل وچہ رکھ دھیان
ایہہ آہی وچہ قیدیاں بی بی صاحب دین
کیتا عقد رسولؐ نے اوہنیں ہو دلشاد
وچہ بقیع دفن ہے ہوئی عالی جاہ
حارث ہک سالیہ اس دی بیٹی سی
ثقفی بیٹ مسعود دے وچہ نکاح پچھاں
گھر وچہ آہی اشدے حسن بہی کمال رقم
کیتا عقد رسولؐ نے اس تقیں کرن یقین
ایہہ بھی حرم رسولؐ دی آہی نیک صفات
پہلاں گھر وچہ کیدے سی ایہہ عالی شان
وچہ درگاہ خدائیدی ہوئے گئی مقبول
سی گھر وچہ ہک شخص دے جہڑی نافرمان
مادر ہوئی مومناں تاں ایہہ عالی جاہ
گھر وچہ ہک یہود دی پہلاں سی مقتول
حرم رسولؐ کریم دے چودہ ہوئے سبھی
ست کنیزاں ہور سی باجھوں حرماں جان
ننگ نہیں وچہ اس دے ننگ کہی شقیاں
وچہ گنتی دے ویہہ سن حرماں اک مشہور

جے ہیں حرم رسولؐ دا لکھدا صفت تمام
وڈا رسالہ ہوندا اندر اس کلام

در بیان اعمام آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

لکھیا وچ تہذیب دے سنیں ایہہ بیان
باراں چاچے آپ دے آہے وچ جہان

حارث قثم زبیر سی حمزہ تے عباس
یک مقوم عیداق ابولہب غضاس

ابو طالب تے جحل سی کدب اتے ضرار
حمزہ تے عباس سے ایہہ دوہویں دیندار

حمزہ پاک رسولؐ تھیں وڈا سی ترن سال
وچ شہیداں بادشاہ ہویا ایہہ کمال

دو برساں سا آپ تھیں جانی وڈا عباس
ایہہ بھی چاچا نبیؐ دا آیا بہت اداس

وچ لڑائی بدر دے ملیا جا رسولؐ
کیتا سی عباس نے ظاہر دین قبول

بعضیاں وچ روایتاں لکھیا ایہہ بیان
پہلاں ہجرت نبیؐ تھیں آیا مسلمان

حمزہ اتے عباس دے اوپر رب علام
ساتھ کہیں دے اپنے رحمت کرے مدام

در بیان خادماں آنحضور صلی اللہ علیہ وسلم

وچ مواہب لکھیا حضرت شاہ امام
خادم اول جناب دے ہن ہیں کراں بیان

مالک دا پت انس سا اک خادم انہاں
جد وقت مدینے آئیا اوہ رسولؐ کبار

اول ہجرت دے روز تھیں تا ہنگام وفات
ایہہ ملازم آپ دا آیا عالی ذات

پاک نبیؐ نے اوسنوں کیتی ایہہ دعا
اندر اس دے مال دے برکت کریں خدا

نالے دتی اسنوں برکت اولاد کثیر
جنت دے وچ گھر دیویں اسنوں رب قدیر

سو برساں تھیں وی ہوئی عمر زیادہ
آل اولاد مال تھیں اوہ ملیا شاد

چھ مہینے اوس دے اندر باغ تمام
ہک برس وچ باغ دے میوے لگدے مدام

اندر سن ترانوے ہجری ہوئی وفات
وچ مصر دے جا کے لکھیا صفات

خادم اوہ رسولؐ دا عبداللہ ابن مسعود
خدمت وچ رسولؐ دے ایہہ بھی سی موجود

استادہ مسواک تے رکھدا پاس نعلین
نالے آسا رکھدا اوہ سرور ثقلین

فوت ہویا اوہ پچھے توں اندر بتیاں سن
بلکہ وچ بہشت دے کیتا سیر ثمین

ہک ربیعہ کعب دا آہا خدمت گار
اندر ہر آن خود آیا اسے اندر جنگ حنین
غلام ہویا بہت ہور سی عقبہ اس دا نام
اوہ بھی ہویا فوت سی وچہ اٹھتر سال
سا ہک ہور قنبر کیسہ دا انجشہ اسود نام
خادم ہور رسول دا آہا سعد جوان
ام سلمہ ہک آپ دا آہا خاص غلام
ہک حنین عباس دا آہا جان غلام
ابو ذرہ ہک ہور سا اوہ ڈاڈھا شعار
خادم ایہہ رسول دا آہا بہت سخی
ہک ربیعہ اسلمی سا فرزند نعیم
خادم سا ہک ہور بھی ابو حمیر بلال
خدمت وچہ رسول دے سب ایہہ مدام
وچہ ندا ہب ایہہ بھی لکھیا ہے اظہار
ہمیشہ پاک رسول دا جو آہا سیف ہم
سی ہک پاک رسول دا خدمت گار بلال
اسفل کردے حکم سی آپ رسول امیر
قیس جو بیٹا سعد دا آہا نیک خصال
قبطی سبھے ہور شیخ ایہہ ہک خدمت گار
اللہ اوہناں سبھناں تے رحمت کرے نزول

ایہہ رسول کریم دا رہیا تابعدار
ہو شہید بہشت دے اندر آیا علین
ہک ہے اوہ رسول دا گھوڑا چلیسے مدام
دا خل وچہ بہشت دے ہویا ایہہ خوشحال
رکھدا سی اوہ آپ دا اندر سفر طعام
خدمت وچہ رسول دے رہیا ایہہ کھاں
ایہہ جہا جو آپ دا خدمت گار مدام
ایہہ بھی خدمت نبی دی کردا صبح و شام
سب خزانہ آپ دا اوس دے سی اختیار
اندر تیتی سال دے فوت ہویا ایہہ سی
خدمت وچہ رسول دے رہیا ایہہ قدیم
انجشہ ہک ہور سا خدمت گار کمال
حاضر پاس رسول دے رہندا صبح شام
حضرت علی زبیر بھی حضرت دے یار
ایہہ خود نیکی کیتا اوندے حکم علیہ السلام
پاس انگوٹھی آپ دی رکھدا ایہہ خوشحال
کردا ایہہ تقسیم سا صدقہ وچہ فقیر
وچہ مدینے ایہہ سا حضرت دا کوتوال
ایہہ سفر دی اسباب تے آہا چوکیدار
راضی ہویا انہاں تھیں ربدا خاص رسول

دربیان غلام آزادگان آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

ہن میں اس مکان دے اوپر کراں بیان
ایہہ غلام رسول نے سب کیتے آزاد
سب غلام آزاد جو کیتے شاہ جہان
تاں بھی اللہ خدمت اوہ رہے کردے شاد

داخل خارج ہووے جو ہوندا آہا مالی
ابوبکر صدیقؓ ہے جو اکبر اصحاب سب
کیتا انہاں دا مرتبہ حضرت ایہ تحقیق
دوست کردا غیر نوں جے میں باجھوں رب
میرے اوپر اس نے کیتا مالی نثار
جے میں کردا غیر نوں باجھوں رب جلیل
ابابکر صدیق دے باجھ نہ کردا کو
صحیح بخاری وچہ ہے ایہ حدیث صحیح
معنے نیں خلیل دے دساں نیک طریق
نال لیاسدے راز نیں ہووے وہ آگاہ
جہان ہکو دہ جسم ہیں جیویں کر کہن عوام
کیتا کسے سوالی اگے شاہ علیؓ
شاہ علیؓ نے آکھیا افضل ابو بکرؓ
شاہ علیؓ نے آکھیا اس وچہ نہیں قصور
ابوبکر صدیقؓ دا رہیا خلافت دور
پہلا کاتب آپ دا آہا ایہ صدیقؓ
دوجا کاتب آپ دا آہا عمر خطابؓ
اسدا عمر فاروقؓ ہے دسیا حضرت نام
باطل تے وچہ حق دے فرق کرے جے کو
پاک نبیؐ نے عمرؓ دے حق اندر فرما
اس رستے تھیں جاوندا کدی نہیں شیطان
ڈردا حضرت عمرؓ تھیں اس رہے مقبول
رستے حضرت عمرؓ دے رکھے نہ اوہ لعین
نقطہ ہے ہک اسجاد دیکھیں نال نظر
جیہڑے رستے جاوندے آہا عمر پناہ

بعضاں ایہ بھی لکھیا ہے اصحاب کمال
اندر جس دے حق دے کہیا نبیؐ تا سب
صادق سے صدیق ہے اصدق ہے صدیق
ابابکر صدیق نوں دوست کردا جب
میرے نال رفیق سا ابابکر وچہ غار
ہور کسے نوں اپنا دنیا وچہ خلیل
ایہ رفیق شفیق ہے عالی خوش خو
ہور مسلم دے وچہ بھی ایویں لکھیا ہی
ہووے ثانی یار جو ہور شفیق رفیق
نال دہاں دلاں دا ہووے ہکو راہ
معنے ایہ خلیل دے دسے کھول تمام
سبھناں وچوں کون ہے افضل بعد نبیؐ
ابو بکرؓ دے بعد ہے افضل جان عمرؓ
وچہ بخاری لکھے ایہ حدیث ظہور
چہ جہے دو نمبر دلو چہ کرلوں غور
آہا پاک رسولؐ دا ایہ شفیق رفیق
ایہ سردار قریش دا ہے عالی اصحاب
معنے نیں فاروق دے سانجھے لکھیاں تمام
کہندے اس فاروقؓ ہیں سن آکھاں خوش خو
اندر جیہڑے راہ دے حضرت عمرؓ گیا
جدوں ویکھے عمرؓ نوں ہووے ترت رواں
جس جا حضرت عمرؓ ہے کردا اجاز دل
بقول حضرت عمرؓ دے جاندا صاحب دین
جیہڑے احمق دشمنی رکھدے نال عمرؓ
مول شیطان نہ آوندا سا اندر اس راہ

اوہ دشمن عمرؓ دے آہے سن لعین
ساری خلق جہاندی اس تھیں ہے آگاہ
جو کوئی حضرت عمرؓ دے رستے ٹرے ہول
ایہہ بھی کہیا زبان تھیں حضرت عالی ذات
کہیا پاک رسولؐ نے میرے بعد اگر
صادق اصدق اوہ ہے تصدیق پاک نبیؐ
ہویا اُس دے عدل تھیں ملک آباد خدا
بیٹھا اوہ پر تخت دے جاں سی دین پناہ
حضرت نہ اُس دے عدل ہی ہوندی کتی ظلم
تیجا کاتب نبیؐ دا سا حضرت عثمانؓ
صفت کوئی عثمانؓ کی کجھ کرسے رقم
چوتھا کاتب آپ دا حضرت شاہ علیؓ
بہت سیرتاں آیاں اندر اس دی شان
جو کوئی دوست علیؓ دا میرا دوست ہو
طلحہ ہور رسولؐ دا آہا کاتب خوب
کاتب ہور رسولؐ دا آہا خوش اطوار
کاتب سعد وقاص سا حضرت دا اکھاں جان
کاتب ہے پت تیں دا کاتب ہور تعفوس
کاتب ہے یک ہور بھی عامر اُس دا نام
خالد بیٹا سعد دا کاتب سا یک جان
ثابت دا پتر زید یک سا حضرت دا یار
کاتب یک رسولؐ دا آہا شیر جلیل
کاتب سا پتر جعفر دا علی اُس دا نام
یک محمد ہور سا وچوں قوم انصار
آہا یک مغیرہ کاتب شاہ جہان

قبول حضرت عمرؓ سا جاندا اصحابین
لعنت خوف شیطان دے کیتی آپ اللہ
اوہ دا مگروں شیطان دے ہویا نامقبول
دل دے اندر عمرؓ دے آدے سچی بات
ہوناہوندا جے نبیؐ ہوندا جان عمرؓ
فاروق بھی فاروق ہے افرق نال ہی
ڈردی خلقت اس تھیں اندر ہر ہر جا
دس برساں پوریاں ہور اوپر چھ ماہ
کی کجھ اُس دے عدل دی کوئی کرے کلام
اندر تیجی سال دے اس کیتا جمع قرآن
ایہہ خزانہ علم دا ہور سخا دکرم
صفت کہاں کی اس دی ہے اوہ ولی کل
شاہ علیؓ دے حق وچ کہیا شاہ جہان
جو دشمن ہے اس دا میرا دشمن ہو
حضرت دا دل جان تھیں آہا اوہ محبوب
اس دا نام زبیر سا اصحاب کبار
ہے اصحاب رسولؐ دا ایہہ بھی عالیشان
راتیں دہیں رسول تھیں کدے نہ ہوندا دور
ابا بکر صدیقؓ دا آہا ایہہ غلام
ایہہ بھی یار رسولؐ دا آہا وڈا جان
ایہہ رکاب آپ دا آہا خوش اطوار
سبھی اصحاب رسولؐ دا رتبہ جنہیں کی
وچہ اصحاباں ایہہ بھی سا اصحاب کرام
کاتب ایہہ رسولؐ دا اسا اصحاب کبار
حنظلہ بیٹا یک عباس دا کاتب آہا جان

کیتے تابع غیر مانندے حضرت نال قیاس ۔ اس نلائی چہ دسے رہیں ہمیشہ پاس
سی ہک سعد معاذ دا وچہ اصحاب کبار ۔ وچہ لڑائی ہور دسے رہیا چہ کیدار
اس مدینے ہو گیا جاں خندق دا جنگ ۔ اوس لڑائی اسنوں لگا ہک خدنگ
ہک مہینے اس تھیں پچھلے ہوئی وفات ۔ تاں رسول کریم نے ایہہ فرمائی بات
پڑھن جنازہ اس دا آئے ستر ہزار ۔ ملک مقرب عرش تھیں بھیجے رب غفار
دروازے آسمان دے کھلے ہر ہر جا ۔ خاطر اوس معاذ دی کہیا نبیؐ خدا
بلہ اندر ہک ہور بھی آہا چہ کیدار ۔ راکھی گھر دے نبیؐ دے رہندا سا ہشیار
ہور محمد مسلم دا سا ہک فرزند ۔ وچہ لڑائی احد دے ایہہ سا قدر بلند
ہور زبیر عوام دا بیٹا آہا جان ۔ وچہ لڑائی خندقے سا ایہہ عالی شان
ہور عباد بشیر دا بیٹا سا ہوشیار ۔ وچہ لڑائی خندقے رہیا چہ کیدار
آہا ہک مغیرہ شعبہ دا پت جان ۔ ہوئی صلح حدیبیہ دی جاں اندر میدان
ہتھ ننگی تلوار سی پھڑیا اوہ حراس ۔ ایہہ جناب رسولؐ دی راکھی رکھے پاس
ایہہ رسول کریمؐ دے آہے چہ کیدار ۔ سبھناں اتے ہیا اپنی رحمت کرے غفار

دربیان رسولاں آنحضور صلی اللہ علیہ وسلم

آہے پاک رسولؐ دے ایہہ رسول تمام ۔ کوری کداہیں نبیؐ دا لے جاندے پیغام
عمر سا آپ دا ہویا جاں رسول ۔ طرف نجاشی بادشاہ گیا آہا مقبول
ایہہ رسالت نبیؐ تے اس جا ہویا معین ۔ شاہ نجاشی حبش دے اندر [illegible]
دحیہ دا کلبی پت سی کلبی اسدا نام ۔ ایہہ بھی ہویا رسولؐ سا نبی علیہ السلام
عاقل ہرقل شاہ دا سا اوہ ہک مکان ۔ اوہ رسول رسول دا اس نے ایہہ بیان
تقسیں اس نے شام دا کیتا بہت بیان ۔ سانہ نصیحت اسدی آنا اس ایمان
ہکہ ہمارا دین سا ہرقل اندر روم ۔ علیئے دے وچہ دین دے آہا کہ معلوم
اس دا اعمال اوہ سی آندا پس ایمان ۔ جاں کلبی تھیں اس نے سنیاں حق پچھان
دحیہ کلبی ایہہ سا حضرت دا یار ۔ سنیں اسدا حال ایہہ سارا کیا اظہار

صورت اسدی ہوئیکے جبرائیل امین
دحیہ کلبی جاندے آہے اسنوں یار
عبداللہ پت حذافہ دا سا سفارت دا یار
اوہ کسرے دی طرف انوں بھیجیا عالی جاہ
حاطب سا بلتعہ دا اک عالی فرزند
حاطب نوں سی بھیجیا طرف مصر دے جان
نام مقوقس اس دا وچہ مصر سا شاہ
پت آہا اک وہب دا نام شجاع دلیر
آہا حارث بادشاہ اندر ملک شام
اک سلیط دلیر سا حضرت دا اصحاب
آہا وچہ یمامہ دے ہوا اوہ اک سردار
علا سا پت حضرمی دا اک عالی شان
عبداللہ ویلے اک سا بزرگ مرد خدا
نام آہا اک ذوالکلاع اندر طائف شاہ
حسن جمال جیہدا آہا حد مثال
عاشق اسدے حسن دے آہے سب اصحاب
جدہم آہا ویکھدا اسنوں عمر خطاب
یوسف ہے ایہ دوسرا ہویا وچہ جہان
جدوں اسنوں ویکھدے آہے پاک رسول
کہندے صورت اسنوں دتی پاک خدا
کرن تبسم ویکھ کے اس ول پاک نبی
اسیہ وچہ جہاں سا اک شاہ حبشیاں
اندر ملک یمن دے سا اک نامدار
ایہ اسیدا اس پاس سی بھیجیا نبی خدا
عمر تھے پت عاص دا اوہ بھی عالیشان

آوے پاس رسول دے دلوں یقین
حضرت باجھ نہ کسی تے ہوندا ایہہ اظہار
وچہ اصحاب رسول دے ہویا ایہہ شمار
کسریٰ جو پرویز سی ایرانے دا شاہ
وچہ اصحاباں ایہہ بھی آہا قدر بلند
اس جاگہ اک بادشاہ آہا نافرمان
اوہ اس تے سا بھیجیا آہا نبی اللہ
گیا رسالت واسطے حارث دیول خیر
اس تے بھیجیا وہب سا نبی علیہ السلام
خط اسدے ہتھ بھیجیا آہا پاک جناب
بھیجیا سا دل منذراں اسنوں شاہ اسوار
بھیجیا سا دل منذراں اسنوں شاہ جہان
اس دا اک فرزند سا نام جیہدا سا
عبداللہ اس نے بھیجیا عالی جاہ
روشن صورت اسدی درجہ وچہ کمال
اسدی بہت تعریف سی کردے باجھ حساب
ویکھ زبان مبارکوں کہندا ایہہ شتاب
یوسف تے وچہ اسدے فرق نہیں کجھ جان
ہر دے اس ول ویکھ کے اللہ دے مقبول
اصحاباں وچہ اسدی صورت ہر جیہا ماہ
ظاہر ہوندی نبی دے اوپر بہت خوشی
اوہ رسالت واسطے گیا نبی یقین
حارث پت کلال دا جو ہندا اس مکان
ایہ رسالت واسطے گیا آہا اس جا
ایہ رسول رسول دا ہویا وچہ جہان

پاک رسول کریمؐ دا سید رسل تمام — عدی دی تعظیم سی کردے آپ تمام
مجلس اندر آوندا جاں اوہ عالی شان — اس دے بیٹھن واسطے دیندے نبی مکان
عزت نال بہاوندے اسنوں نبی مدام — ساتھ محبت اوس تھیں کرن ہمیش کلام
سی ایہ عامل نبی دا عدی قوم سینی — بنی اسد دی طرف سی بھیجیا نبی خدا
پک اصحاب ولید دا عالی خلق لقا — قوم اندر ایہ مصطلق عامل ہویا جا
باجھوں انہاں ہور بھی عامل سی اصحاب — سب تھیں ہیں لکھیا ہوسی وڈی کتاب

در بیان مؤذناں آنحضور صلی اللہ علیہ وسلم

لکھاں مؤذن بارے جو آہا پاک نبیؐ — کہنے والے اذان دے آہے اوہ سبھی
تھوڑے بہتے اوہ بھی لیکھے لکھاں خبر — اوہ مؤذن نبیؐ دے جگ ہیں گئے مشہور
اک مؤذن نبیؐ دا آسی اصحاب بلالؓ — ہویا مسلمان جیوں آکھ سناواں حال
امیہ دا جہدوں آہا تدوں [illegible] — وچ حضور رسولؐ دے آندا اوس ایمان
امیہ پکڑ بلال نوں دیندا رنج عظیم — بانھ سنگل قید بھی دیندا دکھ الیم
رل کے ہور قریش بھی دیندے بہت عذاب — راتیں دنہیں ستاوندے سارے دین خراب
ابابکر صدیقؓ نے جاں ایہ ڈٹھا حال — دل دے اندر اس دے ہویا رنج ملال
آخر امیہ پاس جا اس نوں گل الایا — دتا اک غلام سا اس دے بدلے چام
نقدی بھی کجھ مال دے لیا خرید بلال — کیتا پھیر آزاد سا رب تے جل جلال
عوض بلال صدیق نے دتا اوہ غلام — اوہ داخل ہوندا آہا وچ اسلام
ابابکر نت اسنوں کردا سا تلقین — داخل اوہ غلام نہ ہویا اندر دین
ابابکر صدیق سا اس تھیں بہت خفا — اوہ صدیق بلال دے بدلے دتا جا
کر کے بدلے اس تھیں کیتا پھیر آزاد — ساتھ رسول کریم دے رہیا اوہ دل شاد
پہلاں اس بلال نے کہی آ آہی اذان — خاطر پڑھن نماز دے اس رسول [illegible]
عاشق ایہ رسول دا آہا عالی ذات — اس دنیا تھیں نبیؐ نے پائی جدوں وفات
وچ مدینے نہ رہیا جاندا طرف شام — اندر ہجر رسول دے ہو کے بے آرام

اندر سن اٹھارویں پائی اس وفات
ہک ملک الموت سا عالی نیک گھر
پکیا اذان رسول حقیقی ایہ نکتہ لی کمال
ہک مخزن وہ ہور سا صاحب عالی شان
بعد وفات رسول دے چھڈی اذان بلال
ہور سی کوئی ہور بھی باجھوں انہاں بیان
اللہ اوپر انہاں دے رحمت کرے مدام

وچہ دمشق دے دفن ہے ہویا عالی ذات
سی اصحاب رسول دا اول وچہ کریں نظر
کردی اذان ایہ آکھدا ہے حبشی بلال
ایہ بھی آہا آکھدا کے وچہ اذان
وچہ مدینے پھیر نہ رہیا کسے حال
جد ہوں معلوم سی اوہ کیتی اظہار نہ
خدمت اندر نبی دے حاضر رہے مدام

در بیان شاعراں آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

شاعر پیغمبر نبی دے اصحاباں وچہ سی
واحد ایتے رب دی نالے کرن بیان
خوبی نبی کریم دی ہور جلال کمال
کہندے اندر نظم دے ہجو کفاراں دی
نالے کہندے نظم وچہ اللہ دی تمجید
ہک شاعر انصار دا کردا خوب بیان
مسجد اندر رکھ سا منبر انہاں دے دتا
پڑھدا آہا شعر اوہ نظم مدح رسول
خوبی ابن اسلام دی کردا اوہ کھڑا
وچہ جاہلیت اس دے عمر گذاری نیم
عمر ہوئی سی سب اوہدی ایک سو ویہہ سال
مالک روایت کعب ہے ہک جیا الانصار
ایہ بھی اندر شاعراں آیا وچہ شمار
ہک رواحہ دا پتر سا عبداللہ انصار
مالک دا پتر قیس جو آہا ثابت صدیقی

کہندی سی وچہ شاعری صفت پیغمبر دی
صفت رسول کریم دی نالے کرن بیان
سب اوصاف رسول دا کہندا آہی حال
نالے کہندے اشعار وچہ مدح نبی دی
واحد لاشریک ہی کہندے سب توحید
ثابت دا فرزند ہے اس دا ناں حسان
اوہ پڑھدے سے جا منبر ہو زیادہ کھڑا
کافر ہوندے سے عرب دے سکے بہت لڑائی
ہور رسول کریم دی کہندا صفت ثنا
اوہ بھی وچہ اسلام دے ساتھ رسول کریم
شعر عجائب آسدا آیا خوب مقال
سا اصحاب رسول دا افضل خاص یار
مدح رسول کریم دی کہندا وچہ اشعار
ایہ بھی شاعر نبی دا سا اصحاب کبار
ایہ بھی رسول کریم دا شاعر حسان حبیب

پاک نبی دے جان توں جو سی سب خطیب
ایہہ بھی رسول کریم نوں آہے بہت حبیب

ثابت دا پت قیس سی جان خطیب رسول
ایہہ خاصہ انصار ہے اللہ دا مقبول

ہوسی کوئی ہور بھی جوان خطیب رسول
خوف کتاب طویل دے لکھے ناہیں مول

دربیان حُدّات آں حضور صلی اللہ علیہ وسلم

اندر عرب رسول دے آہے کئی حُدّات
سفر اندر اوہ گاوندے آہے نیک صفات

ایسا سا اوہ گاوندے کی ایہہ کراں بیان
ہو جاندا سی بے ہوش سا جو سندا انسان

ہک آواز بلاوندے ہینگے ہر تن یار
گاون شُتر تھیں بیٹھ کے بولن بکے وار

دل کے شُتراں نوں کھینچدے خوب بناون تان
دل اٹھدا ایسا تڑفدا جو سندا انسان

غزل رباعی بولدے عربی وچ زبان
پتھر ہوندا موم سا سن کے ایہہ بیان

ہوش عقل انسان تھیں ہوندے جان روان
اگلی پچھلی خبر نہ رہندی ذرا پچھان

ایسا اوہ خلق دے کردا راگ اثر
نعرہ آہا ماردا جو کوئی سنے بشر

عربی دا جو راگ ہے ہے اوہ بہت صفا
عربی اندر اسنوں کہندے ہیں حُدا

عبداللہ پت رواحہ دا وچ انہاں سا ایک
عامر آہا دوسرا اوہ بھی بزرگ نیک

نیہہ وچ راہ دے انہاں کہیا حُدا
ایسا راضی اس تھیں لشکر ہو گیا

خچر گھوڑا اونٹھ جو اس حاضر سا
سن کے اوہ آواز نوں چلے وانگ ہوا

ٹُردا آہا جو کوئی نیویں گردن یار
ساتھ چالاکی ٹُر پیا سنکے اوہ حُدا

انجشہ اوس دا نام سا حبشی اوہ غلام
خوش آوازی اسدی آہی خوب کلام

مالک دا پت سا اوہ آہا نیک تمیز
بھائی وڈا انس دا سا حُدات عزیز

اوہ اک وسیلے گاوندا جس دم ہوندا جنگ
غازیاں تائیں جنگ دا دسدا اوہ وچ ڈھنگ

ایسا ہی اوہ گاوندا دل ہوندا سن شاد
روح حضرت داؤد دے تائیں دیندا داد

مسلم تیری جان تے کرسی فضل خدا
ہندی نظم بنا کے دسے سب اسما

عربی دسے سب لکھنے ہندی اندر تمام
اندر نظم بناونے ہے ایہہ مشکل کام

روا نہ جانو راگ نوں سنکے اہل عقول
ہرگز سننا راگ دا جائز ناہیں مول

آہا اس حضور دا سارا ایہہ اسباب
اوپر امت حق جو ہے گا نبی کرام

وچہ مواہب دیکھ کے ہندی کہیا شتاب
اندر ہیں اس بات دے وہ بھی لکھاں تمام

دربیان بر امت حق آنحضور صلی اللہ علیہ وسلم

اوپر امت حق جو ہے گا پاک رسول ؐ
اول ساری خلق تھیں ہے ایہہ حق عظام
حکم جو آندا نبی نے پاسوں پاک خدا
عمل کرن سب اسدے اوپر نال یقین
صحیح نہ ایسے شخص دا ہوندا ہے اسلام
اصلی جان ایمان دی ایہہ حقیقت ہی
لازم ہے ایہہ جان توں اوپر اہل اسلام
جاں بندہ دل جان تھیں ایمان کرے قبول
وچہ قرآن شریف دے ایہہ فرمایا رب
کرن عبادت حق دی اللہ دا حق جان
تابع کرن رسول ؐ دی اسدا کران بیان
منن دل تے جان تھیں جو اسدا احکام
جس کیتی دل جان تھیں اطاعت نبی اللہ
کرے جو رب دی بندگی منے باجھ رسول
رستہ چھوڑ رسول دا ٹرے جو وچ راہ
نہ منزل مقصود تے پہنچے ہرگز اوہ
اللہ پاک رسول نوں کیتا عالی شاہ
واجب مسلماناں نے جو ہے امر خدا
جو کجھ منع رسول نے کیتا ہے فرمان
واجب کرنا اوہ بھی جو کجھ کہیا نبی ؐ

واجب ہے سب خلق دے اوپر کرن مقرار
منن دل تے جان تھیں نبی علیہ السلام
چلن اوپر اسدے ہر دم قدم ٹکا
ہوون مسلمان تاں داخل اوسدے دربار
جس نے مول نہ منیاں نبی علیہ السلام
جانن پاک رسول ؐ نوں ہے برحق نبی
ٹرنا اوپر اسدے جو رب دا احکام
واجب اوپر اوسدے تابع رہے رسول
اللہ تے رسول دی کرنا اطاعت سب
اوپر اسدے چلنا جو اسدا فرمان
کرن اطاعت اسدی جو کیتا فرمان
تاں ہی مومن ہوندا داخل وچ اسلام
اوہو مومن خاص ہے ٹریا اسدے راہ
اوہ عبادت اسدی ہوندی نہیں قبول
کدے مقرب اوہ تاں ہوسی وچ درگاہ
ویلا ہتھ نہ آوندا آخر بہہ کے رو
لطف عنایت اس تے کیتا خاص اللہ
ہو اطاعت نبی تے چلے قدم ٹکا
واجب اس پیغمبر ہے اوپر مسلمان
ہے اوہ حکم خدا ئے دا اس وچہ شک نہیں

جو کچھ پاک رسول ﷺ نے منع کیتا ہے کام
وچ قرآن شریف دے کیتا حکم خدا
ہور کہ ڈاڈہ کم سب جو کچھ ہے نہی
ہے ایہہ حکم خدا دے دا اوپر اہل یقین
جو کوئی پاک رسول ﷺ دی اطاعت کریندا
دوست رکھو نبی نوں دل دے اندر سب
ایہہ اشارا بزرگی عالی رتبہ ہے
راضی اس دے حکم دے اوپر ہو تمام
حکم کیتا جو نبی نے ستوں اصلوں سب
جس نے حکم رسول دا کیتا ہو خوشنود
اللہ دی تسلیم دا ایہہ رضا مقام
وچ حدیث شریف دی کہیا نبی خدا
جو میرے اصحاب ہیں سارے صاحب دین
اصحاباں دی پیروی جانو سنت خاص
عمل کرو سب اس تے جو اوہ کرن عمل
رستے اوسے چلیو کریو نہ مول خطا
ایہہ بھی پاک رسول نے کیتا ہے ارشاد
جاں اوہ خواہش نفس دی جاوے راہ خلاف
سنت میری پکڑ کے اوہ راہ صفا
اجر دیوے گا اوس نوں اللہ روز جزا
کرن نبی دے پیروی ہے ایہہ حکم خدا
لازم اوپر مومناں الفت کرن تمام
جو ارباب اسلام دے ہیں گے دین متین
ایہہ بھی لازم انہاں دی کرنی خدمت تمام
جو اصحاب رسول ﷺ دے ہیں گے افضل سب

اوپر امت نبی ﷺ دے ہے اوہ کار حرام
جو میرا فرمان ہے دل یقین کریندا
جاوے طرف نہ اساڈی جو کچھ منع کریندا
تابع ہور رسول دے جو ہو اندر دین
اوہ ہے بندہ خاص ہے وچ درگاہ خدا
کرو نبی دی پیروی ایہہ فرمایا رب
وچ اطاعت نبی دے منزل کھے بیٹھے
جانو پاک رسول نوں دل دے وچ امام
دل دے اندر جانیوں حکم کیتا ایہہ رب
اوہ منزل نوں پہنچیا ملیا اس مقصود
ہویا ایہہ مراتبہ پاک نبی دے نام
میری سنت رات دن کرو دے رہو ادا
انہاں دی پیروی کریو نال یقین
ظاہر باطن انہاں تحقیق ہمیشہ کریو اخلاص
اوہ رستہ انہاں دے ناہیں مول خلاص
رستہ چھڈ بہشت دا اوہ دوزخ طرف نہ جا
امت میری دین وچ جاں کجھ کرے فساد
اوہ مومن خاص دے لازم ہے ایہہ صاف
رکھیا جاوے اس نمے جو کوئی نال رہندا
ہک سو اجر شہید دا کہسی اوس عطا
روز قیامت اس دا دیسی اجر خدا
ساتھ رسول کریم دے الفت کرن مدام
ہے نے بعد رسول دے اوہ جو صاحب دین
ایہہ سنت دا اصل ہے کہیا نبی ﷺ خدا
سمجھاندا دل جان تحقیق کریجے ہے ادب

حق کے اصحاب دے آکھے نہ ہے جا
لگ کے اصحاب دا جو کوئی کرے شر یہ
اوہو خود ملعون ہے کرے جو انہاں طعن
اونہاں دی کر پیروی ہوئے لوگ ولی
لوکاں پاسوں خلق نوں ملیا ہے اسلام
سی اصحاب رسول دے جیوں تارے سمان
انہاں تھیں اسلام دا روشن ہویا راہ
رلکے سب اصحاب نے روشن کیتا دین
ہوئے انہاں دے فیض تھیں لوگ ہزار ولی
ہویا محی الدین سے کامل اکمل پیر
اس تھیں ہویاں کراماتاں ظاہر وچ جہان
عارف عاقل خلق جو ہو گئے بے شمار
ادہم ابراہیم نوں شیخ فرید عطار
ہور نظامی گنجوی سعدی جامی جان
عارف عابد ہور بھی ہوگئے وچ جہان
اوپر امت فرض ہے کرن تعظیم ضرور
اہل سنت دے لوگ جو ہیگے مومن سب
صحبت پاک رسول دی ہر دم کرے پاس
اصحابا ندی صفت ہے آئی وچ قرآن
یار رحما جہ نبی دے ہور جو ہین انصار
امت پاک رسول دی جو ہے تابعدار
وچ حدیث رسول دے ہے اوہ صفت اتم
اعلیٰ ادنیٰ اس تھیں تو جو اصحاب رسول
صحبت وچ رسول دے جو ہیں رہے تمام
ہول نہ ہرگز انہاں دی ہوندی صفت شمار

ہے اصحاب رسول دا رتبہ بہت ودا
اوہ شرمندہ ہووسی اگے رب خبیر
اوہو خود ملعون ہے کرے انہاں لعن
نائب بعد رسول ؐ دے ہوئے بعد نبیؐ
انہاں دے عدل جہان تھیں رہیئے بند غلام
ساتھ انہاں دے نور دے روشن ہویا جہان
جے اوہ ہول نہ دسدے خلق ہوندی گمراہ
افضل بعد رسول دے ہوئے کریں یقین
انہاں نے بھی دیا آہا حکم نبیؐ
ولیاں دا سردار ہے کر کے ویکھ نظیر
ایہ اصحاب رسول دا ہیگا فیض جہان
اصحاباں دے فیض تھیں ہوئے ایہ اظہار
اوپر رومی مولوی فیض اصحاب کیا بس
اصحاباں دے فیض تھیں ہوگئے ایہ عیان
ایہ اصحاب رسول دا ہویا فیض عیان
عمر گذاری انہاں نے صحبت وچ حضور
اوہ اصحاب رسول دا رکھدے بہت ادب
بہت رسول کریم تھیں کردے رہے ہراس
ظاہر کیتی رب نے آپ انہاں دی شان
انہاں دی خود صفت ہے کیتی رب غفار
انہاں دی بھی صفت ہے کیتی رب غفار
وصف انہاں دی کی لکھاں اپنے ساتھ قلم
لائق ہے تعظیم دی دل تھیں کریں قبول
رحمت اوپر ساریاں بھیجے رب مدام
جاں خود وچ قرآن دے کیتی صفت خدا

اصحاباں وچہ نبی دے جہڑا ہے سردار
افضل چار دے یار سی اصحاباں تھیں جان
ابابکر صدیق سا پہلا یک اصحاب
پھر حضرت عثمانؓ ذوالکمال تھوڑا اصل
پھر لکھاں کجھ حال میں شاہ علی مرداں
حال مفصل چوہاں دا جے میں کراں بیان

تھوڑا اپنا انہاں دا حال کراں اظہار
حال خلافت انہاں دا کجھ کراں بیان
دوجا افضل تجھ نوں آہا عمر خطاب
تیجا یار رسولؐ دا آہا ایہ کمال
بعد وفات رسول دی جیوں کجھ ہوئے عیاں
ختم نہ ہرگز ہووسی ایہ رسالہ جان

باب پنجم در بیان شرح خلافت حضرت ہر چہار یار اصحاب

اللہ باب آسان کر حالت چار اصحاب
وچہ مدینے شہر جاں ہوئی وفات رسول
کر دے دفن رسول نوں جمع ہوئے اصحاب
رل انصار مہاجراں کیتی ایہ تدبیر
ابابکر صدیق نوں رل مل دین بہا
انصار مہاجر یار جہڑا ہے خاص عوام
پہلاں بیعت صدیق دی کیتی شاہ مرداں
یکدن آہی نبی نے کیتی فوج تیار
وچہ اسامہ اک دے کیتا سا سردار
اجے مدینے شہر کولوں ہوئے نہ روان
خبر وفات رسول دی جاں سنی مشہور
بعضی خلقت عرب دی ہو گئی مرتد
ابابکر صدیق نوں کہندے سارے یار
اکٹھے ہو کے اوہ جے آ مجاہدان جنگ
بیٹھی ایہ تیار سی کیتی فوج رسول
ابابکر نے آکھیا حکم جو پاک رسول

آکھ سناواں مومنوں اندر پنجواں باب
ہوئے سب اصحاب سی غم وچہ ملول
گوشہ اندر بیٹھ کے مصلحت کرن شتاب
اوپر تخت رسولؐ دے بیٹھے کوئی امیر
اوپر تخت رسولؐ دے پاک نبی دے جا
ابابکر صدیق دی بیعت کرن تمام
پچھوں کیتی اس تھیں عمر اتے عثمان
وچہ مدینے آ پہنچا [illegible] بیمار
ست سواں [illegible] اصحاب [illegible]
[illegible] وفات رسول [illegible]
[illegible]
راہ انہاں اسلام دا [illegible] چھوڑ
[illegible] مکار
تاں پھر [illegible] فوج [illegible] اکٹھیاں [illegible]
نوں اوہ طرف شام دے [illegible]
یک ذرہ [illegible] اس تھیں کراں خلافت نہ بھول

جیہڑی فوج رسول نے کیتی آپ تیار
وچ مدینے شہر دے ہووے جنگ شدید
دفع کرن تھیں انہاں نوں بھاویں پیچھے کو
گھلی طرفے شام دے سنے اسامہ فوج
ابابکر نے آکھیا تد دل اسامے نول
کر کے مڑ جیتا لڑ پالے سپاہ
آپس اندر آکھدے ہے ایہ صاحب زور
ہوون فوت رسول تھیں جو ہوندے حیران
جیکر اندر انہاں دے زور نہ ہوندا ہولی
اوپر جیہڑی قوم دے گیا اسامہ شیر
الٹا لے سب انہاں دا جو سامان اسباب
بیٹھا تخت صدیق سیا اندر جیہڑے سال
لشکر بہت سیا بھیج کے قتل کرائے سب
ابوجہل دا عکرمہ آہا وڈا جوان
حارث دا اک پت سا اس مثنیٰ نام
اندر سب مثنیاں آہا اوہ سردار
شاہ عجم دا اسانوں کرے ہمیشہ تنگ
دل میرا ہے چاہوندا ہووال مسلمان
کہیا شاہ عجم دا ہن ہے کم ضعیف
مینوں دیویں حکم جے جاواں طرف عراق
ہے اوہ رعیت عجم دی ساری نافرمان
ابابکر نے آکھیا چل توں جنگ مچا
ابابکر تھیں ہو کے رخصت اوہ گیا
کٹھے کر کے خلق نوں کردا مسلمان
سنیاں جدوں صدیق نے اوہ مثنیٰ دلیر

موڑاں کدیں نہ اسنوں جو کجھ کرے غفار
بھاویں حرم رسول دے ہوون سب شہید
کار خلاف رسول دے ہرگز نیک نہ ہو
کہیا جائے شام وچ اللہ دیوے اوہ فتح
کار خلاف رسول دے ہرگز کریں نہ توں
جو ہوئے مرتد سی دیکھی اندر راہ
بیٹھے جو ہیں ایہ شام نوں قبضہ کرسن ہور
تاں ایہ طرفے شام دی ہوندے ناہ رواں
جاون ملک شام دل کردے ناہ قبول
مار لیا جا اوسنوں رب دے اندر گھیر
وچ مدینے شہر دے مڑ کے گئے شتاب
جو ہوئے مرتد سی اندر عرب دجال
زور پیا اسلام دا ہوئی عنایت رب
کئی قبیلے اس نے کیتے مسلمان
سی سردار مثنیاں رہندا اک مقام
دوجے سال صدیق دے کر دتے آہے تیار
میں اسدی تکلیف تھیں بہت ہویا ہاں تنگ
اس نے پاس صدیق دے آندا تد دل ایمان
رعیت ساری اسدی ہو گئی بہت خفیف
کوفے دے جو گرد ہے خلقت اہل نفاق
مینوں دیویں حکم جے کرساں مسلمان
مدد تیری گھلساں لشکر تیرے دوار
جا کے وچ عراق دے دیندا جنگ مچا
قائم کردا دین نوں جاندا جس مکان
خلقت اتے ثان بھی بھیجیا اسنوں پھیر

نالے لکھیا اسنوں جاویں طرف عجم
مدد اسدی بھیجیا خالد ابن ولید
دس ہزار سوار بھی بھیجیا اس دے نال
رخصت ہو کے ٹر گئے خالد اتے سپاہ
سارا ملک عراق دا کیتا انہاں آباد
حضرت خالد انہاں تھیں جزیہ کرد مقرر
ہولی ہولی آوندے آگے گئے اس جا
گرد تنا قلعہ دسے آتیا سا ہک جاہ
خالد دی بھی ہک جا اتے پئی سپاہ
ساتھ بلند آواز دے خالد کرے خطاب
پاس میرے اوہ آ بیکے بیٹھ صلاح کرے
انہاں وچوں قلعہ دے بھیجیا نام مسیح
ہک پڑی بھی زہر دی اوہ لیایا پاس
کہندا عبدالمسیح نوں دسیں نال تمیز
ایہہ پڑی ہے زہر دی کہندا میرے پاس
ساتھ میرے جے صلح توں کریں ناہ قبول
اس زہر نوں کھائیکے ترت گزاون جان
حضرت خالد آکھیا مینوں پڑی دکھا
کہہ بسم اللہ زہر نوں خالد کھاندا جان
اوہ نصاری ویکھ کے ہو گیا حیران
ساتھ اساں جنگ نہیں آئے ہیں مردان
ایہہ گل کہہ کے اس نے کیتا دین قبول
ہک لکھ کئی ہزار توں کر گئے مسلمان
اس جاگہ تھیں ہویا خالد پھیر روان
اٹھاراں ہزار اٹھ دے آپ سے ساتھ جوان

مار علاقہ حکم دا اوتھے پا قدم
سارا اصحاب نبوی دا علاقہ شریف
ہو ویں اسد دی تاریخ انجیل [illegible] حال
اندر ملک عراق دے گئے جو سالی جاہ
آون استقبال نوں سب سردار بلاد
کرد اوہ جاہ طرف دے آکھے روز سفر
ہر جاگہ فتح کردے [illegible] جاہ کردا اسا
خالد تابع دیکھ کے راضی ہو گیا
وچ نصاری قلعے دے آہے رو سیاہ
بھیج دیو کوئی قلعے تھیں میرے پاس شتاب
عزت رہے جے صلح تھیں لڑیکے ناہ مرے
عربی آہا بولدا بہت زبان فصیح
خالد ابن ولید نے ڈٹھا تاں تیاس
تیں اندر اس پڑی دے آندی ہے کی چیز
آندی ہیں اس واسطے حضرت کریں قیاس
زندہ مر کے قلعے نوں پھیر نہ جاواں ہول
جاواں ہول نہ شرم تھیں مر کے وچ مکان
دتی جس دم اس نے خالد لیندا کھا
اثر نہ ہو گیا زہر دا [illegible] جاں [illegible] حیوان
جا کے اندر قوم دے لگا کہن بیان
مینوں نظری آؤندے ایہہ [illegible] انسان
سبھی اندر قلعہ دے [illegible] ویکھ [illegible] ہول
لکھ کے خدا صدیق دی کیتا طرف روان
طرف عجم دی ٹر پئے جلدی نال جوان
ہرمز حاکم ہاسا اندر [illegible] مکان

اوہ کسریٰ دی طرف نٹھیں جا کم سا گمراہ
حضرت خالد اس تھیں ہویا جنگ تیار
ہرمز تائیں گھیریا حضرت خالد جبار
ہرمز دی جد فوج سی رن تھیں نس گئی
نس گئے میدان تھیں کجھ ہوئے قتل عام
ہاتھی گھوڑے لٹ دے آہے باجھ شمار
ہرمز دے سر تاج سا وڈا قیمت دار
لکھ درم اس تاج دی قیمت آہی جان
گھلیا حصہ پنجواں شہر مدینے دا ع
ہرمز دی جاں قتل دا کسریٰ سنیاں حال
کسریٰ نوں ہیں آکھدے رل مل سب وزیر
اسنوں لکھ فرمان توں کرے مقابل جا
قارون دے ول لکھیا کسریٰ نے فرمان
جا کے خالد پاس توں لیا ترت مچا دیں جنگ
بیٹھ رہے بدر قید دے آون بند لیا ان
قارون اگے چال گیا کسریٰ دا فرمان
سن کے خالد شیر دی ہوئی تیار سپاہ
موضع وچ مدار سا قارون ناں بدخواہ
خالد نال مقابلہ ہو گیا اوس جبار
نالے خالد شیر بھی ہویا جلد تیار
دھوسیاں خنجراں ترکش اتے کمان
حملہ کر کے جا پئے غازی شیر جوان
گرزاں تیغاں برچھیاں نیزہ تے شمشیر
زندہ قارون پکڑ کے آندا خالد پاس
قارون دلیل ویکھ کے نس گئے شیطان

اس دے مقابلہ ہویا اندر داہ
دوہیں طرفیں فوج نے دھوئی تلوار
آخر اسنوں ماریا خالد شیر خدا
ہرمز جد میدان دے نظر نہ آیا ہی
لٹ لیا سب غازیاں ڈیرہ اوہ تمام
کپڑا لتا لٹیا انہاں کئی ہزار
خالد اسنوں مار کے آندا تاج اتار
خیمہ تنبو پالکی کی ہیں کراں بیان
باقی دا سب ونڈیا غازیاں تائیں جا
بھیجے کیہڑا مصلحت سب امیراں نال
قارون ہے افواج وچ تیرا وڈا امیر
دشمن تیرا پکڑ کے حاضر کرے لیا
فوج پنجاہ ہزار لے جلدی ہو روان
ماریں لشکر اسدا رن وچ کریں تنگ
طرف میری توں انہاں نوں زندہ کریں روان
لشکر لے کے اپنا ہویا اوہ روان
قارون دلیل رڑ پیا اگوں دا ہو وار
راتیں آ کے اترے آہے رو سیاہ
لشکر سارا نال لے قارون اٹھے کھڑا
دوہیں طرفیں فوج نے دھوئی تلوار
بجلی وانگوں چمکدی آہی وچ جہان
دھو تلواراں رل پئے مومن تے شیطان
قارون دی سب فوج نوں وڈ وڈ کیتا ڈھیر
ہتھیں پا ہتھکڑیاں تنگ کیتا خناس
ہک شہ نظری آئیا اوتھے نافرمان

کافر ہویا قتل سی اوتھے تیہہ ۳۰ ہزار
جو کوئی زندہ رہ گیا نسیا بازی ہار

قارون ضدی وچ سا کیتا اس سلام
کافر ہوئے خوار سی فتح ہوئی اسلام

وچوں قوم کفار دے جو سی بند لیان
چھڈ دتے اوہ قید تھیں آندا جنہاں ایمان

جنہاں مول نہ منیاں ظاہر دین اسلام
انہاں تائیں غازیاں چا کیتا قتل تمام

جو کجھ آیا لٹ دا اوس دا خمس سب
بھیج دتا صدیق تے شہر مدینے جب

باقی دا سب ونڈیا غازیاں تائیں چا
ہوئے امیر کبیر سی جو آہے فقرار

خالد دے سب حق وچ غازی کرن دعا
رب سلامت اسنوں رکھے ہر ہر جا

خالد نوں ہن چھڈ کے ابابکر دا حال
طرف مدینے آؤ توں مسلم الفت نال

احوال جنگ روم و معزول شدن حضرت خالد رضی اللہ تعالیٰ

وچ مدینے ہک دن ابابکر صدیق
منبر اوپر بیٹھ گئے سدے سب رفیق

خطبہ سنن واسطے جمع ہوئے اصحاب
خطبہ ایہہ صدیق نے کیتا شروع شتاب

حمد ہزاراں رب نوں جو ہے ہک اللہ
واقف ہے ہر چیز دا بادشاہاں دا شاہ

جس نوں چاہے شاہ تھیں کردا چا فقیر
جس نوں چاہے غیب تھیں نعمت دے کثیر

پچھے حمد خدا دے سنیوں سب اصحاب
کرو لڑائی روم دے اندر جا شتاب

فتح ہووے اسلام دی دل وچ کرو یقین
کرو تیاری جنگ دی سارے اہل یقین

اندر ملکے روم ہیں بھیجاں حسب امیر
جدی جدی سب اپنی کرسن اوہ تدبیر

چارے اکٹھے ہوکدن اندر بھیڑی جبار
ابو عبیدہ ہووسی سبھناں وچہ ادرار

تابع ہوون اسدے سارے ہور امیر
چلن اسدے حکم تے جو کرسی تدبیر

جدا جدا جاں ہووسن لیکے فوج سپاہ
آپو اپنی فوج وچہ ہوسن حالی جاہ

عمر بیٹا ہیں عاص دا کیتا ہیں سردار
طرف فلسطین اسنوں بھیجاں کراں سالار

ابو عبیدہ حمص نوں کرساں جلد روان
بھیجاں حضرت معاویہ طرف دمشق پچھان

بھیجاں ہیں شرجیل نوں اردن دی سالار
ایہہ خطبہ پڑھ شرجیل آکھن پیا سالار

ہک ہک دی سی تابع ست ہزار اسوار
وچہ فلسطین عمر دا لشکر جدوں گیا
آون فوج اسلام دا ہرقل سنیاں حال
بھاجی چھٹی اپناں چھڈ آیا اوس جا
ہرقل وچہ انطاکیہ کرکے جمع شتاب
وچہ فلسطین فوج سی سب پنجاہ ہزار
ابا بکر صدیق نوں عمر کرے تحریر
وچہ فلسطین فوج ہے ایہہ پنجاہ ہزار
ابا بکر صدیق نے پڑھیا خط شتاب
تن ہزار سوار لے پاس عمر دے جا
تن ہزار سوار لے جاندا اوہ مردان
نال لے ابو عبیدہ بھی پچھوں ملیا جار
خالد نوں صدیق نے لکھیا ایہہ فرمان
وچہ فلسطین عرب ہے نال لے عبیدہ شیر
اندر ساری فوج دے توں ہویا سردار
پڑھ کے خط صدیق دا اجنادین ہویا روان
وچہ فلسطین خبر ایہہ جس دم ہوئی عام
موضع اجنادین تے ہو گئے جمع کفار
جمع کیتا ہر قسم دا جنگاں دا اسباب
حضرت خالد کے تئیں سنیا ایہہ بیان
مخبری اجنادین دل کریسے کوچ تمام
دو لکھ تے یہہ ہزار سی اوتھے جمع کفار
آخر ہویا مقابلہ دوہیں صفاں تیار
حملہ کیتا غازیاں سبھی فوج کفار
کافر اندر جنگ دے مویا تیہہ ہزار

ہار ہر طرفے نٹھ پئے سارے ہو تیار
ہرقل نام بادشاہ وچہ فلسطین سا
نٹھیا طرف انطاکیہ لشکر لے کجھ نال
وچہ فلسطین شہر دے کرکے کار روار
طرف فلسطین بھیجدا جنگاں دا اسباب
جنگاں دا سامان بھی آہا سب تیار
جو سی وچہ انطاکیہ ہرقل دی تدبیر
جنگاں دا سامان بھی آہا سب تیار
بھاجی سا یک سعد دا اوسنوں کر خطاب
مدد کر توں عمر دے ہرگز دیر نہ لا
طرف فلسطین نٹھ پیا ابا بکر مردان
آیا شیر خلیل بھی اس ول داگ اٹھا
عجموں جاویں روم نوں ہو کے جلد روان
اوتھے فوج کفار دی جمع ہوئی ہے ڈھیر
طرف فلسطین جاتوں کریں نہ بھول قرار
واہو واہی آیا اندر روم جوان
غازی ہر ہر طرف تھیں ہو کے جمع تمام
لشکر دا کجھ انت نہ آہے باجھ شمار
گرزاں نیزے برچھیاں آہے باجھ حساب
اوہ اجنادین دے جمع ہوئے شیطان
نیزے ڈھک کفار دے کر دے جا مقام
لشکر سا اسلام دا سارا چہل ہزار
ہتھیں نیزے برچھیاں ڈھالیں تلوار
تاب نہ آئی کافراں جاں ویکھی تلوار
آخر بازی ہار کے نس گئے ہک وار

پھوں پھوں کس مار دے غازی نیزہ تیر
مال متاعیں لٹیاں سونے دے انبار
خیمہ تنبو پائیاں ہور دینار درم
لٹ تمام غازیاں جمع کیتے ہک جا
حضرت خالد لکھیا اس فتح دا حال
پڑھ کے راضی ہویا ابابکر مردان
ہرقل حال شکست دا سن کے ہیبت کھا
سدا امیراں آکھدے جو سی وڈے دلیر
لشکر وچہ انطاکیہ جو سا ہرقل پاس
خالد ابن ولید نے سنیاں حال لسنگ
مخبری اخبار ہیں تھیں کوچ کیتا اس شیر
موضع یک یرموک ہے اتریا اسدے پاس
ترے لکھ فوج کفار دی آہی وچہ شمار
ایہ گل آکھی کسے نے خالد اگے جا
ہوتے نفر اسلام دا لشکر بہت قلیل
خالد کہیا سچ ہے رب دی طرفوں جان
اندر بھیڈاں بہتیاں جا وڑدے ہک شیر
رومی بھیڈاں دا تکیں غازی سارے شیر
لشکر بہت کفار تھیں ناہیں ہے کجھ غم
اندر لشکر اپنے خالد کرے خطاب
قاصد یک مدینیوں آیا خالد پاس
ابابکر صدیق نے پائی حال وفات
اسدی جاگہ تخت تے بیٹھا عمر خطاب
سن کے خبر صدیق دی خالد ہویا بہوں تتیا
قاصد تائیں آکھدا خالد شیر خدا

تڑپن وچہ میدان دے زخمی ہو شریر
ڈھالاں زریں لٹیاں آوے نہ شمار
گھوڑے ہاتھی اونٹ بھی کئی کئی لکھ بیان
تن کوہاں میدان وچہ زمیں نہ نظری آر
ابابکر صدیق تھیں دل وچہ ہو خوشحال
خبر ہوئی اس فتح دی اندر سب جہان
ٹٹی پشت شریر دی موت سنیا آر
کر مضبوط سپاہ نوں کرو لڑائی پھیر
کٹھا کیتے لوڑ دا لڑنے نوں خناس
کہندا مخبری دکھیاں میں انہاں دا ننگ
رستہ فوج کفار دا اگوں لیندا گھیر
ہرقل دی بھی فوج سی اوتھے سب خناس
لشکر ہی اسلام دا چھتی جاں ہزار
لشکر بہت رومیاں گنتی وچہ نہ آر
ایتھے کم نہ آوسی ہرگز ہور دلیل
فتح اوپر فوج ہے جب دیوے رحمان
سبھناں تائیں مار دا ہکی جا گھیر
مارن فوج کفار نوں رندے اندر گھیر
سبھناں چھٹ پھیر مار ساں ربے نال کرم
وچہ لڑائی بدر دے جو آہے اصحاب
کہندا اندر کن دے سن لے نیت راس
دنیا تھیں اوہ ٹر گیا عالی نیک صفات
اوپر منبر نبی دے چڑھیا جان شتاب
ظاہر کیتا مول نہ دلو جب کرے خروش
خبر وفات صدیق دی مول نہ کسی سنا

میرے باجھوں غیر نوں خبر نہ ہووے مول
قاصد نوں بھیجیا خالد کول ہبا
مینوں اس سردار کیوں کیتا ہو گیا معزول
ابوعبیدہ ہویا لشکر وچہ سردار
حضرت خالد آکھیا ایہہ بھی کہیں نہ توں
جدوں اوہ کافراں کرسی فتح خدا
قاصد اگے ملک دے کیتا ایہہ بیان
مدد آیا تساں نوں باراں ہزار سوار
لوکاں اندر ایہہ جاں قاصد کہیا حال
آخر جنگ مقابلہ ہویا ایہناں تیار
تیغ دو دستی یار دا خالد شیر جوان
اس دن جنگ مقابلہ رہیا تائیں شام
رومی مویا جنگ وچہ لکھ وہیہ ہزار
غازی تن ہزار سی اوتھے ہویا شہید
خیمہ آہا لٹیا انہاں اٹھ ہزار
تنبو پردے پالکیاں ہور ہزاراں چیز
خالد ساری لٹ نوں جمع کیتا اک جا
دنیا تھیں صدیق نے پائی جاں وفات
اس دی جاگہ تخت تے بیٹھا عمر خطاب
بیں ہویا معزول ہاں لک ہویا سردار
ابوعبیدہ ہویا سن کے خبر حیران
خالد تیری جان تے رحمت کرے خدا
خبر جے ہوندی غازیاں ہوندے سب ملول
بعضے لوگ جو یار دے بعد وفات نبی
حضرت خالد پچھیا آہا تدوں صدیق

سن کے خبر صدیق دی ہو دن لوک ملول
رہندا ایں تے عمر سادا وچہ بہت خفا
قاصد کہیا سچ ہے سوچہ فرق نہ مول
ایہہ خط عمر خطاب نے لکھیا ہے اظہار
وقت نہیں ایہہ کہن دا تینوں کہندا ہوں
تاں ہیں حالت دیوساں سارے آپ سنا
ابابکر صدیق ہے راضی وچہ جہان
سست نہ ہوو جنگ وچہ سب رہو ہشیار
غازی سارے ہو گئے دل اندر خوشحال
لشکر خالد شیر دا دھو پیا تلوار
کوئی نہ اس دے سامنے آوے نے قربان
آخر چھڈ میدان نوں رومی گئے تمام
نس گئے میدان تھیں آخر بازی ہار
انہاں شہادت مرتبہ دتا رب مجید
آہے سارے ریشمی دوڑے قیمت دار
شتراں کئی قطار سی گھوڑے بہت عزیز
ونڈن ویلے آکھیا سنی عبید بھرا
ہے اوہ وچہ جہان دے ہرگز نہیں حیات
دوجا یار رسول دا خاصا ہے اصحاب
اندر ساری فوج دے خالد کہے پکار
اساں وفات صدیق دی خبر نہ ہوئی جان
تیکیں ایہہ حال صدیق دا رکھیا آپ لکا
فتح نہ ساڈی ہوندی ہرگز کہے رسول
ہو گئے مرتد سی راستہ چھڈ دی
ہور اصحاب رسول دے آہے نال رفیق

مرتداں دے قتل توں ہویا ایہہ وداں
ایہہ بھی ہاسے سردار سا ہو گیا مرتد
اس نے خالد روبرو کلمہ پڑھیا چا
مالک تائیں ماریا دتی نہ امان
بعد ظہور اسلام دے کیوں کیتا مقتول
نالش پاس صدیق دے اسدی ہوئی جا
ثابت ہول نہ ہویا ابا بکر دے پاس
اس وقت وچہ عمر دے زور نہ آیا ہول
ایہہ بھی سنیا کسے تھیں حضرت عمر دلیر
اوسدی ویکھ بہادری دیندا ہے انعام
اس تھیں حضرت عمر سا دل دے وچہ خفا
اندر لشکر اپنے رہیا اوہ سردار
غفلت کیتی ہول نہ تاں پھر خالد شیر

مالک پت نویرہ دا آہا کسے مکان
خالد سندی پکڑیا ہک جگہ دے وچہ تد
اوہ منافق جان کے کیتا قتل اٹھا
عمر ہویا بدظن سا اوپر اسدے جان
اس تھیں عمر فاروق نے کیتا ایہہ معزول
ابا بکر نوں اٹھدا سے آون ایمان
دل وچہ عمر خطاب دے آہا اوہ وسواس
وقت جو آیا اس دا کیتا اوہ معزول
جو کوئی لڑے کفار تھیں اگے نال الشیر
دولت تے ہور مال بھی ہور کھڑے الہام
سرداری سب فوج دی وتی چا اٹھا
ہویا ابو عبیدہ دا نال اوہدے تابعدار
مرگ ابا جیہ نہ نتیجہ تھیں جتنوں گیا اوہ شیر

احوال وفات حضرت ابا بکر صدیق رضؓ

ابا بکر صدیق دی حالت لکھاں صفات
ابا بکر تھیں ضد سا کردا اہا یہود
ہک مدینے وچہ سی عورت وڈی مکار
دیہہ توں زہر صدیق نوں کہندا اوہ مردود
جو کجھ کہیا یہود نے منیا اوس مکار
ضیافت میری کھاؤ تسیں حضرت دے اصحاب
ٹر یا اوہ صدیق سا اس عورت دے نال
کھانے اندر زہر سی دتوسے نہیں بلا
فارغ ہو طعام تھیں آیا گھر دی شتاب

جیونکہ وچہ کتاب دے سنوں نیک صفات
کہندا مرسے صدیق جے تاں ہوداں خوشنود
اس عورت انوں سد کے کہندا اوہ غدار
ہیں تیوں انعام تھیں بہت کراں خوشنود
ابا بکر نوں آ کھدی بیدن اوہ غدار
کیتا طعام تیار نیں چلیں اکٹھ شتاب
ویندی جا امیر لوں اوپر فرش بہالی
ابا بکر صدیق دے اگے دھر سے لیا
گزری کیتی اوس نے ہویا جگر کباب

ہر ساعت تے ہوندی ہوئے گیا بیہوش
جدم اسنوں تکن دی نظر نہ آئی آس
کہندا میرا وقت ہے نیڑے آئے گیا
میرے پچھوں جسنوں سارے کرو قبول
عرفاں کر دسے سدے اگے سارے یار
آپے تخت بہال تساں حاضر ہیں اصحاب
عمر جو اوپر تخت دے بیٹھے ہو امیر
ابا بکر صدیق نے کیتا ایہ خطاب
رکھاں سر دے ہیٹھ ہیں جد لکھ کے نام
رخصت ہو صدیق تھیں گھریں گئے اصحاب
آخر دل وچ سوچ کے کیتی ایہ تدبیر
دل دیوچ صدیق نے کر کے ایہ تدبیر
کاغذ اوپر لکھیا حضرت عمر خطاب
ہیٹھ سرہانے رکھ کے ہویا پھیر خموش
ڈنگ لایا سانپ نے جہانوں وچ غار
دوہاں کیتا زہر جاں اندر تک وجود
سن اصحاب رسول دے رون ڈھاہاں مار
وقت وفات صدیق نے کیتا سا فرمان
جسنوں روضہ نبی دا لے جاؤ اس دا
تاں پھر حجرے نبی دے دفن کیتا مڑاں
ہیٹھ سرانے جا کے ڈٹھا سب اصحاب
ویندے عمر خطاب نوں ڈل تخت بہا
جنہوں اوپر تخت دے بہنا نہیں قبول
جسنوں خواہش تخت دی غرض نہیں مجبول
حاجت ہے ایہ تخت نوں تینوں لئے بہا

اندر اس دے زہر نے کیتا ڈاڈھا جوش
سب اصحاب رسول دے سد بہائے پاس
باقی دم کوئی رہ گیا ہو سیاں اج جدا
ہن دنیا ہیں سونپ کے جاواں تخت سنوار
ایہ کم تیرے وس ہے توں ساڈا سردار
جسنوں چاہیں تخت تے باجھوں عمر خطاب
امت مری خوف تھیں دلوچ کر تدبیر
ہن کوئی تدبیریں دلوچ کراں شتاب
اوس تساں سب اپنا دل ہل کرو امام
کیتا فکر امیر نے دل دیوچ شتاب
رعیت اندر چاہیئے نرم نہ ہوں امیر
کہیا لائق تخت دے ہے لگا عمر امیر
اوپر تخت رسول دے بیٹھے اوہ شتاب
جگہ زہر نے پھیریا آہا ڈاڈھا جوش
اس زہر دا اثر بھی آہا اندر دار
پڑھدا نال زبان دے کلمہ اتے درود
دفن کرن دے واسطے آخر ہوئے تیار
لے میرے تابوت نوں باہر ہو رو دالے
جے در روضہ پاک دا آپے کھل گیا
اندر حجرے عائشہ جیوں آہا فرمان
لکھیا اندر اس دے آہا عمر خطاب
نہ خلافت میں کراں کہیا عمر سنا
ناں ایہ بینوں جو دسی ہرگز کسے سوال
تینوں تخت رسول دا کردا آپ قبول
بہہ تساں اوپر تخت دے دیہہ ڈرنا مول

آخر عمر خطاب دا پھڑ کے ہتھ علی رضؓ | دھر کے تاج بہایا اوپر تخت نبیؐ

احوال خلافت حضرت عمر خطاب رضؓ

آہا یار رسول دا حضرت عمر خطاب | ایہ امیر المومنین حضرت دا اصحاب
اندر ہر ہر جنگ دے رہیا ساتھ رسول | اندر احد دے جنگ وچ آہا ایہ شمول
مکہ ہویا فتح جاں خیبر اتے حنین | اندر جنگ تبوک دے ساتھ آہا ایہ ہین
وچ زمانے عمر دے شہر کفار قوے | فتح ہوئی سی جبہ توں ہک ہزار چالی
قادیسے تے حمص بھی ہور دمشقوں روم | ہور نصیبین عسقلاں ہوسی کر معلوم
ہور ملک یرموک دا بیت المقدس یار | توبہ تے ہور اصطخر دین کیتا اظہار
ہور ملک اہواز دا نہاوند اتے مصر | فارس تے ہور اصفہان ہور ملک تستر
ایہ زمانہ عمر دے ہوئے فتح تمام | انہاں باجھوں ہور بھی ہوئے بہت مقام
چار ہزاراں مسجداں بنائیاں اس زمان | دیر چار ہزار سا ہویا تدوں ویران
منبر خطبے واسطے نوسے ہک ہزار | وچ زمانے عمر دے ہوسے ایہہ تیار
آیا بکر دے وقت وچ کسریٰ دا احوال | ہے میں آکھ سنایا کر کے دیکھ خیال
جیہڑا باقی رہ گیا اوہ ہن کراں بیان | ہک مثنا نام سا چھے ہویا عیبان
اندر وقت صدیق دے ہویا مسلمان | آ ہا گیا عراق نوں لے کے اوہ فرمان
ہن اوہ ویلے عمر دے آیا دوجی وار | اگے عمر خطاب دے کیتا اوس اظہار
گیا عراقوں شام نوں سیدم خالد شیر | شہر جو خالد اپنے کیتے آہے زیر
پچھوں ملک روم تے قبضہ کیتا حبا | ہن خاطر تے روم دی خالد نال گیا
لشکر جے کجھ اپنا دلیں میرے نال | تاں اوہ شہر چھڑاوساں کر کے جنگ جدال
باراں حاکم روم نوں جے دلیں فرمان | اس گلیں حضرت عمر جاں سنیاں ایہہ بیان
اوپر منبر جا کے کہیا عمر خطاب | اندر ملک عجم دے جا کے لڑو شتاب
اندر ملک فوشتر دال جا چھاؤ جنگ | بارو کافر عجم دے جا کے لڑو نسنگ
ساتھ مثنا بھیجیا ہک ہزار اسوار | کہندا اندر ہور بھی بھیجاں کر تیار

نال لے ابو عبیدہ نوں لکھیا ہک فرمان
ابو عبیدہ روم تھیں آیا دوڑ شتاب
ساتھ تھنا بل پیا اوپر ہک مکان
شاہ عجم دی طرف تھیں رستم سا ہک جا
رستم فوج اسلام دا جدم سنیا حال
جلدی کیتا اس نے جنگاں دا سامان
فوج اندر جاپان نوں کیتا اس سردار
سن کے خبر عبید بھی اس دل ہویا روان
سن کے خبر جاپان نے کیتا جنگ تیار
غازیاں نے جاپان نوں کیتا پکڑ اسیر
کجھ نٹھے کجھ بند وچ کجھ ہوئے قتل تمام
غازیاں نے سب لٹیا روپیا درم دینار
رستم پاس شکست دی کسے سنائی بات
لشکر نوں کجھ نال لے جلدی ہو تیار
ساتھ انہاں دے جا کیتے ٹاکرا پاؤ جنگ
فوج ہوئی شاہ روم دی سدینال تمام
نرسے آکے اترے جتھے فوج اسلام
رستم دلول لکھ نرسی نا معقول
بھیجی مدد واسطے لشکر کر تدبیر
سدا میراں اپنے رستم کرے بیان
جالینوس امیر نوں دیکے فوج سپاہ
رستم جالینوس نوں کردا جلد تیار
رخصت جالینوس ہو آیا نرسے دل
اندر قلعہ سقاطیہ سی نرسا بے پیر
وچ سقاطیہ انہاں دے ہوئی جمع سپاہ

اوس ملک عراق نوں رومیاں ہو روان
کر کے کوچ دو منزلاں حضرت دا اصحاب
اندر ملک عراق دے جاں ایہ گیا جوان
حاکم سا اوہ عجم دا کافر اتے جبار
ابو عبیدہ آیا لشکر لے کے نال
تیہہ ہزار اسوار نوں کیتا اوس روان
بھیجیا ابو عبید تھیں لڑنے نوں سردار
آیا طرف مخالفاں دا ہو واہ جوان
ہویا جدوں مقابلہ دھو بجے تلوار
نس گئی میدان تھیں ساری قوم شریر
کوئی وچ میدان دے رہیا ناہ بدنام
گھوڑاں نیزے برچھیاں آوے ناہ شمار
نرسی ہک سردار نوں سدکے بدذات
اندر ملک عراق دے آئی سا نوں ہار
کر لئی فوج مخالفاں اندر اندر تنگ
رخصت ہو کے ٹریا رستم تھیں بدنام
تنبو لائے پالاں خیمہ ہویا تمام
فوج بہت اسلام دی انت آہی اوہ کول
جو نرسے نے لکھیا رستم پڑھے شریر
کہیا امیراں اسنوں جلدی کر فرمان
گھلیں طرف مخالفاں کہی بار سپاہ
ٹوریا اس دے نال سا لشکر باجھ شمار
منزل منزل آیا لشکر عجموں چل
آیا جالینوس بھی اودے طرف شریر
کرن صلاحاں بیٹھ کے اوہ دوئے دو گروہ

سنیاں ابو عبید نے ہوسے جمع قریب
طرف سقاطیہ ہو ٹیا ابو عبید رواں
سن کے باہر قلعہ تھیں آئے لڑن شریر
نس گئے میدان تھیں عجمی حال تباہ
رسی نس میدان تھیں رستم طرف گیا
اندر قلعہ سقاطیہ کو رہیا نہ مول
نسیا جالینوس ساحبیں دم چھڈ میدان
جاندا پچھے اسدے ابو عبیدہ امیر
اگے آیا انہاندے تائیں ہک دریا
پل ہک جلد بناوندی رل کے فوج اسلام
اس جا ابو عبید نے کیتا جا کے جنگ
رستم ویل جاوندا ایہ بھی نسیا شریر
سارا ملک عراق دا کیتا فتح خدا
دختر سی شاہ عجم دی اسدا نام تورانہ
بہن جادو ہک سا اسی دا نام وزیر
ابو عبیدہ فوج نوں کیتا ایہ فرمان
بعد نمازوں فجر نوں غازی ہوئے تیار
ہو کے صفاں کھلوندے ہاتھی وچ میدان
اگے ہاتھی گھوڑیاں ناسی ڈٹھے مول
اگے ابو عبیدہ دے کسے سنایا حال
سن کے اوپر زمین دے غازی کریں نزول
پیر پیادہ ہو کے آ گئے وچ میدان
اندر سارے ہاتھیاں ہاتھی سا سردار
اس ہاتھی دے سنڈ نوں کردا اوہ جدا
غصہ تھیں اس فیل نے پکڑیا ابو عبید

اندر قلعہ سقاطیہ کردے پائیں تدبیر
چاروں طرف قلعہ دے اترے جوان
سنے عبید دے فوج نے دھوہلی شمشیر
وگ وگ چپول ماردے غازی وہ اوہ
ندسی تائیں ویکھ کے ہوش نہ رہی بقا
قلعہ جو اندر قلعے سا غازی کراں جھول
رائیں جا کے اترے ہک جگہ حیران
لشکر بھی کجھ نال تھے جاندا کر تدبیر
لکھیا ابو عبید نے پل ہک کردو تیار
فجرے جالینوس نوں گھیراں جا تمام
نس گئے میدان تھیں وقتوں بھی لے لنگ
رستم تائیں ویکھ کے بھل گئی تدبیر
اندر قلعہ سقاطیہ داخل ہوئے جا
اس نے حال شکست دا سنیا بھیڑی بیان
کہندے اسنوں جنگ دی کر کوئی تدبیر
فجرے ماراں کافراں تائیں وچ میدان
ہوئے بہادر عجم دے ہاتھیاں تے اسوار
غازی گھوڑے چھڑ کے آئے شیر جوان
ہاتھیاں طرف نہ جاوندے گھوڑے کسے ہول
وڈے سنڈ ہے ہاتھیاں مرضے اس احوال
کہندے اول ہاتھیاں اوپر کریے مقتول
مینڈھے ہاتھی غازیاں مارے اس ہاکان
ابو عبیدہ اس دل دھوہ پیا تلوار
مرڈیا ابو عبید کئی ہاتھی نکہ پیا
بن جیون دی اسنوں مول نہ کوئی امید

ابو عبیدہ شہید ہو جاندا طرف بہشت
عبداللہ جا بدبخت نے اوپر جا دتیا
نہ غازی کوئی نس کے لنگھے نہ دریا
نال ایہہ مڑ کے جنگ تے قائم ہون پھیر
غازی جس دم نس کے آئے اس مکان
وچہ دریا ڈوب کے اچھے ہوئے شہید
گن کے دتا اوہناں چھ ہزار اسوار
بھوں جا دبچیا اوتھوں ہر ہک تیار
غازیاں تائیں پل پیا چھپول اوسے جا
کر کے جمع اتار دا غازیاں نوں ہک جا
نسے ہو جے موت تھیں موت نہ دیسی چھوڑ
موت ہوسی جے آدمی گھر وچہ جاسی آر
کہنے تھا ہو [illegible] ڈردے پچھے تلوار
جال ایہہ پتہ کوئی [illegible] اوپر ہو دلیر
جاں ساری دریا تھیں لنگھی فوج شریر
ڈیرا کیتا غازیاں اٹھ اوپر دریا
خطرہ قوم کفار دا آہا اتھاں ضرور
جاں سب فوج اسلام دی لنگھ گئی دریا
اندر موضع لیس دے ڈیرے کر دے جا
پچھے قوم کفار دی کردی سی قتل عام
اوتھے چار ہزار سی غازی ہوئے شہید
وچہ مدینے نس کے آئے دو ہزار
باقی تن ہزار سی رہے مثنا پاس
مدد اس دی واسطے عمر کرے تدبیر
لشکر وچہ جنہاں نوں کیتا چا سردار

ڈٹھا فوج اسلام نے سٹھے کھا شکست
پل نوں جلدی توڑیا ڈھل نہ گھتی کا
ساتھ جہالت اس تھیں ہوئی آیہ خطا
رستہ جاندا لوں نہ لبھسی ڈرسن ہو دلیر
ٹوٹا پل نوں ویکھ کے بہت ہوئے حیران
لنگھ گئے کجھ پار بھی قوت نال مزید
خفیف ہاتھی پنج سو ہویا نال تیار
آئے مقابل اترے اوہ سارے بدکار
نام مثنا یاد کر لشکر وچہ جریا
کہندا ڈرو نہ موت تھیں حاضر جان خدا
اس تھیں ڈر کے نہ بچو نسو نال نہ منہ موڑ
موت نہیں جے آدمی گیہڑا مارے چا
پوندے قوم کفار تے اوپر دوجی وار
جو سی اگے پار دے مڑ کے نسے پھیر
غازی مڑ کے ترے آہے بہت زہیر
پار آدان دے واسطے پل ہک کرن تیار
دشمن پچھوں آ ہک پاون نہ فتور را
پل تائیں جھٹ توڑیا خوف مخالف سا
جہڑی زخمی فوج سی لگے کرن دوا
آخر غازی جا وڑے وچہ دریا تمام
کجھ ڈبے دریا دے اندر قدر مزید
ڈٹھا حضرت علی نے دل ہویا بیزار
نیڑے موضع لیس دے اترسی نیت راس
ست ہزار اسوار نوں دیندا گھل امیر
طرف مثنا لکھیا حضرت عمرؓ سوار

لکھیا اوس حریہ دی کریں وڈی تعظیم
دو جوائی عجمیاں پھیر کیتا سے انہاں
طرف قتنا رڑا پیا لشکر لیے نال
لکھیا ہویا حریہ دا اپڑھیا عمر خطاب
طرف علاقہ اپنے گیا قتنا نزد
ہوتے گیا اسلام دا وچہ ہزار اسوار
دو ویں صفاں مقابلے جا رستم ہو گھوڑے
گھوڑا اوس غرور تھیں پھیر وچہ میدان
پچھلی طرف نہر دی نکل نہر گیا
اس غازی نے دوڑ کے کیتا سبھی جدا
بے سر ہو کے فوج سب چھڈ گئی میدان
ہک لکھ پورا عجم دا مردہ ہویا مقتول
اتنا اندر لٹ دے ہویا مال حصول
اوس ضلع دے وچہ سا وڈا ہک بازار
رکھنا اکر کے جمع سا اوس وچہ مال حویلی
لعل جواہر لدیا سونے دا انبار
نزدوں قتنا بھیجیا اوٹھ ہزار لدا
ہوئی خبر بازار دی جاں عجم اندر شام
اندر ملک عجم دے سن دے خبر شریر
یزد جرد سا عجم دے اندر دے شاہ
اوہ قتنا مراغوں لکھیا سن کے حال
لشکر اس دے پاس ہے جیدا نہیں حساب
لکھیا ہویا اسدا پڑھیا عمر خطاب
اپنے اپنے ملک تھیں جمع کر دا اسوار
طرف قتنا لکھیا نالے ایہہ فرمان

حکم منیں سب اسدا ہادر کر کے تکبیر
پاس ہزاراں نہراں نوں لکھ کے ہادر روان
لکھیا سب حریہ نے طرف مدینہ حال
پنج ہزار سوار اونہاں دینا گھنج شتاب
کر کے جمع سپاہ اونہاں آن ہویا موجود
ساتھ کر کے مقابلہ آخر ہویا تیار
گھوڑے لے نہراں بھی جلدی نال چڑھے
ماریا شیر اسلام تھیں اوس دل اک جوان
گھوڑے اتوں زمین تے ڈگا کھا گردش
اگے جا حریہ دے حاضر کیتا جا
پچھے پونہدے انہاں دے غازی شیر جوان
لٹ لئی سب غازیاں انت نہ بھیا ہوال
اگے کسری نہ لٹیا آیا کسے سوال
شاہ عجم دا مال سا اوس تھیں ہتھ شمار
اگے کسری نہ لٹیا آیا کسے سوال
عاجز ہو کے لیجاں تھیں اتنا ہویا بہار
طرف مدینے عمر نے لعل جواہر سا
بھیجی کر دے سلطان لہا ہو کے جمع تمام
طرف قتنا آیا لے کے فوج حریہ
کہندا ہا کہ آپ ہی کراں مار نتانہ
یزد جرد نے جنگ آ کر دیا سا کھنبال
لکھ قتنا بھیجیا طرف عمر خطاب
جو حال کی عمر دے لکھیا انہاں شتاب
بھیجو میری طرف اونہاں کر کے جلد تیار
نوں اکھا ملک عجم تھیں ہو کے جرار

وچہ علاقے پٹنے ڈیرہ کر تھوڑا آہ
وچہ علاقے آکے لشکر سنے مثنا ہم
فوج ہوئی کجھ تھکے جان نال بھر لڑیں نسنگ
نالے فوج تھی انہاں دی تھوڑی رکھ جس
طرف مثنا لکھ کے ایہہ خط کرے روان
لکھیا سی جو عاملاں تائیں عمر خطابؓ
طرف مدینے بھیجدے کر کے جمع سپاہ
کرے ارادہ آپ بھی نالے عمر خطاب
کہیا حضرت عمرؓ نوں حضرت شاہ علیؓ
جے توں اصول جا وسیں ایتھے رہسی کون
پچھے تیرے اس جگہ کھڑا کرے کار
کہنے تھیں شاہ علیؓ دے عمرؓ رہیا اس جا
ہوئی فوج اسلام دی اس دیناں کثیر
بھیجیا سعد وقاص نوں تیری مدد نوں
تابع رہنا اوس دا لوڑیں تے ہور تحریر
ست ہزار سوار ہی بھیجیا اس دیاں ل
رخصت ہو کے عمرؓ تھیں ہویا سعد روان
قادسیہ دے وچ جا بیٹھے ہوئے جمع تمام
فوت مثنا ہویا سا تھوڑ رہنا خدا
بھیجیا پچھوں عمرؓ نے لشکر مدد ہور
سب قبیلہ عرب دے جو آہے سردار
حضرت عمر خطابؓ بھی کردا بہت تاکید
یزدجرد نے جا بیٹھے کیتا کسے بیان
لشکر ہوندا جمع ہے اوتھے پے در پے
لکھیا اوس شریر نے رستم تے فرمان

باجھوں میرے حکم تھیں کریں نہ مول غزا
لشکر تا ہی اپنے اوتھے دیہہ آرام
ہرگز تھوڑی فوج تھیں نہ چاہوں جنگ
اوہ اچانک آ گئے دیوان نہ صبر
عمل کیتا پھر اس نے جیوں کیتا فرمان
اوہناں نے بھی فوج نوں کیتا جمع شتاب
طرف مثنا بھیجیا اگوں عالی جاہ
کہندا اکڑ ساں آپ ہی جا کے عجم شتاب
بیٹھا بھیج مدینیوں لشکر فوج سبھی
تیری جگہ تخت دی اوہ بھی کون
تیرا جاون اس جا مول نہیں درکار
بھیجیا سعد وقاص نوں جا مثنا دار
طرف مثنا عمر نے خط کیتا تحریر
وارے اندر جنگ دا فکر نہ کرنا توں
ڈریں نہ ہرگز جنگ تھیں دیسی فتح خبیر
کٹھے ہو کے اترو ہک جگہ فی الحال
طرف مثنا آندے ہو کے جلد روان
اکٹھے ہو کے اترے اوہ ہک مقام
رلمل غازی اسنوں دفن کرن ہک جا
جمع ہوئے جاں ہکجا آیا اندر زور
آہے طرف سعد دے پیادہ تے اسوار
جا کے اندر عجم دے مارد قوم پلید
اکٹھے دشمن ہو گئے قادسیہ وچہ جان
قوم جو سی وچہ عرب دے اوتھے حاضر آہے
سٹھ ہزار اسوار لے جلدی ہو روان

پڑھ خط اس شہر یزدے کیتی فوج تیار
لکھیا حال وقاص نے طرف عمر خطابؓ
یزدجرد دے پاس توں اول گھلی وکیل
جے اوہ رب رسولؐ تے سیلے اوڑے ایمان
جے نہ منے اوس نے دتا صاف جواب
ایہہ خط لکھ کے عمرؓ نے کیتا جلد روان
نعمان اتے مغیرہ گھلے اس دے پاس
اللہ تے رسول تھاں سن لئے فرمان
جے اوہ منے مول نہ حکم خدا رسولؐ
جے اوہ دونوں شرط تھیں ل قبیں کر دریغ
نعمان اتے مغیرہ جاوندے اسدے کول
سن کے سب کلام نوں کہیا اوس مکار
راہزنی تے چوریاں کردے کم خراب
اج تساڈے وچ ہے آیا ایڈا زور
کیوں ہیں لوچہ ملک دے پایا آفساد
جیکر میرے پاس ہو کردے کتنی سوال
اگوں کہیا نعمان نے سن اے نافرمان
آیا ساڈے لوچہ جاں رب دا خاص [illegible]
چوری یاری راہزنی دی اسی چھڈا
رستہ اس رسول دا جے تساں کیتی قبول
جے تاں ایہہ رسول نے آندا نہ ایمان
قتل کیتے جد اسانوں اندر جنگ کفار
وعدہ سانوں فتح دا کیتا آپ [illegible]
بھائی ساڈے جیوندے ہور تجہ تہں یار
اسیں جا اندر جنگ دے کافراں چا

آیا سعد وقاص تھیں لڑنے نوں سردار
اگوں حضرت عمرؓ نے لکھیا موڑ جواب
اسنوں دین اسلام دی دسیں حق دلیل
پھیر نہ اوس تھیں جنگ دا کہنا مول کیانا
تاں پھر اسنوں مار لڑ کے بہت خراب
اگوں سعد وقاص [illegible] قربان
آکھو لیو اسلام تھیں [illegible] راس
سب ارکان اسلام [illegible] ایمان
تاں پھر دیوں جزیہ سانوں کرے قبول
ملک نہ رہسی اس دا ہور نہ رہسی تیغ
کہیا سعد وقاص دا آکھ سنایا پھول
پہلاں سی وچ عرب دے تسیں ذلیل خوار
کھاندے ٹاڈے منگ کے ہندا برا غذا
بھل گئے اس وقت نوں کر دو کلاں اج
اگے ملک عراق دا کیتا ہے برباد
کنک کھجوراں ویساں اندر اگلے سال
ساڈے [illegible] سی پہلاں باجھ سیال
[illegible] تساڈا ہویا [illegible]
[illegible] ہویا [illegible] خدا
[illegible] خدا [illegible]
[illegible]
[illegible] غفار
[illegible]
ایہہ وعدہ انہاں تھیں کرسی رب غفار
کہیا پاک رسولؐ نے اس دا نام غزا۔

جے بھاج لیادناں تیعوں ہے منظور
جے منن اسلام دا تیعوں نہیں قبول
کھنڈا اندر تسانوں آیا ایہ مقدور
منع نہ ہنداں اصول جے کرئیاں قتل وکیل
رستم نوں بھیج بھیجیاں لشکر دے کجے نال
سن کے اوس شریر تھیں دوزخی بدکردار
یزدجرد نے لکھیا رستم نوں فرمان
یزدجرد نے لقمان تھیں حال ایہی کلام
نالے بھیجیا پاس تھیں جالینوس مکار
رستم سٹھ ہزاراں نوں لیا ہو تیار
پکڑ جالینوس نے ڈیرا کیتا چار
رستم نے جا صلح دا بھیج دتا پیغام
کہیا سعد وقاص نے آوے ایمان
یا تے لیون جزیہ اسانوں کرو قبول
دتا جا کے سعد نوں رستم دا پیغام
رستم آیا جاندا سارا علم نجوم
عرق انسار دی مرضی تھیں سعد ہو گیا بیمار
اپنی جاگہ بھیجیا خالد کر سردار

تیعوں بھی ایہ دیوسی رتبہ رب غفار
جزیہ لکھدے اسانوں ہے ایہ حکم رسول ص
اگے شیراں عجم دے ایڈا کیہ غرور
دورہاں تا بیچ باردا کیہ کے بہت ذلیل
کرسی سبھناں تسانوں وچہ میدان حلال
اگے سعد وقاص دے کیتا حال بیان
سٹھ ہزار جوان لے لڑدوں وچہ میدان
آتش ہو یا غصیوں اوہ بدکار حرام
گن کے دتا اوسنوں گھوڑا چھل ہزار
نالے بدلا اس دی جالینوس مکار
رستم اس تھیں آ چکے اُتر پیا جدا
اگے سعد وقاص دے کہیا جا تمام
جے سہے خواہش صلح دی من لیو فرمان
باجھوں جزیہ دتیاں صلح نہ ہوسی مول
اگلے دن بھی صلح دی رستم کرے کلام
فتح ہوون اسلام دا اسنوں سا معلوم
وچہ لڑائی جاوناں ہو سے گیا دشوار
جس دن ہو یا جنگ سا لشکر نال کفار

دربیان شروع جنگ عجم

آخر رستم فوج نوں ہک دن کر تیار
زریں اندر گلاں دے پاسے جڑا او زرین
تیغ پیالی کمر نے بستہ تک نال تیر
ہتھیں نیزہ برچھیاں بھی وچہ غرور

صلح نہ کیتی سعد نے آخر ہوئے لاچار
اوپر گھوڑے ہاتھیاں چڑھدے کل لعین
ہوئے صفاں کھلوندے وچہ میدان فقیر
کمر تلواراں ننگیاں آئے کھلوون دور

اُدھ تازی ترکیاں آئے گھوڑے میدان
بعضے کافر عجم دے گرزاں ہین اٹھے
ہکدل فوج اسلام دی غازی آئے شیر
ہو کے صفاں کھلوندے غازی ہو کے تیار
غالب اصمد دو جنے غازی شیر جوان
ہر ہر اندر عجمیاں آہا وڈا جوان
غالب نال مقابلہ کیتا عجمی ہور
آہا لاخاں ماردا عجمی ہور شریر
مندر اُتے گھوڑیوں کردا اسیں جدا
قیمت آہی اُسدی درم پنجاہ ہزار
طلحہ نال مقابلہ کیتا ہک تے جار
غازیاں تائیں آکھدا طلحہ تکبیر پکار
فیلاں اُدھ عجم دے جو ہین گئے اسوار
ہک سو ہاتھی مست سا اندر اس میدان
حملہ تائیں دیکھ کے جالینوس وحیان
آیا جالینوس جیہاں نیڑے فوج اسلام
میدان اندر خون دا وگ پیا دریا
نس گئے میدان تھیں عجمی [illegible]
اودھے راتیں آیا قعقاع کہے سردار
قعقاع بدر سعد دی آیا جدوں ہیر
دوہاں صفاں مقابلہ ہویا جنگ تیار
اودھے کوئی جنگ نوں کردا ایہ آواز
قعقاع نال مقابلہ جہان اس کیتا جا
لشکر وچوں عجم دے آتے دو مردود
دوہیں کافر دوہاں نے بورے دوزخ دا

بعضے اُودھے پیسا خدائی آسے نا فرمان
رستم جالینوس دا لشکر جدا جدا
دل وچہ بل ہارا اگوں ترن آہے بہت دلیر
ہتھیں نیزہ بیرچھیاں دستے لئیں تلوار
وچوں فوج اسلام دے آئے گھوڑے میدان
اندر ساری عجم دے ناحق ایہ جان
حضرت عاصم اللہ نے مار لیا کر زور
بجلی وانگوں پھیردا نیزہ تے شمشیر
نالے اُسدی کمر تھیں پٹکا لاہ لیا
نیزے تے تلوار دی دس ہزار دینار
طلحہ نیزہ مار کے اڈیا دوزخ دار
پھر پیاوہ ہو کے دو ہتھ پکڑ تلوار
حملہ کیتے انہاں تے جا پہنچیا جار
اللہ اکبر آکھ کے حملہ کیتا جوان
حملہ کیتے اودھی آپیا فی الحال
اللہ اکبر آکھ کے غازی پئے تمام
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
قعقاع گیا میدان [illegible] تلوار
[illegible] آئے [illegible]
نیزہ مار گرایا اُدھ زمین جھنا
قعقاع دی امداد نوں [illegible]
دوہیں اوہ سرداریے اندر قوم جدا

چالی ماسے دوہاں نے اگجہ بدذات
رانیں دوہاں طرف تھیں بین مشعلاں نال
لشکر سارا عجم دا تنگ آیا اس رات
وچہ اساں غازیاں تائیں آئی رات
رات تمامی جنگ دے وچہ رہے مشغول
بیٹھا حضرت سعد سا وچہ محرابے جا
زاری کر کے روندا رہیا رات طول
جدوں دعا قبول دا آیا نظر آثار
کہندا اسنوں دھیاں تھیں سارے اہل اسلام
رنج اتے تکلیف بھی جھلی بے شمار
النصر مع الصبر الہیہ لیکن دھرو
سن کے حضرت سعد تھیں غازیاں آیا جوش
رستم ڈیرے اپنے آیا تنبو وچہ
وگی اندھیری زور دی نظر نہ کوئی آر
رستم دا بھی ڈگ پیا تنبو اپر زمین
قعقاع غازی ہور بھی اوتھے پہنچے جا
ڈٹھا جدوں ہلال سی رستم بیٹھا ہی
رستم اوتھوں نس کے وڑیا وچہ دریا
پھڑ کے اس نہر بیلوں کڈھ لیا ہلال
لشکر دلول اپنے ٹریا پھیر ہلال
باجھ کسے سردار دے فوج نہ لڑدی مل
نسی فوج میدان تھیں لگی ہوون فرار
پچھے فوج اسلام دے اگے قوم جفا
سدیا لکھیا لینوس نے فوج آہی کجھ نال
پچھے پوندا اسدے غازی تن ہزار

مڑ آئے سیریاں تھیں اتوں آئی رات
قائم اوپر جنگ دے ہو گئے فی الحال
اگے کدی نہ انہاں تے گذری ایہ حالات
رنج اتے تکلیف دے وچہ رہے بدذات
کیتا کسے آرام نہ دوہیں طرفیں مول
ساری رات خدا تھیں کردا رہیا دعا
فجر ہوئی تاں سعد دی ہوئی دعا قبول
غازیاں تائیں آکھدا پھر اوہ پکار
گذری مدت اساں نوں اوپر اس مقام
ہن ویلا ہے فتح دا تھوڑا پھر دقرار
وقت آیا ہے فتح دا ہرگز نہ ڈرو
ہکے حملے جا پئے کر کے بہت خروش
وگی اندھیری غیب تھیں ہوئے سب نوح
تنبو اوپر زمین دے کھڑا نہ ہک رہا
بیٹھا اندر وہپا دے تنگ ہویا بے دین
رستم اندر وہپا دے جس جا بیٹھا جا
کھچ پیا تلوار نوں اوپہ پاس شقی
جا کے جلد ہلال نے اسنوں پکڑ لیا
نیزے تے سر کر کے مڑدا پھیر ہلال
لشکر اسدا ویکھ کے ہو گیا بے حال
جسدم جاتا فوج نے رستم ہے مقتول
کوئی نہ مالک فوج دا کیونکر پھڑے قرار
دوڑ دوڑ وچہ میدان دے ڈٹے پھر لگا
ڈھٹھا تھوڑیاں غازیاں اسنوں نال خیال
کیتا قتل شریر نوں سا اوہ وڈا مکار

سر رستم دا سعد تے دھریا نظر ہلال
رستم دے سرتاج سارا سی چنگا خوب
اس پچھے دا مل سی ست ہزار دینار
اوہ بھی سعد وقاص تے رکھی جا ہلال
مال خزانہ لٹ دے تیہناں انت نہ کار
بعد فتح تھیں سعد نے لکھیا حال تمام
رستم دی بھی قتل دا لکھ کے سب بیان
نالے جو کجھ لٹ تھیں ملیا سا اسباب
چھ کروڑ دینار سا اوس تمہ دا جان
کیتا سجدہ شکر دا حضرت عمرؓ دا دا
ہک لڑائی عمرؓ دا آہا ایہہ بیان
ایہہ نمونہ واسطے لکھیا ہیں ہک جنگ
ہن ہیں حضرت عمرؓ دی اگے لکھاں صفات

کر کے سجدہ شکر دا سعد ہویا خوشحال
قیمت انہاں دوہاں دی سن ہیرے محبوب
قیمت آہی تاجدی ہک لکھ پنج ہزار
بخشی اوہلال نوں سعد ہوگئے خوشحال
گھوڑے تنبو ہاتھیاں مول سنائے آر
جیونکہ جالینوس نوں کیتا سا قتلام
پاس عمرؓ دے بھیجیا طرف مدینے جان
خمس اوسدا بھیجیا طرف عمرؓ خطاب
خبر ہوئی اس فتح دی اندر سب جہان
خوشی ہوئی اس فتح دی اندر ہر ہر جا
سارا قصہ عمرؓ دا لکھنا نہیں آسان
آکھاں سارا حال ہیں سندے ہون تنگ
آکھ سناواں اوہ بھی جیوں گزری حالات

احوال وفات حضرت عمر خطاب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

حضرت عمرؓ حج تھیں گیا مدینے دا
آہا ہک مغیرے دا نام فیروز غلام
کہیا اس غلام نے کہ میرا انصاف
چکی ہیں ہر روز ہاں کردا ہک تیار
آقا میرا روز ہے منگدا اوہ دینار
کہیا حضرت عمرؓ نے اسنوں دیہ تمام
اگے حضرت عمرؓ دے کیتی عرض غلام
کہیا حضرت عمرؓ نے سن بدذات غلام
جے توں سارا اوسنوں نہ دیویں اہیں ہول

ہک دن وچ بازار دے بیٹھے شیر خدا
جا کے حضرت عمرؓ نوں کردا اوہ سلام
صاحب دی وچ خدمتاں ہیں ہاں سینہ صاف
محنت نال بنا کے ویچاں ہک دینار
درم دیواں ہک روز ہیں لے کے گھر دا
پیدا کریں جو سب دا قرض نال لکھے مدام
سمجھ کیونکہ دلویاں حضرت اسنوں دام
کھٹیں دس دینار جے خاوند سبے تمام
الیا تینوں بار سال عقل جاوے سب بھول

سب کمائی تساوناں دیوں ہے انصاف
شخص دلوں جیہا ہویا سن فیروز غلام
کہنا پھیر فیروز غلام نوں حضرت عمر خطاب
ہیں سنیا لا توں جاندا چکی خوب بنا
جس تھیں سارے شہر نوں ہووے نفع مدام
چکی تیرے واسطے ایسی کراں تیار
جد تک گردش رہے گی ایہہ چکی آسمان
سن کے حضرت عمرؓ نے کیتا ایہہ فرمان
ہووے اسدے ہتھ تھیں یکدن میں مقتول
دل دے اندر اپنے کیتا قصد غلام
یک ہتھیں تلوار لے اوہ فیروز غلام
دوجی ہتھیں اٹھ کے حضرت عمرؓ خطاب
جس دم سنت فجر دی کیتی عمرؓ ادا
تکبیر تحریمہ وچہ جاں ہویا مشغول
ماری خنجر عمرؓ دے اندر شکم اٹھا
نعرہ سن کے عمرؓ دا دوڑے سب اصحاب
شخص اٹھایا اس نے زخمی کیتے جان
ویکھ عبدالرحمٰن نوں کرن امام اصحاب
جس دم اوس غلام نوں پکڑیا جا غلام
اوہو خنجر حلق سی پھیر اس مر دا اوہ
بعد نمازوں عمرؓ دے پاس گئے اصحاب
پچھوں میرے خلافت دسے اوپر ہے شتاب
طلحہ سعد زبیر ہے تے عبدالرحمان
کر کے ایہہ وصیتاں پائی عمرؓ وفات
لیکے بی بی عائشہؓ پاسوں اذن اصحاب
لیوں دیوں انہاں نوں ناہیں کار خلاف
دل وچہ کہندا عمرؓ نوں میں کرساں قتل امام
چکی میرے واسطے یک بنا شتاب
میری خاطر جلد توں یک بنا لیا
سن کے حضرت عمرؓ تھیں کہے فیروز غلام
تک قیامت جد تک خلق کرے افکار
یادگاری ایہہ رہے گی تد تک وچہ جہان
کہیا میرے قتل دا اس نے قصد جہان
اندر اس کلام دے فرق نہیں کجھ مول
ویلے کہے امیر نوں کرساں میں قتل امام
جاستا وچہ مسجد کے کرکے قصد حرام
کر کے وضو مسجد وچہ وڑدا جا شتاب
فیر دوگانہ فرض دے خاطر ہویا کھڑا
نیٹھے تد محراب دے آیا اوہ مجہول
حضرت اوپر زمین دے ڈگا گردش کھا
مسجد اندر فیروز نوں لگے پکڑن شتاب
پکڑیا جا فیروز نوں آخر یک جوان
زندہ حضرت عمرؓ نوں بھیجیں گھر شتاب
اوس نے بیمار سن بیہوش کر قتل امام
اوسے جاگہ مر گیا اوہ فیروز مکار
انہاں تائیں عمرؓ نے کیتا ایہہ خطاب
وچوں انہاں چھیاں دے جہیڑے ہین اصحاب
یا تے بیٹھے مرتضیٰؓ یا حضرت عثمانؓ
وچہ بہشتاں جا پیا آہا عالی ذات
روضہ وچہ رسول دے کر دسّے دفن شتاب

سی تاریخ ستائیویں ماہ ذوالحج جان
زخمی ہو کے مر گیا آہا عمر چھپان

پہلی ماہ محرم دی دفن ہویا مردان
عمر ترسٹھ سال دی آہی عالی شان

باراں برس ساڈھے دی رہی خلافت جان
روضہ وچ رسول دے ہوئی قبر چھپان

پچھوں عمر خطاب دے رل بیٹھے اصحاب
کسنوں تخت بہائیے کرن صلاح شتاب

عبدالرحمن سعد تے طلحہ اتے زبیر
انہاں کہیا تخت تے اسیں نہ دھرسی پیر

علیؓ اتے عثمان تنیں بیٹھے ہک شتاب
ایہہ پاک رسول دے وڈے ہین اصحاب

کہندے سب عثمانؓ نوں توں ہیں تخت نواب
حضرت عثمان نے دتا ایہہ جواب

بیٹھے تخت رسول تے حضرت شاہ علیؓ
لائق ہے اوہ تخت دی بیٹھے جا ولی

شاہ علیؓ نوں آکھدے توں کر تخت قبول
بھائی پاک رسول دا پیارا اصحاب رسول

شاہ علیؓ نے آکھیا بیٹھے تخت عثمانؓ
ہے اصحاب رسول دا ذوالنورین چھپان

سب آکھن عثمان نوں کر توں تخت قبول
حضرت عثمان آکھیا بہاں نہ کسے سول

شاہ علیؓ نوں تخت دے اوپر دیہہ بہا
بیٹھے تخت رسول دے اوپر جاری جا

آخر حضرت علیؓ نے جبہ تے دستار
پاس آیا عثمان دے کیتی ایہہ گفتار

توں کیوں تخت رسول تھیں کردا ہیں انکار
لائق ہیں توں تخت دے پاک نبی دے یار

عمر دی یا دستار نوں جبہ لگ دھپا
اوپر تخت رسول دے ترت بہایا چا

دربیان خلافت تے شہادت حضرت عثمان ذوالنورین رضی اللہ تعالیٰ عنہ

بیٹھا اوپر تخت دے جاں حضرت عثمانؓ
امت اندر عدل دے رکھیا امن امان

ملک خلافت انہاں دے ہوئی مسلمان
وچہ زمانے انہاں دے آندا جہاں ایمان

ہمدان اتے کازراں نیشاپور ہور مکران
افریقہ ہور [illegible] ہور ہرات بیان

مازندراں اسکندریہ ہور بلخ تمام
قسطنطنیہ [illegible] ہتھ گیا اسلام

سبھے حضرت عثمانؓ دے آکھنا اوہ جنگ
[illegible] سبھ حال دے [illegible] مشغول

حال لکھاں عثمانؓ دا [illegible] شہید
[illegible] آیا [illegible] سعید

لوک آہے کجھ مصر دے [illegible]
[illegible] کیتا حال بیان

حاکم ہا سے جو مصر دا اس عبداللہ نام
حاکم ساڈوں دیہو قوں جو کوئی عادل ہو
ابابکر صدیق دا آہا ہک فرزند
بیٹھا بے روزگار سا اوہ جو گھر دے وچہ
بھائی بی بی عائشہؓ دا ایہہ سکا پچھان
ابابکر دا پتر ہا سے بھائی میرا جان
اسنوں کسے مکان توں بھیجے اوپر لار
حاکم دے جا منگیا آ کے پاس عثمان
ہا سے فرزند صدیق دا ہویا بے روزگار
لگے حاکم مصر نوں کیتا اس معزول
محمد بن ابابکرؓ نوں وڈا بھیجے دار
ہاکو زیر عثمانؓ دا سا مروان شریر
اگلا حاکم مصر دا ہویا جو تکبیر
گوشے اندر بیٹھ کے اسنوں لکھے شتاب
ایہہ حاکم ہا سے آیا کہ کے اپنا تان
جان آ دسے ایہہ مصر وچہ کہ اسنوں قتل تمام
سارا خط تیار کہ آیا وچہ سرکار
دیکھے شتر سوار نوں کہندا ایہہ خناس
لیکے خط مروان دا ہویا اوہ روان
اس رستہ اوں چھڈ کے ٹریا شتر سوار
کہندا اسنوں پکڑ کے کیتے ٹریا ہائیں
لوکاں کہیا سچ توں ساڈوں حال سنا
منکر ہویا خط تھیں میرے پاس نہ مول
آخر خط مروان دا لوکاں لبھ لیا
پڑھ کے خط مروان دا ہویا آتش لال

اس تھیں اسیں بیزار ہاں مصری لوگ تمام
اگلا حاکم شرع دے اوپر رہے نہ کو
نام محمد اوس دا صورت قدر بلند
مدت تھیں گھر اپنے بیٹھا ہویا زچہ
گھلیا ایہہ پیغام سا بی بی ول عثمان
اوہ باجھوں روزگار دے ہویا بہت حیران
پچھے اس پیغام تھیں مصری جاندے آ
سن حضرت عثمان نے کیتا ایہہ فرمان
اس دے تائیں سد کے سونپی تی اوہ کار
لکھیا اسنوں مصر وچہ ہن توں ہیں مقبول
لیکے اوسنوں جاں ٹرے مصری وہ ترار
دشمن آل رسول دا آہا اوہ بے پیر
اس دا چاچا سکا سا ایہہ مروان شریر
خط طرفوں عثمان دے لکھیا دین خراب
وچہ حکومت اساڈی راضی نہ عثمانؓ لگ
ناہیں دتا اسنوں ایہہ حکومت کام
ہیندا مہر عثمانؓ دی چوری نا مکار
نہیں نہ اگلی فوج وچہ ہو کے جائیں پاس
رلیا اگلی فوج نوں دوجی منزل جان
لوکاں اسنوں ویکھیا جاندا وچہ اجاڑ
کہندا آہا مصر توں نال تساڈے ہیں
خط کسدا لے چلیا شہروں مصرے دا
کپڑا الٹا اسدا پھولن سندے سول
محمد بن ابو بکر دے اگے دھریا جا
غصہ ہو کے خلق نوں آکھ سنایا حال

ہیں یار عثمانؓ دا کیتا ناہ نقصان
مڑ حضرت عثمانؓ دی لئی حویلی گھیر
سنیاں حضرت علیؓ نے جدوں ایہہ سارا احوال
دروازے عثمانؓ دے دونویں جا بہہ
دروازے دیوچہ جا بیٹھے حسنؑ حسینؑ
محمد بن ابوبکر نوں سدے شاہ علیؓ
کیتا ہوسی اکہ ایہہ ساتھ تیرے مردان
زم کیتا اوہ شاہ نے سچے سخن سنا
سنکے حضرت علیؓ تھیں گھر نوں اوہ گیا
وچہ مدینے ہور بھی دشمن سی عثمان
پچھوں محل عثمانؓ نوں جا دیون اوپاڑ
گھر اندر عثمانؓ سی پڑھدا پیا قرآن
سن بی بی عثمانؓ دی آئی جلدی دوڑ
پشت اوپر عثمانؓ دے ہتھ دھرے اس جا
آخر اس جا ہو گیا اوہ امیر شہید
اس بی بی دیاں ہتھیں دوویں وڈھیے چار
قاتل ثابت ہویا نہ کوئی اوس جا
سی ذوالحجہ چودہویں روز جمعہ دا جان
وچہ بقیع دفن ہے ہویا بزرگ وار
معاویہ تدوں امیر سا اندر ملک شام
حضرت بی بی عائشہؓ جو سی حرم رسول
دشمن سے جو علیؓ دسکہ وچہ مدینے جان
عثمانؓ نوں کرایا شاہ علیؓ نے قتل
نالے بی بی عائشہؓ دے دل لکھدے حال
تیرے بھائی سکے نے قتل کیتا عثمانؓ

اس کیوں مہر سے قتل دا کیتا ایہہ سامان
بند کرکے دروازیاں تائیں رہیا شیر
حضرت حسنؑ حسینؑ نوں سد کے فی الحال
وچہ گھر عثمانؓ دے داخل کوئی نہ ہو
جگر رسول کریم دے دونوں نور العین
ساتھ محبت استھوں لگا کہن ولی
کدی نہ تیرے قتل دا لکھے خط عثمانؓ
غصہ دل وچہ اس دے رہیا نہ ذرا
گھر دے اندر اپنے بیٹھ رہیا اوہ جا
اوہ رل کے عثمانؓ دا لیندے گھیر مکان
دھوتا ناراں جا پئے اوپر اس سردار
بلوا کر عثمانؓ دے اوپر پئے آن
ہے سبے موڑ لہرا ندیا ایہہ کیہا ہے طور
ہاں لپیٹے تے ماریا کھنڈا جلد اکٹ
سرخ ہویا سب شرع تھیں اوہ قرآن مجید
قتل ہوون عثمانؓ دا شور تھا شور پیا
بلوا خلقت عام دا آیا ہر ہر دار
ہویا جدوں شہید کسی ایہہ حضرت عثمانؓ
عمر تریسٹھ سال دی کہنوں بیٹھ شمار
کر دا شام دمشق دے اوپر کم تمام
قدروں [illegible] نوں گئی آہی اطلاع
معاویہ دلیل بھی کر دے خط روان
اوکاں تھیں مروایا کہہ کے مندے بول
حضرت علیؓ کروایا ایہہ عثمانؓ دا حال
آپ تھیں قتل کرایا شاہ علیؓ مردان

بی بی عائشہ لکھیا طرفے شاہ مردان
اوہ قاتل عثمانؓ دا ہیوگا تیرے پاس
بھائی پت جو کیہا اکبر سی کم خلاف
آیا حضرت علیؓ نے لکھیا اوہ شتاب
بی بی قاتل ہے بھائی تیرا مول
مینوں خبر نہ مول ہے کیتا کس قتلام
شاہ علیؓ دے کہن تھیں شک نہ رہیسے ذرا
اس تھیں بی بی عائشہ تابع ہویا یقین
سنیاں حضرت معاویہ بھی قتل ہویا عثمان
دشمن حضرت علیؓ دے لکھدے معاویہ پاس جا
تخت خلافت ہوسی مینوں بعد عثمانؓ
سن کے حضرت معاویہ کیتی جمع سپاہ
شاہ علیؓ دے نال بھی سی اصحاب رسولؐ
ہویا ساتھ معاویہ سٹھ ہزار سوار
شاہ علیؓ تھیں جنگ نوں کرکے اوہ اتفاق
کردا کوچ مدینیوں حضرت علیؓ شتاب
ساتھ علیؓ دے ہویا آدم چالی ہزار
دوجی طرفے معاویہ لشکر نال کثیر
دونویں کردے جنگ سی روز اندر میدان
بی بی نے عثمانؓ دی لکھیا معاویہ ول
میرے دونویں ہتھ بھی لوکاں وڈھے چا
سن ایہ خبر معاویہ اندر ملک شام
لہ طلحہ دونویں طرف تھیں ہوندی فتح شہید
دوہاں دا جنگ نیک سی دونویں نیکوکار
مکیوں بی بی عائشہ آئی حرم رسولؐ

ہیں سنیاں ہے کسے نے قتل کیتا عثمانؓ
کیوں نہ کرکے قتل تیں کیتا انہاں ناس
حکم شریعت ایہا کرنا نہیں معاف
اگوں حضرت علیؓ نے لکھیا مور جواب
اس نہیں عثمانؓ نوں کیتا ہے مقتول
خلقت اس تے جمع سی ہوئی خاص عام
لکھے جو لوکاں خط سی بی بی طرف ضرور
بابت محمد جبیر دے اس وچ خطا نہیں
غم اندر عثمانؓ دے بہت ہویا حیران
شاہ علیؓ گیا تخت دی دلوچہ رکھدا آس
عثمانؓ نوں مروایا اس تھیں شاہ مردان
شاہ علیؓ تھیں جنگ دی کیتی اس صلاح
وچ مدینے جمع ہو گئے مقبول
ہور بتھیرے لٹ نوں ساتھ ٹرے مردار
منزل منزل آوندے اندر ملک عراق
ٹریا خاطر جنگ دی حضرت دا اصحاب
آیا طرف عراق دی ہو کے جلد تیار
آخر وچ عراق دے لگے لڑن امیر
اوہ علیؓ اوہ معاویہ دونویں صاحب تاج
شاہ علیؓ کروایا ساڈے نال کودل
دونویں ہتھ قرآن بھی گھلے معاویہ دا
وچہ فراق عثمانؓ دے ہویا بے آرام
وچہ بہشتاں جاوندے عالی قدر مزید
کیتا ثابت حق نوں دوہاں چھڈ تلوار
صلح کراون واسطے اللہ دے مقبول

دتا حضرت معاویہ ملک دمشق تے شام
ہوئے سارے معاویہ جا اندر حلب تے شام
صدق خلافت علیؓ دی برساں ساڈھے چار
وقت علیؓ دے نہ کوئی فتح ہوئی ہے جا

آیا حضرت علیؓ نوں عرب عراق تمام
علیؓ مدینے آ گیا کر کے فتح تمام
پھیر شہادت پا گیا دینا تھیں سردار
اندر جنگ معاویہ دتا ملک خدا

در بیان شہادت حضرت علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ

باغی ہویا نہرواں اندر ملک عراق
فتح کیتا اس شہر نوں جا کے شاہ علیؓ
پھیر جو شہر دی لٹ دی ہتھ کیتے سے آ
عبد الرحمن لٹ کے آندی ہک شمشیر
غصہ ہویا ویکھ کے اوس دل شیر خدا
تیرے ہتھوں مراں گا ساتھ ایسے تلوار
رو رو کہندا علیؓ نوں سن عبد الرحمن
ہر گز کریں نہ دیر توں مینوں قتل کرا
کہیا حضرت علیؓ نے ہے ایہ وچ رضا
اوسے ویلے علیؓ نے کیتا ایہ فرمان
عرضی کردا اٹھ کے تاں عبد الرحمن
رخصت دتی علیؓ نے ہویا نت روان
کر آوازہ آکھدا اندر گلی گلی
وچ انہاں دے ویکھیا عورت ہک کھڑی
عبد الرحمن اسنوں ویکھ ہویا بے ہوش
کھڑا ہویا ایہ اس جا صورت ویکھ پری
عبد الرحمن اسدے پچھے ہویا روان
دروازے تے آ کے ایہی ہویا کھڑا

چڑھیا حضرت علیؓ اس اندر فتح کر اتفاق
جا اندر اس شہر دے داخل ہویا علی
اگے شیر خدا دے حاضر کر کے لیا
شہر دی چیزاں لٹ کے رکھی اگے شیر
نظر پئی تلوار کیوں چائیاں رکھی آ
شک نہیں وچ اسدے جانئے ب خدا
قول نبی کہندا ایہہ نبی مشاہد علیؓ لیا ان
پایا ایہ میرے ہتھ توں دونہاں دیہ ودھا
شیروں وچ بہشت دے داخل کیتی جا
خبر فتح دی لے کے قاصد ہوئے روان
میں کوفے لیجا وساں تیرا ایہ فرمان
کوفے اندر فتح دی خبر سنائی آن
اوپر شہر نہرواں پائی فتح علیؓ
نام قطام سی اسدا صورت جیہی پری
دلبر دے اندر اسدی عشق اڑایا ہوش
ویکھ قطام تماشا کھڑی وگ اٹھی
بار بار نے آکھے قتل کر آن
کہیا قطام اساں توں کیویں کھڑا ای جا

عبدالرحمٰن اس تے کیتا عرض بیان
پاس تیرے ایہ عرض ہے تینوں پچھاں میں
رب نبی دیوا سٹے میتوں دے جواب
کہیا قطامہ میں نہیں خاوند کیتا مول
عبدالرحمٰن اسنوں دتا ایہہ جواب
کہیا قطامہ تن جے شرطاں کریں قبول
پہلاں دیویں مہر دا پنج ہزار دینار
تیجا حضرت علیؓ نوں قتل کریں توں جا
عبدالرحمٰن آکھدا دیواں درم دینار
میں بھی تیری رات دن خدمت کراں مدام
ہیں مبارک علیؓ دا ہتھ نہ آوے مول
جسم مبارک علی دا ہے فولاد مثال
سر میرا لے کٹ توں جے ہے گا درکار
کہے قطامہ اسنوں سن عبدالرحمٰن
جسم مبارک علی دا ہوندا موم مثال
وچہ نمازے علی نوں پچھوں مارنگ
وچہ لڑائی نہر وال میرا اسکا بھرا
بدلے سدے جلیکے ماریں شاہ علیؓ
عبدالرحمٰن آکھدا ایہہ بھی کراں ادا
گذرے دو تن روز جاں کرکے کوچ علیؓ
کہندا کوفے جایکے رہساں کتنے روز
کراں علاج معالجہ کوفے اندر جا
عبدالرحمٰن اس ہتھیں کرکے قول قرار
لونڈی ہک خرید کے دتی اسنوں جان
شاہ علیؓ کجھ رات لے جاندے مسجد دا

بندہ تیرے حسن دا ہویا ہاں میں جان
تیرا خاوند کون ہے یا بے خاوند ہیں
صورت تیری دیکھ کے میں ہویا بیتاب
ہن تائیں میں کسینوں کیتا نہیں قبول
جے ہے خواہش خصم دی مینوں کریں جناب
تاں میں وچہ نکاح دے دیر نہ کرساں مول
دو جا ونڈی دیہ لوں مینوں خدمتگار
جلدی کراں نکاح میں جے ایہ کریں ادا
لونڈی ہک خرید کے دیواں خدمتگار
جو کہیا توں مہر دا اول دیواں دام
ہے اوہ شیر خدا ایہدا اللہ دا مقبول
اس دنیاں برابری میری کدوں مجال
شاہ علیؓ نوں مارنا ہے ایہ مشکل کار
سنیاں وچہ نماز دے شاہ علیؓ مردان
وچہ نمازے اسدا مارن نہیں محال
تینوں اسدے قتل دا آکھ سنایا ڈھنگ
ماریا ہیگا شاہ نے اس دے تائیں جا
کدا یہ کم نکاح دے جے تیں خواہش ہی
تیرے اتوں اپنی کرساں جان فدا
کوفے دیوں آیا رب دا خاص ولی
جو زخمی ہو وچہ جنگ دے ہوئے ہیں جلسوز
منزل منزل کوچ کر آیا شیر خدا
ادا کیتا سب مہر دا پنج ہزار دینار
شاہ علیؓ دے قتل دا کیتا پھیر دھیان
جلکے وچہ مسیت دے کردے یاد خدا

عبدالرحمٰن رات نوں لگی وچ پا تلوار
شاہ علی تہجد رات نے آ گئے مسجد دے ول
جدوں دوگانہ وضو دا لگے کرن ادا
سجدے اندر جاں گیا شاہ علی کرار
نعرہ کیتا علی نے خلقت ہم ہما
خون وگے وچ مسجد دے تڑفے شیر خدا
ویکھ عبدالرحمان نوں لوکاں پکڑ لیا
خلقت ہوئی جمع سبھ مسجد اندر عام
شاہ علی حسین نوں لاوے سینہ نال
نالے حسن حسین نوں کہندے ایہ کلام
اس جگہ دے وچ نہ کریو تسیں آرام
طرف مدینے جائیو جلدی صاحب دیوں
ایہ وصیت آکھ کے ہویا علی شہید
دسویں ماہ رمضان دی ہویا شہید علی
ماتم حضرت علیؓ دا لشکر کرے تمام
روندے ڈھائیں مار دے حضرت پاک امام
جگہ حضرت علی دی بیٹھا حسن امام
خبر شہادت علی دی جاں ہوئی وچ شام
فاتحہ آکھن معاویہ پڑھیا شامیاں جان
رخصت ہو کے حسن تھیں پھر گیا ول شام
چھ مہینے حسن نے سر تے دھریا تاج
لکھ کے خط سدایا حضرت معاویہ نوں
اوپر حکم رسولؐ دے استعفا کردا امام
آکھو ساڈے معاویہ اگے حسنؑ امام
ملک تمامی تساں ہے لگا ایسے سردار

جا ستا وچ مسجد دے آہا جیہڑا قرار
کر کے وضو مسیت دے اندر آئے چل
دھو تلوار محراب دے نیڑے اوہ گیا
عبدالرحمن چلک کے چا ماری تلوار
دوڑی طرف مسیت دی اندر وڑ دے جا
مار تواڑ کیندا کھڑا آہا تک جا
شاہ علیؓ نے ویکھ کے ذات رت چھڑا
رون لگے ویکھ کے حسن حسینؑ امام
روندے حسن حسین بھی ہو گئے بے حال
کوفہ وچ جہان دے ہیگا شہر حرام
لائق نہ اعتبار دی جو ایہ کرن کلام
کوفہ لائق رہن دی ہر گز مول نہیں
سبھ اصحاب رسول دا عالی قدر مزید
اندر نجف پہاڑ دے قبر بنائی ہائی
روندے حسن حسینؑ نوں آوے نہ آرام
طرف مدینے آوندے لشکر سنے تمام
منبر اوپر نبی دے کردا وعظ کلام
سن کے حضرت معاویہ ہویا بے آرام
اگے حضرت حسن دے پھر گئے نہ مول قرار
دل اندر غم علی دے کردا رہے مدام
سونپ دتا کیہ معاویہ تائیں سارا راج
کہندا سارے ملک دے لیئیں حکومت لوں
کھاون پیون اساں دی رکھیں خبر مدام
صدقہ حضرت علی دا میرا ملک تمام
لے نوں شام دمشق بھی جیہڑے ہووے دربار

کہیا حضرت حسنؓ نے ہیں راضی ہاں جان
آخر آپے ہی اٹھ کے شاہ حسن نے تاج
رخصت ہو کے معاویہ جاندا طرف شام
اگے حضرت حسنؓ دے آوے ہر ہر سال
اوپر حضرت معاویہ راضی رہن امام
کم کرے اوہ معاویہ جیں وچہ انہاں رضا
کہندا حضرت معاویہ زندہ ہر ہر سال
حضرت پیارے لگدے کیتی حکومت پچھیں
معاویہ پچھلی ... حضرت حسنؓ امام
ساڈی طرفوں معاویہ کردن حکم روان
حکم ہویا معاویہ اندر عرب شام

اندر عرب عراق دے کردن حکم روان
معاویہ دے سر رکھیا سارے صوبے کا تاج
حضرت حسنؓ حسینؓ دی رکھے خبر مدام
حال حقیقت ملک دے آنے چال
اوہ بھی اندر خدمت رہندا صبح وشام
راضی اوپر معاویہ رہن امام سدا
نے لوکاں سارے ملک نوں جو ہوویں خوشحال
دیواں شام دمشق بھی ہرگز کراں نہ دیر
اساں حکومت ملک دی کیتی تیرے نام
اسیں عبادت رب دی کرساں وچہ مکان
کیتا ہتھیں اپنے حضرت حسن امامؓ

در بیان شہادت امام حسن رضی اللہ عنہ

معاویہ دا اک بیٹا سی اتے دا نام یزید
دل وچہ پیا یزید دے کیتا ایہہ دھیان
ملک حکومت اساں اندر تابع رہسی مدام
تابع ہوسی حسن دے عرب عراق تمام
کسے بہانے مار دیواں حسنؓ امام
تاں میں پچھوں باپ دے رہساں شاہ قدیم
وچہ مدینے شہر دے حاکم جیہڑا اسا
حضرت حسن امام نوں کسے بہانے مار
اس حاکم نے منیاں جو کجھ کہیا یزید
زہر کھلا کے حسن نوں کر گئے مکر دغا
حضرت حسن امام نے جان اوہ پیتا آب

دشمن آل رسول دا آہا وڈا پلید
زندہ میرا باپ ہے جب تک وچہ جہان
اک کھلی پچھے ملک دا مالک حسنؓ امام
میرا وچہ بہانے کوئی نہ لیسی نام
پچھوں شاہ حسینؓ نوں چاکراں قتل عام
ساتھ رلا کے باپ دے کجھ وزیر ندیم
اوہدی طرف یزید نے بھیجیا خط لکھ
دیواں گا انعام میں تینوں با جب شمار
دین گوایا اپنا اس دا ہویا ہر پل
پیون والے حسن دے پانی اندر
اوسے ویلے اوس دا ہویا جگر کباب

ہر دم کردا ظلم ہے عدل نہ کردا مول
ڈٹھا زور یزید دا حضرت شاہ حسین
مکی شاہ حسین دا کردے ادب تمام

بیعت ہرگز لعنتی دی کیونکر کراں قبول
چھڈ مدینہ آیا مکے نور العین !!
ہوئی خبر جہان وچ مکے گیا امام

دربیان شہادت امام مسلم رضی اللہ عنہ

جاں ایہہ سنیا کوفیاں عرضی لکھی شتاب
توں کیوں مکے گیا ہیں وچ مدینے چل
کوفے دیول آ توں سرنا بھی کریں نہ دیر
سنیاں ہے جو ملک دا دعوی کیتے یزید
کوفیاں دے خط نوں پڑھیا جدوں اٹھا
ایہہ خلیفہ اپنا گھلیا شاہ حسین
کوفیاں تائیں دیکھ کے مسلم لکھے سوار
کوفی ہوئے تابع کوفے آئے امام
جاں مسلم دا لکھیا آیا پاس حسین
کوفے دی ایہہ خبر جاں سنی یزید مکار
عبداللہ پت زیاد دا مصر لوچہ امیر
دشمن آل رسول دا آہا ایہہ حرام
کوفے اندر آیا جس دم ایہہ پلید
زور جو سیا یزید دا کوفی ہوئے مرید
ہور مسلم دے ساتھ سی نکے دو فرزند

طرف امام حسین دی کیتے بہت آداب
کیوں نہ آ رکھا قدم تہیں حضرت کوفے ول
دشمن تیرے گھیر کے قتل کراں کر زیر
ملک نہ اسدے باپ نے آہا لیا خرید
مسلم کوفے گھلیا آہا اوہ بھرا
بیعت کیتی کوفیاں اگے اسدے ہیں
طرف امام حسین دی کر کے ادب پیار
میںوں تیرے ملن دا رہندا شوق مدام
رکھیا سنے قبا ئلاں مول نہ کیتی چین
ہوئے شاہ حسین دے کوچ تابعدار
فوج سنے اوہ گھلیا کوفے طرف شریر
کوفیاں دا جو حال سا سنیا اس تمام
مسلم تائیں پکڑ کے کردا جلد شہید
ہوئی شہید بہشت نوں مسلم گیا سعید
مکے دیول رات نوں ٹر دے قدر بلند

دوہاں ناتیں پکڑ دا حارث جا حرام
اوپر آب فرات دے کیتے قتل امام
سا اک باراں برس دا دوجا سا دس سال
پاک شہادت پا گئے اوہ مسلم دے لعل

دربیان شہادت حضرت امام حسین رضی اللہ عنہ

لکھیا مسلم شاہ جو آہا طرف جناب
کہیا بہتا اکھیاں کوفے دل نہ جبار
مڑیا شاہ حسین نہ آیا کوفے دل
کوچ کیتا جاں رات نوں بھل گئے اور راہ
کوفے اندر خبر جاں جیدم سنی شریر
قائم کیتی اوس نے فوج اوپر دریا
پانی اُپر فرات دا کردا بند شریر
آخر ساتھ امام دے کردا جنگ پلید
پت بھتیجے ہور سے بھائی ساتھ امام
رہیا نہ باجھ امام دے کوئی یار بھرا
حملہ کر کے جا پیا اوہ فوج یزید
لشکر سب یزید دا کیتا یار فناہ
مارن نیزہ برچھیاں سارے نافرمان
زخمی ہو کے ڈگ گیا اوپر زمین امام
جاناں شاہ حسین نے ہویا وقت نماز
سجدے وچ حسین نوں کیتا شمر شہید
ہوئے سورج چند بھی دوویں رو سیاہ
دسویں ماہ محرموں روز جمعہ دا جان
سی ستونجا برس دی عمر امام حسین
لئے رخصت امام دے کچھ دل توں شقی
حرماں تائیں لے گئے طرف دمشق پلید
خبر ہوئی وچ ملک دے ہویا امام شہید

اوہ خط پڑھ کے ٹریا کوفے ول شتاب
اوہ پہلاں اقرار کر چھوڑ کرن دغا
جاں دو منزل رہ گیا اگے باجھ قلیل
آ ڈٹیا وچ کربلا دین دنی دا شاہ
پنج ہزار سوار لے آیا دوڑ عمیر
ناں کوئی شاہ حسین نوں پانی دیچیا
چونکی گرد امام دے کردا اٹھیا عمیر
ہوئے یار امام دے وادو واد شہید
وادو واد بہشت نوں جاندے اوہ تمام
ہتھ اندر تلوار لے ٹریا شیر خدا
مارے بہتے خارجی لشکر بے پلید
آخر فوج یزید نے گھیر امام لیا
اوپر جسم امام دے ہویا خون روان
ڈٹھے شاہ حسین تھیں جاندے نس حرام
ساتھ تیمم بیٹھ کے لگا کرن نماز
لرزہ پیا زمین نوں کنبے عرش مجید
ماتم کرن امام دا تارے سورج ماہ
ہو شہید بہشت نوں ہویا جدوں روان
ہویا جدوں شہید سا اوہ سرور ثقلین
حرم امام حسین دے کیتے قید سبھی
پا کے حرم امام دے اندر قید یزید
کیتا اندر کربلا ہے ایہ ظلم یزید

ہوئی مدینہ خبر جاں کہندے لوگ سعید
اسیں یزید پلید دا حکم نہ مناں ہوں
باغی ہو یزید تھیں سارے کیا اتفاق
نشے اندر لکھیا تد دل یزید حرام
فوج مدینے جا پہنچی کر کے وڈی ہجوم
لوگاں مدینے شہر دے کیتے آہے جنگ
قتل مدینہ ہویا خون وگے دریا
ستر ہزار اصحاب دی ہوئی شہید اولاد
حفصہ نے ہور عائشہ زندہ سی تد جان
اوپر فوج یزید دے لعنت کیتے خدا
مکی اگے رب دے سارے کرن دعا
ایجراں توں اک شام آئی خبر سعید
اندر ادے مرض دے دوزخ طرف گیا
بعضے کہن سنداس وچہ موئیا اوہ حرام
غمی آل رسول دا ہویا حال بیان
اکٹھ مہینے سال تن کیتا راج تمام
ملک حکومت وچہ اوہ ہویا سی مغرور
ہور نہیں میں آکھنا اس دے حق ذرا
ہر دم میرے طرف تھیں لکھ سلام درود
اوہ بھی کریں قبول توں جو میں کراں دعا
بس خود دیندا رزق ہیں تیں خود بخشی جان
میرے دل دلبر چہ توں درود دیویں سوز
دل دے اندر عشق دا کر توں ذکر عطا
نال تھیں ننگ ناموس توں دیویں اگ لگا
اوپر میرے جسم دے جو ہے قید جد بید

دشمن آل رسولؐ دا ہیگا دلوں یزید
کیتی آل رسولؐ دی اتے کیہاں مقتول
ظاہر انہاں یزید تھیں کیتا جا نفاق
کہیا مدینے شہر نوں جا کر دو قتل عام
ہویا جنگ مقابلہ کردے شامی روم
آخر بکدن جا وڑے اندر شہر لشکر
روضے وچہ رسولؐ دے گھوڑے بنن جا
آہا شہر رسولؐ دا کر دتا برباد
دوہاں اتوں چادراں لاہن بے ایمان
گھیریا مکے شہر نوں وچہ امان خدا
رکھیں مکے شہر نوں وچہ امان خدا
ہویا ذات الجنب تھیں بہت لاچار یزید
رکھیا مکے شہر نوں وچہ امان خدا
لکھیا عبدالحق جو ہے اوہ طول کلام
گئی آل رسولؐ دی اللہ وڈی شان
عمر تتالی سال دی دوزخ گیا حرام
رحمت دے دروازیوں کیتا اللہ دور
آپے بدلہ دیوسی اللہ روز جزا
اوپر آل رسولؐ دے دائم بھیج درود
توں رحمٰن رحیم ہیں ہر دم کریں عطا
اول رزق کھلائے کے نہ کریں حیران
ہر ہر رگ وچہ عشق دا شعلہ ہووے فروزاں
جو دنیا دی حب ہے ساری دی پرواہ
باجھوں تیرے عشق دے نہ کجھ رہے بقا
دور کریں اوہ جسم تھیں میرے رب مجید

باجھوں نازل ہووے جذبہ لطف خدا
دل میرے نوں لطفوں تھیں کر توں تشنہ صفا
پاک ہاں تیرے تکیہ تھیں دا نکھاؤ ناہیں مول
لائق ہوویں حق دے جس دا دم ہو گیا
ہر دم اوہنوں جذبہ ہے تینوں نہیں قوت
لائق قرب نہ ہوویں ہاں ہیں ناقص نادان
جے دل اندر حق دا نور نہ چمکے غیب
عیب تیرے وچ ہے اوہ دل کرا اوہ دور
ہووے صاحب حسن جو ہووے ہور خوش خو
رلدا صاحب حسن تھیں جیہوں حسن جمال
لائق مجلس شہ دے جیہڑی ناہیں مول
کر توں پہلاں آپ نوں لائق صحبت یار
حسن تیرا جاں شاہ دے لائق ہویا ناہ
دل دے اندر اپنے رکھیں ایہہ خیال
ہوون تیرے فعل جیوں ظلم غرور ریا
اس راہ اندر آپ نوں جے توں کریں فنا
پہلاں توں خود آپ نوں صاف بنا حسین
ساتھ عنایت اپنی کردا رب بیان
اسے علم توں آپ نوں اوہ دل صاف بنا
جان اتھے ہو نال اوہدے کر توں جان نثار
ایہہ تیری ہک جان ہے جیکر ہووے ہزار
پل دے اوہنہاں نال بنا مکان
اوہناں اس دریا دے موج آوے جد دم
پل تے گھر بنا دتاں ایہہ کم ہے بے سود
جیکر تینوں عقل ہے اوہ مکان بنا

نوبت دی زنجیر ایہہ ہوون نہ جدا
ظاہر ہوون شہ اوہ تھیں جو ہیں کار خلاف
پر اس کار فنا ہے جو ہووے مقبول
آپ تینوں بچا دسی اپنے طرف خدا
اوہ پر استعداد دے پر ایہہ ہے سو قوت
اس کارن ہے ستھیا تینوں دور رسیاں
تاں دل اندر جان توں جے میرے وچ عیب
آپے جلوہ پا رہسی تاں پھر حق دا نور
اوہ اتے پر بد شکل دے عاشق مول نہ ہو
کرے اپنے روح نوں روشن بدر مثال
مشکل ہے پھر ہوونی جگہ اوہ حصول
آپے خواہش وصلدی پھیر کرے دلدار
ہے افسوس جو آپ نوں ہو کے رو سیاہ
مجلس اندر شاہ دی جاں پہنچاں خوشحال
لائق قرب شیطان ہیں ناہیں فضل خدا
فضل ایہہ فناہ ہے پاسوں چند بقا
تاں پھر دوست جانسی تینوں رب ربا
اِنّ اللہ یحبّ المحسنین آیا وچ قرآن
جو کجھ وچ زندگی ہے سارا دیہہ گرا
خون دے تھیں اپنے کر توں اوہ نقش نگار
فدا کریں اس یار دے اوہ ہے درکار
ہیں اس پیرے عقلی کتابیں ہاں وچہ فکر حیران
قائم ہوویں نہ رہسی ہو گئے فنا عدم
موج جو بکھرے آوسی ہوسی اوہ نابود
ہووے جس مکان نوں دائم خاص بنا

توں غافل ہیں اس تھیں اوہ جو قبر مکان | وچہ دنیا اُس دے ہر دم رکھ دھیان
جس تھیں تیرے قبر دے اندر ہووے نور | اوہو کم بنا توں چھڈیں حسد غرور
آخرت دی ایہ خبر ہے پہلی منزل جان | تنگ شدید بعید ہے ہور سیاہ مکان
اوہ جگہ ہے خوف دی جتھے یار نہ کو | زن فرزند نہ ہوسی رات سیاہی ہو
قبر جیہا کوئی دوسرا مشکل نہ مکان | غافل ہو نہ ایتھیں ہر دم رکھ دھیان
رہنا دنیا وچہ ہے تھوڑے روز بقا | فانی لذت ویکھ کے اوہ کیوں بھل گیا
بھلے اوپر اپنے سختی رنج فزون | ناں مادر دے شکم تھیں ہویا جان برون
غافل خلقت آکھدی پیدا ہویا پسر | باطن اندر دوسری حالت رکھ نظر
دنیا مادر حاملہ ہوئے گئی تد یار | پیدائش دے روز تھیں پھڑیا حمل قرار
ہے دنیا دے حمل مدت جان دراز | جس وچہ کردا کم ہیں بدلے نیک نیاز
اس عمر نوں جان توں ہے میعاد حمل | ہے دروازہ اسدا آوے جدوں اجل
دنیا تھیں جس روز توں ہوویں آپ فناہ | اس دن پیدا ہوویں اندر ملک بقا
جدم تیرے بدن تھیں ہووے روح روان | تاں دنیا دے شکم تھیں پیدا ہویا جان
بدن تیرا ہے روح دا جوڑا جان بھرا | وقت نزع دے روح تھیں ہوندا جان جدا
ایہ لطافت جسم دی جدا ہوئے جان روح | خاک نمانی رہ گئی زمین اوپر مجروح
عالم غیبی وچہ جان داخل ہویا روح | ظاہر ہویا اسدا جو سا حسن فتوح
روشن روحاں جانیئے جمع ہوون یکجا | جو روحاں بدرنگ ہیں ہوون دوجیدا
نیکاں اندر نیک ہے داخل جاندے ہو | بدرنگاں وچہ جاوندے جو ہیں بدخو

باجھوں نیک اعمال دے کامل صدق یقین
اندر اس جہان دے ہرگز کم نہیں

مناجات مصنف

یارب میرے جسم تھیں دور کریں سب غم | وچوں میرے دور کر جو ہے قید جسم
ذرہ میرے جسم وچہ دوئی مول نہ رہے | دوئی جاوے جسم تھیں تن تنہا رہے

جتھیں ہووین جدا توں اوہ تنہائی ناہ — اوہ تنہائی جتھیں اوپر نہ دم نساہ
اوہ جدائی بخشنوں نالے ہور فناہ — جو دوئی دا حرف ہے رہے نہ دل ذرا
بدکاری تے خبث بھی ہور بہت اشرار — کراتے ہور فتنہ بھی اس وچ باجھ شمار
دنیا بڈھی رن ہے جانے مکر فریب — منہ نوں سو سو طرح تھیں دیوے ہے زیب
جاں توں ویکھیں اسنوں عورت ایہ جوان — وچ طلب توں اسدے ہور نہ کریں دھیان
جے عاقل ہیں اسدے وچ فریب نہ آ — اس دے مکر تھیں چھپ گیا لگا نہ پتا
اس دنیا ہیں جان توں رکھ نہیں دلدار — اس پل اندر آ کے پکڑ نہ مول قرار
ویکھ سکندر طرف توں نے افراسیاب — ہور کتھے جمشید ہے کتھے جام شراب
کیخسرو کس طرف ہے کتھے ہے فرعون — غرق ہویا قارون بھی کر کے طلب زبون
اکثر دنیادار ہیں غفلت اندر مست — بد ہیں گھر یہودیاں جو ہیں مال پرست
اس پوچن کتھیں نال تھیں اے مومن بے خبر — کر کے نہ میرے وانگ توں ظاہر دی پرہیز
خلقت تلیوں آکھدے ہے ایہ مرد خدا — چھٹ گیا توں منزلاں جدسی راہ صدق
تو آخر دے راہ دا دنیا نوں بھل جان — سنبھل کے رکھ قدم توں نہ ہوئیں حیران
اس پل دے توں ویکھ کے جو ہیں نقش نگار — احمق ہو کے احمقا ہو یوں آپ خوار
پل نے رہنے والیاں رہے ہمیشہ غم — اس پل تھیں توں احمقا جلد اٹھا قدم
اس دنیا نوں جان توں ہے ناپاک سرا — رہن مسافر ایس دے اندر ہر ہر جب
مائی دادی اپنے دادا ماؤں پدر — یار عزیز برادری دختر ہور پسر
ہتھیں کیتا دفن ہے سبھناں نوں تیں آپ — اکھیں اجے نہ کھلیاں ہے وچ غفلت خواب
وچ اندھیری رات دے سیتے کم بے جا — فجر ہوئی وچ روشنی ہوئی تا شب ذرا
فجر نیڑے ہے ہو گئی روشن وانگوں روز — توں غفلت دی خواب وچ نادانی پیا ہیں
سنتوں جاگے شوق تھیں پاک قرآن حدیث — خبث گدائی باطنی ہو وریں نہ خبیث
دل تیرے وچ گذر دے جو ہیں برے خیالی — ایہ شیطانی دمدمے ہیں لگے جان محال
بدخطرے تھیں اپنے دل نوں رکھ بچا — ہر دم توں لاحول پڑھ خاک شیطان سر پا
ایہ دفعہ شیطان دی ہے لاحول پسر — توں کلمہ تمجید دا ذکر ہمیشہ کر
جو ہے کلمہ تمجید اں کیمیا اسنوں جان — شرک اتے کفر دی ہے ایہ دفع سبحان

نیجا کلمہ یاد کر معنے لفظاں جان — اندر ہر ہر لفظ دے کر توں غور دھیان
اس کلمے دے ذکر تھیں پاک ہوندی ہے روح — دل تیرے نوں اس تھیں ہووے بہت فتوح
ہوسی وچ جے کلمیوں تینوں حاصل سرور — ہوندا اسدے ذکر تھیں دلنوں جان فتور
دوجے کلمیوں ہوندا شک دے دا دور — جو سینہ دی لوح دے اوپر ہوون فتور
ہوندا چوتھے کلمیوں دل دے وچ یقین — ہوندے اس مکان دے اندر حصن حصین
جے توں کلمہ پنجواں پڑھدا رہیں اخی — کفر شرک دی اس جا گمردن ہوگ جدی
نیجا کلمہ جے پڑھیں دل تھیں اہل یقین — اندر تیرے حق دے حصن حصین
بار خدایا قادرا توں ہیں بے نیاز — کر توں میرے حال تے رحمت دا در باز
ہووے اوپر جوش وسے رحمت دا دریا — کافر نوں سو برس دے عارف دین بنا
توں کردا سرسبز ہیں باغ اتے بوستان — اوپر ساری خلق دے تیرا ہے احسان
کن اکھیں تے عقل ہے دتا ذہن ذکا — ایہو ہیں آپ احسان تھیں کیتا سب عطا
چشم بصیرت جس دی کھل گئی اس جا — اوہ جانے اس رمز نوں آوے بہت مزا
ہووے میرے وانگ جو دنیا دا پابند — اوہ کی جانے رمز نوں خود ہی وچہ گمند
میرے وانگوں اوہ بھی بھل گیا ہے راہ — ہر ہر دم وچ اس تھیں ہوون بہت گناہ
اگے ہیں حالت اپنی آکھاں کر مرقوم — لکھیا اندر مثنوی جیویں مولانا رومؒ

اوہ مبارک شخص ہے جو کوئی کہے کلام
حالت آکھے اپنی لے غیراں دا نام

ختم شد

ہر قسم کی کتب ملنے کا پتہ

شیخ غلام حسین اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

القرآن الحکیم مترجم مع حواشی

مفسرِ اعظم مولانا احمد علی صاحب امرتسری

تفسیر لوامع القرآن پڑھے لکھے سنجیدہ طبقہ اور عمل پسند حضرات کے لیے بیش بہا اور نایاب تفسیر ہے۔ اس میں ہر لفظ کا ترجمہ اور اتنی خوبصورت شگفتہ سلیس اردو میں تفسیر دی گئی ہے کہ قاری داد دیئے بغیر نہیں رہ سکتا۔ بڑی قدیم تفاسیر کا نچوڑ ہے اور تفسیر فخر رازی، درمنثور ابن جریر، بیان القرآن، صافی مجمع البیان، آلاء الرحمٰن، صحاح ستہ بخاری، مسلم نسائی، ترمذی، ابن ماجہ، موطا، مالک، مشکوٰۃ شریف، مسند احمد حنبلؒ، کافی، تہذیب الاحکام استبصار، ابن کثیر، بلوغ المرام جیسی کتب کے حوالوں سے مزین ہے۔ آپ کے لئے دعوت فکر و عمل ہے۔ فوراً طلب کریں۔ ہدیہ قسم اول بیس روپے، قسم دوم پندرہ روپے۔

تفسیر قادری تفسیر حسینی

فخرِ قوم فخر العلماء مولانا فخر الدین صاحب

گوہر بمثین بیان یعنی ترجمہ تفسیر قرآن با ترجمہ تحت لفظی اردو شگفتہ سلیس زبان با فوائد و عوائد حصہ روایات صحیحہ کا ایک [illegible] یعنی ترجمہ اردو تفسیر حسینی تفسیر قادری۔

مندرجہ ذیل الفاظ نے پرکشش اور دلفریب تفسیر کی روح بیان کر دی ہے۔ دنیا بھر میں مستند اور قدیم و عظیم تفسیروں کے فوائد سے دنیا بہرہ ور اور فیض یاب ہو رہی ہے قیمت قسم اول بیس روپے، قسم دوم پندرہ روپے علاوہ محصول ڈاک

تفسیر بیان القرآن کامل

مولانا اشرف علی صاحب تھانویؒ

مولانا اشرف علی صاحب تھانویؒ کی بے مثل تفسیر ہم نے عکسی دو رنگہ تیار کی ہے انتہائی خوبصورت بلاکوں کی طباعت دو رنگوں میں کی گئی ہے۔ عربی متن کے پیچھے سبز گراونڈ دی گئی ہے اور تین اطراف پہ تفسیر دی گئی ہے۔ ہدیہ صرف مجلد دو جلدوں میں تیس روپیہ علاوہ محصول ڈاک

تفسیر موضح القرآن کامل

شاہ عبد القادر صاحب محدث دہلوی کی بیش بہا اور بلند پایہ عالمانہ تالیف جس کو تمام مفسرین کے استفادہ اور کتاب [illegible] کا مرتبہ حاصل ہے متن [illegible] مع حاشیہ اور تاریخی حوالہ القرآن [illegible] دس روپے۔

علاوہ [illegible] ڈاک

پتہ:- شیخ غلام حسین اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

ہمارا پنجابی سرمایہ

مدینے دا تحفہ حصہ اول	۲/-	وفات نامہ خادم	-/۷۵	نعت نور محمد	-/۵۰
" " " دوئم	۲/-	" " بوٹا	-/۷۵	میلاد گوہر	-/۷۵
خطبات خادم	۱/۵۰	" " خورد	-/۲۰	میلاد رحمت الرحیم	-/۷۵
خطبات دلپذیر	۲/۵۰	وفائے عشق خادم	-/۶۲	میلاد زینت	-/۷۵
خطبات قادری	۵/-	سیف الملوک مع بدیع الجمال میاں محمد	۳/۵۰	میلاد اکبر	۱/۲۵
خطبات مسلم	-/۵۰	بدیع الجمال	-/۷۵	ابر بہار	۱/۰
خطبات عرشی (اردو)	۳/۵۰	سیف الملوک لطف علی	-/۷۵	" رحمت	۱/-
احوال الآخرت خادم حسین	۱/۵۰	زندگی بلاس	۱/۲۵	" کرم	۱/-
" " حافظ محمد	۲/۵۰	فناہ دا مکان	-/۶۲	" جمال	۱/-
" " دل پذیر	۲/-	گوپی چند کالیداس	۱/۲۵	" باراں	۱/-
قصص المحسنین منظور "	۵/-	جانی چور حصہ اول	۲/-	" پاکستان	-/۵۰
" " دلپذیر	۶/۵۰	" " سوئم چہارم پنجم	۳/-	" نور	۱/۵۰
" " غلام رسول	۲/-	" " کامل پانچ حصے	۵/	" محبت	۱/-
" " عبدالستار	۵/-	پورن کالیداس	۱/۲۵	اسلام کا چاند	-/۲۵
اکرام محمدی "	۴/۵۰	جنگ حامد	۱/۵۰	پیغام مجاہد	-/۲۵
مجموعہ اشعار "	۲/۵۰	جنگ نامہ حنیف	-/۳۷	ظہور ہدایت	-/۷۵
گلشن رنگیلا حصہ اول تا ہشتم فی	۱/۵۰	" حضرت علیؓ	-/۱۳	معراج نامہ اردو خط	-/۶۲
چمن رنگیلا	۱/۵۰	" " " (اردو)	-/۷۵	" " عربی خط	-/۶۲
کلام رنگیلا	-/۵۰	" امام حسین	-/۳۷	شاہ نامہ کربلا دائم	۱/۲۵
جھگڑا زمین و فلک رنگیلا	-/۲۵	" نامہ	-/۱۳	یوسف زلیخا "	۲/۵۰
قصیدہ روحی	-/۶۲	" امام قاسم	-/۱۳	کمبل پوش "	۲/۵۰
" غوثیہ	-/۱۹	" زین العرب	-/۷۵	سوہنی "	۲/۵۰
ختم شریف غوثیہ	-/۵۰	" زیتون	-/۷۵	پنج دریا "	۲/۵۰

تعویذات و عملیات کی نادر کتابیں

نافع الخلائق

دنیاوی آفات، بے روزگاری، رزق، کہنہ بیماریاں اور حب و بغض ہر قسم کی مشکلات کا حل۔ قیمت صرف ۳/۵۰

عملیات مراقب

عملیات مراقب ایک نایاب کتاب ہے جس میں ماہر عملیات بننے پر سائنسی معلومات دی گئی ہیں، اعمال عظام کی اجازت، حرفیا نذرانہ آداب، تعویذات، اعمال و وظائف متفرقہ، ہر قسم کی بلاؤں کے رد کے لیے اسم اعظم اور آفات ارضی و سماوی کا مشکل کشائی۔ قیمت صرف ۲/۵۰

کنز الحسین

تعویذات کی نایاب کتاب جس میں ہر قسم کے اعمال اور تعویذات ہیں جن کی مدد سے تمام مشکلوں کی مشکل کشائی ہو جاتی ہے۔ اپنی آفات کو دفع کرنے کے لیے فوراً طلب فرمائیں۔ قیمت ۲/۵۰

نقش سلیمانی

نقش تعویذات اور عملیات کی بہترین کتاب ۱/۷۵

گنجینۂ وظائف عملیات

وظائف اور عملیات کی لاجواب کتاب اور حیرت انگیز کتاب جس کی مدد سے آپ کے دشمن تباہ اور مرید ہو جائیں گے۔ ترقی روزگار اور محبوب حاصل۔ قیمت صرف ۲/۵۰

خزینۂ عملیات کتاب التعویذات

عملیات کی بیش بہا پیشکش جس کی مدد سے آپ کی تمام امیدیں اور خواہشیں پوری ہو سکتی ہیں۔ دریائے فیض ہے۔ فیضیاب ہونے کے لیے طلب کریں۔ قیمت ۱/۷۵

اعمال قرآنی کامل

مولانا اشرف علی صاحب تھانوی۔ قرآن پاک کی آیات سے ہر قسم کی مشکلات کی حاجت روائی دنیا کی کوئی مصیبت ہے جو آسان نہ ہو جائے فوراً اپنی مشکلات حل کیا۔ قیمت ۱/۵۰

جواہر خمسہ

ولی بنا۔ نرالی کتاب۔ اس کتاب کی رو سے ہر قسم کی مشکلات حل کی جا سکتی ہیں۔ اور ولی کامل بننا نایاب اور با کمال کتاب۔ قیمت ۲/- روپے

پتہ:۔ شیخ غلام حسین اینڈ سنز، تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

ہماری مذہبی مطبوعات

کیمیائے سعادت (امام غزالیؒ)

امام غزالیؒ فلسفہ اخلاق فقہ تصوف اور
عقلیات کے جید اور جلیل القدر عالم گزرے
ہیں۔ تاریخ انسانی نے مشرق و مغرب میں ان
کے پایہ کا ابھی تک ایک بھی فلاسفر اور مفکر اعظم
پیدا نہیں کیا۔ یورپ میں امام غزالیؒ کی تصانیف
کو انتہائی قدر و منزلت سے دیکھا جاتا ہے اور
ان کی تمام کتابیں یورپ کے کتب خانوں میں
محفوظ ہیں۔ ان تصانیف میں کیمیائے سعادت
انفرادیت کی حامل ہے۔ جس میں اجتہاد اور
انفرادی رائے کے زیر اثر اسلامی فلسفہ کو عقلی
استدلال اور دنیا کے خیال نقطہ فہم و ادراک
کے مطابق جانچا ہے۔ سنجیدہ اور پڑھے لکھے
طبقہ کے لئے عورت مکمل قیمت دس روپے
بہترین لکھائی چھپائی۔ علاوہ محصولڈاک۔

تحفہ دستگیر ترجمہ غنیۃ الطالبین

غوث الاعظم کی لازوال تصنیف جس میں
آپ نے اسلام کی پہچان ہر رنگ میں دی ہے
اور اسلامیات پر مکمل روشنی ڈالی ہے
اور ہر نقطہ پہ بحث کی گئی ہے اور تمام علماء
کے نزدیک یہ اردو ترجمہ صحیح ترین ہے اور
اس ترجمہ کی اہمیت ان کے نزدیک بہت زیادہ
ہے۔ ترجمہ ڈاکٹر اے آر قریشی اور ارمان
سرحدی مرحوم نے کیا ہے۔ ہدیہ صرف نو روپے
علاوہ محصولڈاک

مکمل مدلل مجلد بہشتی زیور کلاں

مولانا اشرف علی صاحب تھانوی

حکیم الامت حضرت مولانا اشرف علی تھانویؒ
موجودہ زمانے کے علماء اور مفسرین میں بڑی ممتاز
حیثیت کے مالک ہیں، موجودہ عہد کے تمام علماء
ان کی بزرگی اور بے مثال تبحر علمی کے قائل ہیں
اور مولانا صاحب کی تصنیفات بھی آپ ہی کی
طرح ممتاز اور نادر ہیں۔ سب سے مشہور کتاب
بہشتی زیور مکمل ہے جسے حضرت مولانا نے خواتین
اور گھریلو مسائل کے حل کیلئے تصنیف کی تھی، ہر
گھر میں اس کتاب کا ہونا لازمی ہے فوراً اپنی
بچیوں کیلئے طلب فرمائیں، یہ ان تمام مسائل کا حل ہے
جو انہیں دوسرے گھر میں جانے کے بعد الجھنوں
سے بچائیں گے۔ حضرت تھانوی نے تمام ضروری مسائل
کو عام فہم اردو زبان میں یکجا کر کے کوزہ میں دریا
بند کر دیا ہے عکسی قسم اول -/۱۵، دوئم -/۱۲، سوئم -/۶ روپے

پتہ: شیخ غلام حسین اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

مصر کا اصلی سلیمانی جادو

آپ کی نظر سے آج تک اس معیار کی کتاب
نہ گزری ہوگی، دنیا جہان کو تسخیر کرنے کے لئے
اس کتاب سے زیادہ آپ کی رہبری مل سکے گی
آزمائش شرط ہے۔ سلیمانی ٹوپی بغیر کسی مشکل کے
حاضر اور لوگوں کی نظر سے غائب ہو کر من
مانی کریں۔ محبت کے ماروں کے لیے مژدۂ حیات
مجرب فارمولے ہیں، مقدمہ میں جیت، عملیات
وظائف جنتر منتر اور تعویذات سے مزین۔
قیمت صرف ۲/۰ روپے

سحر سلیمانی

حضرت آدم علیہ السلام سے لے کر آج
تک عملیات سے جو فیض حاصل ہوئے کسی سے
مخفی نہیں۔ اعمال حضرت آدمؑ، اعمال حضرت
سلیمانؑ اور اولیاء اور صوفیائے کرام کے مجرب
اعمال تعویذات و مجربات کا خزانہ قیمت صرف
۲/۵۰ روپے علاوہ محصول ڈاک۔

مفتاح النجوم

سید نذیر حسین راحت کی علم النجوم
پر نایاب بیش بہا اضافہ۔ نجوم پر اس
سے بہتر کوئی کتاب مارکیٹ میں نہیں
آئی۔ نجوم کی مدد سے آپ اپنی مشکلات
پر قابو پا سکتے ہیں۔ قیمت صرف ۳/۰

مفتاح الجفر

کاش البرنی کی علم جفر پر حیرت انگیز کتاب
جس میں تہلکہ خیز انکشافات کیے گئے ہیں ہر
بیماری کا علاج، دنیاوی مشکلات کا روحانی
حل۔ قیمت ۲/۵۰ روپے۔

مفتاح الرمل

محبوب الرمل اشراق الرمل کی ترتیب
نو جدید اضافات سے مزین علم الرمل
پہ بہترین کتاب، رمل کی نایاب سائنسی
انکشافات، جو منہ بولتا جادو ہے۔ قیمت
صرف ۲/۵۰ روپے۔

عددوں کی حکومت

کاش البرنی کی اس کتاب میں علم ہندسہ
کی سائنس کے حیرت انگیز نتائج بیان کئے گئے
ہیں، ہر شخص کا خاص نمبر، خوش قسمتی کی پیش
گوئیاں معلوم کرنا، موافق دن، ماہ، سال
اور غیبی امداد کا حصول، علم الاعداد کی رو
سے ایسا علم جو قدم قدم پہ اپنا ثبوت آپ
پیش کرتا ہے۔ قیمت ۳/- روپے

نقش روحانی

ہر قسم کے آفات ارضی و سماوی اور حصول مطالب کیلئے
روحانی عملیات تعویذات کا بیش بہا خزانہ قیمت

ناشر: شیخ غلام حسین اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

سوانح ہی سوانح

آنحضرت محمد مصطفےٰ احمد مجتبیٰ صلعم

خاتم النبیین صلعم کی پاک سیرت پر مکمل و مدلل کتاب جو امت کے لئے مشعلِ راہ ہے۔
ہدیہ صرف ایک روپیہ۔

حضرت علی رضؓ فاتح خیبر

حضرت علی رضؓ کی زندگی کے دل نشین واقعات، فتوحات، سیرت پر بڑی پیاری کتاب ہے۔ ہدیہ صرف ایک روپیہ۔

حضرت ابوبکر صدیق رضؓ

حضرت ابوبکر صدیق رضؓ کی زندگی کے بچپن سے لیکر وفات تک حالات بڑے دل نشین انداز میں اس کتاب میں درج ہیں
ہدیہ صرف ایک روپیہ۔

حضرت عثمان غنی رضؓ

حضرت عثمان غنی رضؓ کی سیرت پر ایک مدلل کتاب و شاہکار کی حیثیت رکھتی ہے۔
ہدیہ صرف ایک روپیہ۔

حضرت عمر فاروق رضؓ

حضرت عمر فاروق رضؓ کی زندگی پر سیر حاصل معلومات سے پُر کتاب۔ قیمت صرف ایک روپیہ۔

حضرت امام حسین رضؓ

شہید کربلا حضرت امام حسین رضؓ کی دل نشین اور دلگداز سیرت پر ایک نامور شاہکار کتاب جس میں ولادت سے لے کر شہادت تک کے واقعات اس طرح دیئے گئے ہیں کہ آپ کی آنکھوں میں بے اختیار آنسو آجائیں۔
قیمت صرف ایک روپیہ۔

حضرت امام حسن رضؓ

حضرت امام حسن رضؓ کی زندگی کے تمام اہم واقعات اس کتاب میں سمو دیئے گئے ہیں۔
قیمت صرف ایک روپیہ۔

علاوہ ازیں

بہت سی دوسری سوانح حیات بھی ہم سے طلب فرمائیں۔

پتہ
شیخ غلام حسین اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

الٰہی غنچۂ امید بکشا

گلزارِ محمدیؐ

مصنّفہ
مولوی محمد مسلم صاحبؒ

ناشران
شیخ غلام حسین اینڈ سنز کشمیری بازار لاہور

Rs 5.00